Athens. Epigraphikon
Mouseion
Katalogos tou en Athenais
Epigraphikou Mouseiou

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΑΪΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΥΠΟ

H. G. LOLLING

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
1899

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΧΑΪΚΑΙ ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

ΥΠΟ

H. G. LOLLING

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1899

ΤΩι ΑΝΑΓΝΩΣΤΗι

Διὰ τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους ἄρχεται δημοσίευσις Καταλόγου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, οὗτινος Α΄ τόμον θέλουσιν ἀποτελέσει αἱ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιγραφαί.

Συγγραφεὺς τοῦ τεύχους τούτου εἶνε ὁ μακαρίτης H. G. Lolling, ὅστις ἀποβιώσας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Μουσείου ἐν ἔτει 1894 κατέλιπεν αὐτὸ ἕτοιμον πρὸς δημοσίευσιν συγγράψας καὶ αὐτὸν τὸν πρόλογον. Ἀναλαβοῦσα δὲ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἀνέθηκε τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιμέλειαν εἰς τὸν καθηγητὴν κ. P. Wolters, φίλον καὶ συμπατριώτην τοῦ μεταστάντος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

« Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου προτιθέ-
« μεθα νὰ δημοσιεύσωμεν πάσας τὰς ἐν τῷ Μουσείῳ ἐναποκειμένας ἐπιγραφάς, διῃρημένας
« εἰς δύο τόμους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος θὰ περιέχῃ τὰς ἐπιγραφὰς τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ δὲ δεύ-
« τερος τὰς τῆς κάτω πόλεως καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ Ἀττικῆς καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν τῆς ἐλευ-
« θέρας καὶ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος ἐπιγραφάς. Εἰς ταύτας νομίζω ὅτι ἐδικαιούμην ἢ
« μᾶλλον ὤφειλον νὰ προσθέσω εὐαρίθμους τινὰς ἐπιγραφάς, αἵτινες ἀφηρπάσθησαν ὑπὸ
« ξένων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἀπωλέσθησαν μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν πρὸ τῆς ἐν ταῖς δη-
« μοσίαις συλλογαῖς ἀσφαλοῦς ἀποταμιεύσεως αὐτῶν, ἐκφράζω δὲ τὴν εὐχὴν ν᾽ ἀποδο-
« θῶσι τῇ Ἑλλάδι τουλάχιστον ἐκεῖναι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τῆς τε Εὐρώπης καὶ ἀλλα-
« χοῦ ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος ἐπιγραφικῶν τινων συστάδων
« (οἷον π. χ. τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν χρημάτων). Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν εἰσα-
« κουσθῇ ἡ εὐχὴ αὕτη, δικαιολογεῖται ἡ ἐν τῇ ἀνὰ χεῖρας συλλογῇ πρόσληψις τῶν περὶ
« ὧν ὁ λόγος ἐπιγραφικῶν μνημείων, τοῦτο μὲν ἐξ ἐπιστημονικῶν λόγων, τοῦτο δὲ καὶ

« διότι προτιθέμεθα, ἀνάγκης τυχούσης, νὰ συμπληρώσωμεν τὰ κενὰ ταῦτα τοῦ Ἐπιγρα-
« φικοῦ Μουσείου δι' ἐκμαγείων τῶν ἐκπατρισθεισῶν ἐπιγραφῶν.

« Ἐπειδὴ τὰ κείμενα τῶν ἐπιγραφῶν ἐδημοσιεύθησαν ἢ μέλλουσι κατ' ἀνάγκην νὰ « δημοσιευθῶσιν ἐν πανομοιοτύποις ἢ δι' ἐπιγραφικῶν τύπων ἔν τε τῇ μεγάλῃ συλλογῇ « τοῦ C. I A. καὶ ἀλλαχοῦ, πρὸ πάντων ὅμως ἵνα ἀποφύγωμεν τὸν ὄγκον καὶ τὰς μεγάλας « δαπάνας τοιούτων συλλογῶν καὶ ἵνα καταστήσωμεν εὐχερῆ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ κατα- « λόγου τούτου καὶ εἰς τοὺς μὴ εὐποροῦντας φιλολόγους καὶ ἀρχαιολόγους, δημοσιεύομεν « τὰς ἐπιγραφὰς διὰ μικρῶν γραμμάτων παραπέμποντες ἑκάστοτε εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων « ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις αὐτῶν καὶ παραθέτοντες ὑπὸ τὸ κείμενον βραχείας ση- « μειώσεις περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀναφέρονται εἰς τὸν « προσηρτημένον πίνακα, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τὰ ἐν ταῖς δημοσιευομέναις ἐπιγραφαῖς « ἀπαντῶντα κυριώτερα σχήματα τῶν γραμμάτων. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι τὰ ἐν αὐταῖς μὴ « σημειούμενα γράμματα ἔχουσι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ πίνακος ἀναφερόμενα σχήματα. « Οἱ δὲ παρά τινας τῶν ἀριθμῶν προστεθειμένοι ἀστερίσκοι δηλοῦσιν ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος « ἐπιγραφὴ ἔμεινεν ἐν ᾧ εὑρέθη τόπῳ ἢ δὲν μετεκομίσθη εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμῆμα τοῦ « Μουσείου.

« Τῶν κειμένων τῶν ἐπιγραφῶν προηγεῖται πρῶτον σύντομος ἀλλ' ὅσον ἔνεστιν ἀκρι- « βεστάτη περιγραφὴ τῶν λίθων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐφ' ὧν αὗται εἶνε ἐγκεχαραγμέναι, « δεύτερον δὲ παραπομπὴ εἰς τὰς διὰ κεφαλαίων ἢ πανομοιοτύπων δημοσιεύσεις καὶ εἰδικὰς « μελέτας· αἱ δ' ἄνευ παραπομπῶν ἐπιγραφαὶ εἶνε ἀνέκδοτοι. Περιττὸν ὅμως ἐθεωρήσαμεν « ν' ἀναφέρωμεν ἑκάστοτε τίνες τῶν ἐν τοῖς κειμένοις συμπληρώσεων ὀφείλονται εἰς τοὺς « πρώτους ἢ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ἐκδότας ἢ συγγραφεῖς, διότι οἱ διαφερόμενοι περὶ « τούτων δύνανται νὰ συμβουλευθῶσι τὰς παραπομπάς, ὁ δὲ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ἀνὰ « χεῖρας δημοσιεύσεως τοῦ ἀπαραμίλλου ἐπιγραφικοῦ πλούτου τοῦ Μουσείου ἡμῶν εἶνε ἡ « ὅσον ἔνεστι μεγίστη διάδοσις αὐτῶν τῶν ἱστορικῶν τούτων κειμηλίων δι' ὧν ἄπλετον φῶς « διεχύθη καὶ διαχέεται εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιογνωσίας.

« Ἡ ἐπιγραφικὴ λοιπὸν συναγωγὴ ἡμῶν ἔχει ὅμοιον σκοπὸν ὡς καὶ αἱ διὰ μικρῶν γραμ- « μάτων ἄνευ σημειώσεων ἢ μετὰ βραχυτάτων δημοσιεύσεις τῶν κειμένων ἀρχαίων συγγρα- « φέων, ὧν τὰ ἐν χειρογράφοις περισωθέντα συγγράμματα συμπληροῦνται ἐν πλείστοις ὅσοις « καὶ μάλιστα ἐν ταῖς λεπτομερείαις τοῦ ἀρχαίου βίου διὰ τῶν ἐπὶ λίθων ἢ ἄλλης στερεᾶς « ὕλης σῳζομένων ἐπιγραφῶν. Οἱ δὲ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς περὶ τῶν ἐπιγραφῶν μελέτας ἀσχολού- « μενοι δύνανται τῇ βοηθείᾳ τῶν παρατεθειμένων παραπομπῶν νὰ προσδράμωσιν εἰς τὰς πη- « γὰς ταύτας ἵνα ἀρυσθῶσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πρὸς τὰς μελέτας αὐτῶν ἐπιστημονικὰ βοηθήματα.

« Διὰ τῶν περὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἄλλων γενικῶν εἰσαγωγικῶν εἰς « ἑκάστην ἐπιγραφὴν παρατηρήσεων ἅμα δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτὰ τὰ κείμενα παρατεθειμένων « χρονολογικῶν σημειώσεων καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὅσον ἔνεστι χρονολογικῆς κατατάξεως τῶν ἐπι-

« γραφῶν ἐκτυλίσσεται ἐξ ἑαυτῆς οὕτως εἰπεῖν ἡ γενικὴ ἱστορία τῆς ἀττικῆς καὶ ἰωνικῆς γρα-
« φῆς. Πρὸς εὐκολίαν ὅμως τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταχειριζομένων τὴν ἀνὰ χεῖρας
« συλλογὴν προτιθέμεθα μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς νὰ δημοσιεύσωμεν πανομοιότυπά τινα
« ἐπιγραφῶν διαφόρων ἐποχῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν τελευταίων χρόνων ».

† H. G. Lolling

Τοῦτον τὸν πρόλογον διὰ τὸ νῦν δημοσιευόμενον ἀνὰ χεῖρας τεῦχος εἶχεν ἤδη γράψει ὁ πολύκλαυστος φίλος H. G. Lolling βραχὺν χρόνον πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἥτις ἀώρως ἐστέρησε τοὺς μὲν φίλους αὐτοῦ χρηστοῦ ἑταίρου, τὴν δ' ἐπιστήμην ἀόκνου καὶ ἀκαταπονήτου ἐργάτου. Τὸ μέγα ἔργον, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα εἰργάσθη ὁ Lolling, δὲν ἐπέπρωτο νὰ ἀγάγῃ εἰς πέρας οὐδὲ κἂν νὰ ἴδῃ αὐτὸ ἀρχόμενον[1]. Διότι δὲν εἶχεν ἐπιθέσει ἀκόμη τὴν τελευταίαν χεῖρα εἰς τὸ μόνον ὑπ' αὐτοῦ συντεθὲν μέρος, τὸ τὰς πρὸ Εὐκλείδου ἀναθηματικὰς ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὰς περιέχον, (ὃ νῦν δημοσιεύομεν), ὅτε ὁ θάνατος διέκοψε τὰς ἐργασίας του.

Ἐμελετᾶτο ἔκτοτε νὰ δημοσιευθῇ τοὐλάχιστον τοῦτο τὸ μέρος, διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ Lolling, ἂν ἔζῃ, θὰ τὸ παρέδιδεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸν τυπογράφον, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ πρᾶγμα ἐβράδυνεν. Τέλος περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1896 ἔτους ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἀναλαβοῦσα τὴν ἔκδοσιν τοῦ Καταλόγου ἀνέθηκέ μοι τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ προκειμένου τεύχους. Ἐξετάσας λοιπὸν τὸ χειρόγραφον εὗρον ὅτι ἦτο σχεδὸν ἕτοιμον καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἐπεξεργασιῶν, εἰ μὴ τοιούτων, οἵας ὁ μὲν συγγραφεὺς εὐκόλως ἐκτελεῖ καὶ συγχρόνως τῇ τοῦ τυπογράφου ἐργασίᾳ, ἄλλος τις ὅμως ἔπρεπε νὰ μελετήσῃ προηγουμένως καὶ ἐπισταμένως. Καὶ διὰ ταῦτα ἐξηκρίβωσα πρὸ πάντων τὰς παραπομπάς, ὅσας εἶδόν πως ἐλλιπεῖς, ὄχι μόνον εἰς τὸ C.I.A. ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας συλλογὰς ἐπιγραφῶν, καὶ ἐφρόντισα, ὅσον ἠδυνάμην, νὰ μὴ ἐλλείπῃ ποτὲ παραπομπὴ εἰς τὰς πρώτας ἐκδόσεις ὡς καὶ εἰς τὰς νεωτάτας.

Ἔπειτα ἔστρεψα τὴν προσοχήν μου καὶ ἐπὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν διαφόρων μαρμάρων, καὶ ἐπειδὴ ὄχι ἄνευ λόγου ἐνίους αὐτῶν ἐνόμισα ἐσφαλμένους, ἔστειλα δείγματα αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἦτο ἐφικτόν, πρὸς τὸν κ. R. Lepsius, ὃς μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν φιλοφροσύνης καὶ προθυμίας ὥρισε τὰς προελεύσεις τῶν διαφόρων λίθων. Ἀναγκαία συμπλήρωσις τοῦ ἔργου ἐφάνη καὶ συγκριτικὸς πίναξ, ὃς νὰ καταστήσῃ εὔκολον τὴν ἀνεύρεσιν πάσης ἐν τῷ C.I.A. ἐκδοθείσης ἐπιγραφῆς.

Καὶ ὅλα ταῦτα ἀπήτουν βεβαίως καὶ ἐργασίαν τινὰ καὶ χρόνον οὐκ ὀλίγον, ἀλλὰ αἱ τροποποιήσεις αὗται ἔμειναν ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα ὁρίζουσι τὰ καθήκοντα ἐκδότου εὐσυνειδήτου, καὶ δὲν μ' ἠνάγκασαν νὰ διακρίνω τὰς μικρας καὶ ἀσημάντους μου προσθή-

[1] Πρβ. τὴν βιογραφίαν τοῦ Lolling ἐν Athen. Mitth. 1894 σ. XXII καὶ ἐν *Ἀρχ. Ἐφημερίδι* 1894 σ. 132.

κας. Μόνον διὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν μαρμάρων ἐφάνη καλὸν νὰ τυπωθῶσιν ἀραιοῖς γράμμασιν, ὅσοι ὀφείλονται τῷ Lepsius.

Ἀλλ᾿ ἐνῷ τὸν κατάλογον τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ὡς εἶπον, κατέλιπεν ὁ Lolling σχεδὸν ἕτοιμον, τοῦ τῶν πηλίνων καὶ ὀστράκων οὐδ᾿ ἔναρξιν ἔκαμεν, τὸν δὲ τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἀφῆκεν ἡμιτελῆ. Καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον, τὸ προωρισμένον νὰ περιλάβῃ τὰς ἐπὶ πηλίνων ἀγγείων καὶ ὀστράκων ἀναθηματικὰς ἐπιγραφάς, ἠδύνατο καὶ νὰ λείψῃ, διότι αὗται πᾶσαι θὰ δημοσιευθῶσι προσηκόντως ἐν τῷ περὶ τῶν ἀγγείων τῆς Ἀκροπόλεως ἔργῳ, ὅπερ παρασκευάζει τὸ Γερμανικὸν ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον, τὸ δὲ ἄλλο, τὸ τῶν ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφῶν, ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ ὅλα τὰ ἐκ χαλκοῦ ἔργα τῆς Ἀκροπόλεως εἰσήχθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ κατεγράφησαν ἐν τῷ καταλόγῳ αὐτῆς, ἐκαθαρίσθησαν δὲ καὶ ἔκτοτε οὐκ ὀλίγα, καλὸν ἐφάνη νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιγραφῶν καὶ νὰ ἀποτελέσωσιν αὐτοτελὲς μέρος τοῦ καταλόγου, περιέχον ὄχι μόνον τὰς ἀναθηματικὰς ἀλλὰ πάσας ἐν γένει τὰς ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφάς, ὅσαι εὑρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Καὶ οὕτω συμπληρώσας καὶ τακτοποιήσας τὰς ὑπαρχούσας σημειώσεις συνέταξα τὸν κατάλογον τῶν ἐπὶ χαλκωμάτων ἐπιγραφῶν, ὃς προηγεῖται νῦν τοῦ λοιποῦ, δηλαδὴ τοῦ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπὶ λίθων ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν. Τὰς λοιπὰς τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἐπὶ λίθων ἐπιγραφὰς ὡς καὶ ὅλας τὰς μετ᾿ αὐτόν, κατ᾿ ἐποχὰς καὶ κατὰ κεφάλαια διῃρημένας, θὰ προσθέσῃ ὅστις θὰ ἀναλάβῃ νὰ συνεχίσῃ τοῦτο τὸ διὰ προώρου θανάτου διακοπὲν ἐπιχείρημα. Βεβαίως εὐχῆς ἔργον εἶνε νὰ συμπληρωθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ νῦν ὡς κορμὸς ἀγάλματος ἠκρωτηριασμένου μόνον ἐκδιδόμενον ἔργον· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὄχι μόνον ὡς κατάλογος μουσείου, ἀλλὰ καὶ ὡς βοήθημα πρὸς γενικωτέρας ἐπιστημονικὰς μελέτας θὰ φανῇ χρήσιμον πρὸ πάντων εἰς ἐκείνους οἵτινες παραβάλλοντες ταύτην τὴν ἔκδοσιν πρὸς τὰς προηγουμένας δύνανται νὰ κρίνωσιν, πόσαι τῶν ἐπιγραφῶν ἢ διὰ ὀρθοτέρας ἀναγνώσεως ἢ διὰ ἐπιτυχοῦς συναρμολογίας νέων τεμαχίων ἤλλαξαν τὴν προτέραν ὄψιν.

Ἐνίοτε, ὡς εἶπον, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ ἠναγκάσθην νὰ προσθέσω ἐπιγραφάς, ἃς ὁ Lolling δὲν ἀντέγραψεν, ἢ καὶ νὰ μεταγράψω τινά, πρωτίστως ὅταν ὁ χαλκὸς καθαρισθεὶς ἀνέδειξε γράμματα, ἃ δὲν ἐφαίνοντο πρότερον, ἢ καὶ θραύσματα συναρμοζόμενα ἐπέτρεψαν σαφεστέραν ἐξήγησιν τῆς ἐπ᾿ αὐτῶν ἐπιγραφῆς. Ἐν ταύταις καὶ ὁμοίαις ταῖς περιπτώσεσι δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ὑπεκφύγω τὴν εὐθύνην καὶ διὰ ταῦτα ἐσημείωσα διὰ τοῦ ψηφίου *W* ὅλας τὰς ὑπ᾿ ἐμοῦ γενομένας οὐσιώδεις προσθήκας καὶ τροποποιήσεις δι᾿ ὅσας εὐθύνομαι μόνος ἐγώ.

Ἐν Ἀθήναις κατα Ἀπρίλιον 1899.

Paul Wolters.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΧΑΛΚΩΜΑΤΩΝ

Ἐπειδὴ πᾶσαι αὗται αἱ ἐπὶ ἀναθημάτων καὶ ἄλλων ἐκ χαλκοῦ πραγμάτων ἐπιγραφαὶ εἶνε κατατεθειμέναι ἐν τῇ χαλκοθήκῃ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ἐθεωρήσαμεν περιττὸν νὰ δηλοῦμεν ἑκάστοτε, ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἐπιγραφικὸν τμῆμα τοῦ Μουσείου. Ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσίς τις ὡς πρὸς τὰς ἐπιγραφὰς ταύτας, ἐποιησάμεθα χρῆσιν λατινικῶν ἀριθμῶν, παραθέντες ἐν ἀγκύλαις τοὺς ἀριθμούς, οὓς φέρουσιν ἐν τῷ Μουσείῳ καὶ ὑφ᾽ οὓς περιγράφονται ἐν τῷ εὑρετηρίῳ τοῦ Μουσείου. Περὶ τῶν χαλκῶν τῆς Ἀκροπόλεως ἐδημοσιεύθησαν ἤδη δύο εἰδικὰ ἔργα· ἡ ὑπὸ Bather πραγματεία ἐν Journal of Hellenic studies XIII (1892-3) σ. 124-130 καὶ 232-271, καὶ ὁ ὑπὸ De Ridder κατάλογος (Catalogue des bronzes trouvés sur l'Acropole d'Athènes) οὗτινος ἄρτι ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος. Ἀμφοτέρων τῶν συγγραφέων τούτων παρεθέσαμεν τοὺς ἀριθμούς, καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸν πρῶτον παρεπέμψαμεν συντομίας ἕνεκα εἰς τοὺς ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ συνημμένους πίνακας, οἵτινες φέρουσι τοὺς αὐτούς, οὓς καὶ τὸ κείμενον ἀριθμούς. Ὡς δὲ πρὸς τὸν δεύτερον ἀνεγράψαμεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως μόνον μετὰ καὶ τοῦ παρ᾽ αὐτῷ αὔξοντος ἀριθμοῦ. Δὲν ἐθεωρήσαμεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν τὰς τυχὸν διαφορὰς τῆς ἀναγνώσεως ἡμῶν πρὸς τὴν ἐκείνων. Παρατηροῦμεν μόνον ὅτι, ὅπου τυχὸν διαφέρει ἡ ἀνάγνωσις ἡμῶν τῆς ἐκείνων, καὶ μετὰ τὴν γενομένην παραβολήν, δὲν εὕρομεν λόγον ὅπως μεταβάλωμεν αὐτήν. Ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου τούτου μέρους συνάπτομεν πίνακας, περιέχοντας παραπλεύρως τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ εὑρετηρίου τοῦ Μουσείου, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων δημοσιευμάτων, καὶ ἐν δευτέρᾳ στήλῃ τοὺς ἀριθμοὺς τοῦ παρόντος Καταλόγου. W.

I. (7328). Τεμάχιον ἐλάσματος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον, ἀνῆκον ἴσως εἴς τι σκεῦος. Μῆκος περίπου 0,20 μ., ὕψος τῶν γραμμάτων 0,005 - 0,02 μ. Σῴζονται μέρη δύο στίχων, ὑφ᾽ οὓς κενὸς χῶρος, προηγοῦντο δὲ ἴσως καὶ ἄλλοι στίχοι. Ἀπεσπάσθη αὐτοῦ μικρὸν τεμάχιον, περιέχον τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου. Ἴδε πίν. Α´ ἀρ. 1. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 63.

- - - ἔ[νει; κ]αὶ Ehπ;ι[4 ἢ 5 γράμματα]Ιει - -
- - Ιγορίοι καὶ Χιχίδαι κα[ὶ - -

Σχ. γρ.: α^{6}, δ^{4}, ε^{2}, h^{3}, ρ^{9}, χ^{5}.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη καθὼς καὶ αἱ ἀμέσως ἑπόμεναι ὑπ᾽ ἀρ. II-VIII ὁμοιόμορφοι οὖσαι ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν καλουμένην δυτικὴν ὁμάδα τῶν Ἑλληνικῶν ἀλφαβήτων καὶ διακρίνονται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν, εἶνε δὲ ὡς φρονεῖ καὶ ὁ Kirchhoff ἢ Χαλκιδικαὶ ἢ Βοιωτικαί.

II. (6974). Λέβητος χαλκοῦ συμπεπιεσμένου καὶ πολλαχοῦ ἐφθαρμένου τεμάχιον. Παρὰ τὸ χεῖλος λείψανα σιδηρῶν ἥλων· πρβ. τὴν ὑπ᾽ ἀρ. III ἐπιγραφήν. Ἡ διάμετρος τοῦ χείλους θὰ ἦτο περίπου 0,60 μ., μέγεθος τῶν γραμμάτων αὐξανόντων ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ 0,02 - 0,03, τῶν δὲ κυκλοτερῶν 0,01 μ. Τὰ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σῳζομένου στίχου γράμματα το, καὶ ἴσως ὁλόκληρος ἡ ἀπὸ τούτων τῶν στοιχείων ἀρχομένη περικοπὴ τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι προσετέθησαν μετὰ τὴν ἐγχάραξιν τῶν λοιπῶν γραμμάτων. Ἐνεχαράχθη δὲ ἡ ἐπιγραφὴ (μονόστιχος ὡς φαίνεται) ἐπ᾽ αὐτοῦ τούτου τοῦ σκεύους. Ἴδε πίν. Α´ ἀρ. 2. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64ᵃ. De Ridder ἀρ. 55. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Bather (σ.129) ὅτι τοῦτο καὶ τὸ ὑπ᾽ ἀρ. III τεμάχιον ἀνήκουσιν εἰς τὸν αὐτὸν λέβητα δὲν εἶνε βεβαία.

- - ἐ[π;ὶ] Ἐρ;οσθενίδαι τῦν ἐπὶ Γελαι - - - -

Σχ. γρ.: α^{6}, δ^{2}, ϵ^{2} καὶ ε^{10}, θ^{6}, ν^{6} καὶ ν^{2}, ρ^{6};

W. Ἴσως ὑποκρύπτεται καὶ ἄλλο ὄνομα, οἷον Ἐμπεδοσθενίδας.

III. (7329). Τεμάχιον λέβητος χαλκοῦ συμπεπιεσμένον. Μῆκ. 0,27 μ. Παρὰ τὸ χεῖλος δύο ἧλοι σιδηροῖ ἢ μᾶλλον λείψανα λαβῆς, διακόπτοντα τὸν πρῶτον στίχον τῆς διστίχου ἐπιγραφῆς. Μέγεθος τῶν γραμμάτων τοῦ πρώτου στίχου 0,03 (τὸ ὃ μικρὸν μόνον 0,01), τῶν τοῦ δευτέρου στίχου 0,02 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 3. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64 b. De Ridder ἀρ. 55. Πρβ. ἀρ. II.

– – – – οπίδες || εἰμὶ vac.

– – – – – – οιραχσια – – –

Σχ. γρ.: α⁵, δ², ε³, μ⁵, ρ², σ⁵ καὶ σ¹, χ⁵. Τὸ ὃ μικρὸν μικρότερον τῶν λοιπῶν γραμμάτων.

Αἱ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πρώτου στίχου κάθετοι γραμμαὶ ἐχρησίμευον ἀντὶ διαστίξεως.

Ὁ Bather (σ. 129) νομίζει ὅτι τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἶνε καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI τεμάχιον, ἀλλὰ ἡ εἰκασία του δὲν ἔχεται ἀληθείας.

IV. (7327). Ἔλασμα χαλκοῦν συμπεπιεσμένον, ἴσως τεμάχιον λέβητος. Μῆκ. 0,27 μ. Σῴζονται δυσανάγνωστά τινα λείψανα γραμμάτων, ὧν τὸ τελευταῖον δύναται νὰ ἦνε τὸ κάτω μέρους τοῦ α⁵ ἢ α⁶ (πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 64 b καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. III ἐπιγραφήν), εἶτα:

– – θλόν με vac.

Σχ. γρ.: ε¹⁰, θ⁴, μ⁴, ν⁵.

V. (7265). Ἔλασμα χαλκοῦν, ἀνῆκον πιθανῶς εἰς λεπτόν τι σκεῦος. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,055 μ. Εἶνε ἀποκεκομμένον πανταχόθεν, φαίνεται ὅμως βέβαιον ὅτι ἡ βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφὴ ἦτο δίστιχος. Ὁ πρῶτος στίχος ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ὁ δεύτερος ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. Ὕψ. τῶν γραμμάτων μέχρι 0,014 μ. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 4. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 59. Ὁ Bather (σ. 128) ὑποθέτει ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ σκεύους προέρχεται καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. VI θραῦσμα, καὶ ἀληθῶς μεγάλην ἔχουσιν ὁμοιότητα καθ' ὅλα τὰ ἐξωτερικά.

– – – ἔδοκε ε – – –

– – – αμαλα – – –

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε², μ⁹.

Ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ὑπάρχει μετὰ τὰ ἐν τῇ μεταγραφῇ σημειούμενα λείψανον γράμματος ὅμοιον πρὸς π², τὸ ὁποῖον ὅμως καὶ ὡς α⁶ ἢ μ⁵ δύναται νὰ ἐκληφθῇ, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ στίχῳ πρὸ τῶν μεταγεγραμμένων λείψανον κυκλοτεροῦς γράμματος, μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῶν ἴσως μ ἢ ν.

VI. (7330). Ἔλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον σκεύους, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,048 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,015 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 58. Πρβ. τὸν προηγούμενον ἀρ. V.

– – αδα – – –

Σχ. γρ.: α⁶, δ².

VII. (7293). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,29 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (ἴδε πίν. Α' ἀρ. 5. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 62) ἀριστερά:

– – – τέθ(ει)κεν vac.

δεξιὰ καὶ πλησιέστερον τοῦ χείλους:

Τõν ἐπ[ὶ .]αμσίδαι α; – –

Σχ. γρ.: α⁶, δ², ε³ καὶ ε¹⁰, θ⁴, μ², ν⁵, σ¹; Τὸ ο μικρόν.

W. Ἐπειδὴ τὰ γράμματα μσ ἀναγινώσκονται ἀσφαλῶς, δύο μόνον ὑποθέσεις ὑπολείπονται, ἢ ὅτι τὸ μσ κεῖται ἀντὶ τοῦ μψ, ἢ ὅτι καὶ ἐδῶ, ὡς ἐν τῷ τέθ(ει)κεν, πρόκειται περὶ ἀβλεψίας τοῦ χαράξαντος. Ὁ Bather (σ. 129) προτείνει ἢ ἐπ[ὶ β]άμ(α)σι δαιδ[αλέοις, ἢ τῶν ἐπ[ὶ Λ]αμψίδαι [ἄθλων ὁ δεῖνα κα]τέθ(η)κεν, τὴν πρώτην ὅμως ὑπόθεσιν οὐδὲ ὁ ἴδιος θεωρεῖ ὡς πιθανήν. Ἡ δευτέρα, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον, φαίνεται ὀρθή, μόνον τὸ πρὸ τοῦ α σῳζόμενον μέρος στοιχείου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἴχνος τοῦ λ, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ δ². Ὑποθέτω ὅτι ὁ χαράξας ἤθελε νὰ γράψῃ τῶν ἐπὶ Δαμασίδαι κτλ.

VIII. (7370). Τεμάχιον σκεύους μετὰ στενοῦ ἐπιπέδου χείλους καὶ λαβῆς προσηλωμένης. Μῆκ. 0,30 μ. Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 61):

– – – τίο υἱύνς vac.

Σχ. γρ.: ν⁵, υ³, σ⁴.

IX. (6941). Βαθρίδιον χαλκοῦν, ἐφ' οὗ ἵστατο ἀγαλμάτιον (τῆς Ἀθηνᾶς). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τριῶν πλευρῶν ὑπὸ τὸ ὀλίγον ἐξέχον ἄνω χεῖλος. Μῆκ 0,18, πλ.

0,07 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 98 ἀρ. 373 ^{180}. De Ridder ἀρ. 601.

Αἰσχίνες ⁝ Χαρίας ⁝ ἀνεθέ|τεν τἀθε|ναία(ι) ⁝ ἀπαρχέν

Σχ. γρ : α^{11} καὶ α^{12} καὶ α^{14}, ε^{3}, θ^{4}, ν^{5}, ρ^{6} καὶ ρ^{9}, σ^{4}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως [1].

X. (6950). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς μέρους (ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μακροτέρας καθέτου πλευρᾶς αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφή, ἀναστρόφως ἐγκεχαραγμένη) καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἐλλιπὲς τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σῴζεται ποὺς δεξιὸς καὶ τεμάχιον (ἓν τρίτον περίπου) ἀριστεροῦ ποδός. Μῆκ. 0,095, πλ. 0,062, ὕψ. 0,023 μ. — De Ridder ἀρ. 595.

Αἰσχύλος ⁝ ἀνέθεκε [⁝; - -

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, ε^{10}, κ^{2}, ν^{6}, σ^{4} καὶ σ^{5}, υ^{2}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως [5].

XI. (6975). Ἔλασμα χαλκοῦν, ἀποκεκομμένον πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τεθραυσμένον εἰς τέσσαρα τεμάχια. Ἐν ταῖς γωνίαις ὀπαὶ ἥλων, δι' ὧν ἦτο προσκεκολλημένον εἴς σκεῦός τι, ὡς φαίνεται. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373 ^{238}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 55. De Ridder ἀρ. 428. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75, 5.

Hοι ταμίαι ⁝ τάδε χαλκία ⁝ - -
συνλέχσαντες ⁝ Διὸς κρατερ[όφρονι ϙόρει - -
Ἀναχσίον ⁝ καὶ Εὔδιϙος καὶ Σ - -
καὶ Ἀνδοκίδες ⁝ καὶ Λυσιμαχ - -

Σχ. γρ.: α^{12}, δ^{6}, ε^{10}, h^{3}, κ^{1} καὶ κ^{2} (στίχ. 1), μ^{6}, ν^{5}, ϙ^{1}, ρ^{9}, σ^{5}, υ^{3}, χ^{3}.
Σημ. διαστίξεως [5].

XII. (6946). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τετραπλεύρου πλακὸς μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ὁ πρῶτος στίχος ἐπὶ αὐτῆς τῆς πλακός, ὁ δὲ δεύτερος ἐπὶ τοῦ ὑποβάθρου, καὶ ὁ μὲν κατὰ τὸ μῆκος τῶν τεσσάρων πλευρῶν, ὁ δὲ κατὰ τὸ μῆκος τριῶν πλευρῶν μόνον. Ἐπὶ τῆς πλακὸς δύο μικροὶ ἧλοι, δι' ὧν προσηρμόζετο τό ποτε ἐπιτεθειμένον ἀγαλμάτιον. Ἡ πλὰξ ἔχει μῆκ. 0,075, πλ. 0,038, τὸ δὲ ὑπόβαθρον μῆκ. 0,085, πλ. 0,05 μ.— De Ridder ἀρ. 590.

Πᾶσιν ἴσ' ἀνθρόποι|[ς]hυποκ|ρίνομαι,hόστισε|[ρ]οτᾶι,
hὸς μ' ἀνέθεκ' ἀνδ|ρõν Ἀντι|φάνες δεκάτεν.

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{3}, θ^{4}, μ^{2}, ν^{8} καὶ ν^{9}, ρ^{9}, σ^{4}, υ^{2}, φ^{2}.

Τὴν συμπλήρωσιν τῆς λέξεως ἐρωτᾷ ὀφείλω τῷ κ. Kirchhoff.

XIII. (6944). Βαθρίδιον χαλκοῦν τετράπλευρον, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς μέρους καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικραὶ ὀπαὶ καὶ ἄλλη μακροτέρα αὐτῶν, ἀλλὰ στενωτέρα. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,085, ὕψ. 0,02 μ. — De Ridder ἀρ. 585. Ἡ ἐπιγραφὴ φέρεται ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τῶν καθέτων πλευρῶν, δὲν εἶνε ὅμως βέβαιον ἂν ἐξετείνετο καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἢ μόνον ἐπὶ τῆς προσθίας καὶ τῆς συνεχομένης μακροτέρας δεξιᾶς πλευρᾶς, ὅπως προϋποθέτει ἡ προτεινομένη συμπλήρωσις:

Γλύ;]κε δεκά|τεν τἀθεναία[ι

Σχ. γρ.: α^{13}, δ^{6}, ν^{5}.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων ὑπάρχουσιν ἴχνη, ἅτινα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὀνόματος.

XIV. (7313). Δύο μεγάλα καὶ ὀκτὼ μικρὰ τεμάχια σκεύους. Ἡ ἐπιγραφὴ μονόστιχος ὑπὸ τὸ χεῖλος ἄνωθεν τεσσάρων λεπτῶν εὐθειῶν γραμμῶν περιθεουσῶν τὴν περιφέρειαν τοῦ σκεύους. Ἡ διάστιξις ἐγένετο διὰ καθέτου γραμμῆς στιγμῶν (ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα συνίστανται ἐξ ἐννέα, ἡ τετάρτη ἐξ ἑπτὰ στιγμῶν, ἡ τρίτη εἶνε κολοβή). — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 12.

vac. Δεισίθεος ⁞ Εὐθύδεμος ⁞ ἀπαρχὲ[ν . . . . .] ⁞
ἀνεθέτε[ν] ⁞ τε̃ι Ἀθεναίαι vac.

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{1} (τὸ δεύτερον τῆς λέξεως ἀπαρχὲν), ε^{10} καὶ ε^{3}, θ^{3}, ν^{6}, ρ^{11}, υ^{2}, χ^{2}.

W. Μεταξὺ τοῦ ἀπαρχὲν καὶ τοῦ ἀνεθέτεν ὑπάρχει χῶρος διὰ πέντε τοὐλάχιστον γράμματα (ἀλλὰ ἴσως καὶ πολὺ πλείονα, διότι δὲν προσαρμόζουσιν ἐδῶ τὰ θραύσματα καὶ εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπωλέσθη μέρος τοῦ σκεύους), ἀλλὰ ἕνεκα τῆς ἀποτριβῆς τῆς ἐπιφανείας εἶνε ἀμφίβολον ἂν ὑπῆρχον ἢ ὄχι ἐν τούτῳ τῷ μέρει γράμματα.

XV. (7316). Χεῖλος σκεύους μετὰ μικροῦ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, κεκοσμημένου διὰ πολλῶν ποικιλμάτων. Δύο τεμάχια, ὧν τὸ μὲν μήκ. 0,09, τὸ δὲ 0,225 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἐπὶ

τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 45.

Ἀθε]ναίαι [:] Δορόθεος ⁝ ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α[11], δ[6], ν[10], ρ[9], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [5].

XVI. (7303. 7319). *W*. Δύο τεμάχια προσαρμόζοντα σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, παρ' ὃ ἐνεχαράχθη ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιγμῶν. Μῆκ. τοῦ ὅλου 0,08 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 39 (τὸ δεύτερον τεμάχιον).

vac. Ἐπιγέν[ες - -

Σχ. γρ.: ε[3].

XVII. (7034). *W*. Φιάλη χαλκῆ ποικίλως διακεκοσμημένη, ἧς ἀπεκρούσθησαν μέρη τινὰ τοῦ πυθμένος. Διάμετρος 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους ἡ ἐπιγραφὴ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 9. De Ridder ἀρ. 219):

Ηερμογένε[ς] ἀνέθεκεν ἀ[π]α[ρχ]ὲν [τάθε]νάαι

Σχ. γρ.: α[12], ε[3], θ[4], μ[2], ν[6], ρ[9].

XVIII. (7278). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,06 μ. Πρὸ τοῦ θ δὲν διακρίνονται ἄλλα γράμματα.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ 33.

Θεν - - -

Σχ. γρ.: ε[3], ν[6].

XIX. (7175). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, μετὰ δύο τρημάτων ᾠοειδῶν καὶ ἑνὸς στρογγύλου. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,05-0,06 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας αὐτῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ σκεύους ἄκρον (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 20. De Ridder ἀρ. 183):

Θρασυκλείδες ἀνέθεκ[ε

ἐπὶ δὲ τῆς κοίλης παρ' αὐτὸ τὸ σκεῦος κειμένης πλευρᾶς, ἥτις θὰ ἐκαλύπτετο, ὅταν ἡ λαβὴ θὰ προσηρμόζετο εἰς τὸ σκεῦος: *N* (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α[11], δ[6], ε[3], θ[4], ν[5], ρ[9] ἢ ρ[10], σ[4], υ[2].

XX. (7047). Ῥοιὰ χαλκῆ. Ὕψ. περίπου 0,065, διάμετρος 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀρχομένη ἐκ τῆς κορυφῆς ἑλίσσεται ἐν τρισὶ στίχοις περὶ τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ καρποῦ, εἶνε δὲ πολλαχοῦ ἐφθαρμένη καὶ δυσανάγνωστος. Διακρίνονται νομίζω τὰ ἑξῆς (πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 56. De Ridder ἀρ. 113):

Ηι;]ε;ρ;οφõν ἄ;γ;α;[λμα ἀνέ]θε[κε Διὸς Γλαυ]-
ϙόπιδι [ϙ]όρει [πολι]όχο[ι δ]εκ[ά]τε[ν

Σχ. γρ.: α[11], δ[9], ε[3]; ν[11], φ[2].

XXI. (7317). *W*. Τεμάχιον σκεύους τινος, μῆκ. 0,06 μ.

Κ - -

XXII. (11450). *W*. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,17 μ. Κάτωθεν τοῦ χείλους ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερὰ ἡ ἐπιγραφὴ (C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373[12] *g*):

Καλίας με Ηά[ϐρο]νο[ς - - -

Σχ. γρ.: α[13], δ[3]; ε[2] ἢ ε[3], h[3] (σῴζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ), κ[1] ἢ κ[2], μ[5], ν[5], ρ[9]; ἢ ρ[10], σ[4]. Σημειωτέον ὅτι ἐκτὸς τοῦ α καὶ σ τὰ λοιπὰ γράμματα συμφώνως τῇ ὅλῃ ἐπιγραφῇ εἶνε ἐστραμμένα πρὸς τἀριστερά.

Τὸ τρίτον ὡς καὶ τὸ τέταρτον γράμμα τοῦ δευτέρου ὀνόματος, ὧν σῴζονται αἱ ἄνω ἄκραι, πρέπει νὰ ἦσαν β, μ, ν ἢ ρ, καὶ ἐπειδὴ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ν δὲν ὑπάρχει χῶρος ἢ δι' ἓν ἔτι στοιχεῖον, καὶ τοῦτο κατὰ τὰ ἐλάχιστα ἴχνη τοῦ ἄνω μέρους πιθανῶς ἦτο ο, ἡ συμπλήρωσις Ἅβρωνος καθίσταται λίαν πιθανή.

XXIII. (7199). Λαβὴ μετὰ κρίκου καὶ πλακιδίου, ἐφ' οὗ λεοντοκεφαλή. Μῆκ. 0,20 μ. — De Ridder ἀρ. 226.

Καλικράτες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], ν[6], σ[4].

XXIV. (6942). Βαθρίδιον χαλκοῦν ἐγγομφωθέν ποτε ἐπὶ λιθίνης βάσεως διὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν δύο ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,07, ὕψ. 0,025 μ. — De Ridder ἀρ. 613. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰ τετράπλευρος ἐπιμήκης ὀπή, ἐν ᾗ προσηρμόζετο ἀγαλμάτιον, καὶ παρὰ τὴν ἑτέραν τῶν μακροτέρων πλευρῶν ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη δυσανάγνωστος ἐπιγραφή. Διακρίνονται νομίζω τὰ ἑξῆς:

Καλχίσκα (;) Καφυᾶθε[ν;

Σχ. γρ: α[14], κ[1] καὶ κ[2], σ[5], χ[2]. Τοῦ τρίτου γράμματος τῆς δευτέρας λέξεως διακρίνεται μόνον ἡ περίμετρος Ο.

XXV. (7336). Φιάλη ὀλίγον συμπεπιεσμένη, ἧς ἀπεθραύσθησαν τεμάχιά τινα. Διάμετρος περίπου 0,25

μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 21):

Καπανὶς δεκά[τ]εν ἀνέθεκεν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, ν^{6} καὶ ν^{10} καὶ ν^{5}, σ^{5}.

XXVI. (6947). Βαθρίδιον χαλκοῦν μετὰ τεσσάρων ποδῶν, ὧν εἷς ἀπεθραύσθη, καὶ δύο ἐπιμήκων τετραπλεύρων ὀπῶν, ἐν αἷς ἐφηρμόζετό ποτε ἀγαλμάτιον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων καὶ μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,07, πλ. 0,047, ὕψ. 0,013 μ.— De Ridder ἀρ. 610.

Ἀθεναίαι ἀν|έθεκεν Κλεαρέτε

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{1} καὶ ε^{10} καὶ ε^{5}, θ^{5}, κ^{2}, ν^{6}, ρ^{2}.

XXVII. (6945). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, κολοβὸν τὰ ὄπισθεν, συνιστάμενον ἐκ πλινθοειδοῦς πλακὸς καὶ ὁριζοντίων προεξοχῶν κατὰ μῆκος τῶν δύο πλατυτέρων πλευρῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγκεχάρακται ἐπὶ τούτων τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ ἄνω ἄκρον των, ὑπὸ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν ἑκάστη πλευρὰ εἶνε διατετρημένη διὰ ἑπτὰ μικρῶν ὀπῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς πλακὸς δύο ὀπαὶ καὶ λείψανον τρίτης. Μῆκ. 0,105, πλ. 0,06, ὕψ. 0,012 μ. — De Ridder ἀρ. 584.

Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἴσως:

Κλε[ὸ;] ἀνέ(θεκεν) ἄγα[λμα

ἐπὶ τῆς ἑτέρας:

- τἀθε]νάαι ⁝ hαυτε̃ς

Σχ. γρ.: α^{12} (ἐν τοῖς ἄλφα τῆς λέξεως ἄγα[λμα] δὲν διακρίνονται αἱ μεσαῖαι γραμμαί), ε^{10} καὶ ε^{5}, ν^{6}, υ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

Τὸ τέταρτον στοιχεῖον τοῦ πρώτου στίχου ἀναμφιβόλως ἦτο στρογγύλον.

XXVIII. (6447). Ἀγαλμάτιον τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς ἐπὶ βάθρου. Ὡς βάθρον χρησιμεύει πλὰξ χαλκῆ ἔχουσα τρεῖς βραχεῖς πόδας, τὸν μὲν ἕνα ὑπὸ τὴν μίαν, τοὺς δὲ δύο ἄλλους ὑπὸ τὴν ἀντίθετον στενωτέραν πλευράν, προωρισμένους πρὸς γόμφωσιν τῆς πλακὸς ἐπὶ μείζονός τινος λιθίνης βάσεως. Ἐπὶ τῆς πλακὸς ἐτέθη πάλιν τὸ καὶ πάλαι ἐπ' αὐτῆς ἀνακείμενον ἀγαλμάτιον τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 (πρβ. σ. 130 καὶ 180) ἀρ. 373^{12}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1887 σ. 141 καὶ πίν. 7. Τὸ ἀγαλμάτιον ἀπεικονίσθη καὶ ἐν Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture grecque I σ. 161.

Μελεσὸ ἀνέθεκεν | δεκά|τεν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, ε^{1} καὶ ε^{5}, θ^{5}, κ^{1} καὶ κ^{2}, μ^{2}, ν^{10}, ο^{2}, σ^{4}.

XXIX. (7339). W. Χεῖλος μεγάλου σκεύους μετὰ ποικίλων κοσμημάτων, οὗ ὅμως ὀλίγον μέρος μόνον σῴζεται. Διάμετρος τοῦ χείλους 0,255 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους ἀναγινώσκονται μετὰ δυσκολίας τὰ γράμματα τῆς διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς:

Μεναπεγος ἀν[έθ]εκε

Σχ. γρ.: κ^{1} ἢ κ^{2}, μ^{2}, ν^{5}; (τὸ πρῶτον) καὶ ν^{6}; (τὸ δεύτερον).

Ἡ ἐξήγησις τῆς πρώτης λέξεως φαίνεται προβληματική.

XXX. (6949). Βαθρίδιον χαλκοῦν ἀγαλματίου τῆς Ἀθηνᾶς (ὑπάρχοντος ὑπ' ἀρ. 6458 ἀλλὰ μὴ ἐπικολληθέντος ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, παρὰ τρεῖς τῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,086, πλ. 0,056, ὕψ. 0,012 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373^{117}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1887 σ. 139. De Ridder ἀρ. 581.

Μενεκλέδες | ἀνέ|θεκεν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3} καὶ ε^{4}, θ^{4}, μ^{3}, ν^{9}, σ^{4}.

XXXI. (7334). Μικρὸν τεμάχιον σκεύους. Μῆκ. 0,08 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐγένετο διὰ στιγμῶν ἐγκολαφθεισῶν παραπλεύρως τῷ χείλει ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ σκεύους τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ ἀναφανῶσιν ἀντιστρόφως καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς.

Να - - -

Σχ. γρ.: α^{12}; ν^{8}.

XXXII. (7269). Τεμάχιον σκεύους (φιάλης) πλουσίως κεκοσμημένου μετὰ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,18 μ. Ὑπὸ τὸ χεῖλος διατέμνουσα καὶ οἱονεὶ καταστρέφουσα μέρη τῶν κοσμημάτων ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ σκεύους ἀδεξίως ἡ ἐπιγραφὴ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 8):

Νίκα Τ Τ ἀνέθεκεν τἀθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α^{12}, θ^{4}, κ^{1} καὶ κ^{2}.

Τὰ μετὰ τὴν λέξιν Νίκα σημεῖα (Τ Τ) δὲν ἀνήκουσι

προφανῶς εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφήν, εἶνε δὲ ἴσως ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὑπάρχοντα πρὸ τῆς ἐγχαράξεως τῆς ἐπιγραφῆς.

XXXIII. (6948). Βαθρίδιον ἀγαλματίου χαλκοῦ τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς, ὅπερ σῴζεται καὶ ὑπάρχει ἐν τῇ συλλογῇ (ἀρ. 6452), δὲν ἐτέθη ὅμως ἐπὶ τοῦ βάθρου ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῆς προσαρμογῆς. Τὸ βάθρον σύγκειται ἐκ τριῶν λεπτῶν ἐπικεκολλημένων πλακῶν, ὧν ἡ ἀνωτάτη μόνον ἦτο ὁρατή, διότι αἱ κατωτέρω ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τοῦ περικεχυμένου μολύβδου, δι' οὗ ἐγομφοῦτο ἐπὶ λιθίνης τινὸς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ἀγαλματίου. Μῆκ. 0,082, πλ. 0,041 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373 [179]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1887 σ.135. De Ridder ἀρ. 598.

Νικύλος : | ἀνέθε|κεν

Σχ. γρ.: α [11], ε [4] καὶ ε [3], θ [4], κ [1] καὶ κ [2], ν [3] καὶ ν [5], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

XXXIV. (6695). Κριὸς χαλκοῦς ἐλλιπὴς κατὰ μέρη τινὰ τῶν ποδῶν. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ κριοῦ ἐνεχαράχθη ἐν ἑλιγμῷ ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά (C.I.A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 *a*. De Ridder ἀρ. 529):

Πέσιδος hικεσία

Σχ. γρ.: α [11], δ [6], ε [3], h [3], κ [2], σ [4].

XXXV. (6914). Τροχίσκος μετὰ τεσσάρων κνημῶν. Διάμετρος 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ περιφεροῦς χείλους ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 42. De Ridder ἀρ. 405):

Πίθεκος : ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α [12], ε [1] καὶ ε [6], ν [6], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

XXXVI. (7178). Λαβὴ σκεύους πρόσθετος, ἐπίπεδος, διάτρητος. Μῆκ. 0,105, πλ. 0,045 μ. Κατὰ τὸ πρὸς τὰ ἔξω ἄκρον της φέρει δύο ᾠοειδῆ τρήματα καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἕτερον τρίγωνον. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς φέρεται ἐγκεχαραγμένη παρὰ τὴν πλευράν, δι' ἧς ἡ λαβὴ πρὸς τὸ σκεῦος συνεκολλᾶτο καὶ παρὰ τὴν δεξιὰν πλευράν, τὰ δὲ λοιπὰ γράμματα ἐνεχαράχθησαν πέριξ τῶν τριῶν τρημάτων. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 17. De Ridder ἀρ. 178.

Πολυκλε̃ς : ἀνέθεκεν | hο κναφεὺς : τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α [13], ε [3], h [3], θ [4], ν [6] καὶ ν [9], σ [4], υ [2], φ [3].
Σημ. διαστίξεως [5].

XXXVII. (7307). W. Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, οὗ ἐσώθησαν περὶ τὰ δύο τρίτα· ἡ διάμετρος αὐτοῦ ἦτο περίπου 0,18 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους παρὰ τὸ χεῖλος ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφή, ἧς ἡ ἀρχὴ σῴζεται ἐν τῷ πρὸς τὰ δεξιὰ ἄκρῳ, ἐνῷ τὸ τέλος φαίνεται ἐν τῷ πρὸς τἀριστερά, ὥστε πιθανὸν εἶνε τὸ ἀποθραυσθὲν ἐν τῷ μέσῳ τρίτον τοῦ χείλους νὰ ἔφερε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιγραφῆς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 41.

Hιε(ρά)· Ποσίδειος [ἀνέθεκεν τε̃ι Ἀθεν]αίαι

Σχ. γρ.: δ [6], σ [1] ἢ σ [4];

Τοῦ π σῴζεται μόνον τὸ ἄνω ἄκρον.

XXXVIII. (7283). Τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ παρ' αὐτὸ τὸ χεῖλος ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 47.

- - Πυ;]θαγόρο vac.

Σχ. γρ.: α [11].

XXXIX. (7279). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους.

Σμι[κ - - - ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: μ [10], σ [4].

XL. (7274). Τεμάχιον σκεύους ποικίλως διακεκοσμημένου μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,155 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους:

- - Σ]μικύθε δεκάτεν vac.

Σχ. γρ.: α [12], δ [9], ε [5] καὶ ε [8], ν [8], υ [2].

XLI. (6599). W. Ἀγαλμάτιον νεανίου γυμνοῦ, ὀρθοῦ· αἱ χεῖρες ἐκράτουν ἀντικείμενά τινα λογχοειδῆ, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαι ὀπαί. Ὕψ. 0,09 μ. Ἐπὶ τῆς στρογγύλης βάσεως:

Σ]οσαν[δρ - -

Σχ. γρ.: α [11], ο [2], σ [4] (διορθωθὲν ἐκ τοῦ ἀρχικῶς γεγραμμένου σ [7], ἔχοντος τὸ ἐπάνω σκέλος σχεδὸν ὁριζόντιον). Τὸ ν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ σχῆμα ν [2], κατεστράφη ὅμως ἡ λοξὴ γραμμή.

XLII. (7176). Λαβὴ σκεύους. Μῆκ. 0,12 μ.— De Ridder ἀρ. 185.

Τιμαγόρα μ' ἀ[ν]έθεκεν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α [11], μ [3].

Τὸ μετὰ τὴν κάθετον γραμμὴν ἥμισυ τῆς ἐπιγραφῆς θὰ εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς ἑτέρας λαβῆς τοῦ σκεύους.

XLIII. (6951). W. Βαθρίδιον χαλκοῦν, συνιστάμενον ἐκ πλακὸς ἐφ' ἧς προσηρμόζετο διὰ δύο ἐπιμήκων ὀπῶν τό ποτε ἐπιτεθειμένον ἀγαλμάτιον, καὶ στενωτέρου ὑποβάθρου ἀποτελουμένου ἐκ δύο μακροτέρων καὶ δύο βραχυτέρων ἐλασμάτων, ἅτινα περιβάλλουσι κοῖλον τετράπλευρον· τοῦτο δὲ διαιρεῖται πάλιν διὰ πέμπτου τινὸς ἐλάσματος εἰς δύο ἰσομεγέθη τετράπλευρα, ἐν οἷς ὑπάρχουσι δύο τεμάχια χαλκοῦ διήκοντα μέχρι τῶν ἐν τῇ ἄνω πλακὶ ὀπῶν. Ἐν ἑκατέρᾳ τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τοῦ ὑποβάθρου ὑπάρχουσιν ἀνὰ δύο μικραὶ ἐπιμήκεις ὀπαί, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐπὶ λιθίνης βάσεως προσήλωσιν τοῦ χαλκοῦ βαθριδίου. Μῆκ. τῆς ἄνω πλακὸς 0,18, πλ. αὐτῆς 0,075, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,155, πλ. αὐτοῦ 0,06, ὕψ. τοῦ ὅλου 0,013. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν μίαν τῶν δύο μακροτέρων πλευρῶν τῆς ἐπιφανείας.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 57. De Ridder ἀρ. 582.

Φειδιάδες ἀν(έ)θεκεν τἀθεναί[αι

Σχ. γρ.: α [11], δ [6], ε [3], θ [7], ν [5], σ [4], φ [2];

XLIV. (6837). Ἀσπίδιον χαλκοῦν κάλλιστα διατηρούμενον, οὗ διάμετρος 0,11 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κυρτῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας Γοργόνειον. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἄντυγος, ἧς κατέχει περὶ τὰ $^4/_5$, αἱ δὲ δύο τελευταῖαι λέξεις ὑπὸ τὸ Γοργόνειον ἐπὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 60. De Ridder ἀρ. 264.

Φρυγία ⁝ ἀνέθεκέ μ[ε τ]ἀθ[ε]ναίαι
hε ἀρτοπõλ[ις

Σχ. γρ.: α [11], ε [3], θ [4], μ [6], ν [5], ρ [6], υ [2], φ [2].
Σημ. διαστίξεως [5].

Τοῦ τ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ σῴζεται μικρότατον λείψανον, ἡ δεξιὰ ἄκρα τοῦ ὁριζοντίου σκέλους.

XLV. (7264). Δίσκος κυκλοτερὴς μετὰ ἐξεχούσης διατρήτου λαβῆς (τὸ ἀρχικὸν σχῆμα ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 6), τεθραυσμένος εἰς τρία μεγάλα καὶ πολλὰ μικρὰ τεμάχια. Διάμετρος 0,17 μ., πάχος 0,001-0,002 μ. Ἐπὶ τοῦ μεγαλειτέρου θραύσματος (μῆκ. 0,15 μ.) ὀλίγον ἀπέχουσα τοῦ χείλους καὶ παράλληλος πρὸς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ ἡ ἐπιγραφή:

Χ]αρ;ίας ⁝ ἀνέθεκεν ⁝ Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α [12], κ [2], ν [3] καὶ ν [5], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

XLVI. (6453). W. Ἀγαλμάτιον Ἀθηνᾶς οὗ ἐλλείπουσιν οἱ πόδες καὶ ὁ δεξιὸς βραχίων. Ὕψ. 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ στήθους:

Χαρ

δηλαδὴ Χάρ(ης) ἢ Χαρ(ίας) ἢ ἄλλο τι ὄνομα.

Σχ. γρ.: α [11], ρ [9].

XLVII. (7287). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,055 μ.) μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 27):

- - - αμιλλ - - -

Σχ. γρ.: α [11], μ [2].

Μετὰ τὰ ἄνω σημειούμενα σῴζεται λείψανον ἑτέρου γράμματος, ἴσως ο. Τοῦ πρώτου γράμματος σῴζεται μόνον τὸ δεξιὸν ἥμισυ.

XLVIII. (7314). Τεμάχιον σκεύους. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,16 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 28.

- - - ανδρο - - ἢ Ἀνδρο - - -

Σχ. γρ.: α [12], ν [6], ρ [9].

XLIX. (7308). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ, ὑφ' ὃ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,08 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν VI ἀρ. 7.

- - - αρινο - - -

Σχ. γρ.: α [11], ν [10], ο [2], ρ [10].

L. (7288). Χεῖλος σκεύους· ἡ ἐπιγραφὴ βαίνει ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. Μῆκ. 0,09 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 1.

- - - Ιέτες ⁝ ἀνέθε[κεν - -

Σχ. γρ.: α [11], ε [4], θ [4], ν [6], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

LI. (7312. 7281). W. Δύο τεμάχια σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκος τοῦ ὅλου 0,125 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 15 καὶ 30):

- - - θο τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α [11], ε [5], ν [8].

Ἐν τῷ δευτέρῳ θ παρελείφθη ἡ ἐν τῷ κέντρῳ στιγμή.

LII. (7289). W. Τεμάχιον χείλους σκεύους τινος κεκοσμημένου διὰ κυματίου καὶ ἄλλων ποικιλμάτων. Μῆκ. 0,085. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας πλευρᾶς τοῦ χείλους:

- - μενε - -

δηλαδὴ ἤ ὄνομά τι ἀρχόμενον ἀπὸ Μενε - - ἤ ἴσως - - εὔχσα]μένε - -

Σχ. γρ.: ε[5], μ[2], ν[6].

LIII. (7285. 7275). W. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ σκεύους. Μῆκ. 0,12 καὶ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἀναστρόφως μεταξὺ τοῦ χείλους καὶ λεπτῆς εὐθείας γραμμῆς περιθεούσης τὸ σκεῦος. Ὅτι τὰ τεμάχια εἶνε ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λείψανα, εἶνε ὀρθοτάτη εἰκασία τοῦ Bather, ὅστις συμπληροῖ

Ἀθη]νόδωρο[ς ἀνέθηκ]εν τάθ.

ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος ὅμως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαία. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 6 πρβ. σ. 126.

- - - νόδορο[ς ἀνέθεκ]εν Ἀθ(εναίαι) vac. ἢ
- - - νοδόρο [ἀνέθεκ]εν Ἀθ(εναίαι) vac.

Σχ. γρ.: α[11], δ[9], θ[2], ν[8], ο[2], ρ[10].

LIV. (7296). Χεῖλος σκεύους. Μῆκ. 0,14 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 22.

Κατὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον:

vac. Τάθ[εναίαι - -

Κατὰ τὸ ἀριστερόν:

- - - ος vac.

Σχ. γρ.: α[11], θ[4], σ[4].

LV. (7305). Τεμάχιον σκεύους μετὰ χείλους. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους κάτωθεν εὐθείας γραμμῆς:

- - - ρμος ἀ[νέ]θε[κε - - -

Σχ. γρ.: α[12], σ[4].

LVI. (7304). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,21 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373 [12h].

- θ- ἢ -φ]ον ⁝ μανέθεκεν ⁝ ἄγ(α)λμα ⁝ τάθεναία[ι

Σχ. γρ.: α[11] καὶ α[12], ε[3], θ[4], κ[2], μ[6], ν[3].
Σημ. διαστίξεως [5].

Πρὸ τῆς πρώτης διαστίξεως ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁμοία ἐν τῷ χώρῳ ἐφ' οὗ τὸ ν, ὅπερ φαίνεται παραλειφθὲν κατ' ἀρχὰς προσετέθη κατόπιν.

LVII. (7301). Τεμάχιον ἐλάσματος χαλκοῦ, πιθανῶς σκεύους τινός. Μῆκ. 0,08 μ.

- - τ- ἢ -χ]ίδες ἀ[νέθεκε - - -

Σχ. γρ.: α[11], δ[3], ε[10], σ[4].

LVIII. (7177). Λαβὴ χαλκῆ ἀγγείου ἐπίπεδος, ἧς ἡ πρὸς τὸ σκεῦος πλευρὰ εἶνε κοίλη, ἡ δὲ ἀντίθετος αὐτῆς σχηματίζει δύο ἡμικύκλια παρ' ἃ τρία τρήματα, ὧν ἡ περιφέρεια ἔχει περίπου τὸ σχῆμα ᾠοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ σῴζεται ἀκέραιος, ἀπετέλει δὲ προφανῶς τὸ τέλος ἐκτενεστέρας ἐπιγραφῆς, ἧς τὸ ὑπόλοιπον μέρος ὑπῆρχεν ἢ ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ ἀγγείου, ἢ ἐπὶ δευτέρας τινὸς ἢ καὶ πλειόνων ὁμοίων λαβῶν, ἐνεχαράχθη δὲ παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς λαβῆς καὶ τῆς πρὸς τὰ ἔξω. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 18. De Ridder ἀρ. 182.

ε]ὐχσαμένε δὲ κόραι

Σχ. γρ.: α[11] καὶ α[12], ε[1] καὶ ε[10], μ[9], ν[5], σ[4], υ[2], χ[2].

LIX. (7294). W. Χεῖλος σκεύους τινός, πιθανῶς ἀμφορέως. Μῆκ. 0,145 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους περιθέει κατὰ τὴν ἔξω περιφέρειαν ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

vac. ἐτεὸν vac.
- - - h]αυτε͂ς⁝καὶ παίδον⁝θε͂κεν⁝ἄγαλμα⁝ - - ενος⁝ἑ - -

Σχ. γρ.: α[11], θ[4], κ[2], μ[3], ν[8], σ[4] καὶ σ[12], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

Ἡ λέξις ἐτεὸν φαίνεται ὅτι ἐγράφη κατόπιν ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὴν ὑπ' αὐτὴν πρότερον ἐγχαραχθεῖσαν ..ενος, ἢ ἐκ παραδρομῆς παραλειφθεῖσα προσετέθη ὕστερον. Δυστυχῶς τὰ δύο πρῶτα γράμματα τῆς ὑπ' αὐτὴν λέξεως ἐφθάρησαν πολύ, τὰ ὑπάρχοντα ἴχνη φαίνονται ⊢I ἢ καὶ ⊢T.

LX. (7322). Τεμάχιον κράνους χαλκοῦ φυσικοῦ μεγέθους. Μῆκ. 0,18, ὕψ. τῶν διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένων γραμμάτων ὑπὲρ τὰ 0,02 μ. Τοῦ πρώτου γράμματος ἐσώθησαν μόνον δύο στιγμαί, τοῦ δὲ τελευταίου ἡ κάθετος καὶ ἡ κάτω ὁριζοντία γραμμή. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 48.

- - ἀνέθεσ]αν ἐγ Λε - - -

Ἴσως: ἐγ Λέ[σβο ἢ Λέ[μνο ἢ ὅμοιόν τι.

Σχ. γρ.: $ε^{5}$, $ν^{9}$.

LXI. (7262). Τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,20 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 46.

– – ἀνέθεσαν – – –]ν λαβόν[τ]ες vac.

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $β^{3}$, $ε^{10}$, $λ^{2}$, $ν^{8}$, $ο^{2}$, $σ^{4}$.

LXII. (6676). W. Κεφαλὴ κριοῦ ἐπίθετος ἐπὶ σκεύους τινός. Μέγεθος 0,05 μ. Σῴζεται ἡ διὰ τὸν ἧλον ὀπὴ κατὰ τὸ κέντρον τῆς τομῆς τοῦ λαιμοῦ. De Ridder ἀρ. 527. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ ἑξῆς ἐπιγραφὴ μεταξὺ τῶν κεράτων, βουστροφηδὸν γεγραμμένη, ἥτις σῴζεται ἀκέραιος, εἶνε δὲ μέρος μόνον μακροτέρας ἐπιγραφῆς, ἧς τὰ λοιπὰ ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ σκεύους.

τὲν ὀκεῖαν με τ[ἀ]θεναία[ι] ἀν[έθεκ]εν

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{4}$, $θ^{4}$, $μ^{3}$, $ν^{2}$ καὶ $ν^{5}$ καὶ $ν^{6}$.

Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀθηναίας σῴζεται μικρὸν μέρος, ⌐, ὅπερ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς λείψανον τοῦ $ε^{2}$, ἀλλὰ ἡ ἔννοια τῆς ἐπιγραφῆς δεικνύει ὅτι ἦτο $α^{8}$.

LXIII. (7282). Τεμάχιον σκεύους (μῆκ. 0,075 μ.) μετὰ τοῦ χείλους, ἐφ' οὗ:

– – – ἀνέθεκεν τἀ[θεναίαι

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{10}$, $ν^{10}$.

Τοῦ πρώτου γράμματος σῴζεται μόνον τὸ ἕτερον σκέλος.

LXIV. (7297). Χεῖλος μετὰ τοῦ συνεχοῦς μέρους τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ διὰ στιγμῶν ἐγκεχαραγμένη ἐπιγραφὴ ἀνάστροφος. Μῆκ. 0,07 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 34.

– – ἀνέ]θεκε[ν – –

Σχ. γρ.: $θ^{4}$, $κ^{3}$.

LXV. (7286). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους:

– – – Ἀθεναία;]ι ἀνέθε[κε – –

Σχ. γρ.: $α^{5}$, $ε^{3}$, $θ^{4}$, $ν^{5}$.

LXVI. (6928). Βαθρίδιον χαλκοῦν, κοῖλον, συνιστάμενον ἐκ τοῦ κυρίως βάθρου καὶ πλατυτέρου ὑποβάθρου, ἐλλιπὲς τὰ ὄπισθεν. Μῆκ. τοῦ ἄνω μέρους 0,07, πλ. αὐτοῦ 0,035, μῆκ. τοῦ ὑποβάθρου 0,075, πλ. αὐτοῦ 0,045 μ. Ἐν ταῖς δύο μακροτέραις καθέτοις πλευραῖς τοῦ βάθρου ὑπάρχουσι παρὰ τὰς δύο ἐμπροσθίους γωνίας ὀπαὶ δεξιὰ μὲν δύο, ἀριστερὰ δὲ μία, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου (ἐκ μαρμάρου) βάθρου ἔμπηξιν τοῦ βαθριδίου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρὸς τἀριστερὰ πλευρᾶς, ἐξακολουθοῦσα δὲ ἐπὶ τῆς προσθίας καὶ λήγουσα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς. De Ridder ἀρ. 587.

– – – ἀνέθε]κεν τἀθεναία(ι) | ἀ⟨ι⟩παρ|χέν

Σχ. γρ.: $α^{11}$ καὶ $α^{12}$, $ε^{3}$, $θ^{4}$, $ν^{6}$ καὶ $ν^{10}$, $ρ^{9}$, $χ^{2}$.

Τὸ προσγεγραμμένον ι τῆς λέξεως Ἀθεναίαι ἐτέθη ὑπὸ τοῦ χαράκτου κατὰ λάθος μετὰ τὸ πρῶτον α τῆς ἐπομένης λέξεως.

LXVII. (7266. 7280). Τεμάχια δύο προσαρμόζοντα σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους. Μῆκ. τοῦ ὅλου 0,25 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ σκεύους μεταξὺ τοῦ χείλους καὶ εὐθείας τινὸς γραμμῆς.

– – – ἀνέθεκεν ἀ]παρχὲ[ν τ]ἀθεναίαι vac.

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{10}$, $ν^{8}$, $ρ^{10}$, $χ^{2}$.

LXVIII. (7310). Χεῖλος σκεύους μετὰ τεμαχίου αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Σῴζεται ὁλόκληρος ὁ κύκλος τοῦ χείλους, οὗ διάμετρος 0,14 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ποῦ μὲν διὰ στιγμῶν, ποῦ δὲ καὶ διὰ τῶν συνήθων γραμμῶν. Πρβ. Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 35.

– – πρ – – – – [ἀνέθεκεν] ἀπαρχὲν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{10}$, $θ^{4}$, $ν^{9}$, $ρ^{9}$, $χ^{4}$.

Τοῦ μετὰ τὸ πρῶτον ρ στοιχείου σῴζεται κάθετος οἷον ι τινος γραμμή.

LXIX. (7277. 7290. 7300. 7311). Πέντε τεμάχια (ὧν ἓν ἀνεπίγραφον) χείλους σκεύους τινὸς κεκοσμημένου διὰ κυματίου καὶ ἄλλων ποικιλμάτων. Αὐτοῦ τοῦ σκεύους σῴζονται μόνον ἐλάχιστα τεμάχια, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 23 καὶ 24.

- - ἀνέθεκ[εν ἀπ]αρχὲν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{1} καὶ ε^{3}, θ^{4}, ν^{6} καὶ ν^{10}, ρ^{1};

LXX. (7272). Μικρὸν τεμάχιον ἀγγείου χαλκοῦ μετὰ τοῦ χείλους (μῆκ. 0,125 μ.), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 2.

- - ἀπαρ]χὲν [τ']άθεν[α]ίαι vac.

Σχ. γρ.: α^{11}, θ^{7}, ν^{5}.

Τῶν τριῶν πρώτων γραμμάτων σώζονται μόνον ἴχνη.

LXXI. (7270). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιγμῶν. Μῆκ. 0,12 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 40.

- - ἀπ]αρ[χ]ὲν τἀθε[ναίαι

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{8}.

LXXII. (11449). W. Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,053. Ὑπὸ τὸ χεῖλος ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιγμῶν.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 43).

- - ἀπα]ρχὲν - -

Σχ. γρ.: ν; χ^{2}.

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου γράμματος λείψανα μόνον σώζονται.

LXXIII. (7306). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,085 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν ἡ ἐπιγραφή:

- - ἀπα]ρχέν vac.

Σχ. γρ.: ν^{8}, χ^{4}.

Τὰ τρία πρῶτα γράμματα εἶνε βεβλαμμένα.

LXXIV. (7267). W. Τεμάχιον φιάλης μετὰ τοῦ χείλους, μῆκ. 0,115 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιάζον, ὅτι ὅλα τὰ α εἶνε ἐγκεχαραγμένα ἀναστρόφως. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 3.

vac. Ἀπαρχὲ τἀθε[ναίαι.

Σχ. γρ.: α^{9} καὶ α^{11}, θ^{7}, ρ^{9}.

LXXV. (7295). Τεμάχιον σκεύους μετὰ ποικιλμάτων καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,12 μ.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 25.

- - - δ]εκάτεν εὐχσ[αμεν - - -

Σχ. γρ.: α^{11}, κ^{2}, υ^{2}, χ^{2}.

LXXVI. (7271). W. Τεμάχιον σκεύους τινος. Σώζεται σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ χεῖλος, οὗ ἡ διάμετρος 0,22 μ., τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σκεύους ἀπωλέσθησαν. Ἐπὶ τοῦ χείλους ἡ ἐπιγραφή. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 29.

- - ελι . . . α . . . . δ; . νιμα . ιον δεκάτεν

Σχ. γρ.: α^{11}, μ^{9}, ν^{7}, ο^{2}.

Τὸ πρῶτον δ εἶνε δυσανάγνωστον· εἶνε δυνατὸν νὰ ἦτο καὶ α. Πρὸ τούτου τοῦ στοιχείου ὑπάρχει πλαγία γραμμὴ ὡσεὶ τὸ κάτω σκέλος τοῦ σ^{1}, μετ' αὐτὸ κάθετος γραμμή, ἴσως λείψανον τοῦ ε^{1}. Τὰ μετ' αὐτὴν γράμματα διακρίνονται καλῶς, μόνον τὸ μεταξὺ τοῦ α καὶ ι εἶνε ἀμφίβολον. Σώζεται αὐτοῦ μόνον ἡ ἄνω ὁριζοντία γραμμή, ὥς τινος τ ἢ ζ.

LXXVII. (7337). Τεμάχιον χείλους σκεύους τινὸς κεκοσμημένου διὰ κυματίων καὶ ἀστραγάλων, μετὰ τοῦ συνεχοῦς μέρους αὐτοῦ τοῦ σκεύους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,145 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373 ^{12} *f*. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 3.

- - δ]εκάτεν - -

Σχ. γρ.: α^{12}, κ^{3}, ν;

LXXVIII. (7273). Τεμάχιον σκεύους μετὰ λεπτοῦ χείλους. Αἱ γραμμαὶ τῶν γραμμάτων σφηνοειδεῖς, ἡ γραφὴ ἠμελημένη. Μῆκ. 0,14 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους:

vac. Ηιερά εἰμ(ί) τε̃ς [Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{4}, μ^{10}, ρ^{2}, σ^{9}.

LXXIX. (7263). W. Λεπτὴ φιάλη χαλκῆ συμπεπιεσμένη, κεκοσμημένη δι' ἀκτινοειδῶν ποικιλμάτων, ἔχουσα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πλευρᾷ, πλησίον τοῦ χείλους, κρίκον στρογγύλον κινητόν, ἐξ οὗ ἀνηρτᾶτο. Μῆκ. (διάμετρος) 0,14 μ. Ὑπὸ τὸ χεῖλος (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 11):

Ηιερὰ Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{3}, ν^{6}, ρ^{6}, σ^{4}.

LXXX. (7268). Χεῖλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,105 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 10.

Ηιερὸν τε̃ι Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{4}, ν^{8} καὶ ν^{5}, ρ^{6}.

LXXXI. (6943). Βαθρίδιον χαλκοῦν μετὰ πλατυτέρου ὑποβάθρου, κοῖλον, τετράπλευρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο τετράπλευροι ὀπαὶ καὶ μία κυκλοτερής, ἐπ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὴν ἀριστερὰν μακρὰν καὶ τὴν προσθίαν βραχυτέραν πλευράν. Μῆκ. 0,125, πλ. 0,08, ὕψ. 0,02 μ. — De Ridder ἀρ. 591.

Ηιερὸ[ν] Ἀθ[εναίας

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, ε^{5} καὶ ε^{10}, θ^{4}, ν^{2}, ρ^{9}, σ^{4}.

LXXXII. (7200). Λαβὴ σκεύους, λήγουσα εἰς κεφαλὴν κύκνου. Μῆκ. 0,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373 [12] *d*. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 1. De Ridder ἀρ. 229.

Ηιερὸν ⁝ τε̃ς Ἀ-
θεναίας

Σχ. γρ.: α^{11}, ν^{6} καὶ ν^{5}, ρ^{9}, σ^{4}.
Σημ. διαστίξεως [3].

LXXXIII. (7035). Φιάλη χαλκῆ μεσόμφαλος, ἧς ἀπωλέσθη περὶ τὸ ἓν τρίτον. Διάμετρος περίπου 0,185 μ. Ἐπὶ τοῦ χείλους (De Ridder ἀρ. 221):

Ηιερὸν τε̃ς Ἀθενα[ίας

Σχ. γρ.: α^{11}; ε^{4}, θ^{4}, ν^{3}, ρ^{1} ἢ ρ^{9}, σ^{4}.

LXXXIV. (7298). Χεῖλος ἀγγείου χαλκοῦ ἴσως φιάλης. Μῆκ. 0,16 μ. Τοῦ σκεύους αὐτοῦ σῴζεται μικρόν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ ὑπὸ τὸ χεῖλος ἀναστρόφως διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 36):

Ηιερὸν τε̃ς Ἀ[θεναίας

Σχ. γρ.: α^{12}, ν^{7}, ρ^{2}.

LXXXV. (7332). Δύο προσαρμόζοντα ἀλλήλοις τεμάχια χείλους ποικίλως διακεκοσμημένου μετὰ λειψάνων αὐτοῦ τοῦ σκεύους. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,08, τοῦ δὲ 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεκολάφθη ἀναστρόφως ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 14 (τὸ πρῶτον ἥμισυ).

Ηιε]ρὸν τε̃ς Ἀ[θεναί]ας

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{9}, ν^{5}, ρ^{9}, σ^{4}.

LXXXVI. (7333). Χεῖλος σκεύους ποικίλως διακεκοσμημένου. Μῆκ. 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 13):

Ηιε]ρὸν τε̃ς [Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: ε^{3}, ν^{9}, ρ^{9}, σ^{4}.

LXXXVII. (7309). Τεμάχιον σκεύους μεθ' ἁπλοῦ χείλους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,13 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 197 ἀρ. 373 [12] *e*. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 231, 2.

Η]ιερὸν Ἀθε[ναίας

Σχ. γρ.: α^{12}, θ^{1}, ν^{3}, ρ^{9}.

LXXXVIII. (7320). Ἐπιμήκης λαβὴ ἀγγείου χαλκοῦ· ἡ ἐπιγραφή, ἥτις θ' ἀπετέλει σύνολόν τι μετὰ δευτέρας τινὸς ἐπὶ ἄλλης λαβῆς νῦν ἀπολεσθείσης, ἐνεχαράχθη παρὰ τὴν πρὸς τὰ ἔσω πλευρὰν τῆς ἐπιπέδου ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,085. πλ. 0,025 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 19.

[Τε̃ς Ἀθεναίας] | hιερόν εἰμι

Σχ. γρ.: ε^{3}, μ^{9}, ν^{8}, ρ^{9}.

LXXXIX. (7291). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ μετὰ χείλους, ὑφ' ὃ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,055 μ. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 26.

vac. Ηιερ[ὰ ἢ -ὸν τε̃ς Ἀθεναίας]

Σχ. γρ.: ε^{10}, ρ^{9}.

XC. (6857). Τεμάχιον τετραπλεύρου αἰχμῆς δόρατος. Μῆκ. 0,09 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. De Ridder ἀρ. 281.

Ηι(ερά ἢ -ερόν)

XCI. (11455). W. Αἰχμὴ λόγχης, εἰς δύο τεθραυσμένη. Μῆκος τοῦ ὅλου 0,24 μ. Περίεργος εἶνε ἡ κατασκευὴ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, αἵτινες διὰ πολλῶν κανονικῶς ἐγκεχαραγμένων στιγμῶν κατέστησαν τραχεῖαι ὡσεὶ ῥίνης. Ἡ ἐπιγραφὴ διὰ μικρῶν παραλλήλων γραμμῶν· ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 7.

Ηι(ερά ἢ -ερόν)

XCII. (7335). Τεμάχιον σκεύους μετὰ τοῦ χείλους. Μῆκ. 0,09 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 16):

Ἀθενᾶς

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{13}, θ^{4}, σ^{6}.

Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον γράμμα ἐφθαρμένα.

XCIII. (6556). Κράνος φυσικοῦ μεγέθους, ὀλίγον ἐφθαρμένον. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παραγναθίδος (De Ridder ἀρ. 252):

Ἀθεναίας

Σχ. γρ. α [12], ν [3], σ [4].

XCIV. (7324). Ἔλασμα χαλκοῦν, τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,15 μ. Ἐπ' αὐτοῦ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 49):

Ἀθε]ναίας vac.

Σχ. γρ.: α [12], ν [3], σ [4].

XCV. (7326). Ἔλασμα χαλκοῦν, ἴσως τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,065 μ., ὕψ. 0,10 μ. — Journ of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 32.

Ἀθεν[αίας

Σχ. γρ.: α [12], ε [10], ν [8].

XCVI. (7323). Τεμάχιον κράνους. Μῆκ. 0,15 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 51.

vac. Ἀθεν[αίας

Σχ. γρ.: α [12].

XCVII. (7369). Τεμάχιον κράνους ($^1/_3$ περίπου) φυσικοῦ μεγέθους. Ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 50):

Ἀθεν[αίας

Σχ. γρ.: α [11], ν [8].

XCVIII. (6844). Αἰχμὴ λόγχης μετὰ τετραπλεύρου ἄκρας. Μῆκ. 0,36 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν τῆς αἰχμῆς, ἐγκεχαραγμένη διὰ στιγμῶν.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 53. De Ridder ἀρ. 307.

Ἀθεναίας

Ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν συνεχομένων πλευρῶν ἐνεχαράχθη Μ (ἀριθμητικὸν σημεῖον).

Σχ. γρ.: α [12], μ [10], ν [8], σ [4].

XCIX. (6855). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ. 0,13 μ. Γραφὴ διὰ στιγμῶν.— De Ridder ἀρ. 282.

Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: α [12], ν [8], σ [4].

C. (6849). Αἰχμὴ λόγχης τετράπλευρος. Μῆκ. 0,21 μ. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (De Ridder ἀρ. 287):

Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: α [12], ν [8], σ [4].

CI. (11456). W. Αἰχμὴ λόγχης ἄνευ τοῦ ἄκρου, μῆκ. 0,16 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 52.

Ἀθεναίας

Σχ. γρ.: α [12], ε [6], ν [7], σ [2].

CII. (11452). W. Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,12 μ. Σῴζεται μόνον τὸ ἄκρον. Ἡ διὰ στιγμῶν ἐπιγραφὴ εἶνε δυσανάγνωστος.

Ἀθεναί[ας

Σχ. γρ.: α [12], ν [7].

CIII. (6856). Αἰχμὴ λόγχης, ἧς ἀπεθραύσθη τὸ ἄκρον. Μῆκ. 0,11 μ.—De Ridder ἀρ. 295. Ἐπὶ μιᾶς τῶν τεσσάρων πλευρῶν ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν:

Ἀθεν(αίας)

Σχ. γρ.: α [12], ν [9].

CIV. (7284). Χεῖλος σκεύους χαλκοῦ. Μῆκ. 0,065 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ φαίνεται ὅτι σῴζεται πλήρης.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 31.

Ἀθε(ναίας)

Σχ. γρ.: α [11], ε [5].

CV. (7318). Τεμάχιον σκεύους χαλκοῦ (μῆκ. καὶ ὕψ. 0,05 μ.) μετὰ τοῦ χείλους, ὑφ' ὃ διὰ στιγμῶν ἐνεχαράχθη (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 44):

- - Ἀθεν]αίαι vac.

Σχ. γρ.: α [11].

CVI. (7299). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,12 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἀμελῶς ἐγκεχαραγμένη. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 4.

- - Ἀθενάαι vac.

Σχ. γρ.: α [11], ε [10], θ [5], ν [3].

CVII. (7276). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους

αὐτοῦ. Μῆκ. 0,06 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ χεῖλος, ἀνάστροφος. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 5.

– – Ἀθεναία[ι ἢ -ας – –

Σχ. γρ.: α[12], θ[5], ν[3].

CVIII. (7315). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,095 μ. Ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐνεχαράχθη διὰ στιγμῶν (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 37):

– – Ἀ]θε[ν]αία[ι ἢ -ας – –

Σχ. γρ.: α[12].

CIX. (7302). Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,11 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐνεχαράχθη ἐπὶ τοῦ σκεύους διὰ στιγμῶν. — Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VI ἀρ. 38.

– – Ἀ]θενα[ίαι – – ἢ -ίας

Σχ. γρ.: ε[10], ν[8].

CX. (7292). *W.* Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ ποικίλως διακεκοσμημένου. Μῆκ. 0,13 μ. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίας ἐπιφανείας τοῦ χείλους ἡ διὰ στιγμῶν δυσανάγνωστος ἐπιγραφή:

– – Ἀ]θεν[αίαι – – ἢ -αίας

Σχ. γρ.: ε[5], ν[6].

CXI. (7036). Τεμάχιον χείλους χαλκοῦ σκεύους, οὗ σῴζεται μικρὸν λείψανον. Μῆκ. 0,05 μ.— De Ridder ἀρ. 223.

ε;να
ἴσως – – Ἀθ]ενα[ίαι – – ἢ -ίας

Σχ. γρ.: α[12], ν[6].

CXII. (11451). *W.* Τεμάχιον σκεύους καὶ τοῦ χείλους αὐτοῦ. Μῆκ. 0,05 μ.

– – να – –
ἴσως – – Ἀθε]να[ίαι – – ἢ -ίας

Σχ. γρ.: α[11], ν[10].

Ἐν τῷ τέλει τῶν ἐνεπιγράφων χαλκῶν ἀναθημάτων μνημονεύσωμεν καί τινα ἄλλα χαλκᾶ ἐπίσης ἀντικείμενα, φέροντα ἐγκεχαραγμένα σημεῖα τινὰ δηλοῦντα πιθανῶς ὅτι ταῦτα συγκατελέγοντο ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἀναθήματα. Τὰ ὑπ' ἀρ. CXIII - CXVI σημεῖα σημαίνουσιν ἴσως τ(ἐς) Ἀ(θεναίας), τὰ ὑπ' ἀρ. CXVII - CXXI ἁπλῶς Ἀ(θεναίας).

CXIII. (6843). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,40 μ. Ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ. 8 σημεῖον. — De Ridder ἀρ. 308.

CXIV. (6854). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,15 μ. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 9.— De Ridder ἀρ. 283.

CXV. (6851). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,22 μ. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 10.— De Ridder ἀρ. 289.

CXVI. (6847). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,34 μ. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 11.— De Ridder ἀρ. 290.

CXVII. (6845). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,31 μ. — De Ridder ἀρ. 309. Ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν διὰ στιγμῶν Α.

Σχ. γρ: α[12].

CXVIII. (6853). Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,17 μ. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α. Ἴδε πίν. Α' ἀρ. 12.— De Ridder ἀρ. 284.

CXIX. (11453). *W.* Αἰχμὴ λόγχης, μῆκ. 0,155 μ. Ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς Α.

Σχ. γρ.: α[12].

CXX. (11454). *W.* Αἰχμὴ λόγχης, ἄνευ τοῦ ἄκρου αὐτῆς. Μῆκ. 0,10 μ. Φέρει μόνον τὸ ἐν πίν. Α' ἀρ. 13 δελτοειδὲς σημεῖον, ὃ πιθανὸν νὰ εἶνε α ἀμελέστερον ἐγκολαφθέν.

CXXI. (6869). *W.* Σαυρωτὴρ λόγχης στρογγύλος, μῆκ. 0,44 μ., ἔχων ἐγκεχαραγμένον διὰ στιγμῶν τετραγώνων Α. Ἴδε ἐν πίν. Α' ἀρ. 14.—De Ridder ἀρ. 298.

CXXII. (6994). *W.* Σταθμίον μετὰ δελφῖνος ἐν ἀναγλύφῳ (μῆκ. τῶν πλευρῶν 0,052 μ., πάχ. 0,016) ἐκδοθὲν ὑπὸ Pernice, Griechische Gewichte σ. 31 καὶ 81 ἀρ. 1 (πρβ. De Ridder ἀρ. 408. Th. Reinach, Revue des études grecques 1895 σ. 153. Sittl, Neue phil. Rundschau 1895 σ. 10. Kubitschek, Rundschau über ein Quinquennium der antiken Numismatik σ. 30). Ἐπὶ τῆς ἄνω αὐτοῦ ἐπιφανείας παρὰ τὸ ἄκρον τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαραγμένα ἀναγινώσκονται τὰ γράμματα:

(Η)εμισ[τά|τ]ερον

ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιφανείας τῶν τριῶν καθέτων αὐτοῦ πλευρῶν:

δεμόσιον | Ἀθε[ν]αίο[ν

Σχ. γρ.: α[11], δ[8], ε[10], μ[6], ν[9], ρ[12], σ[4].

Τῶν δύο τ τῆς πρώτης ἐπιγραφῆς σῴζονται μόνον αἱ κάθετοι κεραῖαι, τοῦ δὲ μεταξὺ αὐτῶν α μοὶ φαίνεται ὅτι διέκρινα ἀμυδρὰ ἴχνη. Ὁ Pernice ἀνέγνωσεν (Hἑμισ[υ h]ιερόν, ὀρθῶς ὑποθέσας ὅτι τὸ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς H εἶνε νῦν ἀόρατον σκεπασθὲν ὑπὸ τοῦ μετὰ τὴν ἐγχάραξιν αὐτῆς ἐπικολληθέντος δελφῖνος. Καὶ ὅμως ν' ἀσπασθῶμεν τὴν τοῦ Sittl ἀνάγνωσιν ὑπαγορεύουσιν οὐ μόνον τὸ παράξενον τῆς φράσεως «ἥμισυ ἱερὸν» ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἴχνη τοῦ α καὶ πρὸ πάντων ἡ ὅλη διάθεσις τῆς ἐπιγραφῆς (πρβ. τὴν παρὰ Pernice ἀπεικόνισιν, ἥτις εἶνε πιστή, πλὴν ὅτι λείπει ἐν αὐτῇ ἡ μετὰ τὸ σ κάθετος γραμμή. ἡ δὲ πρὸ τοῦ δευτέρου ε ὁμοία γραμμὴ ἔπρεπε κατὰ 2 χιλιοστὰ ὑψηλότερον νὰ εἶνε τεθειμένη). Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄκρον, ὡς ἐρρήθη, τῶν δύο πλευρῶν ἐγκεχαραγμένη λαμβάνει σχῆμα καμπύλον κατὰ τὴν γωνίαν, ἔχει δηλαδὴ οὕτω κεκλιμένα τὰ κάθετα τῶν γραμμάτων σκέλη, ὥστε αὐτομάτως ἀγόμεθα εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι οὐχὶ περὶ δύο, ἀλλὰ περὶ μιᾶς πρόκειται λέξεως, ἣν ἐφοβεῖτο τρόπον τινὰ νὰ χωρίσῃ εἰς δύο ὁ χαράκτης. Ἔπειτα εἶνε καὶ συνηθέστερον ἐν ταῖς ἐπὶ χαλκοῦ ἐπιγραφαῖς τὸ υ[2] τοῦ υ[1], ὃ ὑποθέτει ὁ Pernice. Ἡ ὑπὸ Reinach προβληθεῖσα ἀνάγνωσις ἐμὶ hιερόν, εἶνε ἀπαράδεκτος, διότι μετὰ τὸ ι τοῦ ἐμὶ ὑπάρχει οὐ μόνον τὸ σ[4] (κατεστραμμένον ἔχον τὸ κάτω σκέλος καὶ οὐχὶ ἀνήκουστον τοῦ σ σχῆμα) ἀλλὰ καὶ τοῦ τ ἡ κάθετος κεραία.

CXXIII. (11457). W. Σταθμίον (μῆκ. 0,047 μ., πάχ. 0.01 μ.), ἐκδοθὲν Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 54 καὶ ἐξετασθὲν ἀκριβέστερον ὑπὸ Pernice (Griechische Gewichte σ. 31 καὶ 82 ἀρ. 2) κατὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἀναγινώσκεται:

Δεκαστάτερο[ν

Σχ. γρ.: α[12], δ[4], ε[10], ρ[12].

CXXIV. (7321). W. Τεμάχιον ταινίας χαλκῆς ἐπιμήκες, μῆκ. 0.135, πλ. 0,03, πάχ. περίπου 0,001 μ. Τὸ ἔλασμα φαίνεται σῳζόμενον ἀκέραιον, πιθανῶς ὅμως πρὸς τἀριστερὰ ἀπεκόπη αὐτοῦ μέρος.

Hερμοῦ : πολόνειον : [τί-
μεσις : ΔΔΔ vac.

Σχ. γρ.: δ[1] καὶ δ[10], ε[1] καὶ ε[6], μ[10], ν[8], σ[4], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

Τὴν συμπλήρωσιν τίμησις ὑπαγορεύει ὁ ἀμέσως ἑπόμενος ἀριθμός, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀβέβαιος, προκειμένου περὶ ἐπιγραφῆς, ἧς τὴν ἀληθινὴν σημασίαν ἀγνοοῦμεν.

CXXV. (7123). W. Λαβὴ ἀγγείου στρογγύλη, πλ. 0,07 μ. (De Ridder ἀρ. 121). Ἐπὶ τοῦ κοσμήματος δι' οὗ ἦτο προσκεκολλημένη ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἀναγινώσκονται ἐγκεχαραγμένα διὰ στιγμῶν τὰ ψηφία:

ΝΑ

Σχ. γρ.: α[11], ν[8].

CXXVI. (7325). W. Τεμάχιον ἐλάσματος, μῆκ. 0,095, ὕψ. 0,075 μ., ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 15 γράμματα.— Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 55.

CXXVII. (7130. 7156). W. Δύο ὁμοιόμορφοι λαβαὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγγείου λήγουσαι ἑκατέρωθεν εἰς κεφαλὰς ὄφεων καὶ ἔχουσαι πλάτος 0,185 μ. Ἐπὶ τῶν λαβῶν εἶνε ἐγκεχαραγμένα τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 16 καὶ 17 σημεῖα. Ἐπειδὴ ὅμως εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν, αἳ ἦσαν προσκεκολλημέναι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου καὶ οὕτω δὲν ἐφαίνοντο ἐν ὅσῳ ἐσῴζετο τὸ σκεῦος ἀκέραιον, δὲν δύνανται νὰ εἶνε ἢ σημεῖα τοῦ τεχνίτου.— De Ridder ἀρ. 201. 203.

CXXVIII. (7331). W. Τεμάχιον ἐλάσματος λεπτοῦ, μῆκ. 0,065, ὕψ. 0,047 μ., οὗτινος τὸ ἓν κράσπεδον ἀποτελεῖ πτυχὴν κανονικὴν ἐν εἴδει χείλους ἢ περιθωρίου. Κάτωθεν τοῦ χείλους τούτου τὰ ἐν πίν. Α' ἀρ. 18 ἀπεικονισθέντα γράμματα (ὕψ. 0,012 - 0,015 μ.), ἃ ὁ Bather (Journ. of Hell. stud. XIII πίν. VII ἀρ. 65 καὶ σ. 129) ἀνεγνώρισεν ὡς Κυπριακά.

CXXIX. (6703). W. Ταῦρος μικρός, μῆκ. 0,06 μ. Οἱ ὀπίσθιοι πόδες καὶ ἡ οὐρὰ ἀπεκρούσθησαν. De Ridder ἀρ. 515. Ἐπὶ τῶν νώτων εἶνε ἐγκεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφή:

Ἐπιϙύδες
Καβί(ροι)

Σχ. γρ.: α[5], β[3], δ[3], κ[4], κόππα[2], σ[4], υ[3].

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πολλὰ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ τῶν Καβείρων ἀνακαλυφθέντα ἀναθήματα (Athen. Mitth. 1890 σ. 388), δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς βεβαίαν τὴν ἄνω συμπλήρωσιν. Ἐπειδὴ ὅμως ἥ τε γραφὴ εἶνε Βοιωτικὴ καὶ ἡ ὑπόθεσις, ὅτι ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀνέκειτο ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνάθημα τῷ Καβείρῳ, λίαν ἀπίθανος, ἀγόμεθα πρὸς τὴν εἰκα-

σίαν, ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον ἐν νεωτέροις χρόνοις μετεφέρθη ἐκ Βοιωτίας εἰς Ἀθήνας καὶ δὴ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον οὔτε ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν προέρχεται, ἃς ἡ Γερμανικὴ Σχολὴ ἐνήργησεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καβείρων, οὔτε εἶνε ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀγορασθέντων, καὶ διὰ ταῦτα εἶνε πιθανόν, ὅτι πρὸ πολλοῦ εὑρεθὲν ἐν ᾧ τόπῳ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τῷ Καβείρῳ ἀναθήματα εν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, δηλ. ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ, κατετέθη ἐν τῇ μόνῃ τότε συλλογῇ μικρῶν ἔργων τῆς τέχνης, ἐν τῷ παρὰ τὸ Ἐρέχθειον οἰκίσκῳ, καὶ κατὰ λάθος ἀφέθη ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ὅτε ἡ εἰρημένη συλλογὴ μετεφέρθη κατεδαφισθέντος τοῦ οἰκίσκου.

Εὑρετήριον Μουσείου	
6447 . . .	XXVIII
6453 . . .	XLVI
6556 . . .	XCIII
6599 . . .	XLI
6676 . . .	LXII
6695 . . .	XXXIV
6703 . . .	CXXIX
6837 . . .	XLIV
6843 . . .	CXIII
6844 . . .	XCVIII
6845 . . .	CXVII
6847 . . .	CXVI
6849 . . .	C
6851 . . .	CXV
6853 . . .	CXVIII
6854 . . .	CXIV
6855 . . .	XCIX
6856 . . .	CIII
6857 . . .	XC
6869 . . .	CXXI
6914 . . .	XXXV
6928 . . .	LXVI
6941 . . .	IX
6942 . . .	XXIV
6943 . . .	LXXXI
6944 . . .	XIII
6945 . . .	XXVII
6946 . . .	XII
6947 . . .	XXVI
6948 . . .	XXXIII
6949 . . .	XXX
6950 . . .	X
6951 . . .	XLIII
6974 . . .	II
6975 . . .	XI
6994 . . .	CXXII
7034 . . .	XVII
7035 . . .	LXXXIII
7036 . . .	CXI
7047 . . .	XX
7123 . . .	CXXV
7130 . . .	CXXVII
7156 . . .	CXXVII
7175 . . .	XIX

Εὑρετήριον Μουσείου	
7176 . . .	XLII
7177 . . .	LVIII
7178 . . .	XXXVI
7199 . . .	XXIII
7200 . . .	LXXXII
7262 . . .	LXI
7263 . . .	LXXIX
7264 . . .	XLV
7265 . . .	V
7266 . . .	LXVII
7267 . . .	LXXIV
7268 . . .	LXXX
7269 . . .	XXXII
7270 . . .	LXXI
7271 . . .	LXXVI
7272 . . .	LXX
7273 . . .	LXXVIII
7274 . . .	XL
7275 . . .	LIII
7276 . . .	CVII
7277 . . .	LXIX
7278 . . .	XVIII
7279 . . .	XXXIX
7280 . . .	LXVII
7281 . . .	LI
7282 . . .	LXIII
7283 . . .	XXXVIII
7284 . . .	CIV
7285 . . .	LIII
7286 . . .	LXV
7287 . . .	XLVII
7288 . . .	L
7289 . . .	LII
7290 . . .	LXIX
7291 . . .	LXXXIX
7292 . . .	CX
7293 . . .	VII
7294 . . .	LIX
7295 . . .	LXXV
7296 . . .	LIV
7297 . . .	LXIV
7298 . . .	LXXXIV
7299 . . .	CVI
7300 . . .	LXIX

Εὑρετήριον Μουσείου	
7301 . . .	LVII
7302 . . .	CIX
7303 . . .	XVI
7304 . . .	LVI
7305 . . .	LV
7306 . . .	LXXIII
7307 . . .	XXXVII
7308 . . .	XLIX
7309 . . .	LXXXVII
7310 . . .	LXVIII
7311 . . .	LXIX
7312 . . .	LI
7313 . . .	XIV
7314 . . .	XLVIII
7315 . . .	CVIII
7316 . . .	XV
7317 . . .	XXI
7318 . . .	CV
7319 . . .	XVI
7320 . . .	LXXXVIII
7321 . . .	CXXIV
7322 . . .	LX
7323 . . .	XCVI
7324 . . .	XCIV
7325 . . .	CXXVI
7326 . . .	XCV
7327 . . .	IV
7328 . . .	I
7329 . . .	III
7330 . . .	VI
7331 . . .	CXXVIII
7332 . . .	LXXXV
7333 . . .	LXXXVI
7334 . . .	XXXI
7335 . . .	XCII
7336 . . .	XXV
7337 . . .	LXXVII
7339 . . .	XXIX
7369 . . .	XCVII
7370 . . .	VIII
11449 . . .	LXXII
11450 . . .	XXII
11451 . . .	CXII
11452 . . .	CII

Εὑρετήριον Μουσείου

11453	CXIX
11454	CXX
11455	XCI
11456	CI
11457	CXXIII

Bather

1	L
2	LXX
3	LXXIV
4	CVI
5	CVII
6	LIII
7	XLIX
8	XXXII
9	XVII
10	LXXX
11	LXXIX
12	XIV
13	LXXXVI
14	LXXXV
15	LI
16	XCII
17	XXXVI
18	LVIII
19	LXXXVIII
20	XIX
21	XXV
22	LIV
23	LXIX
24	LXIX
25	LXXV
26	LXXXIX
27	XLVII
28	XLVIII
29	LXXVI
30	LI
31	CIV
32	XCV
33	XVIII
34	LXIV
35	LXVIII
36	LXXXIV
37	CVIII
38	CIX
39	XVI
40	LXXI
41	XXXVII
42	XXXV
43	LXXII
44	CV
45	XV
46	LXI
47	XXXVIII
48	LX
49	XCIV
50	XCVII
51	XCVI
52	CI
53	XCVIII
54	CXXIII
55	CXXVI
56	XX
57	XLIII
58	VI
59	V
60	XLIV
61	VIII
62	VII
63	I
64 a	II
64 b	III. IV
65	CXXVIII

C.I A. IV, I

373 *a*	XXXIV
373^{12}	XXVIII
373^{12d}	LXXXII
$373^{12}{}_{e}$	LXXXVII
373^{12f}	LXXVII
373^{12g}	XXII
373^{12h}	LVI
373^{117}	XXX
373^{179}	XXXIII
373^{180}	IX
373^{238}	XI

Δελτίον 1888

σ. 55.	XI
» 231, 1.	LXXXII
» 231, 2.	LXXXVII
» 231, 3.	LXXVII

Ἐφημερὶς ἀρχ.

1887 σ. 135	XXXIII
1887 » 139	XXX
1887 » 141	XXVIII

Pernice
Griech. Gewichte

σ. 81, 1	CXXII
» 82, 2	CXXIII

De Ridder*

55	II III
113	XX
121	CXXV
178	XXXVI
182	LVIII
183	XIX
185	XLII
201	CXXVII
203	CXXVII
219	XVII
221	LXXXIII
222	**
223	CXI
226	XXIII
229	LXXXII
252	XCIII
264	XLIV
281	XC
282	XCIX
283	CXIV
284	CXVIII
287	C
289	CXV
290	CXVI
295	CIII
298	CXXI
307	XCVIII
308	CXIII
309	CXVII
405	XXXV
408	CXXII
428	XI
515	CXXIX
527	LXII
529	XXXIV
581	XXX
582	XLIII
584	XXVII
585	XIII
587	LXVI
590	XII
591	LXXXI
595	X
598	XXXIII
601	IX
610	XXVI
613	XXIV
732	XLI
791	XLVI
796	XXVIII

* Ἐνῷ ἐτυποῦτο τὸ ἀνὰ χεῖρας ἔργον ἐξεδόθη καὶ τὸ δεύτερον μέρος τούτου τοῦ πονήματος, οὗ ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἢ πρὸς συμπλήρωσιν μόνον τοῦ παρόντος πίνακος.

** Τὰ ἐκ ταύτης τῆς φιάλης μεταγραφέντα ἐλάχιστα λείψανα ἐπιγραφῆς δὲν ἠδυνήθην νὰ διακρίνω.

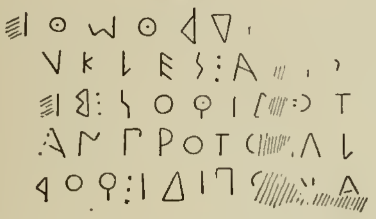
ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΠΙ ΛΙΘΩΝ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Ἀναθηματικαὶ ἐπὶ πωρίνων ἢ ὁμοίων λίθων ἐπιγραφαὶ ἐκτὸς τῶν μετὰ ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

1. Βάθρον ἐκ πώρου, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 0,66, πλ. 0,36, πάχ. 0,24 μ. Γραφή: βουστροφηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373[236]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 239, 1.

a:

- - νδρο Μοι - -
- - υκλε̃ς ⁝ Ἀ[ρ]ισ-
τόδιϙος ⁝ Β Ι - -
ἀνέθεσ]αν προ̃τοι γλ-
αυ[ϙ]όπιδι ⁝ ϙόρ[ει

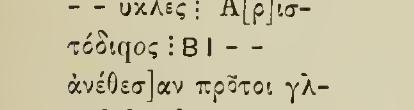
Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς τοῦ λίθου ἐνεχαράχθη ἀτέχνως:

b:
Κινεσίας

Σχ. γρ. *b*: α[13], ε[3], ν[9], σ[1] (τὸ δεύτερον) καὶ σ[12] (τὸ πρῶτον).

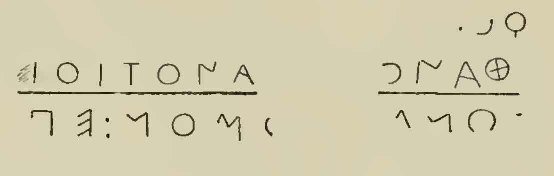
2. Δύο τεμάχια πώρου, ἀποτελοῦντα μέρη ἐπικράνου βάθρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἀμφοτέρων σῴζεται ἐν μέρει ἡ ἄνω ἐπιφάνεια, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. *a*: μῆκ. 0,55, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,29 μ. *b*: μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,29 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373[97].

a:
b:

a: - - ἀνhΟ: . . . ν ἄγρα[ς ἀπαρχέν;
b: - - ϙόρh[ει - -

3. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ ὀρθογωνίου πωρίνου λίθου, δεξιά, ἀριστερὰ καὶ τὰ κάτω ἀποκεκρουσμένα, φέροντα ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν ἐπιγραφάς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ὁριζοντίας πλευρᾶς ὑπάρχουσι τὰ λείψανα τῶν δύο στίχων 1 καὶ 2. *a*: μῆκ. 0,23, πάχ. 0,09 μ. *b*: μῆκ. 0,43, πάχ. 0,11 μ., πλάτ. ἀμφοτέρων 0,24 μ. Γραφὴ τῆς διστίχου ἐπιγραφῆς: βουστροφηδόν, τῆς ἐπὶ τῆς καθέτου ἐμπροσθίας πλευρᾶς μονοστίχου: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.—C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373*c* καὶ 373*d*, πρβ. σ. 126. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 206. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 15. 16.

(2) - - ϙορ - - - - - - - - - - - - -
(1) - - Ι οι το̃ν Ἀ[θεναί;]ον Ἀθ - -
(3) - - - τόνδ[ε τὸν β;]ομὸν: ἐπ[οίεσε;

4. Τεμάχιον ἐπιμήκους βάθρου ἐκ πωρίνου λίθου. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,095 μ. Γραφή: βουστροφηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 199 ἀρ. 373[239]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 174, 3.

(2) αυ]ϙόπιδ[ι ϙόρει
(1) - - ἀνέθε]σαν γλ-

Σχ. γρ.: α[12], δ[6], ν[2], κόππα[1], σ[4].

5. Δύο τεμάχια πωρίνου ἀγάλματος μετὰ συμφυοῦς ὀλίγον προεχούσης βάσεως, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. *a*: μῆκ. 0,09, ὕψ. 0,085, πάχ. 0,09 μ. *b*: μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,15 μ. Ὕψος τῆς βάσεως 0,08 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 89 ἀρ. 373[98]. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 205.

a: *b*:
Φυ[- - ἀνέθεκε Διὸς γλα]υϙόπιδι ϙ[όρει

Σχ. γρ.: δ[6], υ[3], φ[1].

Τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τοῦ δευτέρου τεμαχίου σῴζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

6. Τεμάχιον πώρου μετὰ κυρτῆς ἐπιφανείας (ἴσως μέρος κίονος). Μῆκ. 0,19, πλ. 0,15 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ πιθανῶς βουστροφηδὸν γεγραμμένη.

- - - ν; ο[ς ἥ -μ ἥ -ν - -
ἀνέθ]εκ[ε - - - -

Σχ. γρ.: ε; κ².

7. W. Τεμάχιον πωρίνου λίθου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,08, πάχ. 0,06 μ. Εὑρέθη κατὰ τὸ 1883 ἐν τοῖς χώμασι τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφῶν. Εὑρετήριον τῆς ἀρχ. Ἑταιρείας, Λιθ. 3748.

- - ἀπαρχ]ὲν ἥ - - δεκάτ]εν ἀν[έθεσαν - -
- - - - - ος καὶ - - - - -
- - - - - π - - - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, ν⁶ καὶ ν⁷, σ⁴.

Τοῦ ε μόνον τὸ κάτω μέρος σῴζεται, τοῦ π ἡ ἀριστερὰ γωνία.

8. *Στήλη ἐκ πωρίνου λίθου, συνηρμολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐλλείπει τὸ ἓν ἄκρον μετὰ τῆς ἀρχῆς καὶ μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐκ τῆς διασκευῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν συνάγεται ὅτι αὕτη προσηρείδετο πρός τοῖχόν τινα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς· ὑπὸ τῷ πρώτῳ μέρει αὐτῆς διακρίνεται λεπτὴ εὐθεῖα γραμμή. Μῆκ. 2,30, πλ. 0,70, πάχ. 0,32, ὕψ. τῶν μειζόνων γραμμάτων 0,065 - 0,07, τῶν κυκλοτερῶν 0,04 - 0,048 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. Εἷς στίχος. Κεῖται παρὰ τὸν κλίμακα πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.—C.I.A IV,1 σ. 199 ἀρ. 373²³⁷. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 10,2.

- - ἀνέθ]εκεν⋮ Ἀθεναίαι⋮ Χαιρίον: [τ]αμιεύον: Κλεδ[ι]κ[ο - -

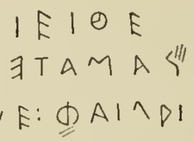
Σχ. γρ.: α⁵ καὶ α¹⁴, ε³, μ⁶, ν⁵, ρ⁹.
Σημ. διαστίξεως ²⁻⁴.

9. *Βάθρον ἐκ πωρίνου λίθου, ἐφ' οὗ ἀνέκειτο πάλαι τὸ πάλιν ἐπ' αὐτοῦ τεθὲν γνωστὸν ἄγαλμα τοῦ Μοσχοφόρου. Μῆκ. 0,93, πλ. 0,90, ὕψ. 0,43 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 624. — C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373²³⁵. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 267. XIII, 1888, σ. 113 κ.ἑ. Journal of Hell. stud. IX σ. 123. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 319,1. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 95.

.ονβος ⋮ ἀνέθεκεν ⋮ ho Πάλο

Σχ. γρ.: α¹¹, β², ε³, h³, ν⁵, ο³, σ⁵.
Σημ. διαστίξεως ⁸ καὶ ².

10. Βάθρον πωρίνου λίθου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ἄνω καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,23, πάχ. 0,26 μ. Τὸ ἀριστερὸν ἥμισυ τῆς προσθίας πλευρᾶς κενόν. Γραφή: βουστροφηδόν.— C.I A. I σ. 180 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 345. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1116. LeBas πίν. 2,2.

τεῖ θε[ôι
ἐγ]ραμάτευε ⋮ Φαιδρί[ας;
vac.

11. Τεμάχιον ὀγκώδους πωρίνου λίθου. Ὕψ. 0,34, πλ. 0,25, πάχ. 0,31 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373¹⁰¹.

- - ος ἔθε[κε - -
- - χος⋮ ἀνC - -
a: - - σ . αναC - -
- - ε ἀρήιο[ν - -
- - ισαιγ - -

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνήκει ἴσως καὶ ἄλλο τεμάχιον (ὕψ. 0,12, πλ. 0,15, πάχ. 0,20 μ.), φέρον τὰ ἑξῆς:

Οι
b: ρτοι
^ vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹² (στίχ. 3), ε³, h¹ (=η; στίχ. 4), θ⁴, ν⁵, ρ⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

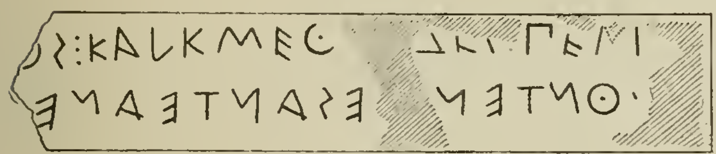
12. Βάθρον πώρινον, συνιστάμενον ἐκ δύο τεμαχίων, ἀποκεκρουσμένον κάτω καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,49, ὕψ. 0,21, πάχ. 0,21 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ

ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα.— C. I. A. IV,1 σ. 43 καὶ 128, ἀρ. 373*x*. σ. 80 ἀρ. 373^{6}. Athen. Mitth. VII, 1882, σ. 222. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 230.

|- - - - νες καὶ παῖδες ᾿Α[θ]εν[α]ίαι τόδ᾿ ἄγ[αλμα]|
|ἄνθεσαν,] hὲ δ᾿αὐτ[οῖ]ς [πρόφ]ρονα θυμὸ[ν ἔ]χοι |

Σχ. γρ.: α^{11}, δ^{6}, ε^{10} (στίχ. 1) καὶ ε^{3} (στίχ. 2), θ^{4}, μ^{2}; ν^{8} ρ^{9}, σ^{4}, υ^{2}.

13. *W.* Πώρινον ἐπίκρανον βάθρου ἐν σχήματι δωρικοῦ κιονοκράνου μετ᾿ ἄβακος, ἱδρυμένου ἐπὶ πολυγώνου στήλης. Συνηρμολογήθη ἐκ δύο τεμαχίων, ὧν τὸ δεύτερον ἐν τῷ παρὰ τὴν πύλην τοῦ Beulé φυλακείῳ εὗρε καὶ ὑπέδειξέ μοι ὁ κ. Wilhelm. ᾿Αποκεκρουσμένον ἀριστερά, κάτω καὶ ὄπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἀβαθὲς περιφερὲς κοίλωμα. Ὕψ. 0,26, πλ. 0,52, πάχ. 0,29 μ. Γραφή: βουστροφηδόν.— C.I.A. IV,1 σ. 98 ἀρ. 373^{189} (τὸ πρῶτον ἥμισυ).

- - ος ⁝ κ᾿ ᾿Αλκμεο[νί]δες πεντ[α-
θ]λὸντε ν[ικ]έσαντε ἀνε[θέτεν

Τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου σῴζεται μόνον κάθετος γραμμή, ἐπειδὴ δὲ αὐτὴ εἶνε πολὺ πλησίον τοῦ προηγουμένου Ν, καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἐπιφάνεια τοῦ λίθου διατηρεῖται καλῶς, εἶνε ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῇ εἰς Τ· διὸ πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἦτο Γ. Ὁ τύπος πέμπαθλος εἶνε νέος, ἀλλὰ κανονικός (πρβ. πεμπώβολον).

14. * Ὑπόβαθρον σκεύους, ἴσως περιρραντηρίου, ἐξ ᾿Αττικοῦ πωρίνου λίθου. Διάμετρος τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ ποδὸς 0,45, ὕψ. 0,70 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς ᾿Ακροπόλεως ὑπ᾿ ἀρ. 607. — C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373^{84}. Athen. Mitth. X, 1885, σ.77. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46*a*. Lepsius, Marmorstudien σ. 77, 100.

Σμικύθε πλύντρια δεκάτεν ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{4}, μ^{3}, ν^{6}, σ^{4}, υ^{2}.

15. Τεμάχιον βάθρου ἐξ ᾿Αττικοῦ τιτανολίθου. Σῴζονται μέρη τοῦ ἄνω, ἀριστεροῦ καὶ κάτω ἄκρου καὶ τῶν προσκειμένων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,29, πάχ. 0,12 μ.—C.I.A. I ἀρ. 388. LeBas ἀρ. 39 *a*.

Στρονβ[ιχ - - - ἀνέθεκε
Στρονβι[χ - - Εὐονυμεύς;

Σχ. γρ.: ν^{8}, σ^{4}.

16. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια ὀρθογωνίου πωρίνου λίθου, φέροντος ἐπιγραφὰς ἐπὶ δύο συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,35, πλ. 0,13 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,065 μ. ᾿Επὶ μιᾶς πλευρᾶς (βουστροφηδόν):

a: - - - - - -
τ - - - - -
- - - - - λ
ες- - - - -
- - - - ασε
vac.

ἐπὶ τῆς ἑτέρας (ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιά):

b: γρα[ματεύοντος τοῦ δεῖνα;
vac.

Σχ. γρ.: *a*: α^{12}, ε^{3}, σ^{4}. *b*: α^{11} ἢ α^{12}.

17. Τεμάχιον λίθου πωρίνου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,13 μ. Γραφή: βουστροφηδόν. — C. I. A. I σ. 183 καὶ IV,1 σ. 79 ἀρ. 371. ᾿Εφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1120. LeBas ἀρ. 33.

- - - ατες - -
- - αντε - -
- -γ(ἢ δ)ο- -

Σχ. γρ.: α^{12} καὶ α^{11} (στίχ. 2), ε^{3}, ν^{5}, σ^{4}.

18. Τεμάχιον πωρίνου λίθου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,14 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 42 ἀρ. 373*n*.

- - ι - -
ι θ ε ο

Σχ. γρ.: ε^{3}, θ^{4}.

19. Τεμάχιον βάθρου πωρίνου λίθου. Σῴζεται μέρος

τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ᾗ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,16, ὕψ. 0,23, πάχ. 0,20 μ.

- - μ;ο - -
- - Ἀ]χαρν[ε - - ἢ - - χαρμ[οσυν ; - -
- - - - τα - -

Σχ. γρ.: α[12], μ[2]; ν[6]; ρ[9], χ[2].

20. Τρία τεμάχια κιόνων ῥαβδωτῶν ἐκ πωρίνου λίθου. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον ἔχει μῆκ. περίπου 0,52· ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,065 μ. Τὰ ὑπ' ἀρ. *b* καὶ *c* τεμάχια μῆκ. περίπου 0,17 καὶ 0,18· ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,05 μ. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίῳ διατέμνεται τὸ τελευταῖον γράμμα διὰ τοῦ ἁρμοῦ τοῦ μεταξὺ δύο σπονδύλων τοῦ κίονος. — C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373 [255]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 173,1.

a:

- - - ος ⁝ Εὐριπ - - -

b:

- - Δικα[ιο - - -

c:

- - Θεο[π; - - -

Σχ. γρ.: ε[3], θ; ο[2], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [11].

21. Τεμάχιον πωρίνου λίθου. Μῆκ. 0,17 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.— C.I.A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373 [204].

| Προ - -

22. Τεμάχιον βάθρου πωρίνου, οὗ σῴζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,18, πλ. 0,08 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 84 ἀρ. 373 [59].

Θρασ[- - - ἀνέθεκεν ho
Σμικύ[θο - - - - -

Σχ. γρ.: α[12], θ[4], μ[3], σ[4], υ[2].

23. Τεμάχιον λίθου πωρίνου. Σῴζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,11 μ.

Πρ. - -
Σμι - -
.. - -

Σχ. γρ.: μ[2], ρ[9]; σ[4].

W. Ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ σῴζονται μόνον ἴχνη δύο γραμμάτων· τὸ πρῶτον, οὗ σῴζεται ὁριζοντία γραμμή, ἦτο ἴσως τ.

24. Γωνιαῖον τεμάχιον βάθρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου. Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,21, πάχ. 0,24 μ.

Προθ - -
Λαπα - -
vac.

Σχ. γρ.: α[15].

25. Τεμάχιον ἐπικράνου βάθρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου. Μῆκ. 0,15, ὕψ. 0,18, πάχ. 0,17 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 83 ἀρ. 373 [50].

- - - |
- - - |
ho - - -]υμο |
vac.

Σχ. γρ.: μ[2], υ[2].

26. Τεμάχιον βάθρου πωρίνου λίθου. Σῴζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τοῦ λίθου καὶ μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ μικροῦ (πλ. 0,03 μ.) τετραγώνου κοιλώματος. Μῆκ. 0,15, ὕψ. 0,055, πλ. 0,065 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 96 ἀρ. 373 [159].

- - ενομ - - -

Σχ. γρ.: ν[6].

Τοῦ πρώτου γράμματος σῴζεται μόνον τὸ ἄνω ἥμισυ, τοῦ δὲ τελευταίου τὸ ἀριστερὸν σκέλος.

27. Τεμάχιον βάθρου (;) πωρίνου λίθου. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια μετὰ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς ἀποτελεῖ ὀξεῖαν γωνίαν, ὥστε τὸ ὅλον βάθρον εἶχε πιθανῶς σχῆμα ἀνεστραμμένης πυραμίδος. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. 0,055 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 96 ἀρ. 373 [158].

- - - ι;σο

Σχ. γρ.: σ[4].

28. Τεμάχιον βάθρου ἐκ πωρίνου λίθου. Σῴζονται μέρη τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,155, πλ. 0,16 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν.

- - πα - -
ἀνέθεκε ;]ν vac.

Σχ. γρ.: α[11], ν[8].

29. Τρία τεμάχια πώρου ὧν δύο ἐνεπίγραφα· ἐπὶ τοῦ ἀνεπιγράφου τεμαχίου σῴζονται μόνον λείψανα προστύπων κοσμημάτων. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ σῴζονται μέρη τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς, ἐν δὲ τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τῆς ἄνω, τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὐτοῦ μέρος ἀβαθοῦς κοιλώματος, οἱονεὶ τῆς καλουμένης ἐσχάρας. Ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ τῶν λίθων, ὧν ὁ ὑπ' ἀρ. *a* προέρχεται ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, ὁ ὑπ' ἀρ. *b* ἐκ τῆς συλλογῆς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρείας, διαιρεῖται διὰ βαθέως ἐγκεχαραγμένων γραμμῶν εἰς δύο ὁριζόντια τμήματα (ἴσως ὑπῆρχον καὶ ἄλλα τοιαῦτα κατωτέρω ἔνθα ἀπεθραύσθη ὁ λίθος), ἐν οἷς τὰ λείψανα τῆς ἐπιγραφῆς (ὕψος γραμμάτων περίπου 0,08). Πείθει δὲ καὶ ἡ λοιπὴ διακόσμησις ὅτι τὰ δύο ταῦτα καὶ τὸ τρίτον ἀνεπίγραφον τεμάχιον ἀνῆκον εἰς τὸ αὐτὸ μνημεῖον (βωμόν ;). Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ἀλλαχοῦ χρῶμα ἐρυθρόν. *a*: μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,15, πλ. 0,14, *b*: μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,35, πλ. 0,36 μ.— *a*: C.I.A. IV,1 σ. 96 ἀρ. 373[160].

a:
Α - -
το (;)

b: (βουστροφηδόν;):
υπ
α

Σχ. γρ.: α[11] καὶ α[12] (*b*), υ[6].

Τοῦ ἀριστεροῦ γράμματος τοῦ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίου, ὅπερ ἐξέλαβον ὡς π τετραμμένον πρὸς ἀριστερά, σῴζεται τὸ δεξιὸν σκέλος καὶ μέρος τῆς ἄνω κεραίας.

30. Τεμάχιον πώρου, ἀνῆκον πιθανῶς εἰς ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ μνημεῖον. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,09, πλ. 0,10 μ. Ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

- - ς ⁝

Σημ. διαστίξεως[5].

31. Τεμάχιον πωρίνου λίθου. Μῆκ. 0,19, ὕψ. καὶ πλ. 0,10 μ. Ἐπὶ μιᾶς πλευρᾶς κακότεχνον κόσμημα γλυπτόν, ἐπὶ ἄλλης ἐνεχαράχθησαν ἀτέχνως τὰ γράμματα:

vac. Σιλ vac.

Σχ. γρ.: σ[5].

Ἀναθηματικαὶ ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν τεχνιτῶν.

32.* Ἐπίκρανον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα, ἐν ᾧ προσηρμόζετο ἄγαλμα, πιθανῶς τὸ ἐν τῷ Jahrbuch des arch. Inst. II,1887, σ. 135 καὶ ἐν Antike Denkmäler I πίν. 53 ἀπεικονισμένον ὅπερ καὶ ἐτέθη ἐπ' αὐτοῦ. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων, ἐλλείπουσι δὲ ἡ δεξιὰ ἄνω γωνία τῆς ἔμπροσθεν, ἡ δεξιὰ κάτω γωνία τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς καὶ μικρά τινα ἄλλα τεμάχια. Μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἄβακος 0,605, ὕψ. αὐτοῦ ὡς καὶ τοῦ κυματίου 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 681. — C.I.A. IV,1 σ. 88 καὶ 181 ἀρ. 373[91], σ. 42 ἀρ. 373 *l* καὶ σ. 82 ἀρ. 373[33]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1886 πίν. 6,4 σ. 81, 4. Papers of the American school IV σ. 175. Hermes 1887 σ. 129. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 135. Athen. Mitth. XII, 1887, σ. 265. XIII, 1888, σ. 226. XV, 1890, σ. 126. Antike Denkmäler I σ. 44. Journ. of Hell. stud. X σ. 278. XI σ. 215. Overbeck, Griech. Plastik[4] I σ. 152. Collignon, Sculpture grecque I σ. 365. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scherling). Lepsius, Marmorstudien σ. 71, 35.

Νέαρχος ἀνέθεκε[ν ho κεραμε-
ὺς ἔργον ἀπαρχὲν τἀθ[εναίαι.

Ἀντένορ ἐπ[οίεσεν h-
ο Εὐμάρος τ[ὸ ἄγαλμα;

Σχ. γρ.: α[12], ε[3], θ[4], μ[2], ν[9], ρ[9], σ[4], χ[2].

33. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικράνου βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,12, πλ. 0,12, πάχ.

0,06 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος.— C.I.A. IV,1 σ. 88 ἀρ. 373 [92].

. . . α]νδρ[ος
ἐπο]ίεσε[ν h-
ο Εὐ]μάρο[ς

ἤ

- - - - - -α]νδρ[ο ἤ -ος ἀνέθε- - -
Ἀντένορ ἐπο]ίεσε[ν - - - - - -
- - - hο Εὐ]μάρο[ς

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], μ[2], ν[6], ρ[9], σ[4].

— Τὴν ὑπό τινων ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβανομένην ἐπιγραφὴν «Ἀπολλόδορος - - -» ἴδε ὑπ' ἀρ. 109.

34. Τρία τεμάχια κιονίσκου ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, προσαρμόζοντα ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν τριῶν τεμαχίων 0,92, διάμετρος 0,25 μ. Ἐλλείπουσι τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν ἥμισυ. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ εἶνε πλήρης. — C. I. A. I ἀρ. 350, *α*. IV, 1 σ. 89 καὶ 181 ἀρ. 373 [95]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 289. ἀρ. 336. 1886 σ. 133. 1888 σ. 74. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 3. 1889 σ. 119,8. LeBas ἀρ. 37. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 755. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 254.

Ἄρχερμος ἐποίεσεν ὁ Χῖος
Ἰφιδίκε μ᾽ἀνέθεκεν Ἀθεναίαι πολιόχοι

Σχ. γρ.: α[10], δ[4], ε[3] καὶ ε[10], κ[2], λ[8], μ[6], ν[5], ρ[6], φ[3], χ[2].

Τὸ δεύτερον Ε τῆς λέξεως «ἐποίεσεν» διωρθώθη ἀντὶ Η.

35. Βάθρον ἐκ πωρίνου λίθου ὄπισθεν ἀποκεκρουσμένον, συντεθειμένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον αὔλακες (πλ. 0,05 μ.) περικλείουσαι ὀρθογωνίως τὸ περίπου 0,15 μ. πλατὺ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Ὕψ. 0,41, μῆκ. 0,41, πάχ. 0,22 μ. — C.I.A. IV,1 σ. 91 ἀρ. 373 [110] καὶ σ. 96 ἀρ. 373 [161].

- - αιχς Κορτύνιο[ς
ἀν]έθεκεν
τά]θ[ε]ναίαι

Γ]ορ[γί]α[ς ἐποίεσε

Σχ. γρ.: α[12], ε[10], θ[4], ν[6], ρ[9] καὶ ρ[10] (στίχ. 4), υ[2], χ[2].

36. Τρία τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου· ἐλλείπουσι μέρος τι μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τεμαχίου, τὸ κάτω ἄκρον καὶ ὁλόκληρον τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κίονος (πλέον τοῦ ἡμίσεως). Μῆκ. 0,80, πλ. 0,22 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C. I. A. IV,1 σ. 201 ἀρ. 373 [251], πρβ. σ. 96 ἀρ. 373 [162] καὶ σ. 99 ἀρ. 373 [190]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 7. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240,2 (*W.* Ἐσφαλμένως φαίνεται ἐνταῦθα κατεχωρίσθη τὸ πρῶτον τεμάχιον μεταξὺ τῶν εὑρημάτων τοῦ ναοῦ τῆς Ῥώμης, διότι ἐδημοσιεύθη ἤδη C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373 [190] ὡς εὑρεθὲν παρὰ τὸ Ἐρέχθειον πρὸ τοῦ ἔτους 1887. Τὸ ἴδιον σφάλμα ἔγεινε καὶ ἐν C.I.A. IV,1 σ. 99 ἀρ. 373 [191] = σ.202 ἀρ. 373 [256], πρβ. κάτω ἀρ. 317).

Ἀμειν[ίας ἀνέθεκ]ε τἀθεναίαι
Γοργ[ίας ἐποίεσ]εν

Σχ. γρ.: α[8], ε[4], θ[4], μ[10], ν[9], ρ[6].

37. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπίμηκες τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,59 μ.). Μῆκ. 0,84, ὕψ. 0,50, πλ. 0.28 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 101 ἀρ. 373 [214]. (*W.* Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην ἀπωλέσθησαν δύο τεμάχια, ἡ ἀριστερὰ γωνία, περιέχουσα τὸ πρῶτον Ε καὶ μέρος τοῦ κάτωθεν αὐτοῦ Α, καὶ ἄλλο περιέχον τὰ δύο ψηφία ΑΙ (= αν) τοῦ πρώτου στίχου ὡς καὶ μέρη τινα τῶν κάτωθεν ⊕Ε).

Ἐ]γέσ[ανδρος- -
ἀνέθε[κεν
τ]ἀθεναίαι

Γ]οργίας ἐπο[ίεσε

Σχ. γρ.: α[12], ε[3], θ[4], ν[8], ρ[6], σ[4].

38. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ κάτω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς συνεχοῦς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πάχ. 0,035 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 95 ἀρ. 373 [152].

- - - - - -

Γορ]γίας [ἐποίεσεν;

Σχ. γρ : α[12], σ[1];

39. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου κάτω καὶ ὄπισθεν. Ὕψ. 0,11, μῆκ. 0,20, πάχ. 0,17 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 94 καὶ 182 ἀρ. 373 [141]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 3.

Δ]ιοπ[είθ]ες
ἐ]ποί[εσ]εν

Σχ. γρ.: ε [10], ν [9].

40. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον πλὴν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἧστινος σῴζεται μικρόν τι μέρος. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπίμηκες περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,70, ὕψ. 0,17, πλ. 0,27 μ.— C. I. A. IV,1 σ. 203 ἀρ. 373 [259]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 37, 3. Athen. Mitth. VIII, 1888, σ. 441.

- - - - - - - [ἀνεθέ-
τεν - - - - - - - -
Λαμπτρε̄

Ἐγίας ⁝ ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], μ [2], ν [6], ρ [10], σ [1].
Σημ. διαστίξεως [5].

41. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἄκρᾳ σῴζεται περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,40, διάμετρος περίπου 0,23 μ.—C.I.A. IV,1 σ. 90 ἀρ. 373 [102].

Ἐλεύθερος ⁝ ἐπ[οίεσεν

Σχ. γρ.: ε [10], θ [4], λ [2], ρ [6], σ [4], υ [2].
Σημ. διαστίξεως [5].

42. Τρία τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐλλείπει δὲ τὸ μετὰ τὸ πρῶτον τεμάχιον (γύψῳ συμπεπληρωμένον). Μῆκ. τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου 0,22, τῶν δύο ἄλλων ὁμοῦ 0,45, διάμετρος περίπου 0,17 μ. Ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πρώτου (ἀριστεροῦ) τεμαχίου διακρίνεται αὐλάκιον, προωρισμένον διὰ τὴν περὶ τὸ ἀνάθημα περίχυσιν μολύβδου.— C.I.A. IV,1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373 [7]. Δελτίον 1888 σ. 208.

Ἔνδοιος ἐπο[ίεσεν
Ὀφσ - - - ἀνέθεκεν : ho Ἀ- - -
Φιλερ[μ - ἢ γ -] ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α [11], ε [10], θ [4], ν [6], φ [2].
Σημ. διαστίξεως [5];

43. Βαθρίδιον ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, συντεθειμένον δὲ ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σῴζονται τρία κοιλώματα, ὧν τὸ παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον εἶχε τὸ σχῆμα πέλματος μικροῦ δεξιοῦ ποδὸς (περὶ τὸ χεῖλος πέντε μικραὶ ὀπαί), τὰ δὲ λοιπὰ δύο ἔχουσι τὸ σχῆμα ἐπιμήκους τετραγώνου (τὸ μεσαῖον μήκ. 0,14. πλ. 0,09, τὸ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον μήκ. 0,10, πλ. 0,06 μ., ἐν τῷ μὲν ἐσώθησαν ἐκ τεσσάρων ὀπῶν τρεῖς, ἐν τῷ δὲ ὑπάρχει μόνον μία ὀπή). Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ μείζονος τεμαχίου ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος, δι' οὗ ἐδηλώθησαν καὶ τὰ σημεῖα τῆς διαστίξεως. Μῆκ. 0,45, πλ. 0,28, ὕψ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A. I ἀρ. 365 καὶ IV,1 σ. 199 ἀρ. 373 [240] (τὸ μεῖζον). Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 375. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 202,6. LeBas ἀρ. 107.

- -Φ;]σακύθε ⁝ ἀνέθεκεν
Η]έρμιπος ⁝ ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], h (ἀπεθραύσθη μετὰ τὴν εὕρησιν, εἶχε δὲ τὸ σχῆμα h [1]), θ [4], μ [2], ν [6] καὶ ν [9], ρ [9], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

44.* Ὑπόβαθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ κίονος ῥαβδωτοῦ (μετὰ 16 ῥαβδώσεων) καὶ περιφεροῦς κιονοκράνου, ἐφ' οὗ σῴζονται πολλὰ ἴχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως. Τὸ σῳζόμενον τεμάχιον τοῦ κίονος ἔχει ὕψ. 0,28, διάμετρον 0,21 μ., τοῦ δὲ ἐπικράνου (ὕψ. 0,20 μ.) ἀπωλέσθη πλέον τοῦ ἡμίσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ κίονος ἔμβολον μολύβδῳ περικεχυμένον (ὕψ. καὶ διάμετρος περίπου 0,10 μ.), πρὸς ὃ ἀνταποκρίνεται το ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου ὁμοιόμορφον κοίλωμα. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου κοίλωμα ἀβαθές, οὗ ἡ διάμετρος 0,21 μ., καὶ ἐν τῷ μέσῳ τούτου μικρὰ ὀπή, δι' ἧς ἐχύθη ὁ περὶ τὸ ἔμβολον τοῦ κίονος μόλυβδος. Ἡ ἐπιγραφὴ καθέτως καταβαίνουσα ἐν δυσὶ τῶν ῥαβδώσεων τοῦ κίονος. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσείῳ — C.I.A. IV,1 σ. 87 ἀρ. 373 [86] (πρβ. σ. 181). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 274,13. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1886 πίν. 6,2 σ. 80,2. Collignon, Sculpture grecque I σ. 350.

Εὐένορ ἐπο[ίεσε - -
Κίρον ἀνέθ[εκε - -

Σχ. γρ.: α [12], ε [1] καὶ ε [3] (στίχ. 2), θ [4], κ [2], ν [10], ρ [2], υ [2].

45. Δύο γύψῳ συγκεκολλημένα τεμάχια κίονος μετὰ 16 ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ

ἄνω ἄκρᾳ σῴζεται περιφερὲς ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν κιονοκράνου (ἐπικράνου). Τρεῖς στίχοι. Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Μῆκ. 0,53, διάμετρος 0,24 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373 [87]. Πρβ. Papers of the American school IV σ. 203 (Allen). E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 241. Kretschmer, Vaseninschriften σ. 151.

(1) - - αιγ - ῆ ανα:]χλιτος ⁝ μανέθε[κε Διὸς γλαυκόπιδι (ἢ κρατερόφρονι) κόρει

(2) - - - - - |.| - - Ἀθεναία ⁝ χεχ - - -

(3) Εὐένορ ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α [12], ε [1] καὶ ε [10] (στίχ. 3), θ [4], μ [10], ν [8], ρ [6], σ [4], υ [2], χ [2]. Σημ. διαστίξεως [5].

Τὸν δεύτερον στίχον συμπληροῖ ὁ Allen ὡς ἑξῆς:

πότνι'] Ἀθεναία, χεχ[αρίσθο σοι τόδε δõρον.

Δυνατὴ δὲ καὶ ἡ ἑξῆς συμπλήρωσις:

πότνι'] Ἀθεναία, χεχ[αρέσει(ς) τõργον ἰδõσα.

W. Τοῦ χ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ σῴζεται μόνον ὁριζοντίας κεραίας μέρος, καὶ δὲν φαίνεται ἀδύνατον, ὅτι τοῦτο τὸ γράμμα ἦτο μᾶλλον Ε. Ἡ ἐν τῷ C.I.A. εἰκὼν εἶνε πιστή.

46. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἄνευ ῥαβδώσεων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας σῴζεται περιφερὲς ἔμβολον περικεχυμένον μολύβδῳ (πρβ. περὶ ταύτης τῆς διασκευῆς Heberdey ἐν Athen. Mitth. XV, 1890, σ. 130). Ἐν τοῖς γράμμασιν ἐρυθρὸν χρῶμα. Μῆκος 0,52, διάμετρος περίπου 0,17 μ. — C. I. A. IV,1 σ. 87 ἀρ. 373 [88] (πρβ. σ. 181). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 273,9.

Εὐένορ ἐπ[οίεσεν

Σχ. γρ.: ε [2], ν [5], ρ [2], υ [2].

47. * Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἔχον ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κυκλοτερὲς κοίλωμα πρὸς ἔμπηξιν κίονος. Ὕψ. 0,27, μῆκ. 0,465, πάχ. 0,485 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου ὡς ὑπόβαθρον τοῦ ὑπ' ἀρ. 143 κίονος. — C.I.A. IV,1 σ. 100 ἀρ. 373 [206]. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 123,1.

Ε]ὐθυκλε̃ς μ᾽ἐπο[ίεσε

Σχ. γρ.: ε [3], θ [4], μ [2].

48. Δύο τεμάχια βάθρου (στήλης μετὰ πλατυτέρου ἐπικράνου;) ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ (συγκειμένῳ ἐκ δύο ἔχοντι δὲ μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,12, πάχ. 0,09 μ.) σῴζεται μέρος τοῦ κάτω, ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίῳ (μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,14, πάχ. 0,045 μ.) μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου. — *a*: C. I. A. IV,1 σ. 88 ἀρ. 373 [93]. σ. 94 ἀρ. 373 [137]. σ. 181 ἀρ. 373 [93], *b*: σ. 95 ἀρ. 373 [143], πρβ. Δελτίον 1889 σ. 119,3.

b: –⏑⏑ –⏑⏑ –⏑ Ἀθεναί]αι ἀνάκειμαι

a: ⏓ –⏑ τέχ]νες Εὐμάρες [μ᾽ἐργάσσα]το

Σχ. γρ.: α [11], ε [3], μ [2], ν [9], ρ [9], σ [4]

W. Ἐπειδὴ ἡ συμπλήρωσις τέχνες εἶνε λίαν πιθανὴ τολμῶ νὰ προτείνω ταύτην τὴν ἀνάγνωσιν·

Ἄπαργμα τέχ]νες Εὐμάρες [μ᾽ἐργάσσα]το.

49. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ σῴζεται μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,60, πλ. 0,23 - 0,17 μ. Μόνον ὁ διὰ τὴν ἐπιγραφὴν προωρισμένος χῶρος ἐλειάνθη ἐπιμελῶς. Γραφή: ἰωνική, ἠμελημένη. — C. I. A. IV,1 σ. 205 ἀρ. 373 [269]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16,8. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 258.

Σμ]ικύθη μ᾽ἀνέ[θηκεν
Ἀθ]ηναίηι τό[δ' ἄγαλμα
εὐξ]αμ[έ]νη δ[ι' ὀνει-
ρον;] ὑπὲρ πα[ίδων
κ]αὶ ἑαυτ[ῆς.

Εὔφρω[ν ἐπο-
ί]ησεν

Σχ. γρ.: μ [2], ν [8] (στίχ. 1) καὶ ν [9] (στίχ. 2, τὰ σχήματα τῶν λοιπῶν ἀβέβαια), υ [1] καὶ υ [4] (στίχ. 6), φ [4].

50. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τετράγωνον (μῆκ. 0,41, βάθος 0,09 μ.). Μῆκ. 0,90, ὕψ. 0,45, πλ. 0,40 μ. Γραφὴ τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς: στοιχηδόν. Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ τεχνίτου μικροτέροις γράμμασιν. — C.I.A. IV, 1 σ. 205 ἀρ. 373 [270]. Δελτίον 1889 σ. 39,5.

Φαῖδρο[ς] Προθυ- - -
Κεφαλε̃θεν ἀνέθ[εκ]εν
Εὔφρον ἐποίε[σ]εν

Σχ. γρ.: α [1] καὶ α [11] (στίχ. 1), ν [6] καὶ ν [9] (τὸ πρῶτον τοῦ δευτέρου στίχου), φ [2].

—. Τὴν ὑπό τινων οὐκ ὀρθῶς εἰς τεχνίτην Ηε . . . . ἀναφερομένην ἐπιγραφὴν (Löwy ἀρ. 396) βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 188.

51. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια στήλης ὀκταγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένης πρὸς τὰ κάτω. Ἐλλείπουσι τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἀνεπιγράφου καὶ μιᾶς ἄλλης πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς μικροτέρας ἄκρας τοῦ λίθου ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν τοῦ ἐπικράνου ἢ τοῦ ἀναθήματος (μῆκ. 0,05, πλ. 0,12, πάχ. 0,09 μ.). Μῆκ. τῆς στήλης 1,02, πλ. 0,18-0,21, πάχ. 0,16-0,17 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV,1 σ. 90 ἀρ. 373 [105] (πρβ. σ. 182). Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 272,5. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 214.

Παλλάδι Ἀθαναίαι Λύσον ἀνέθεκεν ἀπαρχὲν
hõν αὐτõ κτ[εά]νον, τε̃ι δὲ θεõι χαρίεν.
Θεβάδες ἐπ[οίεσε ⏑–]νο παῖς τόδ' ἄγαλμα

Σχ. γρ.: α [12], β [3], ε [4], θ [4], μ [3], ν [9], ρ [10], σ [4].

—. Τὴν ὑπό τινων ὡς ἐπιγραφὴν Θεοδώρου τοῦ Σαμίου θεωρηθεῖσαν βλέπε κάτω ὑπ' ἀρ. 155.

52. Δεκατρία τεμάχια δύο πλακῶν ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν ἡ δεξιὰ συνεκολλήθη πλήρης. Ἑκατέρα τῶν πλακῶν φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ αὐτὸ μῆκος (1,17 μ.), ἀναμφιβόλως δὲ τὸ αὐτὸ ὕψος (πλέον τῶν 0,13 μ.) καὶ πλάτος (πλέον τῶν 0,19). Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς (ἐκ 5 τεμαχίων) συγκεκολλημένης δεξιᾶς πλακὸς σῴζεται ἓν τῶν κοιλωμάτων, ἅτινα ἐχρησίμευον εἰς τὴν ἐγγόμφωσιν τοῦ ἀναθήματος. Σῴζονται τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῶν δύο πλακῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀπετέλει ἐλεγεῖον γεγραμμένον ἐν ἑνὶ στίχῳ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τῶν πλακῶν, τὰ λείψανα τῆς μικροτέροις γράμμασιν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς τοῦ τεχνίτου εὕρηνται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλακός. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373 *a* [5]. σ. 82 ἀρ. 373 [29]. σ. 84 ἀρ. 373 [53] καὶ 373 [58], πρβ. σ.163 ἀρ. 373 *a* [5]. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 73, 7. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec ἀρ. 211.

Π]αλλά[δ' ἄγαλμ' ἀνέθεκε Φιλ]όστ[ρα]τος [hõδ]ε Τάλο πα[ῖς: εὐχσ[άμ]ενος κόρε[ι π]αιδὶ Διὸς μεγάλο

Ι ἢ Λ[– – – – – ἐποίεσ]εν

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], μ [2], ν [9] καὶ ν [6] (στίχ. 3), ρ [10], σ [4], χ [2].
Σημ. διαστίξεως [5].

53. Πέντε τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b*, ἐπίσης τὰ ὑπ' ἀρ. *d* καὶ *e* προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις. Μῆκ. τῶν *a* καὶ *b* 0,46, τοῦ *c* 0,22, τῶν *d* καὶ *e* 0,57, τὸ πλάτος τῆς πλακὸς ἦτο 0,26 μ. Πάντων τῶν τεμαχίων ἀπεκρούσθησαν τὰ κάτω μέρη.— C. I. A. I ἀρ. 372. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373 [27]. σ. 86 ἀρ. 373 [83]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1791 ἀρ. 3423. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 27. Εἷς στίχος.

Κάλον: ἐποίεσεν Αἰ[γινέτες, ὁ δεῖνα ἀ]νέθ[εκεν κιθ]αροιδὸς Ἀθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α [11], ε [3], θ [4], κ [3], λ [6], ν [9], ρ [9], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

54. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,70, πλ. 0,76, ὕψ. 0,48 μ. Ἐπὶ τοῦ βάθρου ἔκειτο πλίνθος φέρουσα τὸ ἀνάθημα, διότι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εἶνε λεία ἐκτὸς μικρῶν τινων λαξευμάτων. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, ὅπου καὶ εὑρέθη τῷ 1839. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 402. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 131 ἀρ. 81. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 168. Le Bas ἀρ. 40. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 46 καὶ σ. XIX. Jahrbuch des arch. Inst. VII, 1892, σ. 185. VIII, 1893, σ.113. Furtwängler, Meisterwerke σ. 277.

Ἑ ρ μ ό λ υ κ ο ς
Δ ι ε ι τ ρ έ φ ο ς
ἀ π α ρ χ έ ν

Κρεσίλας
ἐπόεσεν

Σχ. γρ.: κ [4], ν [6], ρ [2], υ [4].

55. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, τὸ κάτω καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον μικρὸν περιφερὲς κοίλωμα (διάμετρος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,18, πάχ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 154 ἀρ. 403 *a*. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 36, 2. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 441.

Περ]ικλέος
Κρεσ]ίλας ἐποίε [ἢ ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α [12], λ [1] καὶ λ [2] (στίχ. 2).

W. Ἐὰν ἦτο βεβαία ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος

τοῦ Περικλέους, ὁ παρὼν λίθος θὰ ἦτο ἡ βάσις τῆς ὑπὸ τοῦ Πλινίου 34, 74 καὶ Παυσανίου Ι, 25, 1. 28, 2 μνημονευθείσης εἰκόνος τοῦ μεγάλου ἀνδρός, ἧς ἀντίγραφα νομίζονται αἱ ἐν Ῥώμῃ καὶ Λονδίνῳ προτομαὶ (πρβ. Furtwängler, Meisterwerke σ. 270. Collignon, Sculpture grecque II σ. 132). Ἐπειδὴ δὲ δεχόμενοι ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ κατεῖχε τὸ μέσον τῆς βάσεως δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ πλάτος αὐτῆς ὡς ἔγγιστα εἰς 0,44 μ. τὸ ἔργον τοῦ Κρησίλα θὰ ἦτο μικρῶν διαστάσεων, καὶ διὰ ταῦτα ὁ Furtwängler φρονεῖ, ὅτι ἦτο προτομὴ καὶ ὄχι τελεία εἰκών. Ἀλλὰ πρῶτον δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν καὶ τελείαν εἰκόνα μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ. Ἔπειτα ὁ Παυσανίας ῥητῶς ὀνομάζει τὸ ἔργον ἀνδριάντα (πρβ. Blümner καὶ Frazer ἐν ταῖς ὑπ' αὐτῶν ἐκδόσεσι τοῦ Παυσανίου Ι, 1 σ. 305 καὶ II σ. 321). Τρίτον κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Bernoulli (Jahrbuch des arch. Inst. XI, 1896, σ. 107) ἡ ἐπιγραφὴ ἠδύνατο καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς βάσεως νὰ ἦτο ἐγκεχαραγμένη.

Πρὸ πάντων ὅμως ὁμολογητέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος δὲν εἶνε βεβαία. Ἥκιστα συνήθης εἶνε ἡ χρῆσις τῆς γενικῆς ἀντὶ τῆς ὀνομαστικῆς (πρβ. Iw. von Müllers Handbuch² I σ. 588), καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἦτο οὕτω πως συντεταγμένη ἡ ἐπιγραφή· «Ὁ δεῖνα ἀνέθηκε τοῦ . . . . ικλέους. Κρησίλας ἐποίει». Καὶ οὕτως οὔτε περὶ τοῦ ἀναθήματος, οὔτε περὶ τοῦ ἀναθέσαντος εἴμεθα βέβαιοι. Ὡς πρὸς τὸν τόπον, ὃν κατέχει τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου, πρβ. π. χ. τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Στρογγυλίωνος (κατωτέρω ἀρ. 71).

56. * Βάθρον ἐπίμηκες ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐνῳκοδομημένον ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν τῷ εἰσερχομένῳ ἄκρον τοῦ νεωτέρου τόξου ἐν αὐτῇ τῇ γωνίᾳ τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος τῇ βλεπούσῃ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,73, ὕψ. 0,27, πάχ. 0,84 μ. — C. I. A. I ἀρ. 403 (Anthol. Pal. XIII, 13). Ἐφημερὶς ἀρχ. 1872 σ. 409 ἀρ. 425. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 751. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 47. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 269.

Τόνδε Πύρες] ἀνέθεκε Πολυμνέστο φίλο[ς υἱὸς
εὐξάμενος δεκάτεν Παλλάδι τριτογενεῖ.
Κυδονιέτας Κρεσίλας ἐργάσσατο

Μὴ δυνηθέντες νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸν τὸν λίθον, περιγράφομεν αὐτὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι δημοσίευσιν. Κατὰ τὸ (ἐκεῖ ἐν πίν. 60) ἀπεικόνισμα ἔχουσι πάντα τὰ γράμματα τὰ ἐν τῷ ἡμετέρῳ πίν. Α' ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ σχήματα. Καὶ τοῦ ξ τὸ σχῆμα βλ. ἐν τῷ πίνακι.

57. * Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου κείμενον πρὸ τῆς δυτικῆς προσόψεως τοῦ Παρθενῶνος ὅπου καὶ εὑρέθη ἐνῳκοδομημένον εἰς τὴν ἐκεῖ δεξαμενήν. Μῆκ. 1,29, πλ. 0,64, ὕψ. 0,35 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο περιφερεῖς ὀπαί, κείμεναι ἡ μὲν ὄπισθεν ἡ δὲ κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐπιφανείας. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς διακρίνονται ἴχνη προέχοντος ἀγκῶνος (Versatzbosse) ἐπιπολαίως ἀποκοπέντος. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 374. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1738 ἀρ. 3291. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 752. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 40. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts σ. 151 ἀρ. 265. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 67. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 253.

Πα]ρθένοι Ἐκφάντο με πατὲρ ἀνέθε-
κε καὶ huιὸς | ἐνθάδ' Ἀθεναίει, μνε̄μα
πόνον Ἄρεος, | Ἐγέλοχος, μεγάλε(ν) [δ]ὲ φι-
λοχσενίες ἀρετε̄ς τε | πάσες μοῖραν
ἔχον τένδε πόλιν νέμεται. |
Κριτίος καὶ Νεσιότες ἐποιεσάτεν

Σχ. γρ.: ν⁶, ρ³, σ⁴, υ⁵, φ².

Ἐν τῷ 3. στίχῳ ἔχει ὁ λίθος «μεγαλετε».

Κάτωθεν τῆς ἀρχαϊκῆς ἀνεγράφη ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 605 ἐπιγραφή.

58. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον μῆκ. 0,62, ὕψ. 0,32, πλ. 0,74 μ. Εὑρέθη τῷ 1838 παρὰ τὸν δρόμον τὸν ἀπὸ τῶν Προπυλαίων εἰς τὸν Παρθενῶνα φέροντα, ὅπου καὶ νῦν κεῖται. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο μικρὰ ἐπιμήκη τετράγωνα κοιλώματα (μῆκ. 0,105, πλ. 0,05 μ.) καὶ παρὰ τὸ ἓν αὐτῶν, τὸ μᾶλλον ἀπέχον ἀπὸ τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς, ἴχνος πεδίλου χαλκοῦ ἀγάλματος (σῴζονται μικρὰ τεμάχια χαλκοῦ). Ἐκ τῶν σημείων τούτων συνάγεται ὅτι τὸ ἄγαλμα ἐστηρίζετο μᾶλλον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ ὅτι τὸ σῶμα ἦτο ἐστραμμένον οὐχὶ πρὸς τὴν ἐνεπίγραφον ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀριστερᾷ ταύτης προσκειμένην πλευράν. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 376. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 98 ἀρ. 46. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 164. Le Bas ἀρ. 39. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 39 καὶ σ. XIX. Roberts, Intro-

duction to Greek ep. I ἀρ. 68 α. Πρβ. καὶ Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 106. X, 1895, σ. 202.

Ἐπιχαρῖνος ἀνέθεκεν ho - - - -
Κριτίος καὶ Νεσιότες ἐπο[ιε]σάτεν

Σχ. γρ.: α11, ν6, ρ10, σ4.

Μετὰ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου γράμματα «ho» φαίνεται ἴχνος τι, ἴσως μικρὸν λείψανον κυκλοτεροῦς τινος γράμματος, ὅπερ ὅμως δύναται καὶ νὰ προέρχηται ἐκ βλάβης τοῦ λίθου. Μετὰ τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν διακρίνεται σαφῶς ἄλλο τι γράμμα πλὴν ἰχνῶν τινων ὑπὲρ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου στίχου, ἅτινα φαίνεται ὅτι ἐξέλαβεν ὁ Ῥόσσιος ὡς ν.

59. *Βάθρον κυκλοτερὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Διάμετρος 0,91, ὕψ. 0,44 μ. Ἀπωλέσθησαν τεμάχιά τινα τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἀντεγράφησαν ὑπὸ Ῥοσσίου, Πιττάκη καὶ Ῥαγκαβῆ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς ἐλειάνθη διὰ κροταφίδος πλὴν στενῶν παρὰ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἄκρον ταινιῶν καὶ τοῦ τετραγώνου χώρου τῆς ἐπιγραφῆς, ἅτινα ἐλειάνθησαν ἐπιμελῶς διὰ ξοίδος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι δύο κοιλώματα, ἴχνη ποδῶν τοῦ χαλκοῦ ἀγάλματος. Κεῖται δυτικῶς τῶν Προπυλαίων, ἐν ᾧ τόπῳ καὶ εὑρέθη. Γραφή: ἐν μέρει (μάλιστα πρὸς τἀριστερὰ) στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 375. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 96 ἀρ. 44. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 101. 163. Le Bas ἀρ. 7. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 38. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 68.

- - ί]ας κ[αὶ Ὄφσιος] ἀνεθέτεν
τε̃ι Ἀθ]εναία[ι ἀπαρχ]ὲν Ὄαθεν.
Κριτί]ος καὶ Ν[εσ(ι)ότες] ἐποιεσάτεν.

Σχ. γρ.: ν8, σ4.

Μεταξὺ τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου τῶν σῳζομένων γραμμάτων ὑπάρχουσιν ἐν καθέτῳ γραμμῇ στίγματά τινα, ἅτινα δὲν φαίνονται ὅτι εἶνε ἀρχαῖα.

60. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,27, ὕψ. 0,16, πάχ. 0,33 μ.— C. I. A. I ἀρ. 377. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1797 ἀρ. 3436. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 398.

- - - κλέε[ς ἀνέθεκεν - - -
Κριτίο[ς καὶ Νεσιότες ἐποιεσάτεν;

Σχ. γρ.: ε5, ρ3.

61. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀνηκούσης εἰς βάθρον εὐμέγεθες. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπάρχει εἰσέτι εἷς τῶν ἀγκώνων (Versatzbossen), οὓς μετεχειρίζοντο οἱ ἀρχαῖοι ὡς λαβὰς διὰ τὴν τοποθέτησιν ὀγκωδῶν πλίνθων. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,30, πάχ. περίπου 0,13 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373[183].

Κριτί;]ος κα[ὶ Νεσιότες;
ἐποι]εσάτεν

Σχ. γρ.: α1 καὶ α12 (στίχ. 2), σ4.

—. Τὴν ἐπιγραφὴν ἣν συμπληρώσαντες· - -Κ]όμον: ἐπ]οίεσε - - ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου ἐκλαμβάνουσί τινες ἴδε ὑπ' ἀρ. 3.

62. Πλὰξ ἐκ φαιοῦ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφή, ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν ὑπάρχουσα, δεικνύει ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχουσι τέσσαρα ἀβαθῆ κοιλώματα, ἐν οἷς ἀνὰ ἓν τεμάχιον χαλκοῦ μολύβδῳ περικεχυμένον (τὸ ἀνάθημα παρίστανεν ἴσως ἵππον βαδίζοντα). Μῆκ. 0,71, πλ. 0,32, ὕψ. 0,15 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373[220]. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271.

Λεόβιος: ἐπ-
οίεσεν: Πυρε-
τιάδες

Σχ. γρ.: α11, β4, ε3, ν9, ρ9, σ4.
Σημ. διαστίξεως 5.

Τὸ ρ τοῦ 2. στίχου ἀντικατέστησεν ἓν ε, ὅπερ εἶχεν ἐγχαραχθῇ ἐσφαλμένως.

63. *Πλίνθος ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, συνηρμολογημένη ἐκ πολλῶν τεμαχίων καὶ τεθειμένη ἐπὶ ἀντηρίδος τοῦ βορείου τοίχου τοῦ πύργου τῆς Ἀπτέρου Νίκης ἀριστερὰ τῆς εἰς τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ χῶρον ἀγούσης μικρᾶς κλίμακος. Ἐπὶ τῆς νῦν ἄνω ἐπιφανείας, ἐπίσης δὲ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου κάτω πλευρᾶς ὑπάρχουσι κοιλώματα ἀποδεικνύοντα ὅτι ἐπὶ τῆς πλίνθου ταύτης ἵστατο μία τῶν ὑπὸ τοῦ Παυσανίου (I, 22, 4) μνημο-

νευομένων «εἰκόνων τῶν ἱππέων» ἐνῷ ἡ ἑτέρα ἵστατο ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῆς ἀντικρὺ κειμένης παρὰ τὴν νοτιοδυτικὴν ἄκραν τῆς Πινακοθήκης γωνίας τοῦ κρηπιδώματος τῶν Προπυλαίων (ἴδε τὴν ὑπ' ἀρ. 64 ἐπιγραφήν). Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ ἐπαναλαμβάνεται αὐτολεξεὶ ἐπὶ τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν τῆς πλίνθου, ἡ μία ὅμως (*b*) φαίνεται νῦν ἀντιστρόφως γεγραμμένη, ἐπειδὴ ἀναφέρεται εἰς τό ποτε ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἱστάμενον ἀνάθημα. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαί, τοὐλάχιστον ἡ ἐπὶ τῆς νῦν πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσης πλευρᾶς τοῦ λίθου (*b*), εἶνε ἀνανεώσεις τῆς ἀρχῆθεν ἐπὶ ἀρχαιοτέρου τινὸς βάθρου τοῦ ἀναθήματος ἐγκολαφθείσης. Μῆκ. 1,80, ὕψ. 0,22, πλ. 0,87 μ.— C. I. A. IV, 1 σ.184. Δελτίον ἀρχ.1889 σ. 181, Α' καὶ Β'. Πρβ. Bonner Studien σ. 99. Leipziger Studien XVIII S. 67 (Scherling).

a:

Η]οι hι[ππ]ῆς ἀπὸ τõν πολεμίον hιππαρ[χ]ό[ντον Λακεδαιμονίο, Ξενοφõντος, Προνάπ[ο.
Λύκ[ιος ἐ]ποίησεν Ἐλευθερεὺς Μύρον[ος

b:

Hοι hιππῆς ἀπὸ τõν πολεμίον hιππαρχ[όντον Λακεδα]ιμονίο, Ξ[ε]νοφõντος, Προνά[πο.
Λύκιος ἐποίησεν Ἐλε]υθερεὺς Μύρονο[ς

Σχ. γρ. τῆς ὑπ' ἀρ. *a* ἐπιγραφῆς: η, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴, τῆς δὲ ὑπ' ἀρ. *b*: η, Θ, μ¹¹, ν³, ξ, ρ², σ⁴, φ⁴.

64. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ἀνηκούσης εἰς τὸ ἀντίστοιχον τῷ προηγουμένῳ ἀνάθημα. Ὕψ. ἀμφοτέρων 0,205. *a*: μῆκ. 0,41, πάχ. 0,33. *b*: μῆκ. 0,16, πάχ. 0,32 μ. Γραφή: στοιχηδόν, ἀνταποκρινομένη καὶ κατὰ τὰ σχήματα τῶν γραμμάτων πρὸς τὴν ὑπὸ 63, *a* ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιγραφήν, τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τὴν διάστιξιν. — C. I. A. IV, 1 σ. 104 καὶ 183 ἀρ. 418 *h*. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 181, Γ'. Τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον (*a*) Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 57. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 310, 1. 317, 2.

Hοι hιππῆς⁝ ἀπὸ] τõν π[ολ]ε[μί]ον⁝ h[ιππαρχόντον⁝ Λακεδαιμο]νίο⁝ Ξ[ε]νο[φ]õντ[ος⁝ Προνάπο.
Λύκιος ἐποίη]σεν Ἐλευ[θ]ερε[ὺς Μύρονος

Σχ. γρ.: ε¹¹, ξ (ἴδε πίν. Α'), ρ², σ⁴.
Σημ. διαστίξεως⁵.

65. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐνῳκοδομημένον (ἀντιστρόφως) ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐπενδύσει τοῦ δυτικοῦ θυρώματος τοῦ Παρθενῶνος. Μῆκ. 0,88, ὕψ. 0,60, πλ. 0,75 μ. Γραφὴ τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 418. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1853 σ. 690 ἀρ. 1143. Le Bas ἀρ.150. Πρβ. Kaibel, Ep.Graeca ἀρ. 763. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 365. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 42.

- - - - - - - ἀ]νέθεκεν
- - - - - αιος
- - - - εναιος
- - - μεγάλος

Μί]κον
Φ]ανομάχο
ἐποίεσε

Σχ. γρ.: Γ (=γ), Λ (=λ), τὰ λοιπὰ στοιχεῖα συμφωνοῦσι τοῖς ἐν τῇ πρώτῃ στήλῃ τοῦ πίνακος Α' ἀναγεγραμμένοις.

66. Στήλη μετ' ἐπικράνου (ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου) συντεθειμένη ἐκ δύο τεμαχίων καὶ χρησιμεύσασα ὡς βάσις χαλκοῦ τινος ἀναθήματος, ἴσως ἵππου βαδίζοντος (ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τέσσαρες μικραὶ ὀπαὶ μετὰ τεμαχίων χαλκοῦ μολύβδῳ περικεχυμένων). Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ τεχνίτου εὕρηται ἐπὶ μιᾶς τῶν πλατυτέρων τετραγώνων πλευρῶν τοῦ ἐπικράνου (οὗ τὸ μῆκ. 0,345, πλ. 0,15, ὕψ. 0,11 μ.), ἡ δὲ ἀναθηματικὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν τοῦ στυλοειδοῦς μέρους τοῦ λίθου (μῆκ.0,78, πλ. ἄνω 0,20, κάτω 0,23, πάχ. ἄνω 0,115 κάτω 0,14 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 89 (πρβ. σ.182) ἀρ. 373⁹⁹. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1887 σ. 145 κ. ἑ. σημ. 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 251. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 271, 2. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 88.

a: Τίμαρχος⁝ μ̓ἀνέθεκε⁝ Διὸς κρατερόφρ[ονι κόρει
μαντειõν φρασμοσύναι Μετρὸς ἐπ[- - ⏑ ⏑ – ⏑;
b: Ὀνάτας ἐποίεσεν.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, μ², ν⁹, σ⁴, χ².
Σημ. διαστίξεως⁵.

Τοῦ δευτέρου στίχου προτείνει ὁ Kirchhoff τὴν ἑξῆς συμπλήρωσιν: μετρὸς ἐπ[ῆραν ἢ ἐπ[εισαν - - -,

ὁ δὲ Hoffmann προσθέτει τὴν λέξιν: μεγάλες· ἀναγνωστέον δὲ ἴσως: μαντειὸν φρασμοσύναι(ς), μετρὸς ἐπ[ευχσαμένες. (*W.* Ταύτην τὴν συμπλήρωσιν τελευταύως καὶ ὁ Wilhelm προέτεινεν· Arch.- ep. Mittheilungen XX σ. 83, 42).

Τὸ 6. γράμμα τοῦ 2. στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. *a* ἐπιγραφῆς προσετέθη μετὰ τὴν ἐγχάραξιν τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ στίχου τούτου ἢ τῆς πρώτης λέξεως αὐτοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ ὑπάρχει ἐν τῇ λέξει «μετρὸς» Φ ἀντὶ Ο.

67. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐξ ἓξ τεμαχίων. Σῴζονται μέρη τινὰ πασῶν τῶν πλευρῶν ἐκτὸς τῆς ὄπισθεν, ἥτις ἀπεκρούσθη. Ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν ὑπάρχει ἔμβολον (μῆκ. 0,08 μ.) πρὸς ἔμπηξιν τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Μῆκ. 1,035, ὕψ. 0,37, πάχ. 0,31 (ἦτο περίπου 0,42 μ.).— C. I. A. IV,1 σ.86 καὶ σ. 180 ἀρ. 373[82]. σ. 83 ἀρ. 373[48]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 11. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 37, 6. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 17. Jahrbuch des arch. Inst. II,1887, σ.143. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72.

Κρίτον(⁝) Ἀθεναίαι⁝ Ηο Σκύθο⁝ ἀνέθεκέ με.
Πολ[λίας] ἐποίε[σ]εν.

Σχ. γρ.: α[12], ε[4], θ[4], μ[9], ν[8] καὶ ν[10] (στίχ. 2), ρ[9], σ[4], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [5].

68. Βαθρίδιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Σῴζονται μέρη πασῶν τῶν πλευρῶν. Ἐπὶ μιᾶς τῶν δύο μικροτέρων πλευρῶν ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,08, πλάτ. 0,06 μ.) ἐν ᾧ ἐτέθη ποτὲ χαλκῆ βάσις ἀγαλματίου, συνδεδεμένη μετὰ τοῦ λίθου διὰ ἓξ ἥλων ὧν σῴζονται δύο (καὶ δύο ὀπαί). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν τεσσάρων μακροτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,24, πλ. 0,17, πάχ. 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 καὶ 180 ἀρ. 373[15]. Bull. de corr. hell. III, 1879, σ. 127. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 4. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 72, 5.

Πολ - - - - -
ἀνέθ[εκεν - -
δ]εκάτεν
Η]ο Χειμέρπο
Πολλίας ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], θ[4], μ[2]; ν[9] καὶ ν[8] (στίχ. 5), ρ[9], σ[4], χ[2];

69. Δύο τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, γύψῳ συγκεκολλημένα. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,46, πλ. 0,39, ὕψ. 0,15 μ. Γραφὴ τῶν δύο πρώτων στίχων: στοιχηδόν. — C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373[242]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16, 11.

Ηιππος[θ]ένες⁝ ἀ[νέθεκεν ho
Ἐπιτ[έλος Γ]λαυ[κόπιδι κόρει.
Πυθέ[ας ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α[12], ε[5], θ[4], ν[6], σ[4], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [5].

70. * Κίων ῥαβδωτὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου, συνηρμολογημένος ἐκ δύο τεμαχίων. Τὸ ἄνω ἄκρον διεσκευάσθη πρὸς ἔνθεσιν ἐπικράνου, πιθανῶς κιονοκράνου, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς κυκλοτερὲς κοίλωμα διαμέτρου 0,065 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ δευτέρου στίχου ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Ὁ πρῶτος στίχος μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. 1,64, διάμετρος 0,25-0,30 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ.199 ἀρ. 373[241]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 82. 1889 σ. 16, 10. Lepsius, Marmorstudien σ. 73, 52.

Πῦθις ἐποίεσεν.
Ἐπιτέλες ἀνέθεκεν: ἀπαρχὲν
Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α[12], ε[1] (ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχὲν») ε[5] (στίχ. 2) ε[3] (στίχ. 1, 3), θ[1] (στίχ. 1) θ[4] (στίχ. 2, 3), ν[8], σ[4] (ἐν τῇ λέξει «Πῦθις») σ[12] (ἐν τῇ λέξει «ἐποίεσεν») σ[5] (στίχ. 2), υ[2], χ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

—. Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Πύρρου ἴδε ὑπ' ἀρ. 96 ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς δημοσίων ἔργων.

71. * Δύο συνεχεῖς πλίνθοι ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμεναι οὐ μακρὰν τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ τεμένει τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, ἀνήκουσαι δὲ εἰς τό ποτε ἐξ ἓξ πλίνθων (σῴζονται τέσσαρες) συνιστάμενον βάθρον τοῦ «δουρείου ἵππου» (Ἀριστοφ. ἐν Ὀρνίθων στίχ. 1128, Παυσ. I, 23,8, Ἡσύχ. ἐ. λ.). Ἑκατέρα τῶν ἐνεπιγράφων πλίνθων ἔχει μῆκ. 1,80, πλ. 0,90, ὕψ. 0,40 μ. (αἱ δύο ἄλλαι μῆκ. 1,49 καὶ 1,78 μ.). Ἡ ὑπογραφὴ τοῦ τεχνίτου εὕρηται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλίνθου, ἐγκεχαραγμένη μικροτέροις (0,02) τῶν τῆς ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς (0,03) γράμμασι.— C. I. A. I ἀρ. 406. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 275 ἀρ. 310. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 194. Le Bas ἀρ.

46. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 52. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 225.

a: Χαιρέδεμος: Εὐαγγέλο

b: ἐκ Κοίλες: ἀνέθεκεν
Στρογγυλίον ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: υ4.
Σημ. διαστίξεως 5.

72. Ὑπόθημα ῥαβδωτὸν ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πλατυνόμενον πρὸς τὸ κάτω μέρος, ἔνθα ἀπολήγει εἰς περιφερῆ βάσιν, ἀποκεκρουσμένον δὲ ἄνω καὶ ὄπισθεν. Ὕψ. 0,48, διάμετρος τῆς βάσεως 0,48 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373[103].

(2) Ηονπορίονος (= ho Ἐνπορίονος)
(1) Φίλον με ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: ε3, μ2, ν5, σ4, φ2.

73. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω, ἔνθα ἀπεκρούσθη τεμάχιον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κυκλοτερὴς προεξοχὴ ὕψ. 0,05, διαμέτρου 0,14 μ. Μῆκ. 1,20, ἄνω διάμετρος 0.24 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. C. I. A. IV, 1 σ. 182 ἀρ. 373[103]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 92, 9.

Φίλ]ον hον- (= ho Ἐν-)
πορίο]νος
ἐποίε]σεν

Σχ. γρ.: ν3, σ7 καὶ σ4.

74. Τρία γύψῳ συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς ἐκ φαιοῦ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,42, πλ. 0,40, ὕψ. 0,135 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἡμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373[253]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 3. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 225, 5. 1891 σ. 70, 1.

Φίλον: Ἀριστίον: Ναυ - -
Πυρίον: ἀνέθεσαν - -
Χσεναῖος Παρθμονε[ίδο ἐποίεσεν

Σχ. γρ.: α12 καὶ α11 (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «ἀνέθεσαν»), ε3, μ2, ν6 (ἐν τῇ λέξει «Ἀριστίον» καὶ τῷ 3. στίχῳ), ν9, ρ11 καὶ ρ10 (ἐν τῇ τελευταίᾳ λέξει), σ4 καὶ σ5 (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «Χσεναῖος»), υ2, φ2, χ2.
Σημ. διαστίξεως 6.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ διωρθώθη «ἀνέθεσαν» ἀντὶ «ἀνέθεκεν».

75. Τεμάχιον κιονίσκου ῥαβδωτοῦ (μετὰ 14 ῥαβδώσεων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,42, διάμετρος περίπου 0,16 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C. I. A. IV, 1 σ. 79 ἀρ. 373[2]. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 209.

- - - ἐπο]ίεσεν Ἀθένει - - -
- - - - - μον hαγνει - - -

Σχ. γρ.: α12, ε3, h3, μ2, ν5, σ4.

76. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373[138].

- - - ας ἐπ[οίεσεν
vac.

Σχ. γρ.: α12, ε10, σ4.

77. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,17, πάχ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373[71].

- - - - - - I - - -
- - - - δον: ἐ[ποίεσεν;
vac.

Σχ. γρ.: ε3, ν8.
Σημ. διαστίξεως 5.

78. Τεμάχιον βάθρου ἐκ σκληροῦ τιτανολίθου τοῦ Καρᾶ (πρβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 116), οὗ σῴζεται τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,08 μ. Ἴσως ἀνανέωσις ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς.— C. I. A. I σ. 188 καὶ IV, 1 σ. 155 ἀρ. 411. Bullettino dell' Instituto 1865 σ. 138. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 417. Πρβ. Leipziger Studien XVIII σ. 67 (Scherling).

- - - ες Ἐλευθερε[ὺς
ἐποίεσεν] Μύρονος
vac.

Σχ. γρ.: ε5, μ; ν3.

79. Δεξιὸν μέρος βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου δύο περιφερῆ κοιλώματα (ἐν οἷς μόλυβδος), χρησιμεύσαντα διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ ἀναθήματος, ἴσως ἀνδριάντος χαλκοῦ. Ὕψ. 0,26, πλ. 0,40, πάχ. 0,50 μ.— C. I. A. I

ἀρ. 401. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1121. Le Bas ἀρ. 39 c. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 43

– – – – – – – – – – κ]αὶ Θεόδοτο[ς
– – – – – – – – οι ἀπαρχέν.

– – ς
ἐποίε]σεν

Σχ. γρ.: α[12], ε[1] καὶ ε[6] (στίχ. 4), ν[6] καὶ ν[10] (στίχ. 4), χ[2].

80. Τεμάχιον ἐπικράνου βάθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἡ ἐπιφάνεια ἐπίκυρτος. Ὁ μεταξὺ τῶν δύο στίχων (ὧν ὁ δεύτερος μικροτέροις γράμμασι) χῶρος ἀπεξέσθη διὰ κροταφίδος. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,10, πάχ. 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373[181].

– – – – ἀνέθε]σα[ν;
– – – – – ς: καὶ [: – – – ἐποίεσαν ἢ ἐποιεσάτεν

Σχ. γρ.: α[12], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [6].

81. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια βάσεως μετὰ ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ δεξιοῦ τεμαχίου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διατηρεῖται μέρος τι κοιλώματος, οὗ τὸ βάθος ἦτο περίπου 0,09, τὸ δὲ πλάτος 0,05-0,06 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,27, πάχ. 0,19 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373[11]. Δελτίον ἀρχ. 1886 σ. 140, 4.

– – – – υμος ἐποί[εσε]ν.

– – – – ἀνέ]θεκ[εν.

Σχ. γρ.: ε[3], θ[4], μ[9], ν[8], σ[5].

82. Τεμάχιον βάσεως μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν ἥμισυ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτοῦ, ἐπίσης σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ κάτω στενώτερον μέρος τῆς βάσεως. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἐπίμηκες ἀκανόνιστον κοίλωμα προωρισμένον διὰ τὴν ἔνθεσιν ἀναθήματος χαλκοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τοῦ ἐπικράνου (μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,12 μ.), δευτέρα τις, ἡ ἀναθηματική, θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος ὀπισθίου μέρους τοῦ ἐπικράνου. — C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373[221].

ἐπόεσε δὲ: | – – – –

Σχ. γρ.: σ[4].
Σημ. διαστίξεως [5].

83. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη δύο πλευρῶν, ὧν ἑκατέρα ἔφερεν ἐπιγραφήν. Ἄνωθεν τῆς ὑπ' ἀρ. *a* ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς προέχει τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἐν σχήματι ἐπικράνου, ἐνεχαράχθη δὲ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τῆς βάσεως, ἡ δὲ ἑτέρα κατὰ πλάτος τῆς προσκειμένης πλευρᾶς. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13 μ.

a: Γνάθον: καὶ Ἀ[– – – – – ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν
δεκάτεν – – – – – – – – –
b: – – – – ἐποί]ε[σεν

Σχ. γρ.: α[12] (στίχ. 1) καὶ α[11] (στίχ. 2), δ[6], ε[3], θ[7], κ[1] καὶ κ[2] (στίχ. 2), ν[8].
Σημ. διαστίξεως [6].

84. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπῆρχεν ἔμβολόν τι τετράγωνον. Μῆκ. 0,98, ὕψ. 0,38, πλ. 0,53 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373[260]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 38, 4.

Ἐ[τ]έ[αρχ]ος: καὶ [– – – ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν – – – –
– – – ἐ]ποίεσεν

Σχ. γρ.: α[11], ε[3] καὶ ε[1] (στίχ. 2), σ[4].
Σημ. διαστίξεως [6].

85. Τρία τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο (τὰ ἀριστερὰ) γύψῳ συγκεκολλημένα (μῆκ. ὁμοῦ 0,34, τὸ τοῦ τρίτου τεμαχίου περίπου 0,38 μ.). Σῴζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τοῦ ἐκ δύο τεμαχίων συντεθέντος μέρους, τὸ δὲ τρίτον τεμάχιον ἀπεκρούσθη πανταχόθεν. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφὰς ἀναγεγραμμένας ἐπὶ δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, τὴν μὲν μίαν (*a*) μικροτέροις (ὕψ. περίπου 0,013), τὴν δὲ ἑτέραν (*b*) μείζοσι (ὕψ. τῶν δύο πρώτων στίχων περίπου 0,028) γράμμασιν ἐγκεχαραγμένην. Ἡ ὑπ' ἀρ. *a* τετράστιχος ἐπιγραφὴ (ὕμνος;) εὕρηται παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἐφ' ἧς ἀναγέγραπται πλευρᾶς, μένει δηλαδὴ πολὺς χῶρος ἄνωθεν αὐτῆς κενός,

ὅπερ πείθει ὅτι ἡ πλευρὰ αὕτη ἦτο ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, ἐνῷ ἐν τῇ ἔμπροσθεν πλευρᾷ ὑπῆρχεν ἡ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀναθέτου καὶ τεχνίτου ἀναφέρουσα ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφὴ (ἡ γραφὴ ταύτης: στοιχηδόν).— C.I.A. I ἀρ. 354 καὶ 362. IV, 1 σ. 79 καὶ 154 ἀρ. 362. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1856 σ. 1387 ἀρ. 2778. LeBas πίν. 2, 9. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 144. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 3. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 767. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 252. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scherling).

a
- - - - - - - - - - ὄργαμε : τ - - -
- - - - - - - - - - - ε: καλος - - - -
- - - - - - - - - - ς ἥ ν]εκεν - - - - -
- - αν [Η]υγιεια - - - - ν - - - - - -

b
Εὐφρόνιος [- - - - - ἀ]ν[έθεκεν ho
κεραμεὺς [⁝ τε̃ι Ἀθεναί]αι δ[εκάτεν.
- - - ἐποίεσ]εν

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{5}$, $μ^{2}$, $ν^{8}$, $ρ^{2}$ (*b*) καὶ $ρ^{11}$ (*a*), $σ^{4}$, $υ^{4}$, $φ^{2}$.
Σημ. διαστίξεως ⁶ καὶ ἴσως ⁵ (*b*).

86. Τεμάχιον βάθρου μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη δύο κατ' ὀρθὴν γωνίαν παρακειμένων πλευρῶν, ὧν ἡ μὲν φέρει τὴν ὑπ' ἀρ. *a*, ἡ δὲ τὴν ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφήν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,28, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373^{127}.

a: Τ;]ιμε - -
. ος ἐ - -
. οφ - -

b: - - - ἐποίε]σεν

Σχ. γρ.: $ε^{10}$, $μ^{10}$, $ν^{5}$, $σ^{4}$, $φ^{2}$.

87. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,10, πλ. 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *h* καὶ σ. 93 ἀρ. 373^{123} (τὸ δεξιὸν τεμάχιον· πρβ. κάτω ἀρ. 312). Bull. de corr. hell. I, 1877, σ. 359, 1.

- - - ἐποίεσεν.
- - - ος ἀνέθεκεν τἀθ[εναίαι

Σχ. γρ.: $α^{12}$ καὶ $α^{11}$, $ε^{3}$ καὶ $ε^{10}$ (τὸ τελευταῖον), $θ^{4}$, $ν^{9}$ καὶ $ν^{8}$, $σ^{4}$.

88. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ραβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,71, διάμετρος ἀριστερὰ ἢ ἄνω 0,12. κάτω 0,14 μ. Γραφή: ἠμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 97 καὶ 183 ἀρ. 373^{174}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 118, 4. Athen. Mitth. XIII, 1888, σ. 142. Πρβ. E. Hoffmann. Sylloge ep. Graec. ἀρ. 207.

ῡ - ἐ]ποίε κἀνέθεκε: τε̃ι θεο̃ι

Σχ. γρ.: $α^{1}$ καὶ $ν^{9}$ ἀντιστρόφως ἐγκεχαραγμένα, $ε^{1}$ καὶ $ε^{10}$ καὶ $ε^{5}$, $κ^{3}$.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

89. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβοῦ τὰ ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος (ἐξ 24 ῥαβδώσεων σῴζονται 11). Μῆκ. περίπου 0,37, διάμετρος 0,20 μ. Εν τοῖς γράμμασιν ἴχνη μέλανος χρώματος.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373^{126}.

- - - ἐποίε]σεν
- - - - - ἀ]νέθεκεν

Σχ. γρ.: $ε^{10}$, $θ^{4}$, $κ^{3}$, $ν^{8}$ καὶ $ν^{9}$ (στίχ. 1), $σ^{4}$.

90. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένης ἀριστερὰ καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,37, ὕψ. 0,12 μ.— C. I. A. I ἀρ. 384. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1117. LeBas ἀρ. 39 *d*. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 21.

- - - - δ]εκάτεν
- - - ἐποί]εσε

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{5}$ καὶ $ε^{10}$ (στίχ. 2), ν; $σ^{4}$.

91. *Τεμάχιον τετραγώνου βάθρου μετ' ἐπικράνου, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη δύο πλευρῶν. Ὕψ. 0,20, πλ. 0,23, πάχ. 0,29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σῴζεται μέρος τετραγώνου κοιλώματος. Κεῖται μετὰ ἄλλου ἀνεπιγράφου τεμαχίου τῆς αὐτῆς βάσεως ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως.— C.I.A. IV,1 σ. 94 ἀρ. 373^{131}.

- - - huιο.
- - - ἐ]ποί.
- - - - - -

Σχ. γρ.: $υ^{5}$.

92. Τεμάχιον κεφαλῆς βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ ἐπι-

κράνου. Μεταξὺ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος τοῦ σῳζομένου μέρους τῆς μονοστίχου ἐπιγραφῆς φαίνεται τὸ ἄκρον μικρᾶς ἐκ μολύβδου ῥάβδου, ἧς τὸ ἀντίθετον ἄκρον ὑπάρχει παρὰ τὸ χεῖλος κοιλώματός τινος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ 0,155, ὕψ. 0,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373[75].

– – – ἐπ]οίεσε[ν

Σχ. γρ.: ε[3], σ[4].

93. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερά, κάτω καὶ ὄπισθεν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,19, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἠμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373[72].

vac.
– – – ἐποί]εσεν
vac.

Σχ. γρ.: ε[10], ν[9], σ[4].

—. Τὴν ὑπό τινων ὡς ἐπιγραφὴν ἀγνώστου τεχνίτου ἐκληφθεῖσαν ἐπιγραφὴν C. I. A. I ἀρ. 373 βλ. κάτω ἀρ. 263.

Ἀναθηματικαὶ ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ δημοσίων ἱδρυμάτων.

94. Τεμάχιον πλίνθου ἐξ Ἐλευσινιακοῦ λίθου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, πρὸς ἣν ὡς πρὸς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν προσηρμόζοντο ὅμοιαι πλίνθοι, ἀποτελοῦσαι τοιουτοτρόπως τὸ ἔμπροσθεν μέρος μεγάλης πολυμεροῦς βάσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ δίστιχος οὖσα ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μεταξὺ λεπτοτάτων πρὸς εὐκολίαν τοῦ χαράκτου ἐγκεχαραγμένων γραμμῶν. Ὕψ. 0,30, μῆκ. 0,50, πάχ. 0,34 μ., ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,025 μ. Ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐπιγραφῆς ἐλήφθη ἐκ χωρίων τινῶν τοῦ Ἡροδότου (V, 77) καὶ ἄλλων συγγραφέων, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ἐπὶ τῆς βάσεως ἵστατο χαλκοῦν τέθριππον, ὅπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἐποίησαν ἐκ τῆς δεκάτης τοῦ πολέμου, ἐν ᾧ ἐνίκησαν τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Χαλκιδεῖς (περὶ τὸ τέλος τῆς ἕκτης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος). Ἀνεκαινίσθη τὸ ἔργον ἐπὶ Περικλέους, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὑπ' ἀρ. 95 ἑπομένη ἐπιγραφή, ἥτις ἀνῆκεν εἰς τὴν νέαν βάσιν τοῦ ἀναθήματος. Περὶ τῆς θέσεως ἐν ᾗ ἵστατο τὸ ἀνάθημα ἴδε Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 194 σημ. 2.— C.I.A. IV, 1 σ. 78 ἀρ. 334 *a*. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 111. Πρβ. Preger, Inscr. Graecae metricae ἀρ. 72. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 249.

(1) Δεσμõι ἐν ἀχλυόεντι[1] σιδερέõι ἔσβεσαν hύβ]ριν⁝
παῖδε[ς Ἀθεναίον, ἔργμασιν ἐν πολέμο⁝
(2) ἔ]θνεα Βοιοτõν καὶ Χαλκιδέον δαμάσαντες]⁝
τõν hίππος δ[εκάτεν Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν

Σχ. γρ.: α[12], δ[6], ε[3], ν[5] καὶ ν[6] (στίχ. 2.), ρ[9], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [5].

[1] Ἢ μᾶλλον ἀχνυόεντι.

95. Δύο τεμάχια πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐν ᾗ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐν δὲ τῷ μικροτέρῳ μικρὰ μέρη τῶν αὐτῶν πλευρῶν. Μῆκ. τοῦ μὲν 0,55, πλ. 0,44, ὕψ. 0,18, τοῦ δὲ μῆκ. καὶ ὕψ. 0,12, πάχ. 0,15 μ., ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,025 μ. Ἴδε τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀρ. 94 ἐπιγραφήν. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 334 καὶ IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373[69]. Monatsberichte der Akademie zu Berlin 1869 σ. 409

(1) Ἔθνεα Βοιοτõν καὶ Χαλκιδέον δαμά]σαν[τες
παῖδες Ἀθ]εναίον, ἔργμα[σιν ἐν πολέμο
(2) δεσμõι ἐν ἀχλυόεντι[1] σιδερεõι ἔσβε]σαν [hύβριν·
τõν h]ίππος δεκά[τεν Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν

Σχ. γρ.: μ[10], ν[3] καὶ ν[9], σ[4].

96. *Βάσις περιφερὴς (ἀποτετμημένη δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κειμένη παρὰ τὸν πρὸς νότον τελευταῖον κίονα τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς τῶν Προπυλαίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἴχνη ποδῶν ἀγάλματος. Ὕψ. 0,42, διάμετρος 0,90 μ. — C. I. A. I ἀρ. 335. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 212 ἀρ. 217. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 188. LeBas ἀρ. 28. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 53. Athen. Mitth. I, 1876, σ. 284. V, 1880, σ. 331. XVI, 1891, σ. 156.

Ἀθεναῖοι τεῖ Ἀθεναίαι τεῖ Ὑγιείαι.
Πύρρος ἐποίησεν Ἀθεναῖος

Σχ. γρ.: ν[3].

97. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν πρὸς δεξιά. Ὕψ. 0,61, πλ. 0,25, πάχ. 0,30 μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, οὗ πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 339. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 11.

Τε̃ς ἀποι[κίας
τε̃ς ἐς Ἐρ - - -

Ἐρέτριαν; Kirchhoff. Ἔρεσον P. Fischer (Quaestiones de Athen. sociis σ. 29).

98. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάσθη τεμάχιον τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἐπίμηκες κοίλωμα (μῆκ. 0,35, πλ. 0,19, βάθος 0,025 μ.). Μῆκ. 0,56. πλ. 0,30, ὕψ. 0,20 μ. — C. I. A. I ἀρ. 340. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1842 σ. 620 ἀρ. 1082. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 26.

Ὀλ. 87,4 (429/28) Ἐποίκον
ἐς Ποτείδαιαν

Σχ. γρ.: ν⁸.

99. Βάσις περιφερὴς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὕψ. 0,41, διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐν ᾗ κοίλωμα μῆκ. 0,12, πλ. 0,11 μ.) 0,53 μ. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως ὑπάρχουσι δύο μεταγενέστεραι ἐπιγραφαὶ (αἱ ἐν τῷ C.I.A.III ὑπ' ἀρ. 582). Γραφή: ἰωνική. — C. I. A. I ἀρ. 338. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 126 ἀρ. 80. LeBas ἀρ. 8. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, σ. 346.

Ὀλ. 93, 1 (408/407) Τῆι Ἀθηναίαι ἀνέθ]εσαν πρυτάνες Ἐρεχθηΐδος [φυλῆς πρυ-
τανεύσαν ;]τες ἐπ' Εὐκτήμονος ἄρχοντος.

Λαμπτρῆς] κα[θ]ύπ:	Ἀγρυλ⟨ε⟩ῆς καθύπ:	Ἀγρυλῆς ὑπέ[ν
- - ι ; μοκ:	Ἔνδιος	Κλέαρχος
- - ς	Θοκλείδης	Κηφισιῆς
	Κηδοί	Ἔρυξις
	Θ]υμοτέλης	Κηφίσης
	Π]αντελ[ίδ]ης	vac.
	Ἀν]αγυ[ράσ]ιοι	Περγασῆς καθ[ύπ
	vac.	vac.
		Περγασ[ῆς ὑπέν
		vac.
	Ε]ὐωνυμῆς	
	Ἐ]λπίνης	
	Χ; αιρ ; - - -	

Σημ. διαστίξεως ⁵ καὶ ⁶.

Τὰ ὀνόματα «Ἔρυξις» καὶ «Κηφίσης» προσετέθησαν μεταγενεστέρως ὑπ' ἀδεξίας χειρός.

Ἀναθηματικαὶ ἐπὶ λίθων ἐπιγραφαὶ ἰδιωτικῶν ἱδρυμάτων.

100. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σώζεται μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Τὰ ἄνω ἡμίση τῶν γραμμάτων ἀπεθραύσθησαν. Μῆκ. 0,21, ὕψ. 0,035, πλ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373[145], *b* (πρβ. κάτω ἀρ. 293).

- - - Ἀθμ]ονόθεν ἢ - - - Μαραθ]ονόθεν

Σχ. γρ.: ε³.

101. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβοῦ ἀριστερά, δεξιά, κάτω καὶ ὄπισθεν. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὑπῆρχε μεταγενεστέρα τις μείζοσι γράμμασιν ἐγκεχαραγμένη, ἥτις ἀπεθραύσθη πλὴν λειψάνου τινὸς τοῦ Ε τοῦ πρώτου αὐτῆς στίχου. Μῆκ. 0,16, ὕψ. 0,10, πάχ. 0,23 μ. — C. I. A. I ἀρ. 391.

- - - - ος, Αἶ[γ ἢ α ἢ μ ἢ ν - - -
ἀνέθ]εσ[αν ;

Σχ. γρ.: σ⁴.

102. * Ἐπίκρανον κίονος ἐν σχήματι κιονοκράνου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ περιφερὲς κοίλωμα, οὗ ἡ διάμετρος 0,17, τὸ βάθος 0,02 μ. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,32, ὕψ. τοῦ ἐπικράνου 0,19 μ. Ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς διακρίνονται ὀπαί τινες προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐμπήξεως τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Σῴζονται πολλὰ ἴχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως τοῦ ἐπικράνου. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως.— C.I.A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373 202. Πρβ. Antike Denkmäler I πίν. 29. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 15. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 224. Collignon, Sculpture grecque I σ. 392.

Αἰσχίνες ἀνέθεκεν
Ἀθεναίαι τόδ' ἄγαλμα
εὐχσάμενος δεκάτεν παιδὶ Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α 11, γ 4, ε 3, θ 4, μ 3, ν 5, σ 4, υ 2, χ 2.

Τὸ ὄνομα «Αἰσχίνες» διωρθώθη ἀντὶ «Αἰχσίνες».

103. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ὄπισθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,23, ὕψ. 0,09 μ.— Ἓν τεμάχιον περιέχον τὸν 2. στίχον C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *u*.

vac. Αἰσχί[νες ἀνέθεκε
vac. ho Πισστο - - - -

Σχ. γρ.: α 8, σ 4, χ 2.

104. Τέσσαρα ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου τεμάχια περιφεροῦς ἐπικράνου, ἐπιτεθειμένου ποτὲ ὡς φαίνεται ἐπὶ κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων. Τὰ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ *b* τεμάχια προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις. Ἡ διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου, ἐν ᾗ τετράγωνον κοίλωμα, ἦτο περίπου 0,40, τὸ ὕψ. αὐτοῦ 0,13 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. *a b*: μῆκ. 0,13, *c*: μῆκ. 0,05, ὕψ. 0,065, *d*: μῆκ. 0,07, ὕψ. 0,08 μ.— *a b* καὶ *d*: C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373 201. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 223.

a b *c* *d*
Αἰσχυλ[ίδ]ες μ[ἀνέ]θεκε[ν Ἀθεναίαι τόδ' ἄγαλμα ;
αὐτõ κα[ὶ γ]εν[εᾶς, μν]ε̃μα [φιλοφροσύνες ;

Σχ. γρ.: α 12, ε 3, θ 4, μ 3, ν 5, σ 4, υ 2, χ 2.

105. Βάθρον ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθη τὸ δεξιὸν μέρος. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα, ἐν ᾧ ἴχνος πέλματος δεξιοῦ ποδός. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,30, πλ. 0,49 μ.—C.I.A.I ἀρ. 415. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1734 ἀρ. 3272.

Αἰσχύλος ἀνέθε[κε
Πυθέο Παιανιεύ[ς

Σχ. γρ.: υ 4.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς ἡ ἐν τῷ C. I. A. II ὑπ' ἀρ. 1436 ἐπιγραφή.

106. * Βάθρον ἐπίμηκες ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν νοτιοανατολικὴν γωνίαν τῶν Προπυλαίων. Μῆκ. 1,18, ὕψ. 0,20, τὸ νῦν πλ. 0,88 μ. Ἡ ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς γωνία (ἐλλείπει ἡ δεξιὰ) καὶ ἡ ὀπίσθιος πλευρὰ τοῦ λίθου κεκυρτωμέναι, παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον (ἐλλείπει τὸ δεξιὸν) τῆς ἄνω ἐπιφανείας ταινία ἐπιμελῶς κατεξεσμένη καὶ ὑπερέχουσα ὀλίγον τοῦ λοιποῦ ἀμελέστερον λελειασμένου χώρου τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς οὐδὲν ἄλλο ἴχνος γομφώσεως διακρίνεται.— C. I. A. I ἀρ. 357, πρβ. IV, 1 σ. 40. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 112 ἀρ. 60. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 176. II σ. 314. LeBas ἀρ. 36. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 431. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 48.

Ἀ]λκίβιος
ἀνέθεκεν
κιθαροιδὸς
Νεσιότες

Σχ. γρ.: α 11, β 3, ε 3, θ 4, λ 2, ν 8, ρ 10, σ 4.

107. * Ὑπόστατον ἀναθήματος (ἐκ Παρίου μαρμάρου) ἐν σχήματι κίονος ῥαβδωτοῦ μετὰ κιονοκράνου ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἐλλιπὲς τὸ κάτω μέρος τοῦ κίονος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ κιονοκράνου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ κιονοκράνου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα μήκ. 0,14, πλ. 0,13, βάθ. 0,06 μ. Συνείχετο τὸ κιονόκρανον μετὰ τοῦ κίονος διὰ προεξοχῆς τούτου, μολύβδῳ περικεχυμένης (μῆκ. αὐτῆς 0,14 μ.). Μῆκ. τοῦ κίονος μετὰ τῆς προεξοχῆς 0,45 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 124.

Ἡ ἐπιγραφὴ φαίνεται ὅτι ἐνεχαράχθη ἐξ ἀρχῆς ἐν δυσὶ τῶν αὐλάκων τοῦ κίονος, ὅτε δὲ προσηρμόζετο ἐπ' αὐτοῦ τὸ κιονόκρανον ἐκαλύφθησαν διὰ τούτου τὰ πρῶτα γράμματα ἀμφοτέρων τῶν στίχων καὶ παρετέθησαν κατόπιν τὰ μὲν δύο πρῶτα γράμματα τῆς ἀνωτέρω (ἀριστε-

ρᾶς) αὔλακος ἐν τῇ ἀριστερᾷ προσκειμένη, τὰ δὲ δύο πρῶτα γράμματα τῆς κατωτέρω (δεξιᾶς) αὔλακος ἐν ταῖς δύο προσκειμέναις αὔλαξιν, ἀνὰ ἓν γράμμα ἐν ἑκατέρᾳ. Ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου πολλὰ ἴχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — C.I.A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373[85]. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 1, σ. 79. Puchstein, Das ionische Capitell σ. 9. Papers of the American school IV σ. 175, 8. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 218.

Ἀλ|κίμαχος μ' ἀ[νέθεκε - - -
εὐ|χολὲν ἐσθλὸ δ - - - -

Σχ. γρ.: α[11], δ[6], ε[10], μ[6] καὶ μ[3], ν[4], σ[5], χ[3].

108. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,36, ὕψ. 0,27, πάχ. 0,20 μ.— C. I. A. I ἀρ. 409. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1860 σ. 1963 ἀρ. 3814.

- - - - - ἀνέθεκεν Ἀλοπ]εκε͂θεν
vac.

109. Ἀριστερὸν ἥμισυ πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἐφθαρμένον τὰς γωνίας καὶ τὰ ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,30, πλ. (ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν μέχρι τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς) 0,59, ὕψ. 29 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τρεῖς ὀπαί, ὧν αἱ μὲν δύο ἐλλειψοειδεῖς πλησίον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας (μῆκ. 0,07, βάθος 0,04 μ.), ἡ δὲ τρίτη παρὰ τὴν νῦν δεξιὰν ἄκραν κειμένη σῴζεται μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ, φαίνεται δὲ ὅτι ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ εἶχε διάμετρον 0,10, βάθος 0,11 μ. Ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς διακρίνεται παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἐπεξεργασία τις οἱονεὶ ταινίας, ὑπὸ ταύτην δὲ χῶρος κενὸς καὶ κάτωθεν τούτου τρεῖς στίχοι, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐν τῇ ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἐν χρήσει οὔσῃ ἀττικῇ γραφῇ, οἱ δὲ δύο λοιποὶ ἐν τῇ γραφῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἄνωθεν τῆς ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς δὲν διακρίνονται σαφῆ λείψανα προηγουμένων στίχων, δὲν δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ ἐκλάβωμεν αὐτὴν ὡς ἐπιγραφὴν τεχνίτου, ὅπως ἐγένετο. — C. I. A. I ἀρ. 404. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 125 ἀρ. 78. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 170. LeBas ἀρ. 148. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 55.

Ἀ]πολλόδορος - - - - -

Ἡ ἐκ τῆς δευτέρας χρήσεως τοῦ λίθου προερχομένη ἐπιγραφὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 574.

110. Τεμάχιον κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου σχεδὸν ἀκατέργαστος ἐκτὸς τοῦ χώρου ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς δύο μικραὶ ὀπαί. Μῆκ. 0,20, πλ. 0,12 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 43 καὶ 128 ἀρ. 373 z (τὸ ἐν σ. 43 ἀντίγραφον εἶνε πιστότερον τοῦ ἐν σ. 128).

Ἀριστ[- - - ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: α[12], ρ[6], σ[5].

111. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου συντεθειμένον ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, ἐλλιπὲς τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἐπίμηκες ἐλλειψοειδὲς κοίλωμα. Μῆκ. περίπου 0,70 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 καὶ 179 ἀρ. 373[3]. σ. 89 ἀρ. 373[96]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96.

Ἀριστίον⁝ καὶ Πασίας⁝ ἀνεθέ-
τε]ν⁝ τε͂ι Ἀθεναίαι⁝ ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: α[12] καὶ α[11] (ἐν τῇ λέξει «καί»), ε[5], θ[4], ν[6], ρ[10], σ[4], χ[3].
Σημ. διαστίξεως [5].

112. W. Τρία τεμάχια κίονος μετὰ 16 ῥαβδώσεων, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ πρώτου, ἀνωτάτου τεμαχίου (*a*) ἔμβολον περιφερὲς (διάμετρος ἄνω 0,15 μ.), μολύβδῳ περικεχυμένον. Μῆκ. τοῦ *a* περίπου: 0,60, τοῦ *b*: 0,35, τοῦ *c*: 0,30 μ., διάμετρος 0,30 μ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς ἐλλείπουσι τρία ἢ τέσσαρα γράμματα.— C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373[115] καὶ σ. 203 ἀρ. 373[261]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 39, 6.

a *b* *c*
. . . έας ἀνέθε[κε]ν καὶ Ἀρισ[τοκ]ράτ[ες - -

Σχ. γρ.: α[10], ε[3], θ[4], ν[5], ρ[11], σ[4].

113. Πλίνθος (βάθρον) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ δεξιὸν μέρος, τοῦ δὲ λοιποῦ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἀριστερὸν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας, τεμάχια τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἡ κάτω πλευρά. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι μολύβδῳ προσκεκολλημέναι δύο χαλκαῖ πλάκες (βαθρίδια ἀγαλματίων, πιθανῶς τῆς Ἀριστομάχης καὶ Ἀρχεστράτης), ὧν ἡ μία (ἀριστερά, τῆς Ἀριστομάχης) ἔχει μῆκ. 0,35, πλ. 0,15, ἡ δὲ ἑτέρα (δεξιά, τῆς Ἀρχεστράτης)

μῆκ. 0,19, πλ. 0,065 μ. Συνηρμολογήθη ἐξ ὀκτὼ τεμαχίων. Μῆκ. 0,87, ὕψ. 0,125, πλ. 0,44 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373[192] καὶ 373[194]. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 233.

Ἀριστομάχεν ⁝ καὶ Ἀρχεστράτ[εν ⁝ - - - - -
παῖδε ⁝ φαρθένε καὶ γενεά[ν] ⁝ hοῖν - - - -
. . . .] ⁝ Κύναρβος ⁝ παισί Ι - - - - - - -

Σχ. γρ.: α[11], β[3], ε[3], θ[4], ν[6], ρ[9], σ[4], υ[2], φ[2], χ[2].
Σημ. διαστίξεως [5].

114. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,76, πλ. 0,62, ὕψ. 0,27 μ. Συνίσταται ἐκ δύο μεγάλων καὶ δύο μικρῶν τεμαχίων, κεῖται δὲ νῦν παρὰ τὴν βόρειον στοὰν τοῦ Ἐρεχθείου (ὀλίγον πρὸς βορρᾶν τοῦ δευτέρου ἀνατολικοῦ στύλου). Ἄνωθεν τοῦ σῳζομένου ἐξηλείφθη εἷς στίχος, περιέχων ποτὲ ἴσως τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς, διότι σῴζονται ἀκέραια τὰ ἄκρα τοῦ λίθου ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ἀντικατέστησεν ἴσως ἀρχαιοτέραν ἐπίσης βουστροφηδὸν γεγραμμένην. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνη ποδῶν ἀγάλματος. — C. I. A. I ἀρ. 407. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 161 ἀρ. 126. LeBas ἀρ. 45.

Ἀριστονεί[δ ;]ες Ἐμμενίδο ⁝ ἐκ Κ[ο]ίλες
ἢ Κ[ε]ραμέον ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α[12].
Σημ. διαστίξεως [5].

Ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἐνεχαράχθη ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 785 ἐπιγραφή, προερχομένη ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τοῦτο ἀντιστραφέντος λίθου.

115. *W.* Τεμάχια τρία βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο πρῶτα προσαρμόζοντα ἀλλήλοις. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. τῶν δύο προσαρμοζόντων τεμαχίων 0,16, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,23 μ., τοῦ τρίτου μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,25, πάχ. 0,18 μ. Τὸ δεύτερον τεμάχιον εὑρέθη τῷ 1883 ἐν τοῖς ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἀπορριφθεῖσι χώμασιν (Εὑρετήριον ἀρχ. ἑταιρείας Λιθ. 3773). — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373[26]. σ. 85 ἀρ. 373[70].

- - - - υς ⁝ μ' ἀν[έθ]ε[κε
ἀπαρχὲ]ν ⁝ Ἀρχ[ί]νο
vac.

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], μ[2], ν[5], ρ[10]; σ[4].
Σημ. διαστίξεως [5].

116. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν λείψανον ἀναγλύφου ἀρχαϊκῆς τέχνης, παριστάνον τὸ κάτω μέρος καθημένης ἐπὶ θρόνου γυναικείας μορφῆς πρὸς ἀριστερὰ ἐστραμμένης. Μῆκ. 0,15, πλ. 0,13, πάχ. 0,065 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373[20].

Ἀρ]χίππη
δεκ]άτεν

Σχ. γρ.: ν[6].

117. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 1,315, πλ. 0,775, ὕψ. 0,26 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, ἐγγύτατα παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας διακρίνονται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἴχνη δεξιοῦ, παρὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἄκρον ἀριστεροῦ ποδὸς ἀνδρὸς φυσικοῦ μεγέθους καὶ ἔμπροσθεν παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἴχνη ποδῶν δύο παίδων, οἵτινες ἠρείδοντο προφανῶς πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου τῆς Χαλκοθήκης (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 25). — C. I. A. I ἀρ. 358. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 342 ἀρ. 414. Kirchhoff, Studien[4] σ. 96. Roberts Introduction to Greek ep. I ἀρ. 54.

Ἀρχονίδες ⁝ Hεβδομίας ⁝ Λευκολοφίδο ⁝ ἀνεθέτεν vac.

Σχ. γρ.: α[11], β[3], θ[4], ν[6], ρ[10], φ[2], χ[2].
Σημ. διαστίξεως [5].

118. Πλὰξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πιθανῶς θραῦσμα σκεύους τινός, οὗ τὸ μέσον ἐξεκολάφθη ἐν σχήματι λεκάνης. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας· σῴζεται καὶ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου καὶ τοῦ χείλους τοῦ κοίλου (λεκάνης;). Μῆκ. 0,20, πλ. 0,17, πάχ. 0,02-0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373[56].

Ἀσοπόδ[ορος ἀνέθεκε - - -

Σχ. γρ.: α[12], σ[4].

119. Ἐπίκρανον στήλης τετράγωνον ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα περιφερὲς (δι' ἔνθεσιν ἀγαλματίου), οὗ ἡ μείζων διάμετρος 0,28, ἡ μικροτέρα 0,18, τὸ δὲ βάθος 0,02-0,03 μ. Ὕψ. 0,40, πλ. 0,35, πάχ. 0,27 μ. Γραφή: ἰωνικὴ πλὴν τοῦ Ο ἐν τῇ λέξει «Ἀχαρνέος» καὶ τοῦ Ε ἐν τῇ λέξει «Ἐργάνει». — C.I.A. IV, 1 σ. 205 ἀρ. 373[271]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 138, 1.

\- - - - - - - -
Ἀ]χαρνέος θυγάτη[ρ
Ἀθηναίαι Ἐργάνει
ἀνέθηκεν.

120. Τεμάχιον κεφαλῆς στήλης τετραγώνου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, οὗ τὸ πλάτος ἦτο 0,26 μ. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,19, πλ. 0,34 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373[43]. Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνῆκεν ἴσως καὶ μικρόν τι τεμάχιον, ἐφ' οὗ σῴζεται ἓν σ.

vac.
Βιο[- - - - - ἀνέθεκε
vac.

Σχ. γρ.: β³, σ¹².

121. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς (ἧς ἡ ἐξεργασία ἠμελημένη) μετὰ μέρους τινὸς κοιλώματος τετραγώνου, διευθυνομένου πρὸς τὴν νῦν ἀποκεκρουσμένην κάτω πλευρὰν τοῦ λίθου, ὅστις ἔκειτο προφανῶς ἐπ' ἄλλου τινός. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,06, πλ. 0,14 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373[264]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1887 σ. 1066, 1.

Πα]λλάδι ⁝ Βρ - - -
\- - - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, β³, ρ⁹ ἢ ρ¹⁰.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

122. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου ἀριστερά, δεξιὰ καὶ ὄπισθεν. Τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη μόνον τὸ ἄνω τρίτον ἐπιμελῶς, ἔνθα καὶ ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,29, ὕψ. 0,23, πάχ. 0,28 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Τὸ δεύτερον τῶν σῳζομένων γραμμάτων εἶνε ἀναμφιβόλως Ρ, τὸ τρίτον Α. — C. I. A. I ἀρ. 390.

\- - σ]τρατί[δες - - - - -
Γαργέ - ἢ Σφέ]ττιος ⁝ ἀ[νέθεκεν - -

Σχ. γρ.: σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵ ἢ ⁶.

123. * Δύο συγκεκολλημένα τρίγωνα τεμάχια ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀνήκοντα εἰς ὀκτάγωνον ὡς φαίνεται βάθρον, λῆγον εἰς ἐχῖνον καὶ ἄβακα, ἐφ' ὧν διατηροῦνται ἴχνη ποικίλου χρωματισμοῦ. Μῆκ. τοῦ συνόλου νῦν 0,50, τοῦ ἐπικράνου 0,14, διάμετρος τοῦ ἐπικράνου περίπου 0,33, τοῦ κάτω μέρους 0,27 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα τετράγωνον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσείῳ. — C. I. A. IV, 1 σ. 44 ἀρ. 373 *a*⁶ καὶ σ. 80 ἀρ. 373⁴. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 219 καὶ 257. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 273, 8.

Πότνι' Ἀθεναία, π - - -
Γλαυκίας ἀνέθεκ[ε - - -

Σχ. γρ.: α¹¹ καὶ α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, σ⁴, υ².

124. Τεμάχιον ὑποστάτου ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τοῦ λίθου, δεξιᾷ (ἄνωθεν) αὐτῆς διατηρεῖται μέρος τοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,21, πλ. 0,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *i*.

Γναθ[- - - - ἀνέθεκε
\- - - - - - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, γ³, ν⁹.

125. Τεμάχιον τετραγώνου ἐπικράνου στήλης ἐπιμήκους ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάθους περίπου 0,01 μ.). Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὄπισθεν καὶ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ κάτω ἐν σχήματι στήλης μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,14, πάχ. 0,19 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373[178].

Δεμο[- - - - ἀνέθ-
εκεν - - - - - -
vac.

Σχ. γρ.: μ², ν;

126. * Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ κυματίου καὶ ἄβακος, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἐνῳκοδομημένον παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀκροπόλεως ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ βορείου πύργου, ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ. Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,385, ὕψ. τοῦ ἄβακος 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 418 *f*. Athen. Mitth. V, 1880, σ. 314. 317, 1.

Δ]εμόστρα[τ]ος ⁝ ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α¹⁵, μ¹ ; ν; σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

127. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἀπεσπάσθη δὲ καὶ τὸ κάτω μέρος. Πλ. 0,47, τὸ νῦν μῆκος 0,52, τὸ νῦν ὕψ. 0,10-0,14 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσιν ἑπτὰ ὀπαὶ τοιουτοτρόπως διατεθειμέναι ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ὀρθογώνιον οὗτινος ἡ μία γραμμὴ κεῖται παραλλήλως τῷ ἔμπροσθεν ἄκρῳ τῆς ἐπιφανείας, ἡ δὲ ἑτέρα ἐκτείνεται πρὸς τὸ ὄπισθεν ἄκρον αὐτῆς. Ἡ τελευταία ὀπὴ τῆς πρώτης γραμμῆς κεῖται παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, εἶνε δὲ εὐρυχωροτέρα τῶν λοιπῶν, ἔχουσα βάθος περίπου 0,085, διάμετρον περίπου 0,045 μ. Ἡ προτελευταία ὀπὴ τῆς δευτέρας γραμμῆς κατέχεται ὑπὸ τεμαχίου χαλκοῦ μολύβδῳ περικεχυμένου. Δύο τῶν λοιπῶν ὀπῶν ἐχρησίμευον ἴσως μόνον ὡς ὑπομόχλια (Stemmlöcher), πᾶσαι δὲ ἐκαλύπτοντο διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ λίθου κειμένου ἀναθήματος. Τὸ σῳζόμενον τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς.

Δεμόφιλος: - - - -

Σχ. γρ. μ⁹, σ⁴, φ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

128. Ἄνω μέρος ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχοντος τὸ σχῆμα κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἀβακίου κοίλωμα ἀβαθὲς (ἐν τῷ μέσῳ μικρὰ ὀπὴ) χρησιμεῦσαν διὰ τὴν ἔνθεσιν ἀγάλματος ἐκ μαρμάρου. Ὕψ. τοῦ σῳζομένου 0,45, διάμετρος τοῦ στυλοειδοῦς μέρους περίπου 0,33, μῆκ. καὶ πλ. τοῦ ἀβακίου 0,40, ὕψ. αὐτοῦ 0,09 μ. Γραφὴ τῶν τεσσάρων πρώτων στίχων ἡ στοιχηδὸν καλουμένη· γράμματά τινα (Γ, Η, Λ) ἐλήφθησαν ἐκ τῆς Ἰωνικῆς γραφῆς (ἴσως πρόκειται περὶ ἀνανεώσεως ἀρχαιοτέρας ἐπιγραφῆς). — C. I. A. I ἀρ. 398 πρβ. IV, 1 σ. 44. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1860 σ. 1935 ἀρ. 3769. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 760. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 268. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 266. Hermes X, 1876, σ. 159. Usener, Altgriechischer Versbau σ. 30. Wochenschrift für klass. Phil. 1887 σ. 1574.

Διογέν[ες ἢ -ης
ἀνέθηκεν
Αἰσχύλο
hυὺς Κεφ[α-
λε͂ος (ἢ -λέος)

Σχ. γρ.: h², ν¹⁰, σ⁴, φ².

129. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς (λείας) ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,13, πλ. 0,30 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,04.—C.I.A.IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁶. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 13.

vac.
Διοκλ - - -
ἀν[έθεκεν

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

130. *Μέγα βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ δύο πλίνθων, ὧν ἡ ἔμπροσθεν κειμένη (συνηρμολογημένη ἐκ δύο τεμαχίων) φέρει ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τὴν ἐπιγραφήν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ βάθρου κοίλωμα τετράγωνον (μῆκ. 1,50, πλ. 0,73, βάθος 0,013 μ.). Μῆκ. 2,06, πλ. 1,28, ὕψ. 0,29 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,055 μ. Γραφή: στοιχηδόν. Κεῖται νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος, παρὰ τὸν ἐκ Πειραϊκοῦ λίθου τοῖχον (ἔνθα ἐν τῷ Α' πίνακι τοῦ Δελτίου ἀρχ. 1889 κεῖται ὁ ἀριθμὸς 24), τὸ δὲ γωνιαῖον τεμάχιον ἐφ' οὗ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ πρώτου στίχου φυλάσσεται ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ.— C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373²⁴⁵. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 17, 12. Jahrbuch des arch. Inst. VIII, 1893, σ. 155.

Διο; κ]λείδες: ἀν[έθεκε]ν
hο Διοκλέος: τἀθεν[αίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

131. *Βάθρον ἐπίμηκες ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον ἔχον μῆκ. 0,81, πλ. 0,19, βάθος 0,03 μ. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν ἥμισυ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ μέρους τοῦ κοιλώματος καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα τεμάχια. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν· Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,94, ὕψ. 0,45, πλ. 0,57 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C.I.A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373²¹⁶. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 226.

Παλ]άδι μ' ἐγρεμάχαι Διονύσιο[ς τ-
ό]δ' ἄγαλμα στε͂σε Κολοίο παῖς, [εὐχσά-
μενος δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁵, ε³, μ², ν⁵, σ⁴ καὶ σ¹¹ (ἐν τῇ λέξει «Διονύσιος»), υ², χ².

132. Τὸ πρόσθιον ἥμισυ κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐξ ἓξ τεμαχίων, ὧν τέσσαρα, (*a-d*) προσαρμόζοντα ἀλλήλοις, ἀποτελοῦσι τὸ ἄνω μέρος τοῦ κίονος, ἐνῷ τὸ ὑπ' ἀρ. *f* περιέχει τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον· ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου, οὗ σῴζεται μικρόν τι μέρος, ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Διάμετρος περίπου 0,24, τὸ νῦν μῆκος τῶν συνηρμολογημένων τεμαχίων ὁμοῦ περίπου 1,00 μ.— *c d f*: C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373^{61}.

a *b* *c* *e* *f*
Τε͂ι] Ἀθε|ναίει ἀνέ|[θε]σαν [Δι]ον[υσόδορ]ος
- - - Ἀ]|θενόδορ |[ο]ς ἀπ[αρχ]ὲ[ν
hοι - -]|κλείδο vac. *d*

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{3}, θ^{1}, ν^{8} καὶ ν^{9}, ρ^{10}, σ^{1}.

133. Βάθρον ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τεμάχια τῆς σῳζομένης ἄνω ἐπιφανείας, ἀντικατέστησε δὲ προφανῶς ἀρχαιότερον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου βάθρον. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,16, ὕψ. 0,22 μ. Γραφή: ἀρχαΐζουσα.— C.I.A. I ἀρ. 383. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 175 ἀρ. 155. Rangabé ἀρ. 9. LeBas ἀρ. 43.

Διφιλίδες ἐκ Κεραμέο[ν
ἀνέθεκε

Σχ. γρ.: ἀπομιμήσεις τῶν ἑξῆς γραμμάτων· α^{12}, ε^{10} (ἡ μεσαία γραμμὴ βραχυτέρα), θ^{1}, μ^{2}, ν^{8}, σ^{1}, φ^{1}.

W. Σημειωτέον ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν μονόγραμμα, ἔχον τὸ ἑξῆς σχῆμα: , ἐπανέρχεται ἐπὶ ἄλλης βάσεως ἐξ Ἐλευσινιακοῦ λίθου, κειμένης ἐν Ἀκροπόλει παρὰ τὰ λείψανα τοῦ βάθρου τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Προμάχου καλουμένης. Ἔχει μῆκ. 0,51, ὕψ. 0,275, πάχ. 0,56 μ., ἐχρησιμοποιήθη δὲ δὶς ἐν διαφόροις ἐποχαῖς, ὡς μαρτυροῦσι τὰ ἴχνη ποδῶν ἀγαλμάτων σῳζόμενα ἐπὶ τῆς ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας.

134. Τεμάχιον τοῦ ἄνω πλατυτέρου μέρους ὑποθέματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρος τοῦ ἄνω καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,07 μ.). Μῆκ 0,07-0,08, ὕψ. 0,25, πάχ. 0,18 μ.— C. I. A. I ἀρ. 555.

- - - - - Ηεγ]έμαχ-
ος - - - - - - - ἀνέθ-
εκε - - - - π]αῖς, hο-
- - - - - - - - - hος ἐ-
- - - - - - - - - υνα
- - - - - - - - - ον χ
- - - - - - - - - αντ
- - - - - - - - ς; hοι
vac.

Σχ. γρ: μ^{10}, ν^{8}, υ^{1}.

135. W. Βάθρον ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον δεξιὰ καὶ ἄνωθεν. Μῆκ. 0,42, ὕψ. 0,17, πλ. 0,28 μ.— C. I. A. I ἀρ. 346. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3516.

. . . . γ . ο . . . . ον - - -
. ο ι δ ε Η ε ρ α κ λ . . α - -

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, γ; (σῴζεται μόνον ἡ δεξιὰ γραμμή), δ^{6}, ε^{3}, h^{3}, κ; (ὑπάρχει μόνον τὸ ἐπάνω μέρος), ν^{8}, ρ^{12}.

136. * Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὸ κάτω μέρος. Ἐν τῇ μικροτέρᾳ ἄνω ἄκρᾳ μικρὸν κυκλοτερὲς κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφὴ κύκλῳ περὶ τὴν ἄκραν ταύτην. Μῆκ. 1,84, διάμετρος 0,27-0,31 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373^{257}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 16, 9.

Ἐμπεδία δεκάτεν ἀνέθεκεν [τε͂]ι Ἀθ[ε]να-
ί]αι

Σχ. γρ.: α^{11}, δ^{6}, ε^{3}, μ^{10}, ν^{8}.

137. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπει τὸ κάτω (δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς) ἄκρον, ἐπὶ τῆς σῳζομένης ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς κειμένης ἄκρας ὑπάρχουσι τέσσαρες ὀπαί, ἐν αἷς μόλυβδος. Μῆκ. 0,92, διάμετρος 0,28 μ.— C.I.A. I ἀρ. 351. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 297 ἀρ. 353. Rangabé ἀρ. 8. LeBas ἀρ. 2. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ.52.

Ἑόρτιος καὶ Ὀφσιάδες ἀνεθέτεν
ἀπαρχὲν τἀθενάαι

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{1} καὶ ε^{10}, θ^{1}, ν^{6} καὶ ν^{9}, ρ^{9}, σ^{7}, φ^{2}, χ^{2}.

138. Βάθρον κιονοειδὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ἀποκεκρουσμένον τὰ δύο ὀλίγον ἐξέχοντα ἄκρα. Ἡ βάσις ὑπόκοιλος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει μικρὸν μέρος τετραγώνου ἀβαθοῦς κοιλώματος (πλ. 0,045 μ.), ἐν ᾧ ἐνηρμόζετο δι' ἥλων (σῴζονται δύο

ὀπαὶ) πλὰξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα τὴν βάσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου. Ἐν τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ βάθρου ὑπάρχουσι τέσσαρες ῥαβδώσεις ἀπολήγουσαι εἰς ἀνθεμοειδὲς κόσμημα, παρὰ δὲ ταύτας ἤρχισεν ὁ τεχνίτης νὰ κατασκευάσῃ καὶ πέμπτην ῥάβδωσιν, πιθανῶς θὰ προετίθετο νὰ κατασκευάσῃ καὶ ἄλλας πέριξ τοῦ βάθρου, διέκοψεν ὅμως τὴν ἐπεξεργασίαν ταύτην. Ὕψ. 0,52, διάμετρος περίπου 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A I ἀρ. 387. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 159. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 180. Rangabé ἀρ. 46. LeBas ἀρ. 104.

Ἐπιτέλες
Οἰνοχάρες
Σοιναύτο
Περγασε͂θεν
Ποσειδο͂νι
Ἐρεχθεῖ
ἀνεθέτεν

Σχ. γρ.: $ν^{3}$, $σ^{7}$, $υ^{4}$.

139. Τρία τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ τὸ πλ. ἦτο 0,25, τὸ δὲ πάχ. 0,22 μ. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον, ἐν ᾧ σώζεται μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας (ἐπὶ ταύτης ὑπῆρχε κοίλωμά τι), ἔχει ὕψ. 0,03, τὸ ὑπ' ἀρ. *b* περίπου 0,33, τὸ ὑπ' ἀρ. *c* περίπου 0,08 μ.— *a*: C.I.A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373^{51}, *b*: C.I.A. IV, 1. σ. 93 ἀρ. 373^{124}.

a: - - - χάρες
b: χοὶ παῖ[δες
Ἐπιχάρες
Ὀφολονίδες
Χ]αρῖνος
Χα]ρίσιος
- - - - κλε͂ς
- - - - - - -
c: ἀπαρχὲν
ἀν]έθεσαν
- - - - - -

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{5}$, $θ^{4}$, $ν^{6}$ καὶ $ν^{9}$ (*b* στίχ. 3), $ρ^{10}$, $σ^{4}$, $φ^{2}$, $χ^{2}$.

140. Τεμάχιον τετραγώνου στήλης μετ' ἐπικράνου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἐπίκρανον καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,11, πλ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373^{225}.

Ἐργόκλεια: ἀ[νέθεκεν - - -
ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{3}$, $ν^{5}$, $π^{2}$, $ρ^{6}$, $χ^{2}$.
Σημ. διαστίξεως [6].

141. *Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις προσηρμόζετο κατὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον πρὸς ὁμοίαν ἀπολεσθεῖσαν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα τετράγωνον (μῆκ. 0,55, πλ. 0,37, βάθος 0,25 μ.). Μῆκ. 0,77, ὕψ. 0,55, πάχ. 0,29 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373^{243}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 225, 4.

Ε]ὐάνγελός με ἀνέ-
θ]εκεν τε͂ι Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{3}$, $θ^{4}$, $μ^{10}$, $ν^{8}$, $σ^{4}$, $υ^{2}$.

142. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,25, ὕψ. καὶ πλ. 0,11 μ.— C. I. A. I ἀρ. 416. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 171 ἀρ. 143 καὶ σ. 218 ἀρ. 230. Rangabé ἀρ. 1716.

vac. Εὔαρχσς [ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: $α^{12}$, σ; $υ^{4}$.

143. *Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρμολογηθεὶς ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 1,70, διάμετρος ἄνω 0,225, κάτω 0,26 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας κοίλωμα περιφερές, οὗ διάμετρος 0,06, βάθος 0,05 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. I ἀρ. 363 καὶ IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373^{218}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 314 ἀρ. 373. Rangabé ἀρ. 14. LeBas ἀρ. 29. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 246. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 93.

Π]αλλάδος ἐμὶ θεᾶς, ἀνέθεκε δέ μ' Εὐδίκο hυός,
Δεχσίθεος, κτεάνον μοῖραν ἀπαρχσάμενος

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $θ^{4}$, $μ^{2}$, $ν^{6}$, $ρ^{9}$, $σ^{4}$, $υ^{2}$, $χ^{2}$.

144. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, διεφθάρη ὅμως τὸ παρὰ τὸ ἄκρον τοῦτο μέρος τῆς ἐπιφανείας καὶ τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ πρώτου στίχου (ε) διακρίνεται μόνον τὸ κάτω ἥμισυ ἀμυδρῶς, τοῦ δὲ πρώτου γράμματος τοῦ δευτέρου στίχου (κ) μόνον ἡ κάθετος γραμμή. Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ρ σώζεται μόνον τὸ κάτω ἥμισυ τῆς καθέτου γραμμῆς. Μῆκ. 0,18, ὕψ. 0,065, πλ. 0,07 μ. Γραφή: στοιχηδόν.

Εὐ]ένορ [ἀνέθεκεν;
ho] κερ[αμεύς;

Σχ. γρ.: ε[1] ἢ ε[5], ν[3], ρ;

145. Στήλη τετράγωνος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Συνίσταται ἐκ πλατυτέρου τινὸς ἐπικράνου (ὕψ. 0,15, πλ. 0,29 μ.), ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, καὶ μακροτέρου πρὸς τὰ κάτω ὀλίγον πλατυνομένου (0,22-0,23 μ.) τμήματος (μῆκ. 0,43 μ.). Πλάτος περίπου 0,15 μ. Ἡ ὀπίσθιος πλευρὰ ἠρείδετο πρὸς τοῖχόν τινα. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου κοίλωμα (μῆκ. περίπου 0,15, πλ. 0,11, βάθος 0,025 μ.), ἐν ᾧ ἵστατο λίθινον ἀγαλμάτιον. Γραφή: στοιχηδόν, ἰωνική.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373[16]. Bull. de corr. hell. III, 1879, σ. 127.

Εὐθύδικος
ἀνέθηκεν

Σχ. γρ.: α[12], ν[3], υ[5].

146. * Ὑπόστατον περιφερές, ἐπὶ κίονος πάλαι ἐπικείμενον, ἀρχαϊκοῦ γυναικείου ἀγαλματίου, οὗ σῴζεται τὸ κάτω μέχρι τῶν γονάτων, πιθανῶς καὶ τὸ ἄνω μέρος. Κατεσκευάσθη τὸ μὲν ὑπόστατον ἐκ Πεντελησίου, τὸ δὲ ἄγαλμα ἐκ Παρίου μαρμάρου. Διάμετρος ἄνω 0,38, κάτω, ἔνθα ἐφηρμόζετο ἐπὶ τοῦ κίονος, 0,21, ὕψ. 0,28 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ὀλίγον ἐξέχοντος ἄκρου, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγαλματίου. Ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: στοιχηδόν. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 609 — C.I.A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373[118]. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 219. 220. III, 1888, σ. 271, 1. Overbeck, Plastik[4] I σ. 197. Collignon, Sculpture grecque I σ. 356. Lepsius, Marmorstudien σ. 71, 34.

Εὐθύδικος ho Θαλιάρχο
ἀνέθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α[11], ε[10], ν[9], ρ[10], σ[4], υ[2], χ[2].

147. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν τὸ ἓν (*a b c*) συνετέθη ἐκ τριῶν μικρῶν τεμαχίων. Ἀμφοτέρων σῴζονται πλὴν μέρους τῆς ἔμπροσθεν καὶ μέρη τῆς κάτω πλευρᾶς, τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. *a b c* καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (ὕψ. τοῦ βάθρου ἦτο περίπου 0,18 μ.), ἀπεθραύσθησαν δὲ τὰ λοιπὰ μέρη. Μῆκ. ἀμφοτέρων περίπου 0,30, πάχ. τοῦ ὑπ' ἀρ. *a b c* τεμαχίου περίπου 0,23, τοῦ ὑπ' ἀρ. *d* περίπου 0,28 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — *b* καὶ *d*: C.I.A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373[109]. *c*: C.I.A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373[136]. Πρβ. τὴν προηγουμένην ἐπιγραφήν.

a:	*d*:
- - - α Θαλι[αρχο - - -	δ]ο͂ναι
- - - εν α(ἢ γ)λ - - - -	ομενος σοζ - - -
b: ἀνέθε]κεν Εὐθ[ύδικος	*c*: - ς κόραι
- - - μενει (;) - - -	- - - - - - -

Σχ. γρ.: α[12], ε[3] καὶ ε[4], θ[4], μ[10], ν[8], ρ[1]; σ[4] καὶ σ[5] (τὸ δεύτερον), υ[2].

148. Τεμάχιον πλακὸς περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἧς ἀπεθραύσθη περίπου τὸ ἥμισυ. Παρὰ τὸ ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τέσσαρα περιφερῆ κοιλώματα, πέμπτον δὲ ὑπῆρχεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς. Τὰ κοιλώματα ταῦτα ἐχρησίμευον πιθανῶς εἰς ἐπικόλλησιν δευτέρας πλακός, ἐφ' ἧς ἵστατο τὸ ἀνάθημα. Διάμετρος περίπου 0,65, ὕψ. 0,12 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373[198].

- - - ἀνέθεκεν] Εὐμελίδο γυνὲ Σφεττόθεν vac.

Σχ. γρ.: μ[9], ν[8], υ[5], φ[3].

149. Κιονίσκος ἐκ Παρίου μαρμάρου μετὰ περιφεροῦς ἐπικράνου, οὗ ἀπεθραύσθη τεμάχιον. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου περιφερὲς κοίλωμα, ἐν ᾧ ἵστατο τὸ ἀνάθημα. Μῆκ. περίπου 0,24, διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,25, τοῦ κοιλώματος 0,11, βάθος αὐτοῦ 0,04 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373[132].

vac.
Εὐνε - - - - - - - - -
μίδες - - - - - - - -
Κίρ[ον ἢ - ίας ἀνέθεσαν; - -

Σχ. γρ.: δ[6], ε[10], κ[3], μ[9], ρ; υ[2].

150. Βάθρον περιφερὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀφ' οὗ ἀπεσπάσθησαν περίπου τὰ δύο πέμπτα, ἐλλιπὲς καὶ κατὰ τὸ κάτω μέρος. Ὕψ. 0,18, διάμετρος 0,27 μ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς εἶνε σχεδὸν ἀκατέργαστος πλὴν τοῦ χώρου τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σῴζεται μέγα μέρος τοῦ κυκλοειδοῦς κοιλώματος (διαμέτρου περίπου 0,19, βάθους 0,015 μ.), ἐν ᾧ προσηρμόζετο τὸ ἀνάθημα, πιθανῶς ἀγαλμάτιόν τι.

Εὐπρ[- - - - ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: ρ[9], υ[4].

151. Τεμάχιον ἐξ ὑποφαίου Ὑμηττίου μαρμάρου,

πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,17, πάχ. 0,035 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373^{146}.

– – κλ – – – –
– – Εὐ;]ρυπ – – –
vac.

Σχ. γρ.: ρ^{10}, υ^{2}.

152. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σώζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερὲς ὡς φαίνεται κοίλωμα. Μῆκ. 0,19, πλ. 0,12, ὕψ. 0,055 μ.— C. I. A. I ἀρ. 348. Πρβ. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 46.

Ἐχσέκεστο[ς
ἀνέθεκε[ν
τε̃ι [Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{10} καὶ ε^{3} καὶ ε^{4}, θ^{4}, κ^{1} καὶ κ^{2}, ν^{9}, σ^{5}.

153. Δύο πλάκες ἐκ νησιωτικοῦ μαρμάρου, ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ τῆς Νάξου (Lepsius, Marmorstudien σ. 53). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς μιᾶς (*a*) ὑπῆρχε παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον κοίλωμα τετράγωνον (πλάτους 0,17, βάθους 0,05 μ.), οὗτινος ἡ συνέχεια ὑπῆρχεν ἴσως ἐπὶ ἄλλης ἀριστερὰ προσκειμένης πλακός, καὶ ἄλλα τινὰ μικρότερα κοιλώματα προερχόμενα ἐκ μεταγενεστέρας χρήσεως τοῦ λίθου. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς δευτέρας πλακὸς (*b*) ὑπάρχει παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον μέρος κυκλοτεροῦς κοιλώματος (δι' ἔμπηξιν κίονος ἴσως, βάθους 0,03, ἡ διάμετρος θὰ ἦτο περίπου 0,35 μ.), οὗτινος τὸ μεῖζον μέρος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἀριστερὰ προσκειμένης πλακὸς (ἴσως τῆς ὑπ' ἀρ. *a*, ἧς ἀπεσπάσθη τὸ δεξιὸν ἄκρον, ἐνῷ τῆς ὑπ' ἀρ. *b* πλακὸς σώζεται σχεδὸν ἀκέραιον τὸ ἀριστερὸν ἄκρον). Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μακρῶν στενωτέρων πλευρῶν. *a*: μῆκ. 0,63, πλ. 0,44, *b*: μῆκ. 0,80, πλ. 0,34, ὕψ. ἀμφοτέρων 0,115 μ.— *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373^{116}.

a: *b*:
– – Θαρ]ρελείδες ⁝ Θοπείθες ⁝[⁝ – – –]μον vac.

Σχ. γρ.: ε^{10} καὶ ε^{3}, θ^{4}, μ^{2}, ν^{5}, ρ^{9}, σ^{4}. Τὰ κυκλοτερῆ γράμματα μικρά.

Σημ. διαστίξεως ^{5}.

154. Ἐπίκρανον κιονίσκου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον τὸ σχῆμα φιάλης. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ κοίλωμα ἐν ᾧ ἔκειτο βεβαίως βαθρίδιον χαλκοῦν σχήματος τετραγώνου μετὰ δύο ἀκανονίστων προεξοχῶν (μῆκ. περίπου 0,13, πλ. 0,11, βάθος τοῦ κοιλώματος 0,015 μ.). Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,225, ὕψ. 0,055 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ κύκλῳ ὑπὸ τὸ χεῖλος. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373, *w*, 23, πρβ. σ. 194. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 5.

Θελο[σ̂ – – –] μ' ἀνέθεκεν

Σχ. γρ. α^{12}, ε^{10}, κ^{3}, μ^{10}, ν^{8}.

Τὸ δεύτερον ε̃ ψιλὸν τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἐν βεβλαμμένῳ χώρῳ, ἴσως διωρθωμένον ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος.

155. * Ἐπικάλυμμα βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ τὸ ἄνω μέρος ἀρχιτεκτονικῶς διακεκοσμημένον προέχει τοῦ ἁπλοῦ τετραγώνου κάτω μερους. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια ἔχει μῆκ. 0,83. τὸ πλ. ἦτο περίπου 0,50, ἡ κάτω μῆκ. 0,83, πλ. 0,47 μ. Ὕψ. 0,16 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ πέντε τεμαχίων, ἐλλείπουσι δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος, μέγα τεμάχιον ἐκ τοῦ μέσου τοῦ ἄνω μέρους, τεμάχιον τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια, πρὸ πάντων τῶν ἄκρων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει ἐν ἀριστερᾷ πλὰξ μολυβδίνη ἐπιμήκους ἀλλ' ἀκανονίστου σχήματος, οὗ τὸ νῦν μῆκος 0,21 (τὸ ἀρχικὸν ἴσως 0,40), πλ. κατὰ τὸ μέσον 0,20, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν δὲ (ἴσως καὶ κατὰ τὸ νῦν ἐλλεῖπον ὄπισθεν) ἄκρον 0,14 μ. Ὁμοία πλὰξ ἔκειτο, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ σῳζόμεναι ὀπαί, ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἐπιφανείας. Τὸ ὑπόλοιπον δεξιὸν μέρος αὐτῆς διαιρεῖται εἰς δύο κοιλώματα ἔχοντα τὸ σχῆμα ἐπιμήκους τετραγώνου, ὧν τὸ ἀριστερὸν ὀλίγον τι βαθύτερον τοῦ ἑτέρου (ἔχον μῆκ. περίπου 0,36, πλ. 0,12 μ.), ἀμφότερα ἐπιπολαίως ὡμαλισμένα. Κατὰ τὸ μέσον τῆς κάτω ἐπιφανείας ὑπάρχει κοίλωμα (μῆκ. 0,24, πλ. 0,21, ὕψ. 0,08 μ.), ὅπερ ἀντεστοίχει πρὸς ὁμοιόμορφον ἔμβολον τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ ἔκειτο τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο. Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, οἱ δὲ δύο ἄλλοι ἐπὶ τοῦ κάτω στενωτέρου μέρους τῆς πλευρᾶς· ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τρίτου στίχου χρῶμα ἐρυθρόν, ἐν τοῖς τοῦ δευτέρου στίχου χρῶμα κυανοῦν.— C. I. A. IV, 1 σ. 88 (καὶ 181) ἀρ. 373^{90} καὶ σ. 83 ἀρ. 373^{45}. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 42, 4. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1886 πίν. 6, 5. Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 1 σ. 365. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 89. Collignon, Sculpture grecque I σ.161.

Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 147, 41. III, 1888, σ. 281. Rhein. Museum 1888 σ. 149.

Θεό[δο]ρος ⁝ ἀν[έθεκεν ⁝ Ὀν]εσίμο ⁝ h[υιός.
Ὀνέσιμος ⁝ μ' ἀνέθεκεν ⁝ ἀπαρχὲν
τἀθεναίαι ⁝ ho Σμικύθο huιός

Σχ. γρ. τοῦ πρώτου στίχου: α^{13}, ε^{5}, θ^{4}, μ; ν; τῶν στίχων 2-3: α^{11} καὶ α^{10}, θ^{4}, μ^{2}, ν^{9}, ρ^{10}, σ^{4}, υ^{3}, χ^{2}.

156. Τεμάχιον βάσεως ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένης (σώζεται ὅμως μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς). Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,34, πλ. 0,13, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. I σ.180 καὶ 222 ἀρ. 347. LeBas πίν. 3, 8. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 766. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 229.

vac.
- - γ; ματα Θότιμ[ος - -
- - - ένο ἔ[σ]τεσε - -

Σχ. γρ.: α^{11}, ε; θ^{4}, μ^{9}, ν^{9}, σ;

157. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθησαν τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα, ἀνῆκε λοιπὸν τὸ τεμάχιον εἰς ἀβάκιον τεθειμένον ἐπὶ στήλης ἢ κίονος. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373^{10}.

Ἰατροκλέες - - - - -
καὶ Κεφα[λ - - - - - ἀνέθεσαν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3} καὶ ε^{4}, ρ^{6}, σ^{4} (αἱ γωνίαι κυρταί), φ^{2}.

158. Στήλη ἐπιμήκης μετὰ πλατυτέρου ἐπικράνου, ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, συντεθειμένη ἐκ πέντε τεμαχίων, κολοβὴ τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τὴν κάτω δεξιὰν γωνίαν. Μῆκ. 1,04, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,35, τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους περίπου 0,25, τὸ νῦν πάχ. τοῦ ἐπικράνου 0,14, τοῦ κάτω μέρους 0,10 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου ὑπάρχει κοίλωμα συνιστάμενον ἐκ δύο μερῶν· τὸ ἓν τούτων τετραγώνου σχήματος περιέχει περίπου τὸ ἀριστερὸν τρίτον τοῦ ἐπιπέδου χώρου, ἔχει δὲ ἐν τῷ μέσῳ μικρὸν ἐξόγκωμα καὶ παρὰ τὴν ἀριστερὰν καὶ τὴν ἔμπροσθεν πλευρὰν (μῆκ. 0,12 μ.) μικρὰς ὀπάς, τὸ δὲ ἕτερον εἶνε ἐπίμηκες καὶ κεῖται παρὰ τὸ νῦν ὄπισθεν ἄκρον τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ τὸ μῆκος τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς κάτω ἄκρας σώζεται μικρὸν τετράγωνον κοίλωμα, ὅπερ ἐχρησίμευε βεβαίως εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου τοποθέτησιν τῆς στήλης. — Ἡ ἐπιγραφὴ ἐδημοσιεύθη (πλὴν τῶν δύο πρώτων γραμμάτων τῶν δύο στίχων) ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 180 ὑπ' ἀρ. 373^{81}, πρβ. σ. 84 ἀρ. 373^{64} καὶ 86 ἀρ. 373^{81}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 35, 5. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 2.

Δεκάτεν ⁝ Ἀθεναίαι ⁝ πολιόχοι
Ηιεροκλείδες ⁝ μ' ἀνέθεκεν ⁝ Γλαυκίο

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, ε^{10} καὶ ε^{3}, θ^{4} καὶ θ^{1} (στίχ. 2), μ^{10}, ν^{6} καὶ ν^{9}, ρ^{6}, σ^{4}, υ^{2}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

159. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθη τὸ κάτω μέρος. Ἐκ τῆς ἐπιφανείας τῶν πλευρῶν τοῦ λίθου ἐλειάνθη ἐπιμελῶς μόνον τὸ ἄνω τρίτον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἔνθα ἡ ἐπιγραφή. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν ἐπίμηκες τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,08), οὗτινος κατεστράφη διὰ μεταγενεστέρας χρήσεως τοῦ λίθου τὸ ἀριστερὸν μέρος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πρώτων (4;) γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,36, ὕψ. 0,30, πάχ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. I ἀρ. 380. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 673 ἀρ. 1115. Rangabé ἀρ. 2260. Lebas, Explication σ. 18 ἀρ. 33 *a*.

. . σεύτες ἀνέθεκ-
εν] Ἰκαριεύς

Σχ. γρ.: θ; ν^{6}, ρ^{10}, σ^{4}.

160. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερά, δεξιά, κάτω καὶ ὄπισθεν. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ λίθου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ 0,18, πλ. 0,09, ὕψ. 0,05 μ.— C.I.A. I ἀρ. 378. Rangabé ἀρ. 17. LeBas ἀρ.126.

- - - ίας : Ἰκαρι[εὺς
ἀνέθ]εκεν : δε[κάτεν

Σχ. γρ.: α^{12} καὶ α^{11}, ε^{1} καὶ ε^{5}, ν^{5}, ρ^{9}, σ^{4}.
Σημ. διαστίξεως ^{6}.

161. *Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ δεξιὸν ἥμισυ καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἀριστεροῦ ἡμίσεος. Μῆκ. 0,47, πλ. 0,39, ὕψ. 0,365 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνος ποδὸς (δεξιοῦ) ἀγάλματος ὡς φαίνεται. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀριστερᾶς καὶ τὸ πλεῖστον (κάτω) μέρος τῆς ἔμπροσθεν

πλευρᾶς ἐλειάνθη διὰ κροταφίδος, ἐπιμελέστερον δὲ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ὅπερ βαθύτερον κείμενον τοῦ λοιποῦ ἐμβαδοῦ σχηματίζει ὡσεὶ ταινίαν, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς χῶρος τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ὑπάρχει παρὰ τὸ νῦν δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον τοῦ διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ λίθου χρησιμεύσαντος ἀγκῶνος (Versatzbosse), ὑποδεικνύων πιθανῶς ἀκριβῶς τό ποτε μέσον τῆς πλευρᾶς ταύτης. Τοῦτο ἀναλογιζόμενοι δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς εἶχεν ἢ ἠδύνατο νὰ εἶχε περίπου 34 γράμματα.— C. I. A. I ἀρ. 395 (πρβ. IV, 1 σ. 44). Ἐφημερὶς ἀρχ. 1842 σ. 482 ἀρ. 757 καὶ 1860 σ. 1962 ἀρ. 3813. Rangabé ἀρ. 52. LeBas ἀρ. 6. Hermes V σ. 59. F. Bechtel, Inschriften des ionischen Dialekts ἀρ. 173. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 8.

Ἴ]ον ἀνέθεκεν Ἀ[ν;. .]λ[. . . . . τ-
εῖ Ἀθεναίει

π. χ. Ἴ]ον ἀνέθεκεν Ἀ[ντι]λ[όχο Ἐφέσιος δεκάτεν (ἢ ἀπαρχὲν) τεῖ Ἀθεναίει.

Σχ. γρ.: α¹², ν⁸.

162. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐξογκούμενος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος ἄνω 0,24, κάτω 0,30 μ.), τὸ νῦν μῆκ. περίπου 1,20 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ τεσσάρων τεμαχίων, τὰ δὲ λοιπὰ συνεπληρώθησαν γύψῳ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας μικρὸν περιφερὲς ἔμβολον (διαμέτρου 0,14, ὕψ. 0,03 μ.). Κεῖται πρὸ τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μουσείου.— C. I. A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁷. Lepsius, Marmorstudien σ. 76, 92.

Κάλις δεκάτεν ἀνέθεκεν Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸, σ⁴.

163. *Βάθρον περιφερὲς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον παρὰ τὴν ἀνατολικὴν στοὰν τῶν Προπυλαίων. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ μέρους τῆς ἐπιγραφῆς, ἀπεθραύσθησαν δὲ καὶ τεμάχια τοῦ ὀλίγον (0,05 μ.) προέχοντος κάτω ἄκρου, οὗ τὸ ὕψ. 0,08 μ. Τὸ νῦν μέγιστον ὕψ. 0,56, διάμετρος τοῦ κυριωτέρου μέρους, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, 0,78 μ.— C. I. A. I ἀρ. 419. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 107 ἀρ. 54. Rangabé ἀρ. 53. LeBas ἀρ. 589. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer σ. 34.

Καλλίας Δ[ιδυμίο ἀνέθεκε
νικ[ὄν
Ὀλ[υμ]πίασι
Πύθια ⁝ δὶς
Ἴσθμια πεντάκις
Νέμεια τετράκις
Παναθέναια μεγάλ[α - -
vac.

Σχ. γρ.: μ⁹, ν³ καὶ ν⁶ (στίχ. 6).
Σημ. διαστίξεως ⁵.

Γράμματά τινα τῶν ἐκτὸς τῶν ἀγκυλῶν εἶνε ἐφθαρμένα, ἀβέβαιον δὲ ἂν ἡ λέξις «μεγάλα» ἦτο ἡ τελευταία τῆς ἐπιγραφῆς. Ἀντὶ τοῦ γ ταύτης τῆς λέξεως ἐσφαλμένως ἐχαράχθη α.

164. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κείμενον πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀπεκρούσθη μέγα τεμάχιον μετὰ τῆς ἀριστερᾶς ὀπισθίου κάτω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνη ποδῶν ἀγάλματος χαλκοῦ. Μῆκ. 0,64, πλ. 0,55, ὕψ. 0,30 μ.— C. I. A. I ἀρ. 392, πρβ. IV, 1 σ. 44. Hermes III σ. 166. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 415. Dittenberger, Sylloge ἀρ. 7.

Καλλίας Ηιππονίκο ἀνέθ
ε[κε]ν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁶, σ⁴.

165. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅστις θὰ εἶχε 16 ῥαβδώσεις καὶ διάμετρον περίπου 0,30 μ. Σῴζονται μέρη πέντε ῥαβδώσεων. Μῆκ. 0,22 μ.— C. I. A. I ἀρ. 410. Bull. dell' Instituto 1865 σ. 139.

Καλλία[ς ἀνέθεκεν - - -

Σχ. γρ.: α¹².

166. Ὀκτὼ τεμάχια κίονος ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ δύο ῥαβδώσεων, ἐν αἷς κατὰ μῆκος τοῦ κίονος ἡ ἐπιγραφή. Προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ πέντε ἀριστερὰ (*a*) ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰ δύο δεξιὰ τεμάχια (*c*). μεταξὺ δὲ αὐτῶν ἔκειτο τὸ ὑπολειπόμενον ὄγδοον τεμάχιον (*b*), ἄγνωστον ὅμως πόσον τοῦτο ἀπεῖχεν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Διάμετρος τοῦ κίονος περίπου 0,32 μ.—Ἐδημοσιεύθησαν τὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἀποτελοῦντα τεμάχια: C.I.A. I ἀρ. 350, *b* (= Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 288 ἀρ. 335. Rangabé ἀρ. 11. LeBas ἀρ. 34. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 47, *b*. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 755). IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373¹⁰⁸. σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁵. σ. 100 ἀρ. 373¹⁹⁹.

σ.101 ἀρ. 373 [213]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 313, 1. Συντεθειμένα βλ. C. I. A. IV, 1 σ. 153 ἀρ. 350 καὶ Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 74, 8. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 212.

a:

(1) Καλλίμαχος μ' ἀν]έθεκεν 'Αφιδναῖο[ς] τᾶθε-

b:

ναίαι ⁝ ἀν|[- - - ἀθ]ανάτον hοι ὀ[ρανὸν εὐρὺν]

c:

| ἔχοσιν vac. *a*:

(2) στεσάμενος πολέ]μαρχος 'Αθεναίον τὸν ἀγῶνα ⁝

b: *c*:

τὸν με| - - ελενονο - - - | παισὶν 'Αθεναίον

μ[α - - ῆ ν - - -

Σχ. γρ.: α [10] καὶ α [9] καὶ α [11], γ [3], δ [6], ε [3], θ [4], μ [2], ν [8] καὶ ν [3], ρ [2], σ [4], φ [3], χ [2].
Σημ. διαστίξεως [5].

167. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς (βάσεως) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐλλείπουσι τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373 [8].

Καλλιμέδον ἀν[έθεκε ἤ
- - - Καλλιμέδον ἀν[εθε - -

Σχ. γρ: α [11], ε [3], μ [10], ν [8].

168. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τοῦ ἀριστεροῦ, ἴσως δὲ καὶ τοῦ κάτω ἄκρου καὶ τῶν συνεχῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πλ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 364. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 331. Rangabé ἀρ. 51. LeBas ἀρ. 30.

'Α]θανάτες - - -
Παλλάδι - - -
Καλλ[ιππ;]ο - -
vac.

Σχ. γρ.: α [14], θ; λ [4], ν [3].

169. Τεμάχιον ἐκ τοῦ κάτω μέρους στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ ἄνω μέρος μετὰ τοῦ ἐπικράνου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,115, πλ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373 [226].

- - - - ἀνέθεκε]ν Κεφισιεύς

Σχ. γρ.: ε [3], κ [3], ν [5], σ [4], υ [2], φ [2].

170. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια τετραγώνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένου πρὸς τὸ κάτω ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ὁριζοντίου ἐπιφανείας τῆς ἄνω ἄκρας ἔμβολον πρὸς στερέωσιν ἐπικράνου (μῆκ. 0,15, πλ. 0,08, πάχ. 0,07 μ.). Ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἥμισυ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Μῆκ. μετὰ τοῦ ἐμβόλου περίπου 1,20, πλ. ἄνω 0,25, κάτω 0,32, ὕψ. τῶν δύο στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν (ἐπὶ μιᾶς αὐτῶν ἡ ἐπιγραφὴ) κατὰ τὸ κάτω ἄκρον περίπου 0,20. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373 [111].

Κιρίας ⁝ ἀνέθεκεν
ἀπαρχὲν ⁝ τᾶθεναί;]αι

Σχ. γρ.: α [8], θ [4], κ [3], ν [5], ρ [10], σ [7].
Σημ. διαστίξεως [5].

171. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου (οὗ μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,18, πλ. 0,15) ἐφ' οὗ ὑπάρχει τετράγωνον ἀβαθὲς κοίλωμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,07, βάθος 0,015 μ.). Τοῦ ἐν σχήματι στήλης στενωτέρου μέρους σῴζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.)· ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν αὐτοῦ ἡ μονόστιχος ἐπιγραφή. — C. I. A. IV, 1 σ. 87 ἀρ. 373 [89].

Κίρ[ον ; ἢ Κιρ[ίας ἀνέθεκε - - - - -

Σχ. γρ.: ρ;

172. Πλὰξ μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὄπισθεν ἀκατέργαστος ὡς ἐρειδομένη πρὸς τοῖχον τινά. Συνετέθη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ μῆκος τῆς πλακός. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου σῴζονται δύο τεμάχια χαλκοῦ ἐλάσματος, μολύβδῳ περικεχυμένου (μῆκ. 0,23, πλ. 0,043 μ.). Ἐλλείπει τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. 0,80, πλ. τοῦ ἐπικράνου 0,32, τοῦ ἐπιλοίπου 0,25, πάχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *a* [2]. σ. 81 ἀρ. 373 [18]. σ. 83 ἀρ. 373 [37]. σ. 84 ἀρ. 373 [52] καὶ 373 [57]. σ. 163 ἀρ. 373 *a* [2]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 4.

'Αθενάαι δε[κάτεν - - -
καὶ χρεμάτον [ἀνεθέτ]εν
Κολλυτίδες, 'Αρχενείδες

Σχ. γρ.: α [10], δ [1] καὶ δ [6], θ [4], μ [10], ν [5], ρ [1] (στίχ. 2) καὶ ρ [9] (στίχ. 3), σ [4], υ [2], χ [2].

173. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάθρου ἐκ Πεντε-

λησίου μαρμάρου. Ἀπὸ τοῦ μείζονος τεμαχίου (*a*) ἀπεσπάσθησαν μέρη πρὸς ἀριστερά, δεξιὰ καὶ ὀπίσω, ἔχει δὲ μῆκ. 0,31, ὕψ. 0,20, πλ. 0,35 μ., ἐν τῷ μικροτέρῳ τεμαχίῳ (*b*) ἐσώθησαν μόνον μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ ἄνω πλευρᾶς (μῆκ. 0,21 μ.). Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου λεία. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373 23 καὶ 373 30 (ἀποτελοῦντα τὸ ἐκ δύο συγκεκολλημένον τεμάχιον *a*) καὶ σ. 44 ἀρ. 373 *a* 4 (*b*).

Εἰς τὸ αὐτὸ βάθρον ἀνῆκεν ἴσως καὶ τὸ γωνιαῖον τεμάχιον, ἐφ' οὗ ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373 140 ἐπιγραφῆς *c* (Ὀφσι - -), παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὰ γράμματα αὐτῆς ἀπέχουσιν ὀλίγον περισσότερον τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ λίθου καὶ ὅτι τὸ σ εἶνε μικρότερον τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐπιγραφῇ. Μῆκ. 0,135, ὕψ. 0,09, πλ. 0,12 μ.

c *a* *b*

[Ὀφσι----]σπο.δις:Λαισ[ποδίας---Ηιέ]ρονἀν[έθεσαν

Σχ. γρ.: α 12, ε 3, ν 6, ρ 9, σ 4.

174. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον καὶ διεφθαρμένον πολλαχοῦ. Μῆκ. περίπου 0,95, πλ. 0,61, ὕψ. 0,29 μ. Κατὰ τὸ μέσον τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα ἐπίμηκες, ἔχον μῆκ. 0,23, πλ. 0,11, βάθος 0,06 μ. καὶ ὄπισθεν αὐτοῦ ἕτερον ἐπίσης ἐπίμηκες σμικρυνόμενον δὲ πρὸς τὸ μέσον (μῆκ. 0,17, πλάτ. κατὰ τὰ ἄκρα 0,05, βάθος περίπου 0,04 μ.). Κεῖται βορειοδυτικῶς τῆς πρὸς βορρᾶν ὀπισθίας γωνίας τοῦ Παρθενῶνος. — C. I. A. I ἀρ. 386. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1838 σ. 137 ἀρ. 94. Rangabé ἀρ. 48. LeBas ἀρ. 44.

– – – μο Λαμπτρεὺς ἀνέθεκ[εν

Σχ. γρ.: μ 9; ν 3, σ 4.

Τὰ γράμματα κεν φαίνεται ὅτι ἐξηλείφθησαν ἐπίτηδες. Ὑπὸ τὴν ἀρχαϊκὴν ἐνεχαράχθη ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 548 ἐπιγραφή.

175. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὰς δύο ἄνω γωνίας τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τεμάχια. Κεῖται δυτικῶς τοῦ ἀρχαίου τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ παρὰ τὸ μέγα τῆς Ἀθηνᾶς βάθρον (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α' ἀρ. 28). Μῆκ. 1,28, πλ. 0,70, ὕψ. 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μακροτέρων πλευρῶν. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τοῦ ποτε ἐπιτεθειμένου ἀγάλματος. Γραφή: στοιχηδόν, ἰωνική. — C. I. A. II ἀρ. 1422, πρβ. IV, 1 σ. 104. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1767 ἀρ. 3373.

– – – – ο Λαμπτρεὺ[ς
ἀνέθηκε δεκ]άτην τῆι Ἀθηναίαι

Σχ. γρ.: ν 3 καὶ ν 10.

Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἐνεχαράχθη ἡ ἐν C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 610 ἐπιγραφή.

176. Πρόσθιον τεμάχιον πλακὸς (ἐπικαλύμματος βάθρου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ κάτω ἐπιφανείᾳ τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,21, βάθ. 0,04 μ.), δι' οὗ συνεκρατεῖτο μετὰ τοῦ ὑποτεθειμένου βάθρου. Ἀπεκρούσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Μῆκ. 0,52, ὕψ. 0,13, πλ. 0,22 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 418 *k*.

– – – ἀνέθεκε – – –]εὺς Λευκαίο υἱός

177. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια ἐπικράνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβῆς τὸ ὀπίσθιον μέρος (μῆκ. 0,47, ὕψ. 0,17, τὸ νῦν πάχ. 0,11 μ.). Τοῦ στενωτέρου κάτω μέρους σῴζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον (μῆκ. περίπου 0,20 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέρη δύο περιφερῶν κοιλωμάτων, ὧν τὸ ἀριστερὸν ἔχει διάμετρον περίπου 0,10, τὸ δὲ δεξιὸν περίπου 0,21 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373 77. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 35 ἀρ. 1.

Λυσίας ἀνέθεκεν Ἀθεναίαι
ἀπαρχέν, Εὔαρχὶς ἀνέθεκεν
δεκάτεν Ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α 12, δ 6, ε 10, κ 1 καὶ κ 2, ν 10 καὶ ν 8, ρ 2, σ 12, υ 2, χ 3.

178. Ἐπίκρανον στρογγύλον κίονος ἀρραβδώτου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σῴζεται τεμάχιον ὀλίγον μικρότερον τοῦ ἡμίσεως. Διάμετρος 0,30, ὕψ. 0,10 μ. Διάτρητον· ἡ ἐν τῷ μέσῳ ὀπὴ εἶχε διάμετρον ἄνω 0,08, κάτω 0,07, ὕψ. 0,08, ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πυθμένος μέχρι τοῦ ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἐπικράνου σχεδὸν περιφεροῦς κοιλώματος, οὗ διάμετρος 0,18, βάθος 0,013-0,015 μ. Ἐπὶ τοῦ ἀποθραυσθέντος τεμαχίου θὰ ὑπῆρχον περίπου 10-12 γράμματα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ ταινίας κάτωθεν τοῦ ἄνω χείλους.

Λυσίβιος ἀ[νέ]θ[εκεν ho Λυσί;]ο :

Σχ. γρ.: α 12, β 3, υ 2, σ 4.
Σημ. διαστίξεως 5.

179. Τεμάχιον πλακὸς (μέρους βάθρου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν. Ἀπεκρούσθη ἀριστερὰ καὶ δεξιά. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,345, πάχ. 0,125 μ.— C.I.A. IV,1 σ. 99 ἀρ. 373^{193}. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ 245.

- - - - Λυσίφιλος κα[ὶ - - - -
- - εὔχσα;]μένον προγό[νον - -

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, λ^{1} καὶ λ^{6}, μ^{9}, ν^{8}, ρ^{10}, σ^{4}, υ^{2}.

Τὸ ρ τῆς τελευταίας λέξεως προέρχεται ἐκ διορθώσεως (ἀντὶ ε).

180. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συναρμολογηθεῖσα ἐξ ἓξ τεμαχίων, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ πολλαχοῦ ἀποκεκρουσμένη. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 1,13, πλ. ἄνω 0,27, κάτω 0,30, πάχ. (ὕψ.) ἄνω 0,15, κάτω 0,16 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 καὶ 183 ἀρ. 373^{208}, πρβ. σ. 97 ἀρ. 373^{176}. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 220. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 94, 1.

Σοί [με] θεὰ τόδ' ἄγα[λμ' ἀνέθ]εκε Μελάνθυρο[ς ἔργον
εὐχσάμενος δε[κάτ]εν παιδὶ Διὸς μhεγάλο

Σχ. γρ.: α^{12} καὶ α^{11}, ε^{3}, θ^{1}, μ^{6}, ν^{5}, σ^{4}, υ^{2}, χ^{2}.

181. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,08, πάχ. 0,04 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ κάτω ἄκρον.

Μελε[σ - - - -

Σχ. γρ.: ε^{3}, μ^{6}.

182. Τεμάχιον πλακὸς περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς κάτω ἐπιφανείας καὶ τὸ ἐν αὐτῇ κεκολοβωμένον τετράγωνον κοίλωμα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι ἡ πλὰξ ἐχρησίμευεν ὡς ἐπικάλυμμα ὑποβάθρου τινός, δύο δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώματα, ἐπίσης κολοβά, ὅτι ἐβάσταζεν ἀγαλμάτιον. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,28, ὕψ. 0,055 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 397. Bull. dell' Instituto 1864 σ. 88. Arch. Anzeiger 1864 σ. 235. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 753. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 267.

Πότνι', ἀπαρχὲν τένδε Μένανδρο[ς ἄγαλμ' ἀνέθεκεν
εὐχολὲν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντ[ιδιδός,
Αἰγιλιεύς, huιὸς Δεμετρίο, hō[ι σὺ τὸν ὄλβον
σōιζε, Διὸς θύγατερ, τōνδε χάρ[ιν θεμένε

Σχ. γρ.: ζ^{2}, μ^{9}, ν^{3} καὶ ν^{10} (ἐν τῇ λέξει «χάριν»), σ^{4}, υ^{1}.

183. Τεμάχιον κιονίσκου μετὰ 16 ῥαβδώσεων ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποτελέσαντος τὸ κάτω μέρος ὑποστάτου. Ἀπεσπάσθησαν τὸ ἄνω μέρος καὶ μικρὸν τεμάχιον, περιέχον τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ἄκρας ὀπὴ μετὰ λειψάνων μικρᾶς χαλκῆς ῥάβδου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου διεφθάρη ὑπὸ πυρός. Μῆκ. 0,30, διάμετρος ἄνω (ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς) 0,14, κάτω 0,17 μ.— C. I. A. I ἀρ. 399. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 366. Rangabé ἀρ. 39. LeBas ἀρ. 41.

Μεγα[νίον
ἀνέθεκε
ho γραμμα-
[τεύς

Σχ. γρ.: α^{12}, μ^{2}, ν^{8}, ρ^{12}.

184. *Πλίνθος ἐκ φαιοῦ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας αὖλαξ παρακολουθοῦσα τὰ ἄκρα καὶ περιθέουσα τὸ μέσον τοῦ ἐμβαδοῦ αὐτῆς (μῆκ. 0,36, πλ. 0,15 μ.). Ἡ ἐπιγραφή, γεγραμμένη ἐπὶ μιᾶς τῶν πλατυτέρων πλευρῶν, ἀνεγινώσκετο καταβαίνουσα πρὸς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,83, πλ. 0,46, τὸ νῦν ὕψ. μέχρι 0,26 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373^{215} (πρβ. σ. 183). E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 225. Leipziger Studien XVIII σ. 72 (Scherling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 145. III, 1888, σ. 272. 284. IV, 1889, σ. 207.

Μ]νεσιάδες κεραμεύς με καὶ Ἀνδοκίδες ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{1}, μ^{2}, ν^{9}, σ^{4} καὶ σ^{5} (τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον), υ^{2}.

185. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, κολοβὸν ὄπισθεν καὶ δεξιά. Μῆκ. 0,47, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,27 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 202 ἀρ. 373^{254}. Δελτίον ἀρχ. 1891 σ. 71, 2.

Ναύκλα[ρος - - - -
Παλλάδ - - - - -
vac.

Σχ. γρ.: α^{11}, ν^{9}, υ^{2}.

186. Τεμάχιον ὑποστάτου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου, ἐν σχήματι κιονίσκου μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὄπισθεν ἥμισυ καὶ τὸ κάτω μέρος. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ, 373^{80}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 36, 4.

Νεοκλείδες
ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α^{9}, ε^{1} καὶ ε^{3}, ν^{5}, σ^{4}.

Ἀντὶ τοῦ κ τῆς λέξεως «ἀνέθεκεν» ἤρχισεν ὁ χαράκτης νὰ χαράξῃ ε (δηλαδὴ τὸ ἑπόμενον γράμμα), διώρθωσεν ὅμως τὸ λάθος.

187. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ 16 ῥαβδώσεων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ἔμβολον περιφερὲς (μῆκ. 0.08, διάμετρος περίπου 0,11 μ.) πρὸς γόμφωσιν τοῦ κυρίως εἰπεῖν βάθρου τοῦ ἀναθήματος. Διάμετρος περίπου 0,19, τὸ νῦν μῆκ. 0,45 μ. Τὰ σῳζόμενα λείψανα ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφήν, διότι εἶνε ἀμελῶς ἐγκεχαραγμένα καὶ οὔτε τὸ μέγεθος οὔτε ἡ θέσις αὐτῶν (παρὰ τὸ ἄκρον, οὐχὶ ἐν τῷ μέσῳ μιᾶς τῶν αὐλάκων) εἶνε ἀνάλογα τῇ διασκευῇ τοῦ κίονος.— C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373^{172}.

Νικ - - -

Σχ. γρ.: κ^{3}, ν^{10}.

188. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Μῆκ. 0,33, ὕψ 0,44, πάχ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχηδόν, πλὴν ἐν τῷ πέμπτῳ στίχῳ, ἐν ᾧ χς κατέχουσι τὸν χῶρον ἑνὸς γράμματος, κατέχει ὅμως καὶ τὸ μετ' αὐτὰ σημεῖον διαστίξεως τὸν χῶρον ἑνὸς γράμματος.— C. I. A. I σ. 211 καὶ IV, 1 σ 156 ἀρ. 482. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1859 σ. 1834 ἀρ. 3515. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 396. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 59. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 111, 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 255.

Η ε ρ μ ε ί[α ι τ ό δ'
ἄ γ α λ μ ̓ ἀ[ρ ε τ ε̃ ς
χ ά ρ ι ν ὅ ς [μ' ἀ ν έ-
θ ε κ ε ν ⁝ Ο ἰ ν . . .
ς⁝ κ έ ρ υ χς ⁝ μ [ν ε μ-
ο σ ύ ν ε ς ⁝ h έ [ν ε κ α

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{10}, μ^{9}, ν^{6}, ρ^{6} καὶ ρ^{9}, σ^{4}, υ^{2}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

189. Τεμάχιον ἐπικράνου τετραγώνου βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα (πλ. 0,03 μ.). Μῆκ. 0,165, ὕψ. 0,095, πλ. 0,10 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373^{142}.

Ὀ]νέτορ [ἀνέθεκεν hυπὲρ
hεαυτõ καὶ [τõν παίδον;

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{3}, ν; ρ^{10}, υ^{2}.

190. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,13 μ. Συνεκολλήθη ἐκ τριῶν τεμαχίων.— C. I. A. I σ. 182 καὶ IV, 1 σ. 79 ἀρ. 359 καὶ σ. 83 ἀρ. 373^{42}.

- - - ν δεκάτ[εν - - -
- - - ἀν]έθεκεν Ὀ[ρεσί]διος - -

Σχ. γρ: α^{12}, β^{3}, θ^{4}, ν^{5}, σ^{4}.

Ἀντὶ τοῦ πρώτου ε τῆς λέξεως ἀνέθεκεν ἐνεκόλαψεν ὁ χαράκτης ἐσφαλμένως ◻.

191. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,04 μ. Ἴσως δὲν εἶνε ἀναθηματικόν.— C.I.A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373^{170}.

vac.
κ]αὶ Ὀφελ - - -;

192. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ δεξιόν, τὸ κάτω καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐλειάνθη ἐπιμελῶς ὁ περὶ τὰ ἄκρα ἐν σχήματι ταινίας χῶρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ εὕρηται ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,25, πάχ. 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. I ἀρ. 396. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 201. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 341 ἀρ. 413. Rangabé ἀρ. 36. LeBas ἀρ. 4.

Πείκον ⁝ Ἀνδρο[κ]λ - -
ἀνεθέτεν ⁝ Ἀθεναί[αι - -

Σχ. γρ.: α^{1} (τὸ πρῶτον τῆς λέξεως «Ἀθεναίαι» ἐγράφη κατόπιν διορθώσεως ἀντὶ δ^{1}) καὶ α^{15} καὶ α^{12}, ε^{3}, ν^{5}, ρ^{9}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

193. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,32, τὸ νῦν μῆκ. 0,36 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373^{207}.

- - - ἀνέθεκεν ho Πολ]υγνότο vac.

Σχ. γρ.: ν⁸, υ².

194. Τεμάχιον τετραγώνου στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις ἔληγεν εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον νῦν ἀποκεκρουσμένον. ὅπως καὶ τὸ κάτω μέρος τῆς στήλης. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν. Μῆκ. 0.45, πλ. 0,19, πάχ. 0,105 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373 ²⁰⁵.

Πολύφεμος ⁝ ἀν[έθεκε - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, μ⁶, υ¹ ; σ⁴, υ⁴.

195. *Κίων μετὰ εἴκοσι ῥαβδώσεων, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθεὶς ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας ὑπῆρχεν, ἀπεθραύσθη ὅμως, ἔμβολον πρὸς ἔμπηξιν ἀναθήματος (ἢ κιονοκράνου) Διάμετρος 0,23, μῆκ. 1,15 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.— C. I. A. IV. 1 σ. 91 ἀρ. 373 ¹¹², πρβ. I σ. 183 ἀρ. 367.

Ποσίδειο[ς] ἀνέθε[κε - - -

Σχ. γρ.: α¹³, ε¹⁰, θ⁴, ν⁸, σ⁴.

196. Ἐπίκρανον ὑποστάτου τετραγώνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν ἀριστερὰ καὶ δεξιά. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχον δύο κοιλώματα, ὧν τὸ δεξιὸν εἶχε βάθος περίπου 0,09, πλάτος 0,04, τὸ δὲ ἀριστερὸν ἀβαθὲς ὂν εἶχε διάμετρον περίπου 0,09 μ. Μῆκ. 0,27, πλ. 0,35, ὕψ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ ἓν (*a*) μικροτέροις γράμμασιν (ὕψ. 0,025) ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ἕτερον (*b*) μείζοσι γράμμασιν (ὕψ. 0,035) ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς. — C.I.A.I ἀρ. 400. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 686 ἀρ. 1141. Rangabé ἀρ. 2266. LeBas 40 *a*. 42.

a	*b*
Πυ]θογεν - -	ἀνέθεκε[ν
Ἀγ]υρρίο: ἐγ	[Λ]ακιαδõν

Σχ. γρ.: α¹², ν¹ καὶ ν⁸ (ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ), ρ², υ¹ ; Σημ. διαστίξεως ⁶.

197. Ἐπίκρανον τετράγωνον ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας περιφερὲς κοίλωμα. Σῴζονται μέρη τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή· ἡ ἐξεργασία τῶν πλευρῶν τούτων εἶνε ἀτελὴς καὶ πιθανὸν εἶνε ὅτι ὁ λίθος ἀπερρίφθη ὡς ἄχρηστος, μάλιστα καὶ διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀντιστοιχεῖ ἀκριβέστατα πρὸς τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀρ. 196. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,31, πλ. 21 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373 ¹⁸².

Πυθογεν - - ἀνέ]θεκ[εν
Ἀγυρρίο ⁝ ἐγ Λακι]αδõν

Σχ. γρ.: α¹², ε¹ ; ο³, ν;

198. Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν μέρος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα τετράγωνον (πλ 0,26 μ.). Μῆκ. 0,50, ὕψ. 0,18, πλ. 0,30 μ. Γραφή: ἠμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ, 373 ²⁶³. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51,2.

- - - ἀνέθεκεν Σαλα]μίνιος

Σχ. γρ.: μ¹⁰, ν⁶, σ⁴.

199. Κάτω μέρος πλακὸς (βάθρου) ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου, πλατυνομένης πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν, ἥτις ἐλειάνθη ἐπιμελέστερον τῶν λοιπῶν. Μῆκ. περίπου 1 μ., πλ. 0,16 - 0,19 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373 ²⁰⁰.

- - - θεος ἀνέθεκεν
ho Σε]κυόνιος

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, υ².

200. *Ἐπίκρανον κίονος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι κυκλοτεροῦς κιονοκράνου, συγκεκολλημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κυκλοτερὲς κοίλωμα (βάθους 0,04. διαμέτρου 0,23 μ.) καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἄλλο κοίλωμα καθῆκον μέχρι τῆς ἀντιθέτου κάτω ἐπιφανείας. Ἀπεκρούσθη τὸ ἥμισυ περίπου τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέχρι τοῦ ἀνωτέρω κοιλώματος. Διεσώθησαν πολλὰ ἴχνη τῆς διὰ διαφόρων χρωμάτων διακοσμήσεως. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἄβακος, οὗ διάμετρος 0,40 μ. Ὕψ. 0,25 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 150. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *f*. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 2. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 275, 14.

Σίμον ⁝ ἀ[νέθεκεν
ho κναφεὺς - - -
δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, δ⁵, ε³ καὶ ε¹⁰ (τὸ τελευταῖον), μ¹⁰, ν³ καὶ ν⁵ (στίχ. 3), σ¹², υ², φ².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

201. Βάθρον ἀναθήματος ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐν σχήματι περιφεροῦς κιονοκράνου, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ κίονος. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,46, ὕψ. 0,20-

0,21 μ. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιφανείας κοίλωμα περιφερές, οὗ διάμετρος 0,22, βάθος 0,01, καὶ ἐν αὐτῷ ἕτερον μικρόν, οὗ διάμετρος 0,06, βάθος 0,05 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373^{106}. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 242.

Ἔργο]ν θαλόντον, πολιέοχε πότνι' Ἀθάνα
Σμίκρο καὶ παίδον μνε̃μ' ἔχοι hέδε πόλις

Σχ. γρ.: $α^{11}$ καὶ $α^{13}$ καὶ $α^{12}$, $ε^{1}$ καὶ $ε^{10}$ καὶ $ε^{5}$, $θ^{4}$, $μ^{2}$, $ν^{5}$, $ρ^{9}$, $σ^{4}$.

Ὁλόκληρον τὸ μέσον τοῦ δευτέρου στίχου διωρθώθη ὑπὸ τοῦ χαράκτου, ὅστις φαίνεται ὅτι πρότερον εἶχε παραλείψει τὸ ν τῆς λέξεως μνε̃μα.

202. Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, μετὰ τοῦ ἄνω καὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου, τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ᾗ ὑπῆρχε περιφερὲς κοίλωμα, οὗτινος ἡ διάμετρος ὑπολογίζεται εἰς περίπου 0,26 μ. Μῆκ. 0,33, ὕψ. 0,08, πάχ. 0,19 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373^{224}.

Σμῖκρος ἀνέθ[εκε - - -
ho σκυλοδέσφες

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $δ^{7}$, $ε^{3}$, $θ^{4}$, $λ^{6}$, $μ^{2}$, $ν^{8}$, $ρ^{9}$, $σ^{4}$, $φ^{2}$.

Σκυλοδέσφες ἀντὶ σκυλοδέψσες. Ἡ ἐπιγραφὴ ὁμοιάζει πληρέστατα τῇ ὑπ' ἀρ. 32.

203. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς, τῆς ἄνω, ἴσως καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,17, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,26 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373^{31}.

H]ε - - - - - - - - - -
δο: Σο[νιεύς; ἀνέθεκεν
vac.

Σχ. γρ.: $σ^{4}$.
Σημ. διαστίξεως 6.

204. Βαθρίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ μῆκ. 0,123, ὕψ. 0,185, πλ. 0,105 μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοίλωμα ἐπίμηκες (μῆκ. 0,115, πλ. 0,045, βάθος περίπου 0,015 μ.) ἐν ᾧ ἔκειτο πλὰξ χαλκῆ (βάθρον ἀγαλματίου) μετὰ τριῶν κατὰ τρεῖς τῶν γωνιῶν προεχόντων ποδῶν. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον δύο συνεχῶν πλευρῶν· τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέτου συνίστατο πιθανῶς ἐκ τριῶν μόνων γραμμάτων, π. χ. Ἴων ἢ Μῦς.— C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373^{252}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 18, 14.

. . . ἀ]νέθε[κεν
ho Σοφρον(ί)σκο

Σχ. γρ.: $ε^{3}$, $θ^{4}$, $κ^{3}$, $ν^{5}$, $ρ^{6}$, $σ^{11}$, $φ^{2}$.

205. Ἄνω μέρος στήλης μετὰ τετραγώνου ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεθραύσθη τὸ μεῖζον μέρος τῆς στήλης. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου (οὗ τὸ μῆκ. 0,39, πλ. καὶ πάχ. 0,11 μ.) ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,24 μ.), ἐπὶ τοῦ ὁποίου διακρίνονται περὶ τὸ μέσον καὶ τὰς γωνίας (ἐσώθησαν δύο αὐτῶν) ὀπαί, χρησιμεύουσαι πρὸς στερέωσιν τοῦ ἐν τῷ κοιλώματι γομφωθέντος ἀναθήματος. Μῆκ. μετὰ τοῦ ἐπικράνου 0,40 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, κολοβὴ δεξιὰ καὶ κάτω, ἔνθα ἀπωλέσθησαν μετὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ λίθου τὰ κάτω ἡμίση τῶν σωθέντων γραμμάτων, ἦτο δὲ πιθανῶς δίστιχος. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373^{209}.

Σπίνθ[αρος - - - - ἀνέθεκεν - - -
εὐχ[σάμενος - - - - - - - -

Σχ. γρ.: ε; $θ^{4}$, $ν^{8}$, $σ^{4}$, $υ^{2}$.

206. Τεμάχιον πλακὸς ἢ στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις ἔληγεν εἰς πλατύτερόν τι ἐπίκρανον νῦν ἀποκεκρουσμένον, πλατύνεται δὲ καὶ πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν, ἧς ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,53, ὕψ. μέχρι 0,075, πλ. 0,15-0,165 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373^{248}. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 12.

Τεισικλέες δεκάτεν
ἀνέθ]εκεν Ἀθεναία[ι

Σχ. γρ.: $α^{12}$ καὶ $α^{11}$, $δ^{4}$, $ε^{10}$, $θ^{4}$, $ν^{6}$, $σ^{4}$.

207. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, σμικρυνόμενος πρὸς τὸ κάτω ἄκρον, δι' οὗ ἐγομφοῦτο ὁ κίων ἐν πλίνθῳ τινὶ ἢ ἐπὶ τοῦ βράχου. Ἐπὶ τῆς μείζονος ἄνω ἄκρας πλὰξ χαλκῆ (μήκ. 0,24, πλ. 0,085) ἔχουσα περὶ τὰς γωνίας καὶ τὸ μέσον τῶν μακρῶν πλευρῶν προεξοχὰς (πόδας) καὶ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας δύο ἐπιμήκεις ὀπάς, ἐν αἷς προσηρμόζετό ποτε ἀγαλμάτιον τῆς Ἀθηνᾶς. Συνηρμολογήθη ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 1,17, διάμετρος ἄνω 0,295, κάτω 0,255 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 131 ἀρ. 373^{231} καὶ 373^{228}, πρβ. σ. 198. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 227.

Φαρθένε, ἐν ἀκροπόλει Τελεσῖνος
ἄγαλμ' ἀνέθεκεν, Κέτιος, hõι χαίροσα διδοίες
ἄλο ἀναθε͂ναι

Σχ. γρ.: α[11] καὶ α[13] (τὸ τελευταῖον), ε[3], θ[4], μ[2], ν[9], ρ[9], σ[4], φ[2], χ[2].

208. Ὑπόστατον ἀναθήματος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχον τὸ σχῆμα κιονίσκου μετὰ πλατυτέρου περιφεροῦς ἐπικράνου, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Ἀπεσπάσθησαν τὸ κατω μέρος καὶ τεμάχια τοῦ ἐπικράνου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχουσι δύο μικραὶ ὀπαί, ἐν αἷς τεμάχια χαλκοῦ. Μῆκ. περίπου 0,60, διάμετρος τοῦ ἐπικράνου 0.37, τοῦ λοιποῦ 0,22 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A. I ἀρ. 393. Ross, Arch. Aufsätze I σ. 204. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1839 σ. 286 ἀρ. 330. Rangabé ἀρ. 40. LeBas ἀρ. 38. Dittenberger, Sylloge ἀρ 9.

Τιμόθ[ε]ο[ς Κ]όν[ονος ἀνέθεκεν
Ἀναφλύστιο[ς - - - - - -

Σχ. γρ.: α[15], ε[1]; μ[9] ἢ μ[10], σ[4], υ[4], φ[2].

209. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,64, πλ. 0,33, ὕψ. 0.225 μ. Ἀπεσπάσθησαν τὸ κάτω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἀριστερᾶς ἄκρας μετὰ τῆς ἀριστερᾶς προσθίας ἄνω γωνίας. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχον δύο κοιλώματα, βαθύτερον καὶ μακρότερον παρὰ τὸ ὄπισθεν, ἀβαθέστερον καὶ μικρότερον παρὰ τὸ ἔμπροσθεν ἄκρον. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373[78]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 35, 2. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 240.

Μνε͂]μ' ἀνέθεκε ⁝ Τύχανδρος
ἀπαρχὲν ⁝ τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α[9] καὶ α[12], θ[4], μ[10], ν[8] καὶ ν[9], ρ[10], σ[4], υ[2], χ[2].
Σημ. διαστίξεως [3]

210. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβοῦ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια λεία. ἡ ἀριστερὰ πλευρὰ ἐλειάνθη ἀμελῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,36, ὕψ. καὶ πλ. 0.21 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373[122]. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 244.

Φαί[δ - - - - - - -
σοὶ τό[δ' ἄγαλμα ἢ ἄγαλμ' ἀνέθεκεν
hõι ἐ (ἢ ν ἢ ρ) - - - -
πολ[ιέοχε - - - -

Σχ. γρ.: α[11], σ[9], φ[2].

211. Πλὰξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἐλλιπὴς τὸ ὄπισθεν μέρος καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον, συντεθειμένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τέσσαρες μικραὶ ὀπαί. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 1,31, ὕψ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 καὶ 183 ἀρ. 373[187], πρβ. σ. 82 ἀρ. 373[24]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 6.

Φαίδον ἀνέθεκε [h]ο Κτεσί[ο τε͂ι Ἀ]θεναίαι

Σχ. γρ.: α[11], κ[2], ν[6], σ[4], φ[2].

W. Ἐκ τοῦ h σῴζεται ἴχνος καθέτου γραμμῆς.

212. Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον λείψανον κοιλώματος (βάθους 0,25 μ.), οὗτινος ἡ προσθία γραμμὴ κυρτή. Μῆκ. 0,54, ὕψ. 0,22, πάχ. 0,27 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373[258]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 35, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 364.

Περὶ Φαΰλλου πρβ. Ἡροδότου VIII, 47. Παυσανίου X, 9, 2.

- - - σ ι Φ α ΰ λ [λ ο - - - - ;
- - νι] κ ό ν τ ρ ὶ ς - - - -
- - - Π υ θ ο ῖ κ α - - -
- - - α ς, Ἀ σ ὶ ς; ι (ἢ κ ἢ λ - -
vac.

Σχ. γρ.: α[15], ν[6], σ[4], υ[5], φ[2].

213. Τετράγωνον ἐκ Παρίου μαρμάρου ἐπικάλυμμα στήλης ἢ κίονος, ἐφθαρμένον μάλιστα τὸ κάτω μέρος καὶ τὴν ἐνεπίγραφον πλευράν, ἐλλιπὲς τὸ δεξιὸν ἄκρον. Τὰ ἄνω ἄκρα τῶν καθέτων πλευρῶν προεξέχουσιν. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν πλευρῶν σῴζονται πολλὰ ἴχνη τῆς διὰ κυανοῦ καὶ ἐρυθροῦ χρώματος διακοσμήσεως (κυμάτιον) Ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου ὑπάρχει τετράγωνον κοίλωμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολύβδου, τοῦτο δὲ συνέχεται μετὰ δύο ἐλλειψοειδῶν συμφυῶν κοιλωμάτων μολύβδῳ πεπληρωμένων, ἐν οἷς ἵστατο τὸ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τεθειμένον ἀνάθημα. Πλ. 0,33, ὕψ. 0,14, τὸ νῦν μῆκ. 0,41· ἐπειδὴ δὲ πιθανὸν εἶνε ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας κοίλωμα εὕρητο ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ὑπολογίζομεν ὅτι τὸ μῆκ. ἦτο 0,62, ὅσον περίπου ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν προτεινομένην συμπλήρωσιν τῆς ἐπιγραφῆς. Τῶν γραμμάτων ἐσώθησαν μόνον τὰ ἄνω ἄκρα εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου

τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἦτο δὲ ἡ ἐπιγραφὴ πιθανῶς μονόστιχος.

Φειδιά[δε]ς ⁝ [μ'ἀνέ]θεκεν [⁝ 'Αθεναίαι ⁝ πολιόχοι

Σχ. γρ.: α; ε[4]; θ; ν[6], φ[2];
Σημ. διαστίξεως [5].

214. Ἄνω ἀριστερὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετὰ μικρὸν προέχοντος ἐπικράνου. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,25, πάχ. 0,21 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 *c*.

Φιλο - - -
Μελι[τεὺς
ἀνέθ[εκεν
vac.

Σχ. γρ.: α[15], μ[2], ν[6].

215. Κίων ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἄκρας μικρὰ ὀπή, ἐλλείπει δὲ τὸ κάτω ἄκρον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. περίπου 1 μ., διάμετρος ἄνω 0,14, κάτω περίπου 0,18 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 86 ἀρ. 373 [79]. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1883 σ. 36, 3. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 232. Reisch, Weihgeschenke σ. 59, 3.

Τόνδε Φίλον ἀνέθεκεν
'Αθεναίαι τριποδίσκον,
θαύμασι νικέσας,
(ἐ)ς πόλιν, hαρεσίο

Σχ. γρ.: α[11], ε[1] καὶ ε[5], θ[4], μ[2], ν[9], σ[4], υ[2], φ[2].

Ἀντὶ τοῦ ἐς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου ἰς.

216. Τεμάχιον βάθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,40, ὕψ. 0,125, πάχ. 0,31 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373 [5].

- - - - - - ἀνέθε[σαν - - - - - - - -
κα]ὶ Φρύνε : καὶ Σμικ[ύθε; - - - - - -
τ' ἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], θ[4], ν[8] καὶ ν[9] (στίχ. 3), ρ[2], σ[4], υ[2], φ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

217. Τὸ ἔμπροσθεν ἥμισυ τοῦ ἄνω μέρους κιονίσκου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τῆς πρὸς ἀριστερὰ τῆς ἐπιγραφῆς ὑπάρχει περιφερὲς ἔμβολον μολύβδῳ περικεχυμένον. Συνετέθη ἐκ τριῶν τεμαχίων. Μῆκ. 0,62, διάμετρος περίπου 0,16 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 42 καὶ 163 ἀρ. 373 *m*, πρβ. σ. 97 ἀρ. 373 [173]. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 119, 5. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 359, 3.

Φρῦνος [⁝] καὶ⁝'Αριστόγειτος [⁝ ἀνέθεκεν ἢ ἀνεθέτεν--

Σχ. γρ.: α[12], γ[2], ε[6], ν[6], ρ[3], σ[4], υ[2], φ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

218. Βάθρον τετράγωνον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ δύο τεμαχίων καὶ κολοβὸν τὸ δεξιὸν (κάτω) ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ λίθου, ἀριστερὰ τῆς κατὰ μῆκος μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς, ὑπάρχει τετράγωνον κοίλωμα (μῆκ. 0,17, πλ. 0,10), ἐν ᾧ πέντε ὀπαί, προωρισμέναι διὰ τὴν ἐν τῷ κοιλώματι καθήλωσιν βάσεως ἀναθήματος. Μῆκ. 0,58, ὕψ. τῆς ἐνεπιγράφου καὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς 0,16, πλ. 0,24 μ. Γραφή: ἠμελημένη. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 καὶ 182 ἀρ. 373 [121]. σ. 81 ἀρ. 373 [19]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 140, 1. Leipziger Studien XVIII σ. 20 (Scherling).

5 τἀθηναίαι
4 δεκάτην
3 χορίο ⟨ω⟩
2 'Αθμονόθεν
1 Χαιρέδεμο(ς) Φιλέα

Σχ. γρ.: ε[1] καὶ ε[5] (στίχ. 2, 4), μ[2], ν[8] καὶ ν[9] (στίχ. 1), ρ[12], φ[2].

219. Ἄνω τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄνω ἄκρον περιεκόπη ὀλίγον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ κιονοκράνου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ἐπικράνου. Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ κίονος περιετμήθη τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ παρέχῃ τοῦτο τὸ μέρος τῆς ἐπιφανείας τὸ σχῆμα ὀκταγώνου, διῃρημένον εἰς ὀκτὼ στενὰ καὶ μακρὰ ἐπίπεδα, ὧν τὰ δύο ἀνώτατα καὶ τὸ τελευταῖον ἔμειναν κενά, τὰ δὲ λοιπὰ πέντε φέρουσιν ἀνὰ ἕνα στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Εἰς τὸν πρῶτον στίχον ἀνῆκε βεβαίως καὶ μικρόν τι τεμάχιον φέρον τὰ γράμματα ον. Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κίονος ἀφέθη περιφερές. Μῆκ. 0,78, διάμετρος ἄνω 0,16, κάτω 0,19 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373 [219].

Χαιρεμονίδες ⁝ ἀνέ[θεκε; - - -] ον [- - - - - - -
hαπισίτια δίδομι hόσ[τε - - - - - - - - - -
κρατε̃ν κἀπὸ δρα[- - ἢ κἀποδρα - - - - -
κα μέτ' ἀποδόσθα[ι - - - - - - - - -
μεα ἀντιδο̃ναι vac.

Σχ. γρ.: α^{9} καὶ α^{12} (τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5) καὶ α^{11} (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 1). δ^{6} καὶ δ^{10} (στίχ. 3). ε^{3} καὶ ε^{10} (στίχ. 3 καὶ 5). θ^{4}, μ^{4}, ν^{5} καὶ ν^{9} (τὸ τελευταῖον ἐν στίχ. 5 καὶ ἐν τῷ μικρῷ τεμαχίῳ), ρ^{3}, σ^{4} (καὶ τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στίχ. 2 ἦτο σίγμα), χ^{2}.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ περιεχόμενος θεσμὸς ἦτο χρησμὸς τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ, δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου π. χ. ὡς ἑξῆς: Χαιρεμονίδες ἀνέ[γραφσεν ἀνελ]όν[τος τõ θεõ.

220. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Παρίου μαρμάρου (διάμετρος περίπου 0,25 μ.), οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ ὄπισθεν ἥμισυ καὶ τὰ δύο ἄκρα. Μῆκ. περίπου 0,63 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά.— C. I. A. IV, 1 σ. 88 ἀρ. 373^{94}. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1886 σ. 80. 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 213.

– ◡ ◡ – νες θε͂κε Διὸς κόρει τόδ' ἄγαλμα,
ὅσπερ δ]ὲ πατρὸς hῦς Χαιρίονος ἐπεύχεται (ἔ)να[ι

Σχ. γρ.: α^{11}, δ^{6}, ε^{10}, θ^{4}, κ^{2}, μ^{7}, ν^{5}, ρ^{3}, σ^{4} καὶ σ^{12} (στίχ. 2), υ^{2}, χ^{2}.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς λέξεως ἔναι παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαράκτου.

221. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον κάτω, δεξιὰ καὶ ὄπισθεν. Μῆκ. 0,17. ὕψ. 0,055, πλ. 0,13.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *a*^{1}.

Χαρικλε͂ς [- - - ἀνέθεκεν

Σχ. γρ.: α^{12}, σ^{4}.

222. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ᾗ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, ὕψ 0,10, πλ 0,24 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373^{60}

Χε - - - -
σ - - - - -

Σχ. γρ.: ε^{3}, σ^{4}.

223. Δύο συγκεκολλημένα καὶ ἓν τρίτον τεμάχιον, ἀνήκοντα εἰς το αὐτὸ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου βάθρον. Το ἀνάθημα ἦτο τεθειμένον ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς σῴζονται αὔλακες, αἵτινες ἐχρησίμευον εἰς τὴν περὶ τὰ στηρίγματα τοῦ ἀναθήματος περίχυσιν μολύβδου καὶ δύο χαλκᾶ κρικοειδῆ ἐλάσματα περικεχυμένα μολύβδῳ. Αἱ αὔλακες καὶ τὰ ἐλάσματα ἐκαλύπτοντο διὰ δευτέρας τινὸς ἐπιτεθειμένης πλακός. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. τῶν δύο τεμαχίων 0,32, τοῦ τρίτου 0,66, ὕψ. τοῦ αὐτοῦ 0,13, τὸ νῦν πλάτος τῶν δύο τεμαχίων 0,12, τοῦ τρίτου 0,2: μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 44 καὶ 163 ἀρ. 373 *a*^{3}, πρβ. σ. 83 ἀρ. 373^{46} καὶ σ. 96 ἀρ. 373^{165}. Δελτίον ἀρχ 1891 σ. 73, 6.

Χίονις ⋮ Ο[ι ἢ Ολ|- - - ἀνέ]θεκεν

Σχ. γρ.: ε^{3}, θ^{4}, ν^{5}, σ^{7}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

224. Βαθρίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου (μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,105, πλ. 0,18 μ.), ἐντεθειμένον ποτὲ εἰς μεῖζόν τι βάθρον, φέρον δὲ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μικρὰν χαλκῆν πλάκα (μῆκ. 0,10, πλ. 0,075, ὕψ. περίπου 0,02 μ.), ἐφ' ἧς ἵστατο ἀγαλμάτιον, ὡς ἀποδεικνύουσι δύο ἐπιμήκεις ὀπαὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων τῶν μακρῶν πλευρῶν.— C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373^{223}. Jahrbuch des arch. Instituts III, 1888, σ. 284, 27.

Χναΐαδες ἀνέθεκεν
ho Παλενεύς

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{4}, ν^{5}, σ^{5}, υ^{2}, χ^{2}.

225. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζονται ὅμως μέρη τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,20, πλ. 0,31 μ.— C. I. A. I σ. 181 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 352. Bull. dell' Instituto 1864 σ. 88. Arch. Zeitung 1864 σ. 235*. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 420. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 62. Leipziger Studien XVIII σ. 59 (Scherling). Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146. 34.

- - - - - ⋮ ho Χολαργεὺ[ς
εὐχσάμ]ενος ⋮ ἔργον
ἀνέθεκ]εν ⋮ ἀπαρχέν

Σχ. γρ.: α^{12}, ν^{9}, ρ^{10}, σ^{4}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

226. *Πλίνθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,99, πλ. 0,79, ὕψ. 0,34 μ. Ἡ ἐπεξεργασία τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς (ἡ καλουμένη ἀναθύρωσις) καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἀποδεικνύουσιν ὅτι παρὰ

τὴν σωζομένην ἔκειντο ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἄλλαι ὅμοιαι πλίνθοι, τὸ δὲ σύνολον ἦτο μέγα βάθρον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν μικροτέρων πλευρῶν· ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ὁ διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν χρησιμεύσας ἀγκὼν (Versatzbosse). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ἴχνος ποδὸς ἀγάλματος. Κεῖται δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος παρὰ τὴν Χαλκοθήκην (Δελτίον ἀρχ. 1889 πίν. Α΄ ἀρ. 25). — C.I.A.I ἀρ. 413. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1858 σ. 1740 ἀρ. 3296.

— — — |Ιριδος Χολαργεὺ[ς] ἀνέθεκεν — — —

Ὑπὸ τὴν ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφὴν ἐνεχαράχθη κατὰ δευτέραν τινὰ χρῆσιν τοῦ λίθου ἡ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 599 ἐπιγραφή.

227. Τὸ ἄνω τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ἄκρον μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, προέχει ἐν σχήματι κυματίου (τὸ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἀπεσπάσθη). Ἐπὶ τῆς ἄνω ἄκρας τοῦ λίθου ὑπάρχει προεξοχή, δι' ἧς ἐγομφοῦτο τὸ ἐπιτεθειμένον ἀνάθημα (μήκ. 0,14, πλ. 0,09, ὕψ 0,04 μ.). Ἐν τοῖς γράμμασι διατηρεῖται τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα σχεδὸν ἄθικτον. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,25, πάχ. 0,15 μ. — C.I.A.IV, 1 σ. 90 ἀρ. 373 [100]. Jahrbuch des arch. Inst. II, 1887, σ. 146. III, 1888, σ. 272, 4. Πρβ. Allen (Papers of the American school IV σ. 203) ὅστις προτείνει ὡς ὄνομα τοῦ πατρὸς «Γόργυλ(λ)ος».

Παλλάδι τρι[τογενεῖ — — Στρόγ;
γυλός μ' ἀνέθε[κε — — — — — —
καὶ Χρέμες hυὺς — — — — — .

Σχ. γρ.: α [12], δ [6], ε [3], θ [4], κ [2], μ [6], ν [3], ρ [2], σ [4] καὶ σ [5] (στίχ. 2), υ [3], χ [2].

228. *Κίων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνόμενος πρὸς τὰ κάτω (διάμετρος 0,22-0,27 μ.). Ἐπὶ τῆς ἄκρας (διάμετρος 0,23 μ.) ὑπάρχει κοίλωμα κυκλοτερές, βαθυνόμενον ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὴν περιφέρειαν, ἔχον δὲ διάμετρον 0,15 μ. Τῆς ἐπιφανείας τοῦ κίονος ἐλειάνθη ἐπιμελέστερον μόνον ὁ διὰ τὴν ἐπιγραφὴν χῶρος. Μῆκ. 1,40 μ. Κεῖται πρὸ τοῦ μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373 [212].

Χσενοκλέες ⁝ ἀνέθεκεν ⁝ Σοσίνεο

Σχ. γρ.: α [11], θ [4], ν [5], σ [4], χ [2].
Σημ. διαστίξεως [5].

229. Τρία τεμάχια ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ἀνήκοντα πιθανῶς εἰς τὸ αὐτὸ βάθρον. Ἄνωθεν τοῦ πρώτου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. *a* καὶ κάτωθεν τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. *c* τεμαχίου κενὸς χῶρος. Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο δίστιχος· ἀρχομένη ἐκ τοῦ κάτω στίχου καὶ καμπτομένη ἀπὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ βαίνει κατὰ τὸν ἄνω στίχον ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἡ ἐπιγραφὴ συνετέθη ἴσως ἐν τῇ Ναξίᾳ γραφῇ. διότι τὸ δεύτερον γράμμα τοῦ κατωτέρω στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίου ἦτο πιθανώτερον C (τουτέστι Β) ἢ ⊕. Μεταξὺ τῶν γραμμάτων τοῦ ὑπ' ἀρ. *c* καὶ τοῦ δευτέρου στίχου τοῦ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίου ὑπῆρχον γράμματά τινα, ἄγνωστον ὅμως πόσον ἀπεῖχον ἀλλήλων τὰ τρία τεμάχια. Μῆκ. τοῦ *a*: 0,20, τοῦ *b*: 0,15, τοῦ *c*: 0,25 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,09. — C. I. A. IV, 1 σ. 198 ἀρ. 373 [234]. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 173, 2. Leipziger Studien XVIII σ. 49 (Scherling).

a	*c*	*b*
ναϜυγ (ἢ π ἢ μ ἢ ν)		δ]εκά[τεν
τόνδε τὸν λ]έδ[ετα;	ἀνέθε]κεν	τάθ[εναίαι

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], δίγαμμα ἴδε πίν. Α΄, θ [4], κ [2], ν [5], υ [3].

230. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν (ἐνεπιγράφου), τῆς ἄνω, τῆς κάτω καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς μετὰ τῆς δεξιᾶς γωνίας τοῦ λίθου. Ὕψ. 0,33, τὸ νῦν μῆκ. 0,41, τὸ νῦν πλ. 0,28 μ. Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ὁ δὲ τελευταῖος ἀπέχει τοῦ κάτω ἄκρου τῆς αὐτῆς πλευρᾶς 0,21 μ. — C. I. A. I ἀρ. 493. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1854 σ. 1125 ἀρ. 2161. Rangabé ἀρ. 340. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 923. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 265. Wilamowitz, Kydathen σ. 226. Brinck, Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes σ. 133, 44.

— — — — ροι ἀνδρο̃[ν
— — — εν hορον
— — οροις ἔχσο κατὰ φυ[λὰς
— ι τρίποδος

Σχ. γρ.: ε [5], ν [1] καὶ ν [6] (ἴδε κατωτέρω), σ [4], φ [2].

Ἐν τῷ τέλει τοῦ 3. στίχου συνέσφιγξεν ὁ χαράκτης τὰ γράμματα, εἶνε δὲ ἀβέβαιον ἂν ἔγραψε φυλὰς ὅπερ θὰ ἐξικνεῖτο ἐγγύτατα πρὸς τὸ ἄκρον τοῦ λίθου ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ Kirchhoff προτεινόμενον φῦλα. Τὸ πρῶτον τῶν σωζομένων γραμμάτων τοῦ 4. στίχου δὲν ἦτο ν, διότι ἡ σωζομένη κάθετος γραμμὴ εἶνε μακροτέρα τῆς δεξιᾶς γραμμῆς τοῦ γράμματος τούτου, οἷον ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου· ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ ν [6].

231. Ἄνω μέρος πλακὸς μετ' ἐπικράνου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου συνηρμολογημένον ἐκ δύο τεμαχίων. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ ἐπικράνου φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν αὖλαξ. Ἡ ἐπιγραφὴ (τετράστιχος) ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου. Ὑπὸ τοῦτο ἐπὶ κοίλου χώρου διακρίνεται γραπτὸν κυμάτιον (χρώματα διάφορα, ἐξ ὧν διατηρεῖται κάλλιον τὸ ἐρυθρόν). Ἀπεθραύσθησαν τεμάχιά τινα τοῦ ἐπικράνου καὶ τὸ κάτω μέρος τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,51, πλ. 0,49, τὸ νῦν πάχ. τοῦ ἐπικράνου 0,15, τοῦ λοιποῦ μέρους 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 102 ἀρ. 373^{217}. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 234.

- - - - - - - - δ - - - - - - - -
- - - ι ἢ τ]οτέλε[ς με;] ⁝ Παλλά[δι
τριτογεν]εῖ ⁝ γλαυκ[όπ]ιδι
δῶρον ⁝] ἔθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{10}, θ^{4}, κ^{3}, ν;
Σημ. διαστίξεως ^{5}

232. Δύο τεμάχια ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου ἀναθήματος) ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σώζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον (μήκ. 0,23, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,06 μ.) ἀνήκει εἰς τὴν ἄνω δεξιάν, τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. *b* (μήκ. 0,25, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,08 μ.) εἰς τὴν κάτω ἀριστερὰν γωνίαν. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: στοιχηδόν.— *a*: C.I.A. I ἀρ. 356. Rangabé ἀρ. 47. LeBas ἀρ. 34 *a*. *b*: C.I.A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373^{133}.

a:
. . . υ ν θ ο ς [κ α ὶ
. . . . υ τ ί μ [ε
b: ἀ]ν ε[θ]έ τ ε[ν h υ π ὲ ρ
τ õ τ[έ κ ν ο: - - - -
vac.

Σχ. γρ.: ε^{5}, θ^{7}, ν^{6}, σ^{4}.

233. Τεμάχιον βάθρου ἢ στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν ἀποκεκρουσμένου). Σώζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,13, πάχ. 0,06 μ.— C.I.A. IV, 1 σ 201 ἀρ. 373^{249}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51, 1. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 248.

vac.
- - - - Ἀθεν]αίαι
- - - ἀν]έθεκε
- - - χε]ρσὶν
- - - - παῖς
- - - - - - -

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{10}, θ^{4}, ν^{8}, ρ^{9} ἢ ρ^{10}, σ^{4}.

234. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὅπερ συνίστατο ἐκ πλατυτέρου ἐπικράνου καὶ μακροτέρου ἀλλὰ στενωτέρου κάτω μέρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων κυμάτιον. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο τετράστιχος. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,24, πλ. καὶ πάχ. περίπου 0,11 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 55 ἀρ. 555 *g*.

- - ιρ - -
- - λυ - -
- - - τ - -
- - - ν - -

Σχ. γρ.: ν^{6}, υ^{2}, ρ^{9}.

235. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης (ὑποστάτου) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ κάτω μέρους, δι' οὗ συνεδέετο τὸ ἐπίκρανον μετὰ τῆς στήλης. Ὕψ. 0,14, τὸ νῦν πλ. 0,045, τὸ νῦν πάχ. 0,085 μ. Ἐκ τοῦ Ἀσκληπιείου. Τῆς τετραστίχου ἐπιγραφῆς σώζονται μόνον τὰ πρῶτα γράμματα.

Τ - - -
ε - -
h - -
α - -

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{3}.

236. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά

- - - - - - ρίνε
- - - - - γ ἢ δ]ριο
[- - ἀνέθεκεν;]

Σχ. γρ.: ε^{3}, ν^{8}, ρ^{5}.

237. Τέσσαρα συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σώζονται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (*a*) καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς προσκειμένης ἄνω ἐπιφανείας (*b*) τοῦ λίθου· ἑκατέρα πλευρὰ φέρει ἐπιγραφήν, ἡ μὲν ἔμπροσθεν μείζοσιν, ἡ δ' ἄνω μικροτέροις γράμμασι. Μῆκ. ὁμοῦ 0,46, πλ. 0,075, ὕψ. 0,06 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 41 ἀρ. 373 *b* καὶ σ. 79 ἀρ. 373^{1}. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 208 καὶ 210.

vac.

b: - - τοῖσι σοφο[ῖ]σι σο[φ]ίζεσθ - - -
- - hέχει τέχνεν λόι[ο]ν hεχ - - -

a: ἀνέθεκ]ε Ἀθεναίαι δεκάτ[εν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, h³, θ⁴, ν⁶, σ⁴, φ².

Εἰς τὸν αὐτὸν λίθον ἀνῆκεν ἴσως καὶ μικρόν τι τεμάχιον (*c*) φέρον μόνον τὰ γράμματα ατ (ἐκ τοῦ πρώτου στίχου τῆς ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφῆς).

238. Δύο τεμάχια πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, χρησιμευσάσης πιθανῶς ὡς ἐπίκρανον βάθρου, ἐφ' οὗ ἐγομφοῦτο δι' ἐμβόλου, ᾧ ἀνταπεκρίνετο τὸ ἐν τῇ ὀπισθίᾳ ἄκρᾳ τοῦ μείζονος τεμαχίου (*a*) ἐκλελαξευμένον κοίλωμα. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίῳ σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μήκ. 0,23, ὕψ. 0,09, πλ. 0,41 μ.), ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *b* τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς (μήκ. 0,12, ὕψ. 0,05, πλ. 0,075 μ.). — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373 ¹⁷¹.

a: *b*:

- - - - hυπὲρ τõ] ἀδελ[φõ
καὶ τõ] πατρὸς [καὶ hεα]υτõ [ἀνέ-
θεκεν ἀπ]αρχ[ὲν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ρ⁹, σ⁴, υ;

239. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,28, πάχ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 1 σ. 9 ἀρ. 373 ¹¹³.

- - - - δεμο[ς καὶ
- - - σίστρα[τος
ἀνε]θέτε[ν - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, μ², ρ⁹, σ⁴.

240. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου, τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ᾗ ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον. Μῆκ. 0,19, ὕψ. 0,11, πλ. 0,16 μ. — C.I.A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373 ²⁴⁴. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240,

- - - - - - -
δὰς π - - - -
χρυσέ[νιε; - -
ἐλθὲ π (ἢ ε;) - - -
- - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹², β¹ ἢ β², ε³, θ⁴, ρ⁷, σ⁴, υ², χ².

241. Μικρὸν τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου τινὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνιστάμενον ἐκ τεμαχίων καθέτου πλίνθου ἢ ἄβακος (ὕψ. 0,08) καὶ κάτωθεν αὐτοῦ κειμένου κυματίου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,12, πάχ. 0,04 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373 ¹²⁵.

- - - ε τόνδ - - - -
- - - μυδρο - - - -
- - μ ἢ χ]ισθος - - -

Σχ. γρ.: ε³; θ⁴, μ², ν⁶, ο³, ρ⁹, σ⁴.

Τὸ τελευταῖον γράμμα ϛ ἐνεχαράχθη κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ἄλλου τινὸς γράμματος, ἴσως μ ἢ ν.

242. Πρόσθιον μέρος πλινθίδος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἦτο καθέτως τεθειμένη, βασιζομένη ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν· ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου στενῆς πλευρᾶς (τῆς ποτε ἄνω ἐπιφανείας) ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καταβαίνουσα. Ἄνωθεν αὐτῆς ὁ λίθος προσηρμόζετο πρὸς ἄλλον τινὰ ὅμοιον, ἐφ' οὗ πιθανῶς ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, διότι δὲν εἶνε πιθανὸν ὅτι ἤρχετο αὕτη κατὰ τὸ μέσον τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς τοῦ βάθρου. Πλ. 0,33, τὸ νῦν ὕψ. 0,45, τὸ νῦν πάχ. 0,17 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 103 ἀρ. 373 ²²⁷.

- - - ἀνέθεκεν vac.
τει] Ἀθεναίαι τὸ (ἢ τõ) hυ | - - - -
δεκάτεν

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, ν⁵, υ².

Ὁ Kirchhoff προτείνει ὡς συμπλήρωσιν τοῦ δευτέρου στίχου «τὸ hυπόστατον simm.» Πρβ. τὴν ἐκ Σιγείου ἐν I. G. A. ὑπ' ἀρ. 492 καὶ τὴν ἐκ Ναυκράτεως ἐπιγραφὴν παρὰ τῷ Flinders Petrie, Naukratis I πίν. 32 ἀρ. 1 (ὑποκρητήριον).

243. Πλὰξ ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἡ ἐπιφάνεια λεία. Μῆκ. 0,55, πλ. 0,27, ὕψ. 0,12 μ. — C. I. A. I ἀρ. 349. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 671 ἀρ. 1113. Rangabé ἀρ. 2259. LeBas ἀρ. 2ᵃ. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 756. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 236. Roberts, Introduction to Greek ep. I ἀρ. 51.

- - - οθάνες μἀνέθεκεν Ἀθεναία[ι ∪ ∪ – ∪
- - ρίο δεκάτεν τō τέκνο εὐχ[σαμένο

Σχ. γρ.: α[12], δ[4], ε[7] καὶ ε[6] (τὸ δεύτερον), θ[4], μ[8] (πιθανῶς κατὰ λάθος ἀντὶ μ[4]), ν[6] καὶ ν[9], ρ[9], σ[4], υ[2].

Ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου ἴσως πολιόχοι ἢ τόδ' ἄγαλμα. ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου συμπληρωτέον ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ τέκνου.

244. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Εὑρέθη ἐν τῷ Ἀσκληπιείῳ. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ᾗ ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον (βάθ. 0,04 μ.). Συνεκολλήθη ἐκ δύο τεμαχίων. Μῆκ. 0,45, ὕψ. 0,08, πλ. (ἀπὸ τοῦ ἔμπροσθεν ἄκρου τῆς ἄνω ἐπιφανείας μέχρι τοῦ κοιλώματος) 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 104 ἀρ. 422[1]. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 247.

- - τὸν Ηερμε͂ν θεō φραδ[αῖς
ἐργάζε]το (ἢ ἐργάσσα]το ἢ φραδ[αῖσιν hείσα]το) vac.

Σχ. γρ.: α[12], θ[4], ν[6], ρ[10], (φ[2]).

Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς τετάρτης λέξεως ἐγράφη ἡμαρτημένως θ ἀντὶ φ.

245. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, συντεθειμένον ἐκ τεσσάρων μερῶν. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ μιᾶς τῶν δύο πλατυτέρων πλευρῶν. Μῆκ. 0,33, πλ. 0,235, πάχ. 0,135 μ. Γραφή: ἠμελημένη.— C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373[107]. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 213.

– ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪] hυὺς Ἀθένει,
– ∪ ∪ – ∪ ∪ – hō͂ν ἢ hōι χ]άριν ἀντιδίδο

Σχ. γρ.: α[12], ε[10], θ[4], ν[8], ρ[6], σ[4], υ[5].

246. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,29, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373[175].

- - σίδιος μ'[ἀνέθεκεν;
hυπὲρ παιδὸ]ς κα[ὶ hεαυτō;

Σχ. γρ.: α[11], β[3], σ[4].

247. Δύο τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τοῦ ἑνὸς μὲν (*a*) σῴζονται τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. τοῦ δὲ ἑτέρου (*b*) μόνον τὸ ἄνω ἄκρον τῆς αὐτῆς πλευρᾶς. *a*: μῆκ. 0,19, ὕψ. 0,175, πάχ. 0,07. *b*: μῆκ. 0,16, ὕψ. καὶ πάχ. 0,10 μ. Ὁ πρῶτος στίχος πλησίον τοῦ ἄνω, ὁ δεύτερος πλησίον τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. — *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373[188], *b*: C. I. A. I ἀρ. 379. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 675 ἀρ. 1122. Rangabé ἀρ. 18. LeBas ἀρ. 3.

a: *b*:
- - - ἀπ]αρχὲν τἀθ[εν]αίαι, κε - - -
- - - χά]ριν ἀντι[διδ - - - - - -

Σχ. γρ.: α[11], ε[3], θ[4], ν[6] καὶ ν[5] (στίχ. 1), ρ[9].

248. Ἐπίκρανον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, διάτρητον (ἡ ὀπὴ ἔχει ἄνω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐν ᾗ κοίλωμα πρὸς στερέωσιν τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀγάλματος, διάμετρον 0,12, κάτω 0,10 μ.). Ἀπεσπάσθησαν μέρη τινὰ τοῦ ἄνω ἄκρου. Ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ ἐπικράνου διακρίνονται ἀμυδρῶς ἴχνη γραπτοῦ κυματίου πεποιημένου διὰ διαφόρων χρωμάτων, τὸ δὲ ἄνω μέρος σχηματίζει εἶδος ζώνης (ὕψ. 0,075 μ.), ἧς τὰ ἄκρα φέρουσιν ἐπίσης ἴχνη χρωματισμοῦ. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων ἡ ἐπιγραφή. Διάμετρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας 0,35, τῆς κάτω 0,28 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 90 καὶ σ. 131 ἀρ. 373[104].

- - - - - - ς ἀνέθεκεν
- - - νι παιδὶ ἀπ(α)ρχέν

Σχ. γρ.: α[9], ε[10], θ[4], ν[5], σ[4], χ[3].

Τὸ δεύτερον α τῆς λέξεως ἀπαρχέν παρελείφθη ὑπὸ τοῦ χαράκτου.

249. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,21, ὕψ. 0,24 μ.

- - - - δικο h[υὸς - -
- - Τρι]τογενεία[ι - - - ἢ - - Τρι]τογενεῖ ἀ[νέθεκεν

Σχ. γρ.: ε[3], ν[5].

250. Πέντε τεμάχια κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,35 μ. Ἀνὰ δύο τῶν τεμαχίων (*ab* καὶ *cd*) προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις ἀκριβῶς, ἄγνωστος δὲ ἡ θέσις καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ πέμπτου τεμαχίου. Γραφή: στοιχηδόν. — *a*: Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888

σ. 240, 7 καὶ C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373 [266], *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373 [139], *e*: C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373 [22].

ab: *cd*:

- - τ;ο ν . α δ . - - - - α γ ο[ι ἢ τ - -

- - . κ α λ ο ν σ - - - - . ρ ο ε [γ ἢ δ ἢ μ ἢ ν - -

e:

- - μ ε τ ρ[ὸ ς; - -

- - . φ ι[α ἢ γ ἢ μ ἢ ν - -

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], ν [6], ρ [9] ἢ ρ [10], ? [2]

251. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Μῆκ. 0,11, πλ. 0,23, ὕψ. 0,09 μ.

Παλλ[άδ - -

λ; κο - - -

- - - - - -

Σχ. γρ.: α [12], λ [6].

Τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ δευτέρου στίχου σῴζεται μόνον μέρος τῆς καθέτου γραμμῆς.

252. Δύο τεμάχια τοῦ αὐτοῦ βάθρου μετ' ἐπικράνου (γείσου) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι τεμαχίῳ *b* (μήκ. 0,25, ὕψ. 0,20 μ.) σῴζονται μέρη τῆς προσθίας καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐφ' ἧς συνεκολλήθη δι' ἥλου τεμάχιον μολύβδου· ἐπὶ τῆς προσθίας πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα μετ' ὀπῶν, ἐν αἷς προσεκολλήθη δι' ἥλων πρόσθετόν τι μέρος. Ἐν τῷ μικροτέρῳ τεμαχίῳ *a* (μήκ. 0,12, ὕψ. 0,155 μ.) σῴζονται μέρη τῆς προσθίας, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐφ' ἧς διακρίνεται αὖλαξ καὶ ὀπή τις, ἐν ᾗ ἔκειτο μικρὰ χαλκῆ ῥάβδος, μέρος ἀποτελοῦσα τοῦ ποτε ἐπὶ τοῦ βάθρου τεθειμένου ἀναθήματος ἢ τῆς βάσεως αὐτοῦ. Ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν τεμαχίων μᾶλλον δὲ ἐπὶ τοῦ μείζονος σῴζονται πολλὰ ἀμυδρὰ ἴχνη χρωματισμοῦ, δηλ. κυματίου ἐπὶ τοῦ ἐπικράνου καὶ γραμμῶν ἐκ διαφόρων χρωμάτων (κυανοῦ, ἐρυθροῦ, κιτρίνου) ἄνωθεν καὶ κάτωθεν καὶ μεταξὺ τῶν στίχων καὶ ἴχνη κυανοῦ χρώματος ἐν τοῖς γράμμασι. Γραφή: ἀπὸ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.— *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373 [67].

a: *b*:

Ὀσ[- - - - ἀν]θροπο - - -

ο - - - - - - - αφε[λο; - -

vac.

Σχ. γρ.: α [12], ε [3], θ [4], ρ [9], σ [4].

253. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται τεμάχια τῆς ἔμπροσθεν, τῆς ὄπισθεν, τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,19, ὕψ. 0,105, πλ. 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *g* καὶ σ. 95 ἀρ. 373 [144]. Bull. de corr. hell. 1877 σ. 51, 1.

- - - Ἀθεναί[αι - - -

- - - l εὐχ[σαμεν - -

Σχ. γρ.: α [11], ε [3], θ [4], ν [5], υ [2].

254. * Δύο τεμάχια ἐπικράνου ἐκ Παρίου μαρμάρου πλουσίως διὰ διαφόρων χρωμάτων διακεκοσμημένου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχεν αὖλαξ τις περιθέουσα τὸ ἀνεπιμελῶς λελειασμένον μέσον αὐτῆς κεχωρισμένη δὲ ἀπὸ τῶν ἄκρων διὰ περιθωρίου ἐπιμελέστερον λελειασμένου. Σῴζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ ὑπ' ἀρ. *b* τεμαχίου. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* τεμάχιον ἔχει μῆκ. 0,41, τὸ ὑπ ἀρ. *b* 0,45-0,48 μ., ὕψ. ἀμφοτέρων 0.17 μ. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. *a* σῴζεται ὁλόκληρον τὸ πλάτος (0,35 μ.), τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. *b* ἀπεσπάσθη τὸ ὀπίσθιον μέρος (τὸ νῦν πλάτος 0,23 μ.). Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσείῳ.— Ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀρ. *b* τεμάχιον C.I.A.IV,1 σ. 92 ὑπ' ἀρ. 373 [114]. Πρβ. Jahrbuch des arch. Inst. III, 1888, σ. 273,7.

a: *b*:

- - - λ;]ίτες ⋮ ἀνέθεκε[ν ἀπαρχ]ὲν ⋮ τἀθεναίαι vac.

- - - ς vac.

Σχ. γρ.: α [9] καὶ α [11], ε [5], θ [4], ν [5] καὶ ν [6], σ [4].
Σημ. διαστίξεως [5].

255. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, μικρὸν κοίλωμα ἐν ᾧ μόλυβδος. Ἡ πλὰξ ἦτο βάθρον ἑνὸς τῶν γνωστῶν χαλκῶν ἀγαλματίων τῆς Ἀθηνᾶς. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,05, πλ. 0,15 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373 [13].

- - - - ἀνέθ]εκεν [δ]εκά

[τ]εν τἀθενα[ί]α

Σχ. γρ.: α [12], θ [5], ν [8].

256. Βάσις ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένη τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ κάτω ἥμισυ τῆς προσθίας (ἐνεπιγράφου) πλευρᾶς. Μῆκ. 0,66, πάχ. 0,18, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. — C. I. A. I ἀρ. 343. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 682 ἀρ. 1133. Rangabé ἀρ. 19. LeBas ἀρ. 1. Πρβ. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ. 749. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 217.

- - - ς Ἀθεναίαι μ' ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{5}, θ^{4}, μ^{9}, ν^{8}, σ^{4}.

257. Τεμάχιον κίονος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἄνευ ῥαβδώσεων. Διάμετρος 0,23, μῆκ. 0,33 μ.

- - εὐ]χο[λ:]έ : Ἐπ - - (ἢ ἐπ - -)

Σχ. γρ.: υ^{2}, χ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{6}.

258. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβῆς ἀριστερὰ καὶ δεξιά. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,06, πλ. 0,155 μ. Συνετέθη ἐκ δύο τεμαχίων.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *p* καὶ σ. 85 ἀρ. 373^{66}.

- - - ἀνέθε]κεν ⁝ τἀθε[ναίαι - -

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, θ^{4}, ν^{5}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

259. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια πλακὸς ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος. Σώζεται μέρος τῆς ἔμπροσθεν, τῆς κάτω καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς. Μῆκ. καὶ πλ. 0,24, ὕψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 *t* καὶ ἀνέκδοτόν τι τεμάχιον.

- - - - νδ]ρος ⁝ ἀνέθ[εκεν

Σχ. γρ.: α^{11} ἢ α^{9}, ε^{10} ἢ ε^{3}, θ^{4}, ν^{5}, ρ^{9} ἢ ρ^{10}, σ^{4}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

260. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ἀπεσπάσθησαν τὰ πρὸς ἀριστερὰ καὶ δεξιά, τὸ κάτω καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Μῆκ. 0,30, ὕψ 0.08, πλ. 0,23 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373^{65}.

vac.
- - - Ἀθενᾶι vac.

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{10}, θ^{4}, ν^{6}.

261. Στήλη ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου μετ' ἐπικράνου (νῦν σχεδὸν ὁλοσχερῶς ἀποκρουσθέντος), ἐλλιπὴς τὸ κάτω μέρος, συνηρμολογημένη ἐκ πέντε τεμαχίων. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,31, πάχ. 0,11 μ.— C.I.A. IV, 1 σ.185 ἀρ. 422^{13}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ.127,1. Bull. de corr. hell. 1889 σ. 159, 1. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 253.

. . . όδορός μ'
ἀνέθεκ' Ἀφροδ-
ίτει δõρον ἀπα-
ρχέν ⁝ ⁝ πότνια, τ-
õν ἀγαθõν τõ-
ι σὺ δὸς ἀφθον-
ί]αν ⁝ ⁝ hοί τε λέγ-
ο]σι λόγος ἀδίκ-
ο]ς φσευδãς κα-
τ'] ἐκ[ένο], το[υ ἢ λ ;

Σχ. γρ.: α^{15}, ε^{1} καὶ ε^{6}, θ^{1} καὶ θ^{4} (στίχ. 5), μ^{10}, ν^{8}, ρ^{2}, σ^{4}, υ^{2}, φ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

Αἱ διὰ τοῦ διαβήτου γενόμεναι ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυκλοτερῶν γραμμάτων στιγμαὶ ἀπηλείφθησαν ὑπὸ τοῦ χαράκτου πολὺ ἀδεξίως.

262. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,19, πάχ. 0,16 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373^{32}. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 237.

- - -
αν - - - - - - - -
επα[- - - κα-?
ὶ hυ[ιὸς ; - - - ἀπα-
ρχὲ[ν ; - - - - -
αιο (ἢ θ ἢ φ) - - - -
θ (ἢ ο ἢ φ) ε - - - - -
- - - - - - - - - -

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{5}, h^{2}, ν^{6}, υ^{4}, χ^{2}.

263. Τεμάχιον βάθρου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένου ἀριστερά, κάτω καὶ ὄπισθεν· ἐπίσης ἀπεκρούσθη τὸ δεξιὰ τῆς ἐπιγραφῆς κείμενον ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον

ἀβαθὲς τετράγωνον κοίλωμα (μήκ. 0,09, πλ. 0,055 μ.), ἐν ᾧ προσηρμόζετο πλὰξ χαλκῆ ἀποτελοῦσα βάσιν μικροῦ ἀναθήματος (ἕτερόν τι θὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ νῦν ἀπολεσθέντος μέρους τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου). Ὕψ. 0,32, πλ. 0,15, πάχ. 0,36 μ..— C.I.A. I ἀρ. 373. Πρβ. Löwy, Inschriften griech. Bildhauer ἀρ. 20. Προτείνω τὴν ἑξῆς συμπλήρωσιν:

- - - - ον - -
- - - - τ]ει Ἐ[ργ-
άνει] εὐ[χ-
σάμε]νο[ι
ἀνέ]θεσα[ν
vac.

Σχ. γρ α^{9}, ε^{3}, θ; ν^{5}, σ^{7}, υ^{2}.

264. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα, καίτοι σῴζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπικράνου. Μῆκ. 0,06, ὕψ. 0,39, πάχ. 0,11.— C.I.A. IV, 1 σ. 54 ἀρ. 537 *d* καὶ σ. 95 ἀρ. 373^{151}.

vac.
- - τι - - -
ἄ]γαλ[μ
ἀνέθε;]κε[ν;
ερ
ἀπαρ] χὲν
υ
κο
ιο

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, ρ^{10}, υ^{2}, χ^{2}.

265. Πέντε συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ μικρὸν τεμάχιον τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου. Μῆκ. 0,44, τὸ νῦν ὕψ. 0,48, τὸ νῦν πάχ. 0,35 μ.— C.I.A.IV.1 σ. 82 ἀρ. 373^{28}. σ. 83 ἀρ. 373^{36}. σ. 101 ἀρ. 373^{211}, πρβ. σ. 180. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 95, 2. 1891 σ. 72, 3. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 221.

– ∪ ∪ – μ' ἀ]νέ[θε]κεν
Ἀθ]ενα[ίαι τόδ' ἀ]πα[ρ]χέν,
εὐ]χσ[άμενος] κό[ρ]ει
παι]δ[ὶ Διός μ]εγάλο

Σχ. γρ. α^{12}, ε^{3}, ν^{8}, σ^{5}, υ^{2}, χ^{2}.

266. Τεμάχιον ἐπικράνου ὑποστάτου τινός, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή. Μάρμαρον Πεντελήσιον. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,22 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 53 ἀρ. 537 *c*.

vac.
- - εν - - - - - - -
- - σιν; (ἢ σιμ;) - - -
- - ρος - - - - - -
- - π]αιδὶ [Διὸς μεγάλο
vac.

Σχ. γρ. α^{12}, δ^{6}, ε^{10} ἢ ε^{3}, ν^{5}, σ^{4}.

267. Στήλη τετράγωνος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πλατυνομένη πρὸς τὸ κάτω μέρος καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις ὑπάρχει ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων μακρῶν πλευρῶν. Ἀνῆκε βεβαίως εἰς βάσιν ἀγαλματίου. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Κατὰ τὸ μέσον τῶν ἄκρων τῶν μακρῶν πλευρῶν ἀπετμήθησαν τεμάχια, εἶχε δηλ. τὸ μέσον τῆς βάσεως το σχῆμα ὀκταγώνου στήλης, ἧς τέσσαρες πλευραὶ ἦσαν πλατύτεραι τῶν λοιπῶν. Μῆκ.0,79, ὕψ. 0,11-0,12, πλ. 0,11-0,20 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 80 ἀρ. 373^{9}. σ. 81 ἀρ. 373^{17}. σ. 84 ἀρ. 373^{54}. σ. 85 ἀρ. 373^{68}, πρβ. σ. 179. Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146, 5. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 256.

Τέ]νδε κόρεν ἀνέθεκεν ἀπαρχὲν
. . . λοχος : ἄγρας : ἓν οἱ Ποντομέδ-
ον χρυ]σοτρία[ι]ν' ἔπορεν

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{10}, μ^{2}, ν^{8} καὶ ν^{9}, σ^{4}.
Σημ. διαστίξεως ^{6}.

W. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψαν περὶ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ὁ Σοφούλης (Τὰ ἐν Ἀκροπόλει ἀγάλματα κορῶν ἀρχαϊκῆς τέχνης σ. 13) καὶ ὁ Καστριώτης (Athen. Mitth. 1894 σ. 493). Ὀρθῶς κατ' ἐμὲ οὗτος ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἀνάθημα τοῦ ἁλιέως ἀνετέθη τῷ Ποσειδῶνι καὶ οὐχὶ τῇ Ἀθηνᾷ· πρβ. τοὺς τῶν Κορκυραίων ταύρους ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς (Παυσανίου V, 27, 9 καὶ X, 9, 3) ἀνατεθέντας ὡς δεκάτη ἀφθονωτάτης ἄγρας θύννων. Ἡ λέξις κόρη δὲν σημαίνει ἄλλο ἢ ἄγαλμα γυναικείας μορφῆς ἐξ οἱασδήποτε ὕλης, ἀντιστοιχοῦσα ἀκριβῶς τῇ λέξει ἀνδριάς· πρβ. τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθείου, καὶ τὰς ἐν ταμιακαῖς ἐπιγραφαῖς ἀπαντώσας (Δελτίον ἀρχ. 1890 σ. 146. C. I. A. IV, 2 767 *b*, 40).

268. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Ἀπὸ τῶν ἀργῶν τῶν στίχων ἀπεθραύσθησαν ἀνὰ ἓν ἢ δύο γράμματα. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,09, πάχ. 0,05 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373^{34}.

. ο ι;ε - - -
. α δ α - - -
Π]α λ ά[δ ι: -

Σχ. γρ.: α^{11} καὶ α^{12}, ε^{10}.

269. Δύο συνεχῆ τεμάχια βάσεως περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἧς ἀπεσπάσθησαν τὸ κάτω, τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε κυκλοτερὲς κοίλωμα. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,74, τα σῳζόμενα τεμάχια ἔχουσιν ὁμοῦ μῆκ. 0,53, τὸ μεῖζον πλ. 0,25, ὕψ. 0,12 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A. I σ. 184 καὶ IV, 1 σ. 154 ἀρ. 382. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1842 σ. 621 ἀρ. 1083. Rangabé ἀρ. 365. Kaibel, Ep. Graeca ἀρ.754. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 90, 2. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 259.

. . . . ος Ἀθεναίαι τόδ' ἀπαρχέν
εὐχσάμενος δεκά]τεν παιδὶ Διὸς μεγάλο

Σχ. γρ.: α^{11}, ν^{6} καὶ ν^{10}, σ^{4} καὶ σ^{7}.

270. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς. Ἐκ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς ἀπεσπάσθη τὸ ἄνω μέρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον πιθανῶς δύο στίχοι, καὶ τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,12, πλ. 0,17 μ.

- - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - -
τ]ο π[α]τρὸς εὐχσ[αμένο
- - - - - - - α (ἢ γ ἢ δ) -

Σχ. γρ.: ε^{3}, σ^{4}, υ^{2}, χ^{2}.

271. Βάθρον περιφερὲς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς περιφεροῦς πλευρᾶς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφή, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἥτις βαθύνεται ἀπὸ τοῦ ἄκρου πρὸς τὸ μέσον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἐν περιφερεῖ κοιλώματι μολυβδος. Διάμετρος περίπου 0,70, ὕψ. περίπου 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373^{168}.

- - - υσι - - - -
vac. Διὸς μhε;[γάλο
vac.

Σχ. γρ.: μ^{2}, σ^{4}, υ^{2}.

272. Τεμάχιον κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373^{164}.

vac.
- - - ος ἀν[έθεκεν
τε͂ι Ἀθ]εναία[ι - -

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{10}, ν^{6}, σ^{9}.

273. Πλακίδιον ἐκ Παρίου μαρμάρου, κολοβὸν τὸ ἀριστερὸν ἄκρον. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς καὶ ἡ ἐπιγραφή, ὑπάρχει πλησίον τοῦ δεξιοῦ ἄκρου μικρὸν ἐπίμηκες κοίλωμα, ἐν ᾧ τεμάχιον μολύβδου, καὶ παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον, ἔνθα ἀπεθραύσθη τεμάχιον, ὀπὴ (βάθους 0,03 μ), ἀπέχουσι δὲ ἀλλήλων τὰ κοιλώματα ταῦτα, ἅτινα ἐχρησίμευον διὰ τὴν στερέωσιν χαλκοῦ ἀγαλματίου, περίπου 0,085 μ. Τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς ἐλειάνθησαν μόνον τὰ ἄνω ἄκρα ἐπιμελῶς, πιθανῶς διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ πλακίδιον ἐνετέθη ἐν ἄλλῃ βάσει. Τὸ νῦν μῆκ. 0,16, τὸ πλ. 0,08, τὸ πάχ. 0,035 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373^{120}.

Ἀθενάαι εχάθεν
- - - - ες ἀνέθεκεν δ

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{1} καὶ ε^{5}, κ^{2}, ν^{3} καὶ ν^{8}, σ^{1}.

274. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μόνον ὁ διὰ τὴν δίστιχον ἐπιγραφὴν χῶρος ἐλειάνθη ἐπιμελῶς. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,25, πάχ. 0,06 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373^{265}. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 6.

- - - - ε]ὺς ἀ[νέθεκεν
ἀπαρχὲν; τἀ]θενα[ίαι

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{3}, ν^{7}, σ^{8}, υ^{2}.

275. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, οὗ ἀπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερόν, τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ὀπίσθιον μέρος. Μῆκ. 0,32, ὕψ. 0,30, πάχ. 0,10 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A.IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373^{38}.

- - - οι π - - - -
- - ος Καλ - - -
vac.

Σχ. γρ.: α^{11}, σ^{4}.

276. Τεμάχιον βάσεως περιφερούς ἐξ Ἐλευσινιακοῦ λίθου, ἧς ἡ διάμετρος θὰ ἦτο περίπου 0,40 μ. Τὸ σῳζόμενον τεμάχιον ἔχει ὕψ. 0,18, μῆκ. 0,30 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 45 ἀρ. 418 *d*.

- - - εδέμο
ἀνέθεκ]εν
vac.

Σχ. γρ.: ν[3].

277. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν σώζεται μικρόν τι μέρος προεξέχοντος κυματίου καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Μῆκ. περίπου 0,32, ὕψ. 0,14, πάχ. 0,20 μ. Γραφή: στοιχηδόν. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *q* καὶ σ. 95 ἀρ. 373[147].

Παλάδι - - -
ονί[δ]ες - -

Σχ. γρ.: α[12], ν[9], σ[4].

278. Τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάσθησαν τὰ δύο ἄκρα καὶ τὸ ὄπισθεν ἥμισυ τοῦ σῳζομένου μέρους, σώζονται ὅμως αἱ καταλήξεις τῶν δύο στίχων τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,48, διάμετρος περίπου 0,32 μ. — C. I. A. I σ. 183 καὶ IV, 1 σ. 40 ἀρ. 366. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1840 σ. 306 ἀρ. 367. Rangabé ἀρ. 13. LeBas ἀρ. 456. Ἡ διὰ τῆς ἐν τῷ C. I. A. I ὑπ' ἀρ. 422 ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις, οἵαν ὁ Brinck (Inscr. Graecae ad choregiam pertinentes ἀρ. 46) προτείνει εἶνε ἀδύνατος.

- - - ι:]σι πα[ί]δον
- - - μιο

Σχ. γρ.: α[11] ἢ α[12], ν[6], σ[4], μ[2].

279. Τεμάχιον μεγάλου βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἀπεσπάσθησαν τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ ὄπισθεν μέρος, ἀπεκόπη δὲ καὶ διὰ μεταγενεστέραν τινὰ ὡς φαίνεται χρῆσιν τοῦ λίθου τὸ κάτω ἥμισυ τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου πλευρᾶς. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ἀκανόνιστον κοίλωμα (βάθους 0,11 μ.), προωρισμένον πιθανῶς διὰ τὴν στερέωσιν ἀριστεροῦ ποδὸς ἀγάλματος, ἐν τῇ πρὸς δεξιὰν τῆς ἐνεπιγράφου κειμένῃ συνεχεῖ πλευρᾷ ἴχνη ἀγκῶνος (Versatzbosse), χρησιμεύσαντος διὰ τὴν μετακόμισιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,37, ὕψ. 0,28, πάχ. 0,55 μ. — C. I. A. I ἀρ. 385. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1856 σ. 1411 ἀρ. 2850. LeBas ἀρ. 39 *b*.

- - - - εὺς δεκάτεν
- - ἀνέθεκε]ν

Σχ. γρ.: ν[8], σ[4], υ[5].

280. Περιφερὲς ἐν σχήματι φιάλης ἐπίκρανον (ὕψ. 0,32 μ.) ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου κιονοειδοῦς ὑποστάτου (σχεδὸν ὁλοκλήρου ἀπεσπασμένου). Ἐσώθησαν τρία μέρη τοῦ ἐπικράνου, ὧν τὸ ἓν συνετέθη ἐκ τεσσάρων, τὸ δεύτερον ἐκ τριῶν καὶ τὸ τρίτον ἐκ δύο τεμαχίων. Πλάτ. τοῦ χείλους 0,063, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,55, τὸ βάθος τοῦ κοιλώματος 0,08 μ. Τὸ ἔσωθεν τοῦ κοιλώματος ἐλειάνθη μόνον περὶ τὸ ἄκρον ἐπιμελῶς, τὸ δὲ μεῖζον ὑπόλοιπον μέρος ἐκαλύπτετο διὰ τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος κυανοῦ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά. — C. I. A. I ἀρ. 369 (= LeBas ἀρ. 32 *b*) καὶ IV, 1 σ. 126 ἀρ. 373 *w*, 3. 4, πρβ. σ. 193 ἀρ. 373 *w*, 2. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 118, 1.

a: *b*:

- - ελο ἀνέθε[κ]εν βο - - - - ίτες Παλλάδι Τρι[τογενεῖ - -

c:

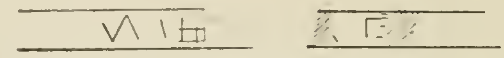
- - μὲ πατ[έρ - -

Σχ. γρ.: α[11], β[4], ε[1] καὶ ε[5] καὶ ε[7], μ[2], ν[6], ρ[10], σ[4].

281 *Πλὰξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, συνισταμένη ἐξ ἑπτὰ τεμαχίων εὑρεθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἐρεχθείου, ὧν τρία ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα εἰς τὸ κάτω μέρος. Εἶχε δὲ ἡ πλὰξ (ἧς τὸ ὕψ. περίπου 1,25, πλ. 0,78 μ.) ἐπίκρανον ἐν σχήματι τοξοειδοῦς ἀετώματος μετ' ἀκρωτηρίων ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ἀνάγλυπτον παράστασιν. Αὕτη παρίστανε ἄνδρα (κεραμέα) πωγωνοφόρον καθήμενον (πρὸς ἀριστερὰ) ἐπὶ καθίσματος, κρατοῦντα διὰ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς φιάλην κρεμαμένην, διὰ δὲ τῶν λοιπῶν δακτύλων τῆς αὐτῆς χειρὸς ἑτέραν φιάλην, ἧς σώζεται μόνον ὁ πούς. Ἀπεσπάσθησαν ὁ δεξιὸς βραχίων, τὸ μέσον τοῦ σώματος, οἱ πόδες τοῦ ἀνδρός, τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ἐπικράνου καὶ ἄλλα τινὰ τεμάχια. Κεῖται ἐν τῷ τῆς Ἀκροπόλεως μουσείῳ ὑπ' ἀρ. 1332. Ἐφ' ἑκατέρου τῶν περιθωρίων τοῦ ἀναγλύφου ἐπιγραφή· ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV, 1 σ. 132 ὑπ' ἀρ. 373[232]:

a: - - ιος ⁝ ἀνέθεκεν - -

ἐπὶ δὲ τοῦ δεξιοῦ, βαίνοντα ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ καὶ ἀπέχοντα ἀλλήλων 0,43 μ. τὰ ἑξῆς λείψανα:

b:

Σχ. γρ. τοῦ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίου: α^{11}, ν^{8}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

Πρβ. Lepsius, Marmorstudien σ. 75, 72. Athen Mittheilungen XII, 1887, σ. 266.

282. Τρία συνηρμοσμένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἥτις ἦτο λεία. Ἡ ἐπιγραφὴ μονόστιχος οὖσα ὑπάρχει παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἧς ἀπεσπάσθη τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. ὁμοῦ 0,64, πλ. 0,22, ὕψ. 0,06-0,08 μ. — Τὰ δύο ἀριστερὰ τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 92 ἀρ. 373^{119}.

- - ἄνθεσαν hαγνᾶι Τριτογ[ενεῖ - -

Σχ. γρ.: α^{12}, ε^{5}, ν^{6}, ρ^{9}, σ^{4}.

283. Πλινθὶς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κολοβὴ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον. Τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου ἐξεκολάφθη ὑπὸ τοῦ τεχνίτου, τὸ ἔμπροσθεν ὅμως καὶ τὸ ὄπισθεν ἄκρον ἀφέθησαν ἄθικτα εἰς ὕψ. περίπου 0.02 καὶ πλ. 0.03 μ. Παρὰ τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον τῆς ἐπιφανείας ἐσώθησαν μέρη περιφεροῦς κοιλώματος. Τοῖς κοιλώμασι τούτοις, ἅτινα ἐχρησίμευον εἰς στερέωσιν τοῦ ἐπιτεθειμένου ἀναθήματος, ἀνταποκρίνονται κάτωθεν αὐτῶν ἐν τῇ ἀντιθέτῳ κάτω πλευρᾷ τοῦ λίθου ὅμοια κοιλώματα, χρησιμεύσαντα πιθανῶς εἰς τὴν ἐπὶ ἄλλου λίθου συναρμογὴν τῆς πλίνθου. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ ἄνω χεῖλος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,50, ὕψ. 0,20, πλ. 0,42 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 203 ἀρ. 373^{262}. Δελτίον ἀρχ. 1889 σ. 51, 3.

- - - ἀ]νέθεκεν ⁝ hο τέκτον
vac.

Σχ. γρ.: ε^{3}, κ^{2}, ν^{5}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

284. Τρία τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ὧν δύο συνηρμόσθησαν (*b*, *c*). Σῴζεται τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς τῶν τριῶν τεμαχίων. *a*: μῆκ. καὶ ὕψ. 0,08, πλ. 0,14, *bc*: μῆκ. 0,35, ὕψ. 0,11, πλ. 0,22 μ.— Τὸ μὲν *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 131 ἀρ. 373^{230}, *b*, τὰ δὲ *bc*: C. I. A. IV, 1 σ. 131 ἀρ. 373^{230}, *a* καὶ σ. 94 ἀρ. 373^{130}.

a: *bc*:
ε]ὐχο[λε - - - - - πολ]λά τε δοναι vac.

Σχ. γρ.: α^{11}, ε^{3}, ν^{10}, υ^{2}, χ^{2}.

285. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τῆς κάτω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,26, ὕψ. 0,22, πάχ. 0,29 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373^{73}.

- - - ε]υς τόδε ⁝ ἐ - - -
vac.

Σχ. γρ.: ε^{3}, σ^{4}, υ^{2}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

286. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,15, ὕψ. 0,11, πάχ. 0,08 μ. Σῴζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ μέρος (λεῖον) τῆς ἄνω ἐπιφανείας. — C. I. A. I ἀρ. 408. LeBas ἀρ. 47.

- - - ριος ⁝ ἀνέ[θεκε - -
vac.

Σχ. γρ.: ν^{3}.
Σημ. διαστίξεως ^{5}.

287. *Βάθρον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, φέρον τοὺς πόδας ἀνδρικοῦ ἀγάλματος φυσικοῦ μεγέθους, λείψανον τοῦ ἀναθήματος, ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὸ ὅλον συνηρμόσθη ἐκ τεσσάρων τεμαχίων ὧν δύο ἀποτελοῦσι λεπτὴν φοειδῆ πλάκα (μῆκ. 0,25, πλ. 0,20 μ.) φέρουσαν τοὺς δύο πόδας καὶ περικεχυμένην μολύβδῳ, ἓν δὲ προσκεκολλημένον παρὰ τὴν ἀριστερὰν ἄνω γωνίαν τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς φέρει τὴν μονόστιχον ἐπιγραφήν. Μῆκ. 0,50, πλ. 0,49, ὕψ. 0,33 μ. Κεῖται ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 596.— C.I.A. IV, 1 σ. 132 ἀρ. 373^{233}. Lepsius, Marmorstudien σ. 70, 20.

. ελ ; ι (ἢ τ)οσε ; - -

Σχ. γρ.: ε^{3}, σ^{4}.

Πάντων τῶν γραμμάτων σῴζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση.

288. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς προσθίας πλευ-

ρᾶς. Μῆκ. καὶ πάχ. περίπου 0,06, ὕψ. 0,09 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373[156].

- - - - - - ἀρε[ς
ho - - - -]ο
- - - ἀνέ]θε[κεν (ἢ Ἀ]θε[ναίαι)

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{1}$ καὶ $ε^{5}$, $θ^{4}$, $ρ^{9}$.

289. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας. Τὸ νῦν ὕψ. 0,12, πλ. 0,21, πάχ. 0,24 μ.

- - - ἀνεθ[ε - - -
- - - - υ (ἢ χ) σ;

Σχ. γρ.: $α^{11}$.

Τῶν δύο γραμμάτων τοῦ δευτέρου στίχου ἀπεθραύσθη τὸ κάτω ἥμισυ καὶ εἶνε ἀμφίβολον, ἂν τὸ πρῶτον γράμμα ἦτο υ ἢ χ, τὸ δὲ δεύτερον ἂν ἦτο σ τοῦ σχήματος $σ^{5}$ ἢ υ ἢ χ (τῶν σχημάτων $υ^{1}$ ἢ $χ^{1}$).

290. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον, ὡς φαίνεται. Ὁ πρῶτος στίχος ἀπέχει τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς 0,05 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,09, πάχ. 0,12 μ.

- - - ος ἐνθ - - -
- - - ς vac.

Σχ. γρ.: $ε^{3}$, $θ^{4}$, $ν^{8}$, $σ^{4}$.

291. Τεμάχιον ἐπικράνου στήλης ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ᾗ ὀπή, καὶ τοῦ κυρτοῦ μέρους (κυματίου) τοῦ μεταξὺ τοῦ ἐπικράνου καὶ τῆς στήλης κειμένου. Μῆκ. 0,04, ὕψ. 0,31, πλ. 0,15 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373[134].

- - - - ἀνέ]θε[κε
- - - ἀπαρχ]ὲν - - -
vac.

Σχ. γρ.: $ε^{6}$, $θ^{7}$, $ν^{6}$.

292. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μικρὸν μέρος τοῦ ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας κοιλώματος καὶ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰ πρῶτα τῶν σωθέντων γραμμάτων ἀνῆκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,14, ὕψ. καὶ πλ. περίπου 0,07 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 101 ἀρ. 373[210].

- - - ικ - -
- - θι[σ; - -

Σχ. γρ.: $θ^{4}$, $σ^{5}$;

293. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς διακρίνονται μέρη τετραπλεύρου κοιλώματος (βάθους 0,11 μ.) καὶ τοῦ στενοῦ ὀχετοῦ, δι' οὗ ἔρρεεν ὁ περὶ τὸ ἐν τῷ κοιλώματι ἔμβολον τοῦ ἀναθήματος περιχυθεὶς μόλυβδος. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο δίστιχος καὶ οὐχὶ ὡς φαίνεται στοιχηδὸν γεγραμμένη· ἐλλείπουσι πρὸ τῶν σῳζομένων γραμμάτων ἑκατέρου στίχου περὶ τὰ τρία γράμματα. Ὕψ. 0,265, τὸ νῦν μῆκ. 0,15, τὸ νῦν πάχ. 0,20 μ.

. . . ον - -
. . . εν - -

Σχ. γρ.: $ε^{3}$, $ν^{8}$.

294. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ᾗ ἦτο τετράγωνον κοίλωμα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,09, ὕψ. καὶ πλ. 0,03 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373[145], *a* (πρβ. ἄνω ἀρ. 100).

- - - τεῖ Ἀθενα]ίαι
- - - - - - ἀνέθε]κεν

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ν^{5}$.

295. Τεμάχιον στήλης μετ' ἐπικράνου (βάσεως ἀναθήματος) ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Σῴζονται μέρη μιᾶς τῶν πλατυτέρων, μιᾶς τῶν στενωτέρων πλευρῶν, ἐφ' ἧς κατὰ μῆκος αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας μετὰ τεμαχίου τοῦ τετραγώνου κοιλώματος, περὶ τὰ χείλη τοῦ ὁποίου σειραὶ ὀπῶν διαφόρου μεγέθους. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,23, πλ. 0,17 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373[154].

- - - - - - - -
- - - - [ἀπαρ-
χὲν τ[άθεναίαι
vac.

Σχ. γρ.: $ε^{3}$, $ν^{3}$, $χ^{2}$.

296. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,055, πλ. 0.07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 ἀρ. 373 s.

- - - ες μ' ἀ[νέθεκε - - -
- - - νιέο[ς - - - - - - -

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², μ², ν⁸, σ⁴.

Τὸ πρῶτον ε κατὰ διόρθωσιν ἀντὶ ϟ.

297. Δύο τεμάχια κίονος ἄνευ ῥαβδώσεων ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ· ἄνωθεν τῆς δευτέρας τῶν σῳζομένων στίχων διακρίνεται λεπτὴ γραμμή, ἐγκεχαραγμένη δι' ὀξέος ὀργάνου. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίου: 0,12, τοῦ ὑπ' ἀρ. *b*: 0,085 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373[163].

a:
- - ς εἰμ' ἀ - -
- - - - ογ; - -

b:
- - ος λ - -
- - αι τ - -

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³, μ¹⁰, σ⁴.

298. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς, ἐν ᾗ φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε κοίλωμα. Μῆκ. 0,10, πλ. 0,14, ὕψ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C.I.A.IV,1 σ. 93 ἀρ. 373[128].

- - ἀ]νέ[θεκε; -
- - - ρι (ἢ λ) - -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸, ρ⁹;

299. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (πλ. τοὐλάχιστον 0,24 μ.). Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,09, πλ. 0,37 μ.— C.I.A.IV,1 σ. 83 ἀρ. 373[49].

- - - ι:ς ἐπ
- - · - - - εν

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

300. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τετραγώνου κοιλώματος. Μῆκ. 0,205, ὕψ. 0,07, πλ. 0,06 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373[55].

- - - νθιο - -
- - - κος vac.

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.

301. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,12, ὕψ. καὶ πλ. 0,09 μ. Γραφή: στοιχηδόν.— C. I. A. IV, 1 σ. 85 ἀρ. 373[74].

vac.
- - - μας λ - -
- - - ιδον; - -

Σχ. γρ.: α¹¹, λ², μ², ν; σ⁴.

302. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ παρ' αὐτὰ ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,06 μ.

- - - :] ἀν; [έθεκε
- - - ενο - - -

Σχ. γρ.: α¹¹. ε¹ ἢ ε⁵, ν⁸.
Σημ. διαστίξεως;

303. Τεμάχιον βάθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Σῴζεται μικρὸν μέρος τοῦ ἐπικράνου. Ἐν τοῖς γράμμασι χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,25, ὕψ. 0,15, πλ. 0,06 μ.

vac.
- - - ἀ]νέθε[κε
- - α ⁝ σ - - - -

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, ν; σ⁵.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

304. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα τετράγωνον. Μῆκ. 0,13, πλ. 0,16, ὕψ. 0,085 μ. Τὰ σῳζόμενα γράμματα ἀνήκουσι πιθανῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ τρίτου στίχου.

- - - -
Φυ - -
Λυ - -
- - - -

Σχ. γρ.: υ², φ².

305. Δύο τεμάχια βάθρου ἐξ Ἀττικοῦ μαρμάρου. Ἐν ἀμφοτέροις σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς

δεξιᾶς πλευρᾶς. Τὸ ὑπ' ἀρ. *a* ἔχει ὕψ. 0,12, πάχ. 0,16, τὸ ὑπ' ἀρ. *b* ὕψ. 0,11, πάχ. 0,05 μ.

a: *b*:
vac.
αιο . . - - -
ε . . . - - το
vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰ ἢ ε³.

306. Τεμάχιον βάθρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος κυανοῦ. Ὕψ. περίπου 0,11, πλ. 0,07 μ.

- - - - - - - -
- - μ;]ον - - -
- - γ ἢ μ]ε - - -
vac.

Σχ. γρ.: ε³, ν⁸.

Τοῦ πρώτου γράμματος σῴζεται μόνον μικρὸν τεμάχιον εὐθείας ἐπικλινοῦς γραμμῆς.

307. * Δύο πλίνθοι ἐκ Παρίου μαρμάρου ἀνήκουσαι εἰς τὸ αὐτὸ βάθρον, ἔχουσαι δὲ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τὴν καλουμένην ἀναθύρωσιν, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι προσηρμόζοντο κατὰ τὰς πλευρὰς ταύτας ἄλλαι ὅμοιαι πλάκες. Ἐφ' ἑκατέρας τῶν πλίνθων δύο ὀπαί, ἡ μία σχεδὸν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ὄπισθεν τῆς ἄλλης. *a*: μῆκ. 1,09, ὕψ. 0,29, *b*: μῆκ. 0,96, ὕψ. 0,28, πλάτ. ἀμφοτέρων 0,63 μ. Ὕψ. τῶν γραμμάτων 0,10 (τοῦ θ 0,08) μ. Κεῖνται νῦν δυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος.— C. I. A. I ἀρ. 361.

a: *b*:
εκτ ἀν]έθε[κεν

Σχ. γρ.: θ⁴.

308. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πλ. 0,135 μ.

παιδ]ὶ Διό[ς μεγάλο

309. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. 0,245, ὕψ. 0,085, πλ. 0,15 μ.

- - - ἀνέθ]εκε ⁝ καὶ πα - - (ἢ Πα - -) - -

Σχ. γρ.: ε¹¹.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

310. Τεμάχιον πλακιδίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ἀποκεκρουσμένον ἀριστερὰ καὶ δεξιά. Ἡ ἐπιγραφὴ παρὰ τὸ ἓν τῶν μικροτέρων ἄκρων τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐν ᾗ παρὰ τὸ νῦν ἀριστερὸν ἄκρον ὀπή. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,04, πλ. 0,11 μ.— C.I.A.IV,1 σ. 99 ἀρ. 373¹⁹⁶.

- - - τίον ἔσ[τεσε;

Σχ. γρ.: ε³, ν⁵, σ⁴.

Ἀντὶ τοῦ Ο ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ λίθου Φ, πιθανῶς ἐσφαλμένως.

311. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,045, πάχ. 0,07 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴¹.

vac.
- - - ἀνέ]θ(ε)κεν Ἀθ[εναίαι - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.

312. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς, ἐν ᾗ ὑπῆρχε περιφερὲς κοίλωμα. Μῆκ. 0,14, πλ. 0,17, ὕψ. 0,08 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 93 ἀρ. 373¹²³ (τὸ ἀριστερὸν τεμάχιον).

- - - - ν ἀνέθ[ε - - -
vac.

Σχ. γρ. α¹¹, ε³, θ; ν⁸.

313. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,025, πλ. 0,06 μ.

- - Ἀ]θενα[ία - -

Σχ. γρ.: α¹⁰, ε⁴, θ⁴, ν³.

314. Τεμάχιον ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,12, πάχ. 0,11 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373⁴⁰.

- - ἀνέθ[εκε - -

Σχ. γρ.: α; θ⁴, ν⁵.

315. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ κάτω ἄκρον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,07, πλ. 0.31 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 81 ἀρ. 373^{21}.

– – εὐ]χσαμε[ν – – –

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{5}$, $μ^{2}$, $σ^{7}$, $χ^{2}$.

316. Τεμάχιον μεγάλου βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ὑποκοίλου ἄνω ἐπιφανείας καὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον μικροτέροις γράμμασι (ὕψ. 0,025 μ.) καὶ ἀντιστρόφως ἡ μεταγενεστέρα ὑπ' ἀρ. *b* ἐπιγραφή, κατωτέρω δὲ μεγάλοις γράμμασιν (ὕψ. 0,07) ἡ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ λίθου ὑπάρχουσα ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. Μῆκ. περίπου 0,30, ὕψ. 0,23, πάχ. 0,25 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373^{181}.

(*b*: Ὀλ]υμπιειο – – –)
a: ἀνέ]θεκ[ε

317. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,13, πάχ. 0,09 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.— C.I.A. IV, 1 σ. 99 ἀρ. 373^{191} (= σ. 202 ἀρ. 373^{256}. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 241, 10).

– – – – – – – – – – –
– – Ἀθενα[ίαι – – –
– – – – – – – – – – –

Σχ. γρ.: $α^{12}$, $ε^{3}$, θ; $ν^{5}$.

318. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμαρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας ἐφ' ὧν ἀμφοτέρων διακρίνονται λείψανα κοιλώματος, ὥστε πιθανὸν εἶνε ὅτι ἐπὶ τῆς πλακὸς ἵστατο ἀνάθημα (ἄγαλμα), αὐτὴ δὲ ἡ πλὰξ ἔκειτο ἐπὶ ὑποστάτου τινός. Σῴζονται προσέτι μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς μετὰ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς. Ἀπετμήθησαν τὰ κάτω ἡμίση τῶν γραμμάτων. Μῆκ.0,17, ὕψ. 0,05, πλ. 0,15 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 200 ἀρ. 373^{247}. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 9.

– – – – οκλῆς

Σχ. γρ.: $ε^{3}$ ἢ $ε^{10}$, $κ^{2}$, $σ^{4}$;

319. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τοῦ ἄνω καὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,085, ὕψ. 0,075, πάχ. 0,065 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 98 ἀρ. 373^{186}.

– – – ἐ]πέθ[εκε;

Σχ. γρ.: $ε^{3}$, $θ^{4}$.

320. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σῴζεται ὅμως μικρόν τι μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,22, ὕψ. 0,05, πλ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *o*.

– – – – – –
δε]κάτεν – –
– – – – – –

Σχ. γρ.: $α^{11}$, $ε^{3}$.

321. Τεμάχιον βάθρου ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Σῴζεται μικρὸν μέρος τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρου τοῦ λίθου. Μῆκ. 0,24, ὕψ. 0,07, πλ. 0,16 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *k*.

– – – ἀν]έθεκε θ – –

Σχ. γρ.: $ε^{6}$, $θ^{4}$, $κ^{2}$.

322. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μικρὸν μέρος τοῦ κάτω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,23, ὕψ. 0,08, πλ. 0,12 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373^{135}.

– – – ἀνέθ]εκεν – –

Σχ. γρ.: $α^{10}$, $κ^{3}$, $ν^{5}$.

323. Μικρὸν τεμάχιον κίονος μετὰ ῥαβδώσεων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη δύο αὐλάκων, ἐν τῇ μιᾷ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιγραφή. Μῆκ. περίπου 0,08 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 84 ἀρ. 373^{62}.

– – – ἀνέθε]κεν – – –

Σχ. γρ.: $ν^{6}$.

324. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ λίθου, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Τὰ σῳζόμενα γράμματα ἀνῆκον πιθανῶς εἰς τὸν δεύτερον στίχον τῆς ἐπιγραφῆς. Μῆκ. 0,14, ὕψ. 0,04, πλάτος (συνάμα ἀπόστασις τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἀπὸ τοῦ κοιλώματος) 0,12 μ.

- - - - - - - - - -

- - - - - ενει - -

Σχ. γρ.: ε[3] ἢ ε[10], ν[5].

325. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Μῆκ. 0,10, ὕψ. καὶ πλ. 0,05 μ.— C.I.A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373[167].

- - ἀνέ]θεκ[ε - - -

Σχ. γρ.: ε[10], θ[4].

326. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,21, πλ. 0,15, ὕψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373[149].

- - μνεμοσύν;]ες hένεκ[α
vac.

Σχ. γρ.: ε[3], ν[6], σ[4].

327. Τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. 0,13. ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373[169].

- - θιερο - - -

Σχ. γρ.: ρ[10].

328. Τεμάχιον περιφεροῦς ἐπικράνου ὑποστάτου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Παρὰ τὸ κάτω ἄκρον τοῦ ἀνωτέρου μέρους. ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή, ἴχνη ταινίας ἐρυθρῷ χρώματι δεδηλωμένης καὶ περιθεούσης τὸ μέρος τοῦτο. Μῆκ. 0,10, ὕψ. 0,08, πάχ. 0,03 μ.

- - ἀν]θροπ[ο - - -

Τὸ πρῶτον γράμμα δὲν ἐσώθη ὁλόκληρον, ἀλλὰ μόνον τεμάχιον τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ κύκλου, τοῦ δὲ τελευταίου μόνον τεμάχιον τῆς πρώτης καθέτου γραμμῆς.

329. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς κάτω καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,18, πάχ. 0,26 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 95 ἀρ. 373[155].

- - - - - - - - - -

- - ἀπαρ]χὲν - -

Σχ. γρ.: ν[5], χ[2].

330. Τρία τεμάχια πλακὸς ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μείζονι (*a*) σῴζονται μέρη τῆς ἄνω (λείας) ἐπιφανείας, τοῦ ἔμπροσθεν καὶ τοῦ ὄπισθεν ἄκρου· τὰ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς σῳζόμενα γράμματα ἀνῆκον εἰς τὸν πρῶτον στίχον. Μῆκ. 0,30, ὕψ. 0,05, πλ. 0,25 μ. Τὰ λοιπὰ δύο τεμάχια (*b*, *c*) ἀνῆκον εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς (μῆκ. 0,11 καὶ 0,10 μ.). Τὸ μεῖζον τεμάχιον C. I. A. IV, 1 σ. 204 ἀρ. 373[267]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 8.

a:	*b*:	*c*:
οιδε	γ;]ε	θ (ἢ φ)

Σχ. γρ.: θ[4] ἢ φ[2] (ἀπεσπάσθη τὸ ἄνω ἥμισυ).

331. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μέρος τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ λίθου καὶ εἶνε βέβαιον, ὅτι τὰ σῳζόμενα γράμματα ἀνῆκον εἰς τὸν τελευταῖον στίχον. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,06, πλ. 0.17 μ.

- - - οτο - - - -

332. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ κάτω ἢ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, παρ' ὃ τὰ σῳζόμενα εἰς τὸν τελευταῖον στίχον ἀνήκοντα γράμματα. Ἐν αὐτοῖς χρῶμα ἐρυθρόν. Μῆκ. 0,105, ὕψ. 0,035, πλ. 0,045 μ.

- - - σοι (ἢ τ) - - -

ἢ (ἐὰν εἶνε ἀναγνωστέα ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά):

- - ιος - -

Σχ. γρ.: σ[12].

333. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Μῆκ. 0,065, ὕψ. 0,035, πλ. 0,053 μ. Γράμματα μικρὰ (ὕψ. 0,012-0,013 μ.).

- - - ι;δε - - - -

Σχ. γρ.: β[3], ε[3].

334. Μικρὸν τεμάχιον βαθριδίου ἐκ μαρμάρου ἴσως Πεντελησίου. Σῴζεται τὸ ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν ἄκρον. Μῆκ. 0,055, ὕψ. 0,03, πλ. 0,04, ὕψ. τῶν γραμμάτων περίπου 0,012 μ.

- - - ον - - - -

Σχ. γρ.: ν[8].

335. Δύο συγκεκολλημένα μικρὰ τεμάχια βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένα. Μῆκ. 0,09 μ.

– – ἀν]έθ[εκε;

Σχ. γρ.: ε¹; θ⁴.

336. Κάτω μέρος στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις ἔληγεν ἄνω εἰς τετράγωνον ἐπίκρανον, ἐφ' οὗ τὸ ἀνάθημα. Μῆκ. 0,47, πλ. ἄνω 0,22, κάτω 0,24, πάχ. ἄνω 0,15, κάτω 0,165 μ.

– – – – – ος vac.

Σχ. γρ.: σ⁴.

337. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα (βάθ. 0,01 μ.). Ὑπὸ τὰ σῳζόμενα γράμματα διακρίνεται λεπτὴ γραμμή. Μῆκ. 0,075, πλ. καὶ πάχ. 0,055 μ.

– – ιο – –
– – : vac.
– – – – –

Σημ. διαστίξεως ⁶.

338. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. καὶ ὕψ. περίπου 0,10 μ. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C.I.A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373 39.

vac.
– – ραχ – –

Σχ. γρ.: α¹², ρ⁹ ἢ ρ¹⁰, χ².

339. Τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ, δωρικοῦ ῥυθμοῦ, (σῴζονται τεμάχια 6 αὐλακίων) ἐκ Παρίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,18 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 94 ἀρ. 373 129.

– – – υς ἀ; [νέθεκε;

Σχ. γρ.: α; σ⁴, υ².

340. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπῆρχε τετράγωνον κοίλωμα. Ὁ λίθος ἔφερε δύο ἐπιγραφάς, τὴν μὲν (*a*) κυανῷ χρώματι, τὴν δὲ (*b*), ἐπὶ τῆς δεξιᾷ τῆς ἑτέρας κατ' εὐθεῖαν γωνίαν προσκειμένης πλευρᾶς, ἐρυθρῷ χρώματι κεκοσμημένην. Μῆκ. 0,11, ὕψ. 0,057, πάχ. 0,06 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 83 ἀρ. 373 47.

a:	*b*:
vac.	vac.
– – – εν σ	Κ – – –
– – vac.	– – – –

Σχ. γρ.: ε¹ ἢ ε⁵, ν⁵, σ⁴.

341. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἥτις ἀπέληγεν ἄνω εἰς πλατύτερον ἐπίκρανον. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο κυριωτέρων κειμένου κυρτοῦ μέρους διακρίνονται ἴχνη ποικίλου χρωματισμοῦ καὶ μάλιστα ταινία ἐρυθρά. Ἡ ἐπιγραφὴ ἧς σῴζονται τὰ δύο πρῶτα γράμματα τοῦ τελευταίου στίχου, ἐνεχαράχθη κατὰ τὸ μῆκος τῆς στήλης. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τῆς ἄνω ἐπιφανείας. Μῆκ. 0,25, πλ. 0,21, πάχ. 0,12 μ.

– – – – –
πο – – – –

342-344. Τρία τεμάχια κιόνων ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Τὸ ὑπ' ἀρ. 342 εἶνε τεμάχιον κίονος ῥαβδωτοῦ ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἡ δὲ γραφή: βουστροφηδὸν (μῆκ. 0,18, πλ. 0,06 μ.), τὸ ὑπ' ἀρ. 343 ἀνῆκεν εἰς κίονα ῥαβδωτὸν δωρικοῦ ῥυθμοῦ (μῆκ. 0,15, πλ. 0,06 μ.), τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 344 εἰς κίονα ἄνευ ῥαβδώσεων (μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20 μ.).

342:
– – μ' ἀ[νέθεκε; – –
– – εφ – – – – – –

Σχ. γρ.: α¹³, ε; φ²

343:
– – γ (ἢ μ) ε (ἢ π) – –
– – δ – – – – – –

344:
– – – ν vac.

Σχ. γρ.: ν⁸.

345. Τεμάχιον πολυγώνου στήλης (σῴζονται τεμάχια τριῶν πλευρῶν, ὧν ἡ μέση φέρει τὴν ἐπιγραφήν) ἐξ ὑποφαίου λεπτοκόκκου μαρμάρου. Μῆκ. 0,23, πλ. 0,09 μ. Γραφή: ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.

– – σονι – –

Σχ. γρ.: σ⁴, ν⁹.

346. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς. Αἱ πλευραὶ αὗται

πρόσκεινται ἀλλήλαις κατ' ἀμβλυγώνιον. Μῆκ. 0,145, πλ. περίπου 0,07, ὕψ. περίπου 0,03 μ.

- - ομεν - - -

Σχ. γρ.: ε[1]; μ[2].

Τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τετάρτου γράμματος σώζονται μόνον μικρὰ λείψανα, τοῦ δὲ τρίτου ἀπεσπάσθη τὸ κάτω μέρος.

347. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Παρίου μαρμάρου, πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον, σώζονται ὅμως μικρὰ μέρη καὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χῶρος. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,09, πλ. 0,31 μ.

- - h ; ες -

Σχ. γρ.: ε[5]; σ[1].

Τοῦ πρώτου γράμματος διακρίνεται μετὰ βεβαιότητος μόνον τὸ κάτω ἥμισυ τῆς δεξιᾶς καθέτου γραμμῆς, ἐπίσης ἀπεσπάσθησαν τὰ ἄνω ἡμίση τῶν δύο λοιπῶν γραμμάτων.

348. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς κάτω πλευρᾶς τοῦ λίθου. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν κενὸς χῶρος. Μῆκ. 0,13, ὕψ. 0,07, πλ. 0,17 μ.

- - ε I - -

Σχ. γρ.: ε[10].

349. Μικρὸν τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Μῆκ. 0,08, ὕψ. 0,04 μ.

- - θε - -

Σχ. γρ.: ε[3]; θ[4].

Σώζονται μόνον τὰ κάτω ἡμίση τῶν δύο γραμμάτων.

350. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μετὰ προεξέχοντος ἐπικράνου ἐν σχήματι πλίνθου. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας ὑπάρχει τὸ ἔμπροσθεν μέρος κοιλώματος ἔχοντος τὸ σχῆμα πεδίλου ποδὸς (δεξιοῦ) ἡμίσεως περίπου φυσικοῦ μεγέθους (βάθ. 0,015 μ.) καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄλλο ἐπίσης κολοβὸν στενὸν κοίλωμα ἐλλειψοειδές, οὗτινος τὸ ἄκρον σχηματίζει μικρὰν αὔλακα. Ἀπεθραύσθησαν τὸ ὄπισθεν καὶ τὸ κάτω μέρος καὶ τεμάχια τῶν λοιπῶν πλευρῶν. Ἡ ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐπιγραφὴ ἦτο τρίστιχος, ἐξηλείφθη δὲ ἐπίτηδες πλὴν τοῦ τελευταίου γράμματος τοῦ τρίτου στίχου. Μῆκ. 0,40, πλ. 0,33, πάχ. 0,17 μ.

- - - - -
- - - - -
- - - - ν

Σχ. γρ.: ν[8].

351. Τεμάχιον βάθρου ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου. Σώζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, τῆς κάτω καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ νῦν ὄπισθεν ἄκρον τμῆμα ὀρθογωνίου κοιλώματος (βάθ. 0,075 μ.). Ὕψ. 0,15, τὸ νῦν πλ. καὶ πάχ. 0,29 μ. Ἡ ἐπιγραφὴ ἦτο μονόστιχος (ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς).

ὁ δεῖνα ἀνέθεκεν - - - - -]ς

Σχ. γρ.: σ[5].

352. Τρία τεμάχια κιονίσκου ἄνευ ῥαβδώσεων ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, ὧν τὰ δύο (*b*, *c*) συνεκολλήθησαν. Μόνον διὰ τὸν πρῶτον στίχον ἐλειάνθη ἡ ἐπιφάνεια τοῦ κιονίσκου ἐπιμελέστερον τοῦ λοιποῦ μέρους. Ἀπεκόπησαν τὰ ὀπίσθια μέρη τῶν τεμαχίων. Διάμετρος ἦτο περίπου 0,15. Μῆκ. τοῦ ὑπ' ἀρ. *a* τεμαχίου 0,055, τῶν *b c* ὁμοῦ 0,29. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνική. — *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 97 ἀρ. 373 [177].

a: *b c*:
- - - - ος [ἀνέθηκε τ' ἢ τῆι Ἀ]θηναίηι vac.
δεκάτ]ην ; (ἢ [ἀπαρχ]ήν) vac.

Σχ. γρ.: ν[10].

353. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σώζονται μικρὰ μέρη τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἐπίσης τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε περιφερὲς κοίλωμα (βάθ. περίπου 0,03 μ.). Ὁ πρῶτος στίχος τῆς ἐπιγραφῆς παρὰ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ὁ δεύτερος κάτωθεν αὐτοῦ ἐν διαστήματι 0,03 μ. Γραφὴ τοὐλάχιστον τοῦ δευτέρου στίχου: ἰωνική. Μῆκ. 0,12, ὕψ. 0,07 πλ. 0,06 μ.

- - - κ]τεάν[ον ;
- - - γιγνο
- - - - - -

Σχ. γρ.: α[11], ν[8].

Τῶν πρώτων γραμμάτων ἀμφοτέρων τῶν στίχων σῴζεται μόνον μικρὸν λείψανον.

354. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον ἡ ἐπιγραφή, καὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς παρὰ τὸ δεξιὸν ἄκρον τεμάχιον κοιλώματος (βάθ. 0,06 μ.), ἴσως ἴχνους ποδὸς ἀγάλματος. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,39, ὕψ. 0,14, πλ. 0,21 μ.

- - - ένης vac.

Σχ. γρ.: ν[8].

355. Τεμάχιον βάθρου περιφεροῦς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται μικρὸν μέρος τῆς ἄνω ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε κοίλωμα περιφερές. Ἡ ἐπιγραφὴ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς κυρτῆς πλευρᾶς. Ἐν τοῖς γράμμασιν ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Γραφή: ἰωνική. Μῆκ. 0,20, ὕψ. 0,09 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 82 ἀρ. 373[35].

ἐν]αγωνιο
- - - - -

ἢ Ἀπο]λλωνιο
- - - - -

Σχ. γρ.: ν[7].

356. Τεμάχιον κεφαλῆς βάσεως ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,17, πλ. 0,13 μ. Γραφή: ἀρχαΐζουσα.— C.I.A. IV, 1 σ. 201 ἀρ. 373[250]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 321, 1.

- - ἀνέ[θε - -
- - Διοδ̄ - -
- - Ἀθεναί[αι
- - ασίας vac.
vac.

Σχ. γρ.: ἀπομίμησις τῶν ἑξῆς γραμμάτων α[11] ἢ α[12], ε[10], θ[1], ν[3], σ[1].

357. Τεμάχιον βάθρου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Σῴζονται μέρη τῆς ἔμπροσθεν ἐνεπιγράφου, τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς. Ἡ ἐξεργασία τῶν κάτω ἄκρων τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ ἡ γραφὴ τῆς ἐπιγραφῆς ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ βάθρον καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἀντικατέστησαν ἀρχαιότερόν τι ἔργον. Μῆκ. 0,185, ὕψ. 0,24. πλ. 0,29 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 206 ἀρ. 373[272]. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 314, 5.

- - εν ἐσθλε
- - ραον

Σχ. γρ. (ἀπομιμήσεις): α[15], ε[11], θ[1], ν[6], ρ[2], σ[9].

358. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ φαιοῦ λεπτοκόκκου μαρμάρου ἧς σῴζεται τὸ ἄνω ἄκρον. Μῆκ. 0,21, ὕψ. 0,15, πάχ. 0,14 μ. Ὕψ γραμμάτων 0,03 μ. Ἡ γραφὴ τῶν γραμμάτων (ληγόντων εἰς ἀκρέμονας — τὸ μῦ ἔχει πρὸς τούτοις τὸ σχῆμα τῶν μετὰ τὸν Εὐκλείδην ἐπιγραφῶν) ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ δὲν ἀνάγεται εἰς οὓς ἀπομιμεῖται χρόνους ἤτοι τοὺς πρὸ τοῦ μέσου τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος.— C. I. A. IV, 1 σ. 100 ἀρ. 373[203].

- - Σεβ̄]αστὲν - -
- - Ὀλ]μπίαν - -

Τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γράμματος β σῴζεται μόνον κυρτή τις γραμμὴ ἀνήκουσα εἰς τὸ κάτω ἥμισυ αὐτοῦ. Περὶ τοῦ μ ἴδε ἀνωτέρω. Τὰ λοιπὰ γράμματα ἀπομιμοῦνται τὰ σχήματα τῶν ἑξῆς γραμμάτων: α[12], σ[1].

359. Τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ κάτω πλευρὰ ἐπίπεδος, ἡ δὲ ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς πλευρὰ τοξοειδής. Ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τῆς τοξοειδοῦς ταύτης ἐπιφανείας ὑπάρχει κυκλικὴ αὖλαξ (διαμέτρου 0,13 μ.) περικλείουσα χῶρον ἀκατάξεστον καὶ βαθυνόμενον ὀλίγον πρὸς τὸ κέντρον τοῦ κύκλου. Τὸ τεμάχιον τοῦτο ἀνῆκεν εἰς κιονόκρανον ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ τεμαχίου ἐπιγραφὴ γεγραμμένη δι' ἀρχαΐζόντων χαρακτήρων προέρχεται ἐκ δευτέρας χρήσεως τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην μετεστραμμένου λίθου. Μῆκ. 0,28, ὕψ. 0,19, πάχ. 0,14 μ.

δ̄εκά;]τεν vac.

Σχ. γρ. (κατ' ἀπομίμησιν): ν[8].

Ἐπιγραφαὶ περιρραντηρίων καὶ ὁμοίων ἐκ λίθου σκευῶν.

360. Τρία τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου, ὧν δύο ἐνεπίγραφα (*a*: μῆκ. καὶ πλ. περίπου 0,20, *b*: μῆκ. 0,10, πλ, 0,09 μ.). Εἰς τὸ αὐτὸ σκεῦος ἀνῆκεν ἴσως καὶ ποὺς ῥαβδωτὸς (διάμετρος 0,50 μ.). — *a*: C. I. A. IV, 1 σ. 96 ἀρ. 373 [157], *b*: C. I. A. IV,1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 20. Πρβ. Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 3 καὶ σ. 41, ἀρ. 25.

- - - τό]δ' ἄγαλμ[α Διὸ]ς Γλα[υκόπιδι κόρει

Σχ. γρ.: α¹², σ⁷.

361. *Τέσσαρα τεμάχια λέβητος ἐκ Ναξίου μαρμάρου (Lepsius, Marmorstudien σ. 66, 3), ὧν τὸ ἓν ἐνεπίγραφον (μῆκ. 0,15, πλ. 0,14, πάχ. 0,045 μ.). Ἓν τῶν λοιπῶν τεμαχίων ἀπετέλει μέρος τοῦ πυθμένος τοῦ λέβητος, φέρει δὲ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τρία μικρὰ ἐξογκώματα. Τὰ ἐξογκώματα ταῦτα ἀνταποκρίνονται ἀκριβῶς πρὸς τρεῖς κεφαλὰς τῶν ἓξ μορφῶν τοῦ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπ' ἀρ. 592 ὑποβάθρου, αἵτινες ὑπεβάσταζόν ποτε διὰ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λέβητα. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά. — Athen. Mitth. XVII, 1892, πίν. VII ἀρ. 1 καὶ 2, πρβ. σ. 41 ἀρ. 24.

- - Τρ]ιτογε[νεῖ

Τοῦ γράμματος ε σῴζεται μόνον ἡ κάθετος γραμμή.

362. Ἑπτὰ τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τὰ ὑπ' ἀρ. *abc* ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. *de* τεμάχια προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις. Πλάτος τοῦ χείλους 0,047, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,83 μ.

abc: *de*: *f*: *g*:
Ἀριστύλο[ς : ἀν]έθεκε[ν : ἀπαρχὲ]ν : τ[άθε]να[ίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, κ³, ν⁶, ρ⁴ σ⁸, υ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

363. Ἓξ τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Ναξίου μαρμάρου. Πλάτος τοῦ χείλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 10 (ἐκτὸς τοῦ τεμαχίου *c*), πρβ. σ. 163 ἀρ. 373 (' καὶ 193 ἀρ. 373 (*v*, 4. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7· καὶ νέον τεμάχιον. ἐφ' οὗ εν ἀνῆκον πιθανῶς ἢ εἰς τὴν λέξιν «ἀπαρχὲν» ἢ εἰς «Ἀθεναίαι». Εἷς στίχος.

Η]εγ[ίας ἢ ὅμοιον] : καὶ : Ηά[γν]ον : ἀνέ[θεσαν ἢ -θέτεν ἀπαρχ]ὲν [τάθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

364. Τρία τεμάχια (ὧν δύο, *bc*, συνεκολλήθησαν) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ.— *c*: C.I.A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 5.

a: *b*: *c*:
Ηε[ρ; - - - - ἀνέθε]κε[ν] τἀθεναίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹, ε³, θ⁴, ν⁵.

365. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ τρία δεξιὰ *cde* προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0.04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,95 μ. — *abde*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 16.

ab: *cd*: *e*:
- - - ἀ]νέθ[εκ]εν ⋮ Ἐ[χ]σε[κεστ - -

Σχ. γρ.: ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ³.

366. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 26.

- - - - καὶ Θ [ἢ Ο ἢ Φ - - - - ἀνέθεσαν ἢ ἀνεθέτεν - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, θ; κ².

367. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Τρία ἐξ αὐτῶν *abc* συνηρμολογήθησαν, ὧν τὸ δεξιὸν ἔκειτο ἐν τῇ συλλογῇ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας. Τὸ κοίλωμα ἦτο οὐχὶ κυκλοτερές, ἀλλ' ἐλλειψοειδές. Ἐν τῇ κάτω πλευρᾷ τῶν συναρμολογηθέντων τεμαχίων ἴχνος τῆς τετραγώνου προεξοχῆς, ἐφ' ἧς ἠρείδετο τὸ σκεῦος. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ ταινίας ὀλίγον ἐξεχούσης καὶ περιθεούσης τὸ ἄκρον τῆς ἄνω ἐπιφανείας (πλ. 0,027 μ.). Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Μῆκ. τῶν ὑπ' ἀρ. *abc* τεμαχίων 0,35, τοῦ ὑπ' ἀρ. *d* τεμαχίου 0,19 μ., ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,55 μ. — *abd*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 (*v*, 14 καὶ I ἀρ. 389. Εἷς στίχος.

abc:
Καλ]λιστὸ Ναυκύδος θυγ[άτερ - - - - ἀνέθεκε]ν
d:
ἀπαρχὲ[ν τἀθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε¹⁰, θ³, ν⁶, ρ⁹, σ⁴.

368. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου συνηρμοσμένον ἐξ ἐννέα τεμαχίων. Πλ. τοῦ χείλους 0,065, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,12 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 43 καὶ σ.126 καὶ σ. 163 ἀρ. 373 *v* καὶ σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 10, *c*. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 96, 6-7. Εἰς στίχος.

Κεφ[ι]σογ[εί]τον : ἀνέθ[ε]κεν : ho Νιρίου : [ἀπαρχὲ]ν : τε̃ι 'Α[θεναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν⁹, ρ¹⁰, σ⁷, φ².
Σημ. διαστίξεως ⁶.

369. Τρία περίπου τέταρτα περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω (τῆς κυρτῆς) ἐπιφανείας ὑπάρχει τετράγωνος προεξοχὴ (μῆκ. καὶ πλ. 0,11, ὕψ. 0,04), δι' ἧς ἠρείδοντο ἢ προσηρμόζοντο τὰ τοιαῦτα σκεύη ἐπὶ ὑποβάθρου τινός. Πλ. τοῦ χείλους 0,055, διάμετρος περίπου 0,90 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 24.

vac. Κομονίδες : τόδ' ἄγαλμ[α - - -

Σχ. γρ.: α¹¹, δ¹ καὶ δ⁶, κ², μ⁹, ν⁸, σ¹².
Σημ. διαστίξεως ⁵.

370. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ μαρμάρου, ἴσως Πεντελησίου. Πλ. τοῦ χείλους 0,037, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 19.

vac. Λυ[- - - - ἀνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: υ².

371. Τρία, ὧν δύο ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,057, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Γραφή: ἐκ δεξιῶν πρὸς τἀριστερά.— *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 27.

a: *b*:
- - - νεσ - - - - - ς δεκά[τεν - - -
(π. χ.: - - - ἀνέθεκεν ho Μ]νέσ[ονο]ς δεκά[τεν τἀθεναίαι)

Σχ. γρ.: α¹², δ⁶, ε¹⁰, ν⁵; σ⁵.

372. Ἐννέα, ὧν ἑπτὰ ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,67 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 8 καὶ σ. 193 ἀρ. 373 *w*, 3 (πρβ. καὶ σ. 127 ἀρ. 373 *w*,11,*b*) καὶ νέον τεμάχιον περιέχον τὸ πρῶτον Ο. Δελτίον 1889 σ.118, 2. Εἰς στίχος.

vac. 'Ονέσ[ιμος καὶ Σ]μίκυθος : ἀν[έθεσαν ἢ - εθέτεν] ἀπ[αρχὲν τε̃ι 'Αθ]εναίαι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, μ; ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

373. Πέντε τεμάχια (ὧν τὰ δύο ἀριστερὰ προσαρμόζουσιν ἀλλήλοις) περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,033, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Εἰς στίχος.

'Ονέσι:]μος : ἀ[νέθεκ]εν : ἀπα[ρχὲν τἀθε]ναία[ι h]ο Σμι[κύθο

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰ ἢ ε³, μ⁹, ν⁶, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

374. Δύο συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 7.

'Ον]έσιμος : ἀνέ[θεκεν - -

Σχ. γρ. α¹², ε³ ἢ ε¹⁰. μ², ν⁸, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁶.

375. Τὸ ἥμισυ περίπου περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, διάμετρος περίπου 1,10 μ. Συνηρμολογήθη ἐκ πέντε τεμαχίων.— C. I. A. IV, 1 σ. 126 καὶ 127 ἀρ. 373 *w*, 1. 9. 12 καὶ σ.193 ἀρ. 373 *w*, 1. Sitzungsberichte der Akademie zu Berlin 1888 σ. 240, 4. Δελτίον ἀρχ.1888 σ, 96, 8. Εἰς στίχος.

vac. Πολύχσενος ⁝ ho Μνέσονος : τõ [κνα]φέος : ἀνέθ[εκεν]: ἀπα[ρχὲν τε̃ι 'Αθεναίαι

Σχ. γρ.: α¹², ε³, θ⁴, μ⁵, ν⁵, σ⁴, υ², χ³.
Σημ. διαστίξεως ⁵ καὶ ⁶.

376. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος κυανοῦ. Π. χ. προτείνω τὴν ἑξῆς ἀνάγνωσιν:

a: *b*: *c*: *d*:
– – – ἀν]έθ[εκ]εν [⁝ τἀθεναία]ι ⁝ Σα[λαμίνι]ο[ς

Σχ. γρ.: α[15], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [5].

377. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.

vac. Σκ[– – – – ἀνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: κ[2]; σ[13].

378. Πέντε τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,72 μ. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ. Πρβ. κάτω ἀρ. 383.— Τὸ τελευταῖον τεμάχιον C. I. A. I ἀρ. 370. Ἐφημερὶς ἀρχ. 1852 σ. 681 ἀρ. 1128. Rangabé ἀρ. 2264. LeBas ἀρ. 5[a].

– – ἀνέθεκεν] ⁝ ὁ Σμικύθο ἀπαρχ[ὲν] ⁝ τἀθεναία[ι

Σχ. γρ.: α[11], ε[10], μ[2], ν[6], ρ[9], σ[4], υ[2].
Σημ. διαστίξεως [6].

379. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ὧν τὰ ὑπ' ἀρ. *ab* ὡς καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. *cd* συνεκολλήθησαν. Πλ. τοῦ χείλους 0,036, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. Ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ὑπ' ἀρ. *bcd* τεμαχίων χρῶμα ἐρυθρόν.

ab: *cd*:
– – – ἀνέθεκεν ⁝ ἀπαρ]χὲν ⁝ ὁ Σ[μικύθ ;]ο ⁝ τἀθε[ναίαι

Σχ. γρ.: α[11], ε[10], ν[6], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [6].

380. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,053, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,20 μ. — *b*: C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ιν, 17.

a: *b*:
Σχοινο[– – – ἀνέθεκεν – – –

Σχ. γρ.: ν[7], σ[4], χ[2].

381. Ἑπτά, ὧν τέσσαρα ἐνεπίγραφα, τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,085, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,10 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 194 ἀρ. 373 ιν, 23. Δελτίον ἀρχ. 1888 σ. 91, 8. Πρβ. E. Hoffmann, Sylloge ep. Graec. ἀρ. 262.

– – – ἴτε μἀνέθεκεν ἀπα[ρχὲ]ν τἀθ[εναί]αι vac.

Σχ. γρ.: α[14] καὶ α[12], ε[10] καὶ ε[3], μ[2], ν[8] καὶ ν[10].

382. Τεμάχιον λεπτοῦ περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἔν τισι τῶν γραμμάτων ἴχνη χρώματος κυανοῦ. Πλ. τοῦ χείλους 0,024, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.

– – ὄδορος ἐκ [– – – – ἀνέθεκε κτλ.

Σχ. γρ.: ε[10], ρ[2].

383. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,045, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,72 μ. (τὰς αὐτὰς διαστάσεις καὶ τὴν αὐτὴν διακόσμησιν ἔχει καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 378 περιρραντήριον).— Δύο τεμάχια C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ιν, 15 καὶ 21, *a*.

– – · ς ἀνέ[θεκ]ε[ν ho – – –]ο⁝τἀθε[ναίαι ἀπα]ρχέ[ν

Σχ. γρ.: α[11], ε[10], θ; ν[9], ρ[9], σ[4].
Σημ. διαστίξεως [6].

Ἐν τῇ λέξει «ἀπαρχὲν» διωρθώθησαν τὰ γράμματα ρ καὶ χ ἀντὶ ν καὶ α.

384. Τρία τεμάχια, ὧν ἓν ἐνεπίγραφον, περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν χειλέων τῶν ἄνευ ἐπιγραφῆς τεμαχίων διατηρεῖται ἀνὰ ἓν τεμάχιον μικροῦ ἐκ μολύβδου ἐλάσματος, δι' οὗ συνεδέθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος θραυσθέντα τεμάχια τοῦ σκεύους. Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐχρησίμευε πιθανῶς καὶ τετράγωνόν τι κοίλωμα μετ' ὀπῶν διηκουσῶν μέχρι τῆς κάτω ἐπιφανείας, οὗ ἐσώθη μικρὸν μέρος ἐν τῷ ἑνὶ τῶν δύο ἀνεπιγράφων τεμαχίων. Πλ. τοῦ χείλους 0,035, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,15 μ. — C. I. A. IV, 1 σ. 42 ἀρ. 373 *r*.

– – – ον ⁝ ἀνέ[θεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: α[12], ε[10], ν[3] καὶ ν[5].
Σημ. διαστίξεως [5].

385. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,038, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.— C. I. A. IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 ιν, 18.

– · – ρρια[– – – ἀνέθεκεν κτλ.

Σχ. γρ.: α[11] ἢ α[12], ρ[9].

386. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,05, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,85 μ.— *a*: C. I. A. IV,1 σ. 127 ἀρ. 373 ιν, 22. *b*: ἀρ. 373 ιν, 13.

a: *b*:

- - - - ς : ἀν[έθεκεν ⁝ ἀπαρχὲν ⁝ τ]άθεν[αίαι

Σχ. γρ.: α⁹, θ⁴, ν⁵, σ⁴.
Σημ. διαστίξεως ⁵.

387. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04. ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.— *c*: C.I.A.IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 25.

a: *b*: *c*:

- - - ς Hι - - - - ο (ἢ ρ :)ιο - - τ]άθενα[ίαι

Σχ. γρ.: α⁷, ε¹⁰, h³, θ⁴, ν⁵.

388. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,052, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 1,20 μ.

a: *b*: *c*:

- - - τάθεν]αίαι [ἀ]παρχὲν [ἀν]έθεκεν vac.

Σχ. γρ.: α¹ καὶ α¹⁵, ε¹ καὶ ε⁵, κ², ν⁶, ρ².

389. Τέσσαρα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, ὧν δύο συνεκολλήθησαν. Πλ. τοῦ χείλους 0,04, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ. — Τὸ πρῶτον τεμάχιον C.I.A.IV, 1 σ. 127 ἀρ. 373 *w*, 21, *b*.

- - - ἀν[έθεκεν] ἀπα[ρχὲν τὰ]θεναία[ι

Σχ. γρ.: α¹¹, ε¹⁰, ν⁶ καὶ ν⁹.

390. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. ὧν τὸ ἓν ἀνεπίγραφον. Πλ. τοῦ χείλους 0,032, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,65 μ.

- - - ἀνέθεκεν ἀπαρχὲν τὰ]θε[να]ίαι vac.

Σχ. γρ.: α¹¹ ἢ α¹², ε³, θ⁷.

391. Δύο τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,03, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.

- - τε̃ι Ἀθεναία]ι ἀνέθ[εκεν

392. Δύο τεμάχια ἀγγείου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἐπὶ τῆς ἔξω ἐπιφανείας τῆς κοιλίας τοῦ σκεύους, ἐστραμμένη πρὸς τὰ κάτω. Μῆκ. 0,08, πλ. 0.07 μ.

- - - δ]εκάτεν vac.

Σχ. γρ.: α¹², ε³, ν¹⁰. Τοῦ δέλτα σῴζεται μόνον ἡ δεξιὰ ἐπικλινὴς γραμμή.

393. Τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,042, ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,80 μ.— C.I.A.IV, 1 σ. 126 ἀρ. 373 *w*, 2 (=C. I. A. I ἀρ. 368).

- - - δε]κάτεν

Σχ. γρ.: α¹¹, ν⁸.

394. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,04 μ. Μῆκ. καὶ πλ. 0,115 μ.

- - - τάθε]ναί[αι - -

Σχ. γρ.: ν;

395. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,035 μ. Μῆκ. 0,11 μ.

- - - ἀπαρ]χὲν - - - -

Σχ. γρ.: ε³, ν⁹, χ³.

396. Τρία συγκεκολλημένα τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου, οὗ ἡ διάμετρος ἦτο περίπου 0,90 μ. Μῆκ. 0,49, πλ. τοῦ χείλους 0,033 μ.

- - - ἀνέθεκε - - - - κναφ;]εὺς vac.

Σχ. γρ.: ε¹ ἢ ε⁵, σ⁴, υ⁴.

397. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,033 μ. Μῆκ. περίπου 0,14 μ.

- - - αυ - - -

Σχ. γρ. α¹¹, υ².

398. Μικρὸν τεμάχιον περιρραντηρίου ἐκ Παρίου μαρμάρου. Πλ. τοῦ χείλους 0,042 μ. Μῆκ. 0,08 μ.

- - - ν - - -

Σχ. γρ.: ν⁶.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

XI. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 75,5. 87,27. Athen. Mitth. XXIII,1898, σ. 477.

XXII. Ἡ οἰκογένεια Καλλίου τοῦ Ἄβρωνος Βατῆθεν εἶνε γνωστή· πρβ. C. I. A. II, 4 σ. 28. IV, 2 σ. 317. Töpffer, Genealogie σ. 123. 318. Δὲν εἶνε ἀπίθανον, καθά μοι παρατηρεῖ ὁ κ. Wilhelm, ὅτι ὁ ἄρχων Ἄβρων (458/57) ἦτο υἱὸς τοῦ τοῦτο τὸ χαλκοῦν σκεῦος ἀναθέντος.

XXVIII. De Ridder ἀρ. 796. Ἐν τῷ τέλει ἀναγνωστέον· Daremberg καὶ Saglio, Dictionnaire II, 1 σ. 374. II, 2 σ. 1435. Collignon, Sculpture grecque I σ. 352.

XXIX. Γράφε· - - μεναπεγος ἀν[έθ]εκε. Ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ τὸν κ. Wilhelm πιθανῶς συμπληρωτέα· [ὁ δεῖνα] με ναπεγὸς (=ναυπηγὸς) ἀνέθεκε.

XLI. De Ridder ἀρ. 732.

XLVI. De Ridder ἀρ. 791.

62. Πρβ. καὶ Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 184.

63. 64. Πρβ. καὶ Dittenberger, Sylloge[2] ἀρ. 15.

97. Dittenberger, Sylloge[2] ἀρ. 18.

98. Αὐτόθι ἀρ. 28.

133. Τρίτον τοῦ μονογράμματος τούτου παράδειγμα εὗρεν ὁ κ. Wilhelm ἐπὶ τεμαχίου Πεντελησίου μαρμάρου (μήκ. 0,35, ὕψ. 0,19 μ.), εὑρισκομένου ἐν τῷ Ἐπιγραφικῷ μουσείῳ.

161. Dittenberger, Sylloge[2] ἀρ. 13.

163. Ὁ κ. Wilhelm ἐν στ. 2 ἀναγινώσκει νικαι (τὰ αι βεβλαμμένα πολύ, ἀλλὰ βέβαια) δηλ. νῖκαι, πρβ. C. I. A. I 420. II 1300. 1301.

164. Dittenberger, Sylloge[2] ἀρ. 12.

166. Πρβ. καὶ ὅσα ἔγραψεν ὁ Köhler, Hermes 1896 σ 150. Wilhelm, Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 482, 2.

172. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 183.

208. Dittenberger, Sylloge[2] ἀρ. 14.

212. Ἔγραψε τελευταιως περὶ τοῦ ἐπιγράμματος ὁ κ. Hauvette (Revue grecque 1899 σ. 9) συμπληρῶν αὐτὸ οὕτως

Πᾶ]σι Φάϋλ[ος ἰδεῖν ὅδε νι]κῶν τρὶς [τὸν ἀγῶνα
ἐν] Πυθοῖ κα[ὶ νῆας ἑλὼν] ἃς Ἀσὶς ἔ[πεμψεν·

ἀλλὰ τὸ τελευταῖον γράμμα τῆς ἐπιγραφῆς βεβαίως δὲν ἦτο ε.

218. Πρβ. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II σ. 173, 1.

239. C. I. A. IV, 1 σ. 91 ἀρ. 373^{113}.

243. Πρβ. Athen. Mitth. XXIII, 1898, σ. 483, σημ. ἔνθα ὁ κ. Wilhelm συμπληροῖ·

- - οφάνες μ' ἀνέθεκεν Ἀθεναία[ι πολιόχοι
χο]ρίο δεκάτεν τõ τέκνο εὐχ[σαμένο.

317. Πρβ. τὴν εἰς ἀρ. 36 σημείωσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς εὑρέσεως.

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ ΤΟΥ C. I. A. ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ

C.I.A. I καὶ IV, 1	
334	95
334 *a*	94
335	96
338	99
339	97
340	98
343	256
345	10
346	135
347	156
348	152
349	243
350, *a*	34
350, *b*	166
351	137
352	225
354	85
356	232
357	106
358	117
359	190
361	307
362	85
363	143
364	168
365	43
366	278
367	195
368	393
369	280
370	378
371	17
372	53
373	263
373 a^{1}	221
373 a^{2}	172
373 a^{3}	223
373 a^{4}	173
373 a^{5}	52
373 a^{6}	123
373 *b*	237
373 *c*	3
373 *d*	3
373 *f*	200
373 *g*	253

C.I.A.	
373 *h*	87
373 *i*	124
373 *k*	321
373 *l*	32
373 *m*	217
373 *n*	18
373 *o*	320
373 *p*	258
373 *q*	277
373 *r*	384
373 *s*	296
373 *t*	259
373 *u*	103
373 *v*	368
373 *w*, 1	375
2 (σ. 126)	393
2 (σ. 193)	280
3 (σ. 126)	280
3 (σ. 193)	372
4 (σ. 126)	280
4 (σ. 193)	363
5	364
7	374
8	372
9	375
10, *a. b*	363
10, *c*	368
10, *d. e.*	363
11, *b*	372
12	375
13	386
14	367
15	383
16	365
17	380
18	385
19	370
20	360
21, *a*	383
21, *b*	389
22	386
23 (σ. 127)	154
23 (σ. 194)	381
24	369
25	387
26	366
27	371

C.I.A.	
373 *x*	12
373 *z*	110
373^{1}	237
373^{2}	75
373^{3}	111
373^{4}	123
373^{5}	216
373^{6}	12
373^{7}	42
373^{8}	167
373^{9}	267
373^{10}	157
373^{11}	81
373^{13}	255
373^{15}	68
373^{16}	145
373^{17}	267
373^{18}	172
373^{19}	218
373^{20}	116
373^{21}	315
373^{22}	250
373^{23}	173
373^{24}	211
373^{26}	115
373^{27}	53
373^{28}	265
373^{29}	52
373^{30}	173
373^{31}	203
373^{32}	262
373^{33}	32
373^{34}	268
373^{35}	355
373^{36}	265
373^{37}	172
373^{38}	275
373^{39}	338
373^{40}	314
373^{41}	311
373^{42}	190
373^{43}	120
373^{45}	155
373^{46}	223
373^{47}	340
373^{48}	67
373^{49}	299

C.I.A.	
373^{50}	25
373^{51}	139
373^{52}	172
373^{53}	52
373^{54}	267
373^{55}	300
373^{56}	118
373^{57}	172
373^{58}	52
373^{59}	22
373^{60}	222
373^{61}	132
373^{62}	323
373^{64}	158
373^{65}	260
373^{66}	258
373^{67}	252
373^{68}	267
373^{69}	95
373^{70}	115
373^{71}	77
373^{72}	93
373^{73}	285
373^{74}	301
373^{75}	92
373^{77}	177
373^{78}	209
373^{79}	215
373^{80}	186
373^{81}	158
373^{82}	67
373^{83}	53
373^{84}	14
373^{85}	107
373^{86}	44
373^{87}	45
373^{88}	46
373^{89}	171
373^{90}	155
373^{91}	32
373^{92}	33
373^{93}	48
373^{94}	220
373^{95}	34
373^{96}	111
373^{97}	2
373^{98}	5
373^{99}	66
373^{100}	227
373^{101}	11
373^{102}	41
373^{103} (σ. 90)	72
373^{103} (σ. 182)	73
373^{104}	248
373^{105}	51
373^{106}	201

C.I.A.	
373^{107}	245
373^{108}	166
373^{109}	147
373^{110}	35
373^{111}	170
373^{112}	195
373^{113}	239
373^{114}	254
373^{115}	112
373^{116}	153
373^{118}	146
373^{119}	282
373^{120}	273
373^{121}	218
373^{122}	210
373^{123}	87 καὶ 312
373^{124}	139
373^{125}	241
373^{126}	89
373^{127}	86
373^{128}	298
373^{129}	339
373^{130}	284
373^{131}	91
373^{132}	149
373^{133}	232
373^{134}	291
373^{135}	322
373^{136}	147
373^{137}	48
373^{138}	76
373^{139}	250
373^{140}	173
373^{141}	39
373^{142}	189
373^{143}	48
373^{144}	253
373^{145}, *a*	294
373^{145}, *b*	100
373^{146}	151
373^{147}	277
373^{149}	326
373^{151}	264
373^{152}	38
373^{154}	295
373^{155}	329
373^{156}	288
373^{157}	360
373^{158}	27
373^{159}	26
373^{160}	29
373^{161}	35
373^{162}	36
373^{163}	297
373^{164}	272
373^{165}	223

C.I.A.	
373^{167}	325
373^{168}	271
373^{169}	327
373^{170}	191
373^{171}	238
373^{172}	187
373^{173}	217
373^{174}	88
373^{175}	246
373^{176}	180
373^{177}	352
373^{178}	125
373^{181}	80
373^{182}	197
373^{183}	61
373^{184}	316
373^{186}	319
373^{187}	211
373^{188}	247
373^{189}	13
373^{190}	36
373^{191}	317
373^{192}	113
373^{193}	179
373^{194}	113
373^{195}	166
373^{196}	310
373^{197}	162
373^{198}	148
373^{199}	166
373^{200}	199
373^{201}	104
373^{202}	102
373^{203}	358
373^{204}	21
373^{205}	194
373^{206}	47
373^{207}	193
373^{208}	180
373^{209}	205
373^{210}	292
373^{211}	265
373^{212}	228
373^{213}	166
373^{214}	37
373^{215}	184
373^{216}	131
373^{217}	231
373^{218}	143
373^{219}	219
373^{220}	62
373^{221}	82
373^{223}	224
373^{224}	202
373^{225}	140
373^{226}	169

C.I.A.	
373^{227}	242
373^{228}	207
373^{230}	284
373^{231}	207
373^{232}	281
373^{233}	287
373^{234}	229
373^{235}	9
373^{236}	1
373^{237}	8
373^{239}	4
373^{240}	43
373^{241}	70
373^{242}	69
373^{243}	141
373^{244}	240
373^{245}	130
373^{246}	129
373^{247}	318
373^{248}	206
373^{249}	233
373^{250}	356
373^{251}	36
373^{252}	204
373^{253}	74
373^{254}	185
373^{255}	20
373^{256}	317
373^{257}	136
373^{258}	212
373^{259}	40
373^{260}	84
373^{261}	112
373^{262}	283

C.I.A.	
373^{263}	198
373^{264}	121
373^{265}	274
373^{266}	250
373^{267}	330
373^{269}	42
373^{270}	50
373^{271}	119
373^{272}	357
374	57
375	59
376	58
377	60
378	160
379	247
380	159
382	269
383	133
384	90
385	279
386	174
387	138
388	15
389	367
390	122
391	101
392	164
393	208
395	161
396	192
397	182
398	128
399	183
400	196

C.I.A.	
401	79
402	54
403	56
403 *a*	55
404	109
406	71
407	114
408	286
409	108
410	165
411	78
413	226
415	105
416	142
418	65
418 *c*	214
418 *d*	276
418 *f*	126
418 *h*	63. 64
418 *k*	176
419	163
422^{1}	244
422^{13}	261
482	188
493	230
537 *c*	266
537 *d*	264
555	134
555 *g*	234

CIA. II

1422 (πρβ. CIA. IV, 1 σ.104).	175

ΣΧΗΜΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟ ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΧΡΟΝΩΝ

